ครั้งที่ ๕

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันศุกร์ที่ ๓๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและชวเลขตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่..... (.....)

วัน.....เดือน.....พ.ศ. .....

สารบัญ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๓๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

๓.๑ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔) ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว โดยเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ๑

มาตรา ๔ ยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔

ผู้อภิปราย

- นายธนา ชีรวินิจ ๒, ๓, ๖, ๘, ๒๒, ๒๙, ๓๒, ๓๓, ๓๕, ๘๐, ๘๑, ๘๕
- นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ๒, ๒๑๗
- นายขจิตร ชัยนิคม ๖
- นายพิชิต ชื่นบาน ๙, ๑๒
- นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม ๑๐, ๔๕
- นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ๑๑
- นายสุนัย จุลพงศธร ๑๒, ๕๒, ๑๕๕, ๑๖๓, ๑๖๔
- นายชลน่าน ศรีแก้ว ๑๔, ๓๐, ๓๑, ๓๖, ๖๘

หน้า

- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๕๓, ๑๕๘
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ๑๘, ๑๙, ๑๙๙, ๒๑๔, ๒๑๕, ๒๑๖, ๒๑๗ ๒๑๘, ๒๑๙, ๒๒๑
- นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ ๒๐, ๑๕๓,๑๖๑, ๑๖๒, ๑๖๓
- นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๗, ๒๙, ๓๘, ๓๙, ๔๐, ๔๒, ๔๓, ๔๔
- นายสามารถ แก้วมีชัย ๒๑, ๒๔, ๒๒๕
- นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ ๒๕, ๕๓, ๕๘
- นายวรชัย เหมะ ๒๖, ๘๗
- นายสุรจิต ชิรเวทย์ ๓๗
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ๓๗, ๓๘, ๔๑, ๔๕, ๔๖, ๔๗, ๔๘, ๕๐
- นายประสงค์ นุรักษ์ ๔๘, ๔๙, ๕๐, ๕๑, ๕๒, ๕๓
- นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู ๕๕, ๖๐, ๖๑, ๖๓, ๘๔, ๘๕, ๘๗, ๘๘, ๘๙, ๙๘
- นายไพบูลย์ นิติตะวัน ๕๖, ๙๙
- นายวัชระ เพชรทอง ๕๖, ๕๗
- นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ ๕๘, ๕๙
- นายปวีณ แซ่จึง ๖๐, ๑๙๑
- นายไพบูลย์ ซำศิริพงษ์ ๖๑
- นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ ๖๑, ๖๒, ๗๔

หน้า

- นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี ๖๗, ๖๘, ๙๔, ๙๕, ๙๗
- นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ๖๘, ๑๔๒, ๑๔๔
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๗๐, ๙๕
- นายวิชาญ มีนชัยนันท์ ๗๓, ๙๒, ๑๕๖, ๑๖๑
- นายสงวน พงษ์มณี ๗๕
- นายวิทยา แก้วภราดัย ๗๙, ๘๐, ๙๙
- นายสมชาย แสวงการ ๘๓, ๑๑๓
- นายกฤช อาทิตย์แก้ว ๘๓
- นายจุติ ไกรฤกษ์ ๙๐, ๙๑, ๑๙๒
- นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ ๙๑
- นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง ๑๐๒
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ๑๐๕, ๑๑๑
- นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล ๑๑๑
- นายอรรถพร พลบุตร ๑๑๘, ๑๒๑
- นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ ๑๒๑, ๒๒๐
- นายมณเฑียร บุญตัน ๑๒๗
- นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร ๑๓๒, ๑๓๗
- จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ ๑๓๖, ๑๘๕
- นางสาวบุณย์ธิดา สมชัย ๑๓๘
- นายสาธิต ปิตุเตชะ ๑๓๘, ๑๓๙
- นายเจตน์ ศีรธรานนท์ ๑๔๐
- นายธานี อ่อนละเอียด ๑๔๑, ๑๔๒
- พันเอก วินัย สมพงษ์ ๑๔๑
- นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล ๑๔๗, ๑๔๘
- นายบัญญัติ เจตนจันทร์ ๑๔๙
- นายชนินทร์ รุ่งแสง ๑๕๒
- นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ๑๕๖

	หน้า
- รองศาสตราจารย์ พรพันธ์ บุณยรัตพันธุ์	๑๕๗
- นายสุกิจ ก้องธรนินทร์	๑๕๙
- นายปรเทพ สุจริตกุล	๑๖๑, ๑๖๓, ๑๖๕
- นายยุพราช บัวอินทร์	๑๖๖
- นายกุลเดช พัวพัฒนกุล	๑๖๙
- นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์	๑๗๓
- นายกนก วงษ์ตระหง่าน	๑๗๗, ๑๘๑, ๑๘๖, ๑๘๗, ๑๙๐, ๑๙๑, ๑๙๒
- นายพายัพ ปั้นเกตุ	๑๙๔
- นายธีรภัทร พริ้งศุลกะ	๑๙๕
- นายสาคร เกี่ยวข้อง	๑๙๙
- นายประกอบ รัตนพันธ์	๒๐๐
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	๒๐๘
- นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์	๒๑๒
- นายศุภชัย ศรีหล้า	๒๒๐
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๒๒๖
ผลการลงมติ มาตรา ๔	๒๒๗

รายชื่อสมาชิกรัฐสภาที่มา ลา ขาด ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑	นายกนก ลิ้มตระกูล	✓			
๒	นายกนก วงษ์ตระหง่าน	✓			
๓	นายกรณ์ จาติกวณิช	✓			
๔	นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	✓			
๕	นายกฤช อาทิตย์แก้ว	✓			
๖	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
๗	นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี	✓			
๘	พลตรี กลชัย สุวรรณบูรณ์		✓		
๙	นายกษิต ภิรมย์	✓			
๑๐	นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร	✓			
๑๑	นายก่อแก้ว พิกุลทอง	✓			
๑๒	รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล	✓			
๑๓	นางกันตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์		✓		
๑๔	นายกัมพล สุภาแพ่ง	✓			
๑๕	นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย	✓			
๑๖	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
๑๗	นายกานต์ กัลป์ตินันท์	✓			
๑๘	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
๑๙	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
๒๐	นางกีระณา สุมาวงศ์	✓			
๒๑	นายกุลเดช พัวพัฒนกุล	✓			
๒๒	นางกุสุมาลวตี ศิริโกมุท	✓			
๒๓	นายกูอาเซ็ม กูจินามิง		✓		
๒๔	นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์	✓			
๒๕	นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	✓			
๒๖	นางสาวเกศสิณี แขวัฒนะ	✓			
๒๗	นายเกษม อุประ	✓			
๒๘	พลเอก เกษมศักดิ์ ปลูกสวัสดิ์		✓		
๒๙	นายเกียรติ สิทธีอมร		✓		
๓๐	นายเกียรติชัย ติรณศักดิ์กุล	✓			
๓๑	นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง	✓			
๓๒	นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์	✓			
๓๓	นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๔	พลตำรวจเอก โกวิท ภักดีภูมิ	✓			
๓๕	นายโกวิทย์ ธารณา	✓			
๓๖	นายโกศล ปัทมะ	✓			
๓๗	พลตำรวจตรี ขจร สัยวัตร์	✓			
๓๘	นายขจิตร ชัยนิคม	✓			
๓๙	นายขวัญชัย พนมขวัญ	✓			
๔๐	นางสาวขัตติยา สวัสดิผล	✓			
๔๑	นายคณวัฒน์ วศินสังวร		✓		
๔๒	นายคมเดช ไชยศิวามงคล	✓			
๔๓	นายครรชิต ทับสุวรรณ	✓			
๔๔	นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
๔๕	นายคำนูณ สิทธิสมาน	✓			
๔๖	นายคุณากร ปรีชาชนะชัย	✓			
๔๗	พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์	✓			
๔๘	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
๔๙	นายจตุรงค์ ธีระกนก	✓			
๕๐	นายจรัล จึงยิ่งเรืองรุ่ง	✓			
๕๑	นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุรินทร์	✓			
๕๒	นายจรูญพงศ์ พันธุ์ศรีนคร	✓			
๕๓	นายจักรกฤษณ์ ทองศรี		✓		
๕๔	นายจักรธรรม ธรรมศักดิ์	✓			
๕๕	นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	✓			
๕๖	นายจักรวาล ชัยวิรัตน์นุกูล		✓		
๕๗	นายจักรัตน์ พั้วช่วย	✓			
๕๘	นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	✓			
๕๙	นายจารุพงศ์ จีนาพันธ์	✓			
๖๐	ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก	✓			
๖๑	พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์	✓			
๖๒	นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์	✓			
๖๓	นางจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา	✓			
๖๔	นายจิรวัฒน์ ศิริพานิชย์	✓			
๖๕	นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	✓			
๖๖	นายจุติ ไกรฤกษ์	✓			
๖๗	นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์	✓			
๖๘	นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์	✓			
๖๙	นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๗๐	นายเจตน์ ศิรธรานนท์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๗๑	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
๗๒	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
๗๓	นายเจริญ ภักดีวานิช	✓			
๗๔	นายเจะอามิง โตะตาหยง	✓			
๗๕	นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ	✓			
๗๖	นายเจือ ราชสีห์	✓			
๗๗	นายฉลอง เรี่ยวแรง	✓			
๗๘	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
๗๙	นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร	✓			
๘๐	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๘๑	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน		✓		
๘๒	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	✓			
๘๓	นายชนินทร์ รุ่งแสง	✓			
๘๔	นางชมภู จันทาทอง	✓			
๘๕	นายชยุต ภุมมะกาญจนะ		✓		
๘๖	นายชรินทร์ หาญสืบสาย	✓			
๘๗	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
๘๘	นายชวน หลีกภัย	✓			
๘๙	นายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต	✓			
๙๐	นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล		✓		
๙๑	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
๙๒	นางสาวชะวรลัทธิ์ ชินธรรมมิตร	✓			
๙๓	นายชัย ชิดชอบ	✓			
๙๔	นายชัยภัทร เศรษฐยุกานนท์		✓		
๙๕	นายชัยวัฒน์ ไกรฤกษ์	✓			
๙๖	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
๙๗	นายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว	✓			
๙๘	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
๙๙	นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ		✓		
๑๐๐	นายชาดา ไทยเศรษฐ์	✓			
๑๐๑	พลอากาศเอก ชาลี จันทร์เรือง	✓			
๑๐๒	นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์	✓			
๑๐๓	นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ	✓			
๑๐๔	นายชินวัฒน์ หาบุญพาด	✓			
๑๐๕	นายชื่นชอบ คงอุดม	✓			
๑๐๖	นายชุมพล จุลใส	✓			
๑๐๗	นายชูกัน กุลวงษา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๐๘	นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร	✓			
๑๐๙	นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	✓			
๑๑๐	พลเอก ชูชาติ สุขสงวน	✓			
๑๑๑	นายชูวิทย์ กมลวิศิษฏ์	✓			
๑๑๒	นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	✓			
๑๑๓	นายชูศักดิ์ แอกทอง	✓			
๑๑๔	นายเชน เทือกสุบรรณ	✓			
๑๑๕	นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์	✓			
๑๑๖	นายเชิดพงศ์ ราชป้องขันธ์	✓			
๑๑๗	นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์	✓			
๑๑๘	นายไชยวัฒนา ติณรัตน์	✓			
๑๑๙	นายไชยา พรหมา	✓			
๑๒๐	นายฐนนท์ศรณ์ เลิศฤทธิ์ศิริกุล	✓			
๑๒๑	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
๑๒๒	นายณรงค์ ดูดิง	✓			
๑๒๓	นายณัฏฐ์ บรรทัดฐาน	✓			
๑๒๔	นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ	✓			
๑๒๕	นายณัฐพงษ์ สุปริยศิลป์	✓			
๑๒๖	นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ		✓		
๑๒๗	นายดนุพร ปุณณกันต์	✓			
๑๒๘	นางดวงแข อรรณนพพร	✓			
๑๒๙	นายดิสทัต คำประกอบ	✓			
๑๓๐	นายดิเรก ถึงฝั่ง	✓			
๑๓๑	นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์	✓			
๑๓๒	นางสาวตรีนุช เทียนทอง	✓			
๑๓๓	ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ	✓			
๑๓๔	นายตวง อันทะไชย	✓			
๑๓๕	นางสาวตวงรัตน์ โล่ห์สุนทร	✓			
๑๓๖	นายต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ	✓			
๑๓๗	นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากูล	✓			
๑๓๘	นายตุ่น จินตะเวช	✓			
๑๓๙	นายไตรรงค์ ติธรรม	✓			
๑๔๐	นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี	✓			
๑๔๑	นายถนอม ส่งเสริม	✓			
๑๔๒	นายถวิล ไพรสณฑ์	✓			
๑๔๓	นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์	✓			
๑๔๔	นายถาวร ลีนุตพงษ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๔๕	นายถาวร เสนเนียม		✓		
๑๔๖	นายถิรชัย วุฒิธรรม	✓			
๑๔๗	นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
๑๔๘	นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง	✓			
๑๔๙	นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๑๕๐	นายทองดี มนิสสาร	✓			
๑๕๑	รองศาสตราจารย์ทัศนา บุญทอง	✓			
๑๕๒	นางสาวทัศนีย์ บูรณุปกรณ์	✓			
๑๕๓	นางทัศนียา รัตนเศรษฐ	✓			
๑๕๔	นายทายาท เกียรติชูศักดิ์	✓			
๑๕๕	นายเทพไท เสนพงศ์	✓			
๑๕๖	นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	✓			
๑๕๗	นางเทียบจุฑา ขาวขำ	✓			
๑๕๘	นายแทนคุณ จิตต์อิสระ	✓			
๑๕๙	นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	✓			
๑๖๐	นายธนา ชีรวินิจ	✓			
๑๖๑	นายธนิก มาสีพิทักษ์	✓			
๑๖๒	นายธนิตพล ไชยนันทน์	✓			
๑๖๓	นายธเนศ เครือรัตน์	✓			
๑๖๔	นายธรรมวิชญ์ โพธิพิพิธ	✓			
๑๖๕	นายธวัช บวรวนิชยกูร		✓		
๑๖๖	นายธวัชชัย บุญมา	✓			
๑๖๗	นายธวัชชัย สุทธิบงกช	✓			
๑๖๘	นายธวัชชัย อนามพงษ์	✓			
๑๖๙	นางธันยรัศม์ อัจฉริยะฉาย	✓			
๑๗๐	นายธันว์ ออสุวรรณ		✓		
๑๗๑	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
๑๗๒	นายธานี เทือกสุบรรณ	✓			
๑๗๓	นายธานี อ่อนละเอียด	✓			
๑๗๔	นายธารา ปิตุเตชะ	✓			
๑๗๕	พลเอก ธีรเดช มีเพียร	✓			
๑๗๖	นายธีรภัทร พริ้งศุลกะ	✓			
๑๗๗	นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์	✓			
๑๗๘	นายธีระ ไตรสรณกุล	✓			
๑๗๙	นายธีระ สลักเพชร	✓			
๑๘๐	นายธีระ สุวรรณกุล	✓			
๑๘๑	นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๘๒	นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ	✓			
๑๘๓	นายนคร มาฉิม	✓			
๑๘๔	นายนพคุณ รัฐผไท	✓			
๑๘๕	นายนพดล มาตรศรี		✓		
๑๘๖	นายนพพล เหลืองทองนารา	✓			
๑๘๗	นายนภินทร ศรีสรรพางค์	✓			
๑๘๘	นายนราพัฒน์ แก้วทอง		✓		
๑๘๙	นายนริศ ขำนุรักษ์	✓			
๑๙๐	นายนริศร ทองธิราช	✓			
๑๙๑	นางสาวนริศา อดิเทพวรพันธุ์	✓			
๑๙๒	รองศาสตราจารย์นรีวรรณ จินตกานนท์	✓			
๑๙๓	นางนฤมล ศิริวัฒน์	✓			
๑๙๔	นายนวัธ เตาะเจริญสุข	✓			
๑๙๕	นางนันทนา ทิมสุวรรณ	✓			
๑๙๖	นางนันทนา สงฆ์ประชา	✓			
๑๙๗	นางนันทพร วีรกุลสุนทร	✓			
๑๙๘	นางนาถยา เบ็ญจศิริวรรณ	✓			
๑๙๙	นางนาที รัชกิจประการ	✓			
๒๐๐	นายนิคม ไวยรัชพานิช	✓			
๒๐๑	ร้อยตำรวจเอก นิติภูมิ นวรัตน์	✓			
๒๐๒	นายนิติรัฐ สุนทรวร	✓			
๒๐๓	นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	✓			
๒๐๔	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
๒๐๕	นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์	✓			
๒๐๖	นายนิพนธ์ ศรีธเรศ	✓			
๒๐๗	นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	✓			
๒๐๘	นายนิยม ช่างพินิจ	✓			
๒๐๙	นายนิยม วรปัญญา	✓			
๒๑๐	นายนิยม วิวรรธนดิฐกุล	✓			
๒๑๑	นายนิยม เวชกามา	✓			
๒๑๒	นายนิรมิต สุจารี	✓			
๒๑๓	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
๒๑๔	นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล	✓			
๒๑๕	นางนิลวรรณ เพชระบูรณิน		✓		
๒๑๖	พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ	✓			
๒๑๗	นายบรรชา พงศ์อายุกูล	✓			
๒๑๘	นายบวรศักดิ์ คณาเสน	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๑๙	นายบัญญัติ เจตนจันทร์	✓			
๒๒๐	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๒๒๑	นายบุญแก้ว สมวงศ์	✓			
๒๒๒	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์		✓		
๒๒๓	นายบุญชัย โชควัฒนา	✓			
๒๒๔	นายบุญชู นิลถนอม	✓			
๒๒๕	นายบุญฐิน ประทุมลี	✓			
๒๒๖	นายบุญดำรง ประเสริฐโสภา	✓			
๒๒๗	นายบุญทรง เตริยาภิรมย์		✓		
๒๒๘	นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	✓			
๒๒๙	นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา	✓			
๒๓๐	นางบุญรื่น ศรีธเรศ	✓			
๒๓๑	นายบุญเลิศ ไพรินทร์	✓			
๒๓๒	นายบุญส่ง โควาวิสารัช	✓			
๒๓๓	นางสาวบุณย์ธิดา สมชัย	✓			
๒๓๔	นายบุรณัชย์ สมุทรักษ์		✓		
๒๓๕	นางบุศริณธญ์ วรพัฒนานันน์	✓			
๒๓๖	นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร		✓		
๒๓๗	นายปรเทพ สุจริตกุล	✓			
๒๓๘	นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	✓			
๒๓๙	นายประกอบ จิรกิติ	✓			
๒๔๐	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
๒๔๑	นายประชา ประสพดี	✓			
๒๔๒	นายประชา โพธิพิพิธ	✓			
๒๔๓	นายประดิษฐ์ ตันวัฒนะพงษ์		✓		
๒๔๔	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์		✓		
๒๔๕	นายประนอม โพธิ์คำ	✓			
๒๔๖	นายประพร เอกอุรุ		✓		
๒๔๗	ร้อยตรี ประพาส ลิมปะพันธุ์	✓			
๒๔๘	นายประมวล พงศ์ถาวราเดช	✓			
๒๔๙	นายประวัฒน์ อุตโมท	✓			
๒๕๐	นายประวัติ ทองสมบูรณ์	✓			
๒๕๑	นายประวิทย์ จันทราประภาวัฒน์		✓		
๒๕๒	นายประสงค์ ตันมณีวัฒนา	✓			
๒๕๓	นายประสงค์ นุรักษ์	✓			
๒๕๔	นายประสงค์ศักดิ์ บุญเดช	✓			
๒๕๕	นายประสาท ตันประเสริฐ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๕๖	นายประสาร มฤคพิทักษ์		✓		
๒๕๗	จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ	✓			
๒๕๘	นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย	✓			
๒๕๙	นายประสิทธิ์ โพธสุธน		✓		
๒๖๐	นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	✓			
๒๖๑	นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย	✓			
๒๖๒	รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์	✓			
๒๖๓	นายประเสริฐ บุญชัยสุข	✓			
๒๖๔	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
๒๖๕	นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์	✓			
๒๖๖	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	✓			
๒๖๗	นายปริญญา ฤกษ์หร่าย	✓			
๒๖๘	นายปรีชา มุสิกุล	✓			
๒๖๙	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๒๗๐	ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช	✓			
๒๗๑	หม่อมหลวงปรียพรรณ ศรีธวัช	✓			
๒๗๒	นายปวีณ แซ่จึง	✓			
๒๗๓	นายปัญญา จินตะเวช	✓			
๒๗๔	นายปัญญา เบ็ญจศิริวรรณ	✓			
๒๗๕	นางปานหทัย เสรีรักษ์	✓			
๒๗๖	นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ	✓			
๒๗๗	นางปารีณา ไกรคุปต์		✓		
๒๗๘	นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์	✓			
๒๗๙	นายปิยวัฒน พันธ์สายเชื้อ	✓			
๒๘๐	นางปิยะดา มุ่งเจริญพร	✓			
๒๘๑	ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์	✓			
๒๘๒	นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๒๘๓	นายโปรดปราน โต๊ะราหนี		✓		
๒๘๔	นายเผดิมชัย สะสมทรัพย์	✓			
๒๘๕	นายไผ่ ลิกค์	✓			
๒๘๖	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
๒๘๗	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
๒๘๘	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	✓			
๒๘๙	พลโท พงศ์เอก อภิรักษ์โยธิน	✓			
๒๙๐	นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน	✓			
๒๙๑	นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา	✓			
๒๙๒	นางพรทิวา นาคาศัย	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๙๓	รองศาสตราจารย์พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์	✓			
๒๙๔	นางสาวพรพิมล ธรรมสาร	✓			
๒๙๕	นางพรเพ็ญ บุญศิริวัฒนกุล	✓			
๒๙๖	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
๒๙๗	นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์	✓			
๒๙๘	นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	✓			
๒๙๙	นายพลภูมิ วิภัติภูมิประเทศ	✓			
๓๐๐	นายพหล วรปัญญา	✓			
๓๐๑	นายพ้อง ชีวานันท์	✓			
๓๐๒	นางพัชรินทร์ มั่นปาน	✓			
๓๐๓	นางสาวพัชรี โพธสุธน	✓			
๓๐๔	นายพัฒนา สัพโส	✓			
๓๐๕	นายพันธุ์ศักดิ์ เกตุวัตถา	✓			
๓๐๖	พันตำรวจเอก พายัพ ทองชื่น		✓		
๓๐๗	นายพายัพ ปั้นเกตุ	✓			
๓๐๘	นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์	✓			
๓๐๙	นายพิชัย เกียรติวินัยสกุล	✓			
๓๑๐	พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบูลย์	✓			
๓๑๑	นายพิชิต ชื่นบาน	✓			
๓๑๒	พลตำรวจเอก พิชิต ควรเดชะคุปต์	✓			
๓๑๓	นายพิเชต สุนทรพิพิธ	✓			
๓๑๔	นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	✓			
๓๑๕	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
๓๑๖	พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ	✓			
๓๑๗	นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล	✓			
๓๑๘	นางพิไลพรรณ สมบัติศิริ		✓		
๓๑๙	นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	✓			
๓๒๐	นายพิสิฐ เกตุผาสุข	✓			
๓๒๑	นายพิสิษฐ์ สันตพันธุ์	✓			
๓๒๒	นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	✓			
๓๒๓	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรยศ ราฮิมมูลา	✓			
๓๒๔	นายพีระ มานะทัศน์	✓			
๓๒๕	นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	✓			
๓๒๖	นายพีระเพชร ศิริกุล	✓			
๓๒๗	นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	✓			
๓๒๘	นางเพชรินทร์ เสียงเจริญ	✓			
๓๒๙	นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง		✓		

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๓๐	นายไพจิต ศรีวรขาน	✓			
๓๓๑	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๓๓๒	นายไพบูลย์ ซำศิริพงษ์	✓			
๓๓๓	นายไพบูลย์ นิติตะวัน	✓			
๓๓๔	นายไพโรจน์ ตันบรรจง	✓			
๓๓๕	นายไพโรจน์ อิสระเสรีพงษ์	✓			
๓๓๖	นายภราดร ปริศนานันทกุล	✓			
๓๓๗	นางภารดี จงสุขธนามณี	✓			
๓๓๘	นายภิญโญ สายนุ้ย	✓			
๓๓๙	นายภิรพล ลาภาโรจน์กิจ	✓			
๓๔๐	นายภุชงค์ รุ่งโรจน์	✓			
๓๔๑	นายภูมิ สาระผล	✓			
๓๔๒	นางสาวภูวนิดา คุนผลิน	✓			
๓๔๓	นายมงคล ศรีคำแหง	✓			
๓๔๔	นายมณเฑียร บุญตัน	✓			
๓๔๕	นายมนต์ไชย ชาติวัฒนศิริ		✓		
๓๔๖	นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร	✓			
๓๔๗	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	✓			
๓๔๘	นางมนพร เจริญศรี	✓			
๓๔๙	นายมนู พุกประเสริฐ	✓			
๓๕๐	นายมหรรณพ เดชวิทักษ์	✓			
๓๕๑	นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช	✓			
๓๕๒	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
๓๕๓	นายมานพน้อย วานิช	✓			
๓๕๔	นายมานะ โลหะวณิชย์	✓			
๓๕๕	นายมานิต นพอมรบดี		✓		
๓๕๖	นางสาวมาลินี อินฉัตร	✓			
๓๕๗	พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์	✓			
๓๕๘	นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ์	✓			
๓๕๙	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
๓๖๐	นายมูหามะรอสดี บอตอ	✓			
๓๖๑	นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร	✓			
๓๖๒	นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา	✓			
๓๖๓	นายยุทธจักร เรืองวรบูรณ์	✓			
๓๖๔	พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี	✓			
๓๖๕	นายยุทธนา ยุพฤทธิ์	✓			
๓๖๖	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร		✓		

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๖๗	นายยุทธพล อังกินันทน์	✓			
๓๖๘	นายยุพราช บัวอินทร์	✓			
๓๖๙	นางยุวดี นิ่มสมบุญ		✓		
๓๗๐	นางเยาวนิตย์ เพียงเกษ	✓			
๓๗๑	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	✓			
๓๗๒	นายรณเทพ อนุวัฒน์	✓			
๓๗๓	นายรส มะลิผล	✓			
๓๗๔	นางสาวรสนา โตสิตระกูล	✓			
๓๗๕	นางระพิพรรณ พงศ์เรืองรอง	✓			
๓๗๖	นายรักพงษ์ ณ อุบล	✓			
๓๗๗	นายรังสรรค์ มณีรัตน์	✓			
๓๗๘	นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๓๗๙	นายรังสิกร ทิมาตฤกะ		✓		
๓๘๐	นางรังสิมา เจริญศิริ	✓			
๓๘๑	นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	✓			
๓๘๒	พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	✓			
๓๘๓	นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท	✓			
๓๘๔	ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก	✓			
๓๘๕	นายรัฐกร เจนกิจณรงค์	✓			
๓๘๖	นายรำรี มามะ	✓			
๓๘๗	นายรุ่งโรจน์ ทองศรี		✓		
๓๘๘	นางสาวเรวดี รัศมิทัต	✓			
๓๘๙	นายเรวัต อารีรอบ	✓			
๓๙๐	นายเรืองเดช สุพรรณฝ่าย	✓			
๓๙๑	นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	✓			
๓๙๒	นางสาวละออง ติยะไพรัช	✓			
๓๙๓	นางสาวลีลาวดี วัชโรบล	✓			
๓๙๔	พลเอก เลิศฤทธิ์ เวชสวรรค์		✓		
๓๙๕	พลตำรวจเอก วงกต มณีรินทร์	✓			
๓๙๖	นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	✓			
๓๙๗	นายวรชัย เหมะ	✓			
๓๙๘	นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	✓			
๓๙๙	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
๔๐๐	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู	✓			
๔๐๑	นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ์	✓			
๔๐๒	นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์	✓			
๔๐๓	นางวราภรณ์ ตั้งภากรณ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๐๔	นายวราวงษ์ พันธุ์ศิลา	✓			
๔๐๕	นางวไลพร อัจฉริยะประสิทธิ์	✓			
๔๐๖	นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ	✓			
๔๐๗	นายวัชรพล โตมรศักดิ์	✓			
๔๐๘	นายวัชระ เพชรทอง	✓			
๔๐๙	นายวัชระ ตันตรานนท์	✓			
๔๑๐	นายวัฒนา เมืองสุข	✓			
๔๑๑	นายวันชัย เจริญนนทสิทธิ์	✓			
๔๑๒	นายวันชัย บุษบา	✓			
๔๑๓	นายวันชัย สอนศิริ	✓			
๔๑๔	นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	✓			
๔๑๕	นายวาสิต พยัคฆบุตร	✓			
๔๑๖	นายวิชัย ล้ำสุทธิ		✓		
๔๑๗	นายวิชัย สามิตร	✓			
๔๑๘	นายวิชัย ไพรสงบ		✓		
๔๑๙	นายวิชาญ มีนชัยนันท์	✓			
๔๒๐	นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์	✓			
๔๒๑	รองศาสตราจารย์วิชุดา รัตนเพียร	✓			
๔๒๒	นายวิเชียร คันฉ่อง	✓			
๔๒๓	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
๔๒๔	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
๔๒๕	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
๔๒๖	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
๔๒๗	นายวิทยา อินาลา	✓			
๔๒๘	นายวิทวัส บุญญสถิตย์		✓		
๔๒๙	นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	✓			
๔๓๐	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
๔๓๑	นายวิบูลย์ คูหิรัญ	✓			
๔๓๒	นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท	✓			
๔๓๓	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
๔๓๔	นายวิรัช รัตนเศรษฐ	✓			
๔๓๕	นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	✓			
๔๓๖	นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	✓			
๔๓๗	ศาสตราจารย์วิรัติ พาณิชย์พงษ์	✓			
๔๓๘	พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พื้นแสน	✓			
๔๓๙	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
๔๔๐	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๔๑	นายวิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ	✓			
๔๔๒	นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์	✓			
๔๔๓	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
๔๔๔	นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	✓			
๔๔๕	พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์	✓			
๔๔๖	นายวีระชัย วีระเมธีกุล	✓			
๔๔๗	นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์	✓			
๔๔๘	นายวีระวัฒน์ โอสถานุเคราะห์	✓			
๔๔๙	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	✓			
๔๕๐	นายวุฒิพงษ์ นามบุตร	✓			
๔๕๑	รองศาสตราจารย์หม่อมราชวงศ์วุฒิเลิศ เทวกุล	✓			
๔๕๒	นายเวียง วรเชษฐ์	✓			
๔๕๓	นายศรัณย์วุฒิ ศรัณย์เกตุ	✓			
๔๕๔	นายศราวุธ เพชรพนมพร	✓			
๔๕๕	นายศรีเรศ โกฏคำลือ	✓			
๔๕๖	นางสาวศรีสกุล มั่นศิลป์	✓			
๔๕๗	นางศรีสมร รัศมีฤกษ์เศรษฐ์	✓			
๔๕๘	นายศักดา คงเพชร	✓			
๔๕๙	นายศิรสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	✓			
๔๖๐	นายศิริโชค โสภา	✓			
๔๖๑	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
๔๖๒	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	✓			
๔๖๓	พลเรือเอก ศิษฐวัชร วงษ์สุวรรณ	✓			
๔๖๔	นายศุภชัย ใจสมุทร	✓			
๔๖๕	นายศุภชัย ศรีหล้า	✓			
๔๖๖	นายศุภวัฒน์ เทียนถาวร	✓			
๔๖๗	นายเศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์	✓			
๔๖๘	นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร	✓			
๔๖๙	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
๔๗๐	พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา	✓			
๔๗๑	พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน	✓			
๔๗๒	นายสนอง เทพอักษรณรงค์		✓		
๔๗๓	ศาสตราจารย์สม จาตุศรีพิทักษ์	✓			
๔๗๔	นายสมคิด เชื้อคง	✓			
๔๗๕	นายสมคิด บาลไธสง	✓			
๔๗๖	พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม	✓			
๔๗๗	นายสมชัย อัศวชัยโสภณ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๗๘	นายสมชาติ พรรณพัฒน์	✓			
๔๗๙	นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ	✓			
๔๘๐	พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์	✓			
๔๘๑	นายสมชาย แสวงการ	✓			
๔๘๒	นายสมบัติ ยะสินธุ์	✓			
๔๘๓	นายสมบัติ ศรีสุรินทร์	✓			
๔๘๔	นายสมบูรณ์ งามลักษณ์	✓			
๔๘๕	นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	✓			
๔๘๖	นางสมพร จูมั่น	✓			
๔๘๗	นายสมพล เกยุราพันธุ์		✓		
๔๘๘	นายสมพล พันธุ์มณี	✓			
๔๘๙	นายสมเพชร แต่งงาม	✓			
๔๙๐	นายสมโภช สายเทพ	✓			
๔๙๑	นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์	✓			
๔๙๒	พลตำรวจโท สมยศ ดีมาก	✓			
๔๙๓	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
๔๙๔	นายสมศักดิ์ ใจแคล้ว	✓			
๔๙๕	นายสมศักดิ์ บุญเปลื้อง	✓			
๔๙๖	นางสมหญิง บัวบุตร	✓			
๔๙๗	นายสมัคร เชาวภานันท์	✓			
๔๙๘	นายสรชัด สุจิตต์	✓			
๔๙๙	นายสรรพภัญญู ศิริไปล์	✓			
๕๐๐	นายสรรเสริญ สมะลาภา	✓			
๕๐๑	นายสรวงศ์ เทียนทอง	✓			
๕๐๒	นายสรวุฒิ เนื่องจำนงค์	✓			
๕๐๓	นายสราวุธ อ่อนละมัย	✓			
๕๐๔	นางสลิลทิพย์ สุขวัฒน์	✓			
๕๐๕	นายสหรัฐ กุลศรี	✓			
๕๐๖	นายสัญชัย วงษ์สุนทร	✓			
๕๐๗	นายสันตศักย์ จรูญ งามพิเชษฐ์	✓			
๕๐๘	นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	✓			
๕๐๙	นายสัมภาษณ์ อัตถาวงศ์	✓			
๕๑๐	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
๕๑๑	นายสาคร เกี่ยวข้อง	✓			
๕๑๒	นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	✓			
๕๑๓	นายสาธิต ปิตุเตชะ	✓			
๕๑๔	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๑๕	พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ	✓			
๕๑๖	นายสามารถ มะลูลีม	✓			
๕๑๗	นายสามารถ ราชพลสิทธิ์	✓			
๕๑๘	นายสาย กังกเวคิน	✓			
๕๑๙	นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง	✓			
๕๒๐	นายสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล	✓			
๕๒๑	พันโท สินธพ แก้วพิจิตร	✓			
๕๒๒	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
๕๒๓	นางสิรินทร รามสูต	✓			
๕๒๔	นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์	✓			
๕๒๕	นายสุกิจ ก้องธรนินทร์	✓			
๕๒๖	นายสุกิจ อัถโถปกรณ์	✓			
๕๒๗	นางสุกุมล คุณปลื้ม	✓			
๕๒๘	นายสุโข วุฑฒิโชติ	✓			
๕๒๙	นายสุชาติ ชมกลิ่น	✓			
๕๓๐	ศาสตราจารย์สุชาติ ธาดาธำรงเวช	✓			
๕๓๑	นายสุชาติ ภิญโญ	✓			
๕๓๒	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
๕๓๓	นายสุชีน เอ่งฉ้วน	✓			
๕๓๔	นางสาวสุณีย์ เหลืองวิจิตร	✓			
๕๓๕	นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์	✓			
๕๓๖	นายสุทธิชัย จรูญเนตร	✓			
๕๓๗	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			
๕๓๘	นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	✓			
๕๓๙	นายสุทิน นพขำ	✓			
๕๔๐	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๕๔๑	นายสุธรรม พันธุศักดิ์	✓			
๕๔๒	นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ	✓			
๕๔๓	นางสาวสุนันท์ สิงห์สมบุญ	✓			
๕๔๔	นายสุนัย จุลพงศธร	✓			
๕๔๕	นายสุพจน์ เลียดประถม	✓			
๕๔๖	นายสุพล ฟองงาม	✓			
๕๔๗	นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร	✓			
๕๔๘	นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์		✓		
๕๔๙	นายสุเมธ ศรีพงษ์	✓			
๕๕๐	นายสุรจิต ชิรเวทย์	✓			
๕๕๑	นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๕๒	นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	✓			
๕๕๓	นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง	✓			
๕๕๔	นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์	✓			
๕๕๕	นายสุรชาติ เทียนทอง	✓			
๕๕๖	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์		✓		
๕๕๗	นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	✓			
๕๕๘	นายสุรเดช จิรัฐิติเจริญ	✓			
๕๕๙	พันตำรวจโท สุรทิน พิมานเมฆินทร์	✓			
๕๖๐	นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล	✓			
๕๖๑	นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ	✓			
๕๖๒	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
๕๖๓	นายสุรพงษ์ ตันธนศรีกุล	✓			
๕๖๔	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
๕๖๕	พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง	✓			
๕๖๖	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
๕๖๗	นายสุรศักดิ์ พันธ์เจริญวรกุล	✓			
๕๖๘	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๕๖๙	พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	✓			
๕๗๐	นายสุรสาล ผาสุข	✓			
๕๗๑	นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์	✓			
๕๗๒	นายสุรันต์ จันทร์พิทักษ์	✓			
๕๗๓	พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	✓			
๕๗๔	นายสุริยา ปันจอร์	✓			
๕๗๕	นายสุวิศว์ เมฆเสรีกุล	✓			
๕๗๖	นางสุอำภา คชไกร	✓			
๕๗๗	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			
๕๗๘	นายเสรี สาระนันท์	✓			
๕๗๙	นายโสภณ ซารัมย์		✓		
๕๘๐	นายโสภณ ศรีมาเหล็ก	✓			
๕๘๑	นางโสภา กาญจนะ	✓			
๕๘๒	นายหนูแดง วรรณกางซ้าย	✓			
๕๘๓	นายเหวง โตจิราการ	✓			
๕๘๔	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์		✓		
๕๘๕	นายองอาจ วงษ์ประยูร	✓			
๕๘๖	นายองอาจ วชิรพงศ์	✓			
๕๘๗	พลตำรวจตรี องอาจ สุวรรณสิงห์	✓			
๕๘๘	นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๘๙	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
๕๙๐	นายอธิรัฐ รัตนเศรษฐ	✓			
๕๙๑	นายอนันต์ ผลอำนวย	✓			
๕๙๒	นายอนันต์ ลิมปคุปตถาวร	✓			
๕๙๓	นายอนันต์ ศรีพันธุ์	✓			
๕๙๔	นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์	✓			
๕๙๕	นายอนุชา บูรพชัยศรี		✓		
๕๙๖	นายอนุชา สะสมทรัพย์	✓			
๕๙๗	นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาครทรรพ	✓			
๕๙๘	นายอนุมัติ ชูสารอ		✓		
๕๙๙	นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	✓			
๖๐๐	นายอนุรักษ์ นิยมเวช	✓			
๖๐๑	นางอนุรักษ์ บุญศล	✓			
๖๐๒	นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล		✓		
๖๐๓	นายอนุสรณ์ ปั้นทอง	✓			
๖๐๔	นางอนุสรา ยังตรง	✓			
๖๐๕	นายอภิชาต การิกาญจน์		✓		
๖๐๖	นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์	✓			
๖๐๗	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิชัย	✓			
๖๐๘	นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	✓			
๖๐๙	หม่อมหลวงอภิมงคล โสณกุล	✓			
๖๑๐	นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	✓			
๖๑๑	นายอภิรัต ศิรินาวิน	✓			
๖๑๒	นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น		✓		
๖๑๓	พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย	✓			
๖๑๔	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๖๑๕	นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	✓			
๖๑๖	นายอรรถพร พลบุตร	✓			
๖๑๗	นายอรรถพล วงษ์ประยูร	✓			
๖๑๘	นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี	✓			
๖๑๙	นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์		✓		
๖๒๐	นางอรอนงค์ คล้ายนก		✓		
๖๒๑	นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์	✓			
๖๒๒	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
๖๒๓	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
๖๒๔	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร		✓		
๖๒๕	นายอันวาร์ สาและ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๒๖	นายอับดุลการิม เด็งระกีนา	✓			
๖๒๗	นายอัศวิน วิภูศิริ	✓			
๖๒๘	นายอัสนี เชิดชัย	✓			
๖๒๙	นายอาคม เอ่งฉ้วน	✓			
๖๓๐	พันตรี อาณันย์ วัชโรทัย	✓			
๖๓๑	นางอานิก อัมระนันทน์	✓			
๖๓๒	นางอารีญาภรณ์ ซารัมย์		✓		
๖๓๓	นายอำนวย คลังผา	✓			
๖๓๔	นายอำนาจ วิลาวัลย์	✓			
๖๓๕	นายอิทธิเดช แก้วหลวง		✓		
๖๓๖	นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์	✓			
๖๓๗	นายอิสมาแอล เบญอิบรอฮีม	✓			
๖๓๘	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	✓			
๖๓๙	นายอิสสระ สมชัย	✓			
๖๔๐	นายอุกฤษณ์ ตั้นสวัสดิ์	✓			
๖๔๑	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
๖๔๒	นางอุดมรัตน์ อาภรรัตน์	✓			
๖๔๓	นางอุดมลักษณ์ เพ็งนรพัฒน์		✓		
๖๔๔	นายเอกธนัช อินทร์รอด	✓			
๖๔๕	นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์	✓			
๖๔๖	นางเอมอร สินธุไพร	✓			
๖๔๗	นายเอี่ยม ทองใจสด	✓			
๖๔๘	นายโอชิษฐ์ เกียรติก้องชูชัย	✓			
๖๔๙	นายฮอชาลี ม่าเหร็ม	✓			
	รวม ๖๔๙	๕๘๗	๖๒	-	

(นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลสิริ)
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

(นางบุญพา เผ่าสำราญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๓๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๘๗ คน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ มีผู้ลงชื่อเข้าประชุม ๓๓๘ ท่าน นะครับ ครบองค์ประชุม ผมขออนุญาตดำเนินการประชุมเลยนะครับ

สืบเนื่องจากประชุมคราวที่แล้วนะครับ ได้มีผู้เสนอญัตติค้างเอาไว้ ๒ ท่าน นะครับ แล้วก็มีผู้เสนอความเห็นแนะทางออกไว้อีก ๑ ท่าน ค้างไว้ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตดำเนินการต่อครับ ท่านแรกที่ได้เสนอญัตติเอาไว้ครับ ท่าน ส.ว. สุรชัย ชัยตระกูลทอง อยู่ไหมครับ ท่านได้เสนอญัตติขอให้รัฐสภาลงมติ มาตรา ๔ ผมขออนุญาตวินิจฉัยเลยนะครับ เพราะประชุมคราวที่แล้วผมก็นั่งฟังอยู่ตลอด เราใช้เวลาอธิบายประกอบมาพอสมควร ฉะนั้นเพื่อไม่ให้เสียเวลานะครับ ผมขออนุญาตวินิจฉัยเลยนะครับ ญัตติที่ท่านสุรชัย ผมขออนุญาตวินิจฉัยเลยดีกว่าครับ ท่านครับ ผมขอวินิจฉัยเลยดีกว่าครับ เพราะเราใช้เวลากันมามากแล้วครับ ยังไม่มีใครผิดข้อบังคับข้อไหนเลยนะครับ เพิ่งเปิดประชุมครับ ผมขออนุญาตวินิจฉัยเลยดีกว่าครับคราวที่แล้วผมนั่งฟังตลอดฟังก็ใช้เวลาพอสมควรแล้ว ขอวินิจฉัยเลยดีกว่าครับ เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนั้นที่ประชุมรัฐสภาได้พิจารณาในมาตรา ๓ เสร็จประมาณ ๓ ทุ่มครึ่ง แล้วก็ขึ้นมาตรา ๔ พอเริ่มมาตรา ๔ ท่านประธานรัฐสภาขออนุญาตเอ่ยนามท่านนิคม ไวยรัชพานิช ได้ทำหน้าที่ พอเริ่มทำหน้าที่ท่านก็วินิจฉัยเลยว่ามาตรา ๔ นั้นเป็นการแก้ไขขัดต่อหลักการขอให้ลงมติได้เลย ซึ่งที่ประชุมก็ได้มีการทักท้วง แล้วก็เสนอความเห็นกันได้มีการเสนอความเห็นกันประมาณ ๒-๓ ท่านเท่านั้นเองครับ แล้วที่ประชุมท่านประธานก็ขึ้นมาสั่งให้เลื่อนมาประชุมในวันนี้ พอขึ้นมาประชุมปุ๊บ ท่านประธานก็บอกว่าได้ฟังความเห็นพอแล้ว ท่านจะวินิจฉัย ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญเป็นการแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ การที่ท่านประธานจะวินิจฉัยเรื่องใดนั้นท่านประธานจะต้องรับฟังความคิดเห็นให้รอบด้านให้ถ้วนถี่เสียก่อน แล้วการวินิจฉัยของท่านประธานนั้น ผมก็ไม่ทราบว่าท่านประธานจะมีสิทธิวินิจฉัยในประเด็นของการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะเป็นการวินิจฉัยที่อาจจะตัดสิทธิท่านสมาชิกได้ ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าในมาตรา ๒๙๑ ซึ่งเราจะต้องใช้บังคับในการประชุมร่วมรัฐสภาในวันนี้คือการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

(นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน กรรมาธิการได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านพิเชษฐ์ เชิญครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ท่านประธานปล่อยให้เขายกมือเหนือศีรษะแล้วก็ประท้วง เขาประท้วงข้อไหนครับ ผมประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับแห่งรัฐสภาข้อที่ ๕ ท่านประธานขึ้นมาเป็นประธานแล้วปล่อยปละละเลยทันที เมื่อได้ดำเนินการตามวาระที่ท่านจะต้องทำปล่อยให้ประท้วงแต่ไม่มีข้อประท้วง ท่านปล่อยให้พูดได้อย่างไรครับท่านประธานต้องวินิจฉัยและทำหน้าที่ให้เคร่งครัด ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ที่จริงมันต่อเนื่องมาจากประชุมคราวที่แล้วก็มีการประท้วงต่อเนื่องครับ แต่เพื่อให้การประชุม

ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ผมก็เลยขออนุญาตให้ท่านได้ใช้สิทธิก็คงใช้เวลาไม่มากนะครับ แล้วก็ผมจะขออนุญาตใช้ดุลพินิจเลยนะครับ เชิญต่อเถอะครับ

นายธนา ชีรวินิจ(กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้เรากำลังพิจารณาหมวด ๑๕ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ผมเชื่อว่าท่านประธานลุกขึ้นมาก็คงจะวินิจฉัยไปในทิศทางเดียวกับท่านประธานนิคม ไวยรัชพานิช ที่ได้วินิจฉัยไว้ก่อนที่จะเลื่อนการประชุมมาเป็นวันนี้ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน เพราะว่านี่เป็นสิทธิของเสียงข้างน้อยที่จะได้ลุกขึ้นมาทักท้วง การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๙๑ เขาเขียนไว้ชัดว่าใช้ดำเนินการเกี่ยวกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งเรากำลังดำเนินการ ญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่เป็นผลการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐจะเสนอมิได้ (๒) ญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมต้องเสนอเป็นร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม และให้รัฐสภาพิจารณาเป็น ๓ วาระ (๓) การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่หนึ่ง ขั้นรับหลักการให้ใช้วิธีเรียกชื่อและลงคะแนนโดยเปิดเผยและต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยในการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา (๔) การพิจารณาในวาระที่สองขั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ต้องจัดให้มีการรับฟังความเห็นจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่สองขั้นพิจารณาเรียงตามมาตรา ----------

ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้ให้อำนาจท่านประธานได้วินิจฉัยเลยครับว่าการดำเนินการของท่านสมาชิกที่ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญนั้น ท่านประธานมีสิทธิวินิจฉัยที่จะตัดสิทธิท่านสมาชิกที่ได้ดำเนินการตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญการพิจารณาเรียงตามมาตราหมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่าเมื่อเข้าสู่มาตราใดก็ให้ดำเนินการพิจารณาเป็นไปตามข้อบังคับ แต่ถ้าข้อบังคับใดขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญข้อบังคับนั้นก็ไม่มีผลใช้บังคับ เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐธรรมนูญได้เขียนหลักการกว้าง ๆ ไว้โดยธรรมเนียมปฏิบัติ เมื่อมีผู้ขอสงวนความเห็นไว้อภิปรายในสภาในส่วนของกรรมาธิการเสียงข้างน้อย หรือมีผู้ขอแปรญัตติที่จะใช้สิทธิในการอภิปรายในสภา นั่นคือกระบวนการของการพิจารณาเรียงตามมาตรา เมื่อได้มีการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้วกรรมาธิการเสียงข้างมากตอบข้อสงสัยของกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ที่ประชุมก็ใช้การลงมติแล้วก็ดำเนินการอย่างนี้ไปเป็นมาตรา ๆ หนึ่ง เพราะฉะนั้นการที่ท่านประธานลุกขึ้นมาแล้วบอกว่ามาตรานี้ได้มีการดำเนินการพิจารณาที่อาจจะขัดต่อหลักการในมาตรา ๓ ที่รัฐสภาได้ลงมติไป ผมเห็นว่าเป็นการวินิจฉัยที่เกินอำนาจของท่านประธานและท่านประธานไม่มีอำนาจ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าถ้าท่านประธานจะยึดหลักในการให้รับหลักการในวาระที่หนึ่งและการพิจารณาเรียงตามมาตราโดยเฉพาะมาตรา ๓ ที่เสร็จสิ้นไปแล้ว การดำเนินการอย่างอื่นจะขัดไม่ได้ ถ้าอย่างนั้นท่านประธานก็ต้องลงไปพิจารณาด้วยครับว่าสิ่งที่กรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณานั้นมีหลายเรื่องที่ขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและเป็นการขัดกันแห่งกฎหมาย เพราะเมื่อท่านไปกำหนดว่าให้มีการเลือกตั้ง ส.ว. โดยการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนเพียงอย่างเดียว แต่ท่านไม่ได้เข้าไปแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญในเรื่องอำนาจหน้าที่หรือที่มาของ ส.ว. ในมาตราอื่น นั่นแสดงว่ากรรมาธิการวิสามัญก็กำลังดำเนินการที่ขัดต่อหลักการของรัฐธรรมนูญซึ่งใหญ่กว่าหลักการที่รัฐสภานี้ได้รับไปด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานจะใช้มาตรฐานเรื่องนี้ ท่านประธานต้องใช้มาตรฐานนี้เดียวกันกับกรรมาธิการวิสามัญด้วย เพราะเมื่อท่านจะแก้ท่านต้องกลับไปแก้ให้ถูกต้องเป็นไปตามหลักการแห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่พี่น้องประชาชนได้มีประชามติ และสภานี้ได้ใช้เป็นหลักการโดยตลอดมา เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานจะใช้มาตรฐานอย่างนี้ ท่านต้องใช้มาตรฐานเดียวกันกับกรรมาธิการวิสามัญ ท่านประธานปฏิเสธผมไม่ได้หรอกครับว่าการที่กรรมาธิการวิสามัญได้ไปพิจารณานั้น ละเลยในการที่จะยกเลิกบทบัญญัติรัฐธรรมนูญในหลายมาตราที่เกี่ยวข้องกับที่มาของ ส.ว. จากการสรรหา ตราใดที่ท่านประธานแก้ไขแล้ว

มี ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง แต่ท่านไม่ไปตัดบทบัญญัติในมาตราอื่นที่เกี่ยวกับการสรรหาให้คงอยู่ นั่นแสดงว่ากรรมาธิการวิสามัญกำลังบัญญัติกฎหมายขัดต่อหลักการรัฐธรรมนูญครับ ไม่ได้ขัดต่อมติที่ประชุมรัฐสภานะครับ ท่านกำลังบัญญัติกฎหมายให้ขัดต่อหลักการรัฐธรรมนูญ และสิ่งที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานต่อไปก็คือว่า การพิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายมหาชนและมีความสำคัญอย่างยิ่ง การที่จะไปดำเนินการตัดสิทธิบุคคลใดนั้น กระผมเห็นว่าดำเนินการไม่ได้ ส่วนที่ประชุมแห่งนี้ สมมุตินะครับว่าในมาตรา ๓ เกิดไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการวิสามัญ ผมถามว่ารัฐสภาแห่งนี้มีมติไหมครับ ลงมติได้ไหมครับ ได้ครับ ถ้าท่านประธานจะเถียงผมว่าลงมติขัดต่อมาตรา ๓ ไม่ได้ ถ้าอย่างนั้นวาระที่สามที่เราจะพิจารณาให้ความเห็นชอบรัฐธรรมนูญ หมายความว่าที่ประชุมแห่งนี้จะต้องลงมติตามที่กรรมาธิการเสนอตามหลักการที่สภาให้ความเห็นชอบในวาระที่หนึ่งเท่านั้นใช่หรือไม่ ก็ไม่ใช่ ที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้มีมติที่จะไม่เห็นชอบกับรัฐธรรมนูญที่มีการแก้ไขด้วย และเป็นสิทธิอันชอบธรรม เพราะฉะนั้นหลักการที่ท่านได้พูดอยู่ตลอดเวลาตราบใดที่กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังไม่ได้ผ่านความเห็นชอบในวาระที่สามถือว่าเป็นสิทธิของท่านสมาชิกที่จะได้ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น และเปิดช่องให้เป็นไปตามสิ่งที่ผมได้กราบเรียนให้ท่านประธานได้ทราบก็คือ ท่านผู้นำฝ่ายค้านก็ได้ลุกขึ้นหยิบยกให้เห็นแล้วว่าการพิจารณากฎหมายในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรก็ดี ที่ประชุมรัฐสภาก็ดี การพิจารณาให้ความเห็นชอบในกรณีที่กฎหมายขัดกันหรือมีข้อความขัดแย้งกันนั้นเป็นไปได้ เพราะมาตรา ๑๐๒ ได้เขียนไว้ชัดเจนครับว่า เมื่อมีการดำเนินการ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ มีผู้ประท้วงหลายคน ท่านกระซับหน่อยครับ กระซับนิดหนึ่งครับ ให้สิทธิท่านได้ใช้สิทธิประท้วงนะครับ ก็เอาเวลาพอสมควรครับ น่าจะสรุปได้แล้วครับ

(นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวจบจากท่านธนาแล้วผมจะให้ฝ่ายนี้ได้ใช้สิทธิประท้วงนะครับ เชิญครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม ขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงผู้อภิปรายอยู่ขณะนี้ การที่ผู้อภิปรายไม่ยอมรับมติแห่งสภานี้ทำให้กระทำผิดข้อบังคับหลายข้อมาก ไล่มาทั้งหมดตั้งแต่ตั้งประชุมนี้เลย ท่านประธานครับข้อบังคับสภานี้ตราขึ้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ แล้วก็ลงนามโดยท่านประธานชัย ในปี ๒๕๕๓ ก่อนจะมาเป็นข้อบังคับนี่มันมีขั้นตอนรับหลักการแปรญัตติผมเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วย ท่านต้องให้ผมอภิปรายยาวอย่างน้อยเท่ากับคนที่เขาประท้วงเมื่อกี้ เพราะฉะนั้นเมื่อมีข้อขัดแย้งใน ข้อ ๕๖ ข้อ ๕๗ ท่าน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละท่านอย่างนี้เดี๋ยวให้ทีละท่านดีกว่า เอาอย่างนี้ครับ ขออนุญาตอย่างนี้ ท่านขจิตรขออนุญาต เพื่อไม่ให้เสียเวลาครับผมให้ฝ่ายละ ๑ ท่าน คือท่านธนา แล้วหลังจากนั้นก็จะให้ท่านพิชิต ซึ่งยกมือยืนประท้วง ท่านพิชิตยืนยกมือประท้วงก่อนนานแล้วครับ ท่านขจิตรครับ ผมกำลังอนุญาตให้ท่านธนาได้ใช้สิทธิประท้วงก็ประท้วงทีละท่านครับ ให้ท่านจบก่อนก็เท่ากับฝ่ายค้านใช้สิทธิ ๑ ท่าน แล้วผมก็จะให้รัฐบาลได้ใช้สิทธิ ๑ ท่านเหมือนกัน เอาละครับผมดูแลอยู่ท่านนั่งเถอะครับ ท่านครับผมทำหน้าที่ประธานนะครับ ผมต้องใช้ดุลยพินิจนะครับ ท่านนั่งเถอะครับ เอาละครับ ใจเย็น ๆ ครับ ใจเย็นเถอะครับ นั่งเถอะครับ ท่านขจิตรเอาละพอแล้ว นั่งเถอะครับ ผมจะอนุญาตให้ฝ่ายละ ๑ ท่าน นะครับ แล้วผมจะใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยมันจะได้จบ ท่านธนาครับกระซับสักนิดนะครับ เห็นใจด้วยนะครับ เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ(กรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิก

รัฐสภา ท่านประธานเห็นไหมครับว่าเราอภิปรายมา ๓-๔ วัน ไม่มีปัญหาเลยครับ อภิปรายราบรื่นทุกคนทำหน้าที่กันอย่างเต็มที่

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเอาเข้าประเด็นเลยดีกว่า ขอให้กระชับด้วยครับ

- ๕/๑

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : เป็นประเด็นที่ผมกำลังเรียนท่านประธานว่าแล้วจู่ ๆ มันก็มาเกิดปัญหา มันเกิดปัญหาก็เพราะว่าท่านประธานกำลังจะรวบรัดที่ประชุมอีกแล้ว ท่านประธานเคยได้มีดุลยพินิจและวินิจฉัยแล้วว่าคนที่แปรญัตติและสงวนความเห็นไว้อภิปรายในสภานั้นให้ดำเนินการได้ แล้วที่ประชุมก็เดินหน้ากันมาไม่มีปัญหากันเลยครับ แต่เมื่อไรที่ท่านประธานพยายามที่จะตัดสิทธิเพื่อนสมาชิกมันถึงเกิดปัญหาอย่างไรครับ ผมกราบเรียนท่านประธานเลยครับ ผมเคารพท่านขจิตร และผมเห็นว่าท่านขจิตรต้องควรที่จะได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นของท่านขจิตรเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าท่านประธานจะมาจำกัดเฉพาะผมกับสมาชิกฝ่ายรัฐบาลท่านละ ๑ คน เพราะว่าผมกำลังจะเรียนท่านประธานว่าท่านประธานไม่มีสิทธิใช้ดุลยพินิจในเรื่องนี้และจะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะเรื่องนี้คือการแก้ไขกฎหมายสูงสุดของประเทศ กฎหมายสูงสุดของประเทศผมก็ได้บอกให้ท่านประธานแล้วว่าศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยเรื่องการได้มาของรัฐธรรมนูญ สมาชิกรัฐสภาจะไปดำเนินการตัดสิทธิหรือดำเนินการให้กระทบกับองค์กรหลักทำไม่ได้ แล้วนี่ท่านประธานกำลังละเมิดสิทธิของปวงชนชาวไทยที่เขาได้รับการเลือกตั้งมาที่จะใช้สิทธิในการที่จะปกป้องรัฐธรรมนูญและชี้ให้เห็นว่ากำลังดำเนินการที่ไม่ถูกต้องอย่างไร ถ้าท่านประธานจะให้สมาชิกที่เขาแปรญัตติแล้วสงวนความเห็นได้อภิปรายในมาตรา ๔ ผมเชื่อว่าไม่เยอะครับท่านประธาน แล้วก็การดำเนินการก็ราบรื่นก็ไหลไปตามปกติ ก็ไม่ต้องมีข้อขัดแย้งในที่ประชุมแห่งนี้ แต่พอเมื่อไรก็ตามที่ท่านประธานพยายามที่จะตัดบทแล้วใช้อำนาจของท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ พอสมควรใช้เวลามากแล้วครับ ผมยังไม่ได้ใช้ดุลยพินิจเลย ท่านรู้ได้อย่างไรว่าผมจะใช้ดุลยพินิจอย่างไร ผมว่าใช้เวลาพอสมควรท่านพอเถอะครับ จะได้ให้พิชิตได้ใช้สิทธิประท้วง เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า อย่าใช้ดุลยพินิจพร่ำเพรื่อเลยครับ ให้ที่ประชุมนี้ได้เดินหน้าได้ และผมเชื่อว่าถ้าท่านประธานปฏิบัติตามข้อบังคับที่ประชุมก็จะไม่มีปัญหา เคารพสิทธิของทั้งเสียงข้างมากเสียงข้างน้อยอย่างพวกผม ผมเชื่อว่าการประชุมเดินหน้าได้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายพิชิต ชื่นบาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : การใช้ดุลยพินิจเป็นอำนาจของประธานตามข้อบังคับที่พวกเราข้างล่างกำหนดให้ไว้เป็นอำนาจของประธานอยู่แล้วครับ เชิญท่านพิชิตครับ

นายพิชิต ชื่นบาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผม พิชิต ชื่นบาน บัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงผู้อภิปรายตามข้อ ๔๓ และเรื่องนี้ขอประท้วงท่านประธานด้วย เพราะว่าได้มีคำวินิจฉัยของประธานรัฐสภาผู้ทำหน้าที่ได้วินิจฉัยไปแล้วเรื่องนี้ผมกราบเรียนท่านประธานว่าไม่มีประเด็นอะไรที่จะผิดรัฐธรรมนูญ เพราะข้อบังคับก็ยังยืนยันที่ท่านขจิตรพูดนะครับ ของรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๓๖ (๑๑) (๑๖) ชัดเจนครับ ไม่มีช่องว่างใด ๆ แล้วก็รวมทั้งมาตรา ๑๓๗ ชัดเจนครับ รวมทั้งข้อบังคับที่ได้ระบุอ้างอิงบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ ชัดเจนเพราะฉะนั้นเรื่องนี้ไม่มีอะไรที่ผิดรัฐธรรมนูญ และเรื่องนี้ท่านประธานได้วินิจฉัยตามข้อบังคับไปแล้ว แล้วก็มีผู้เสนอญัตติ มีการรับรองญัตติเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : รัฐสภาขอยินดีต้อนรับนิสิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้วยความยินดียิ่งครับ ผมขออนุญาตใช้ดุลยพินิจเพื่อไม่ได้เสียเวลาครับจากที่ท่าน ส.ว. สุรชัย ชัยตระกูลทอง นะครับ ได้เสนอญัตติให้รัฐสภาลงมติมาตรา ๔ เลยนะครับ ผมวินิจฉัยว่าสิ่งที่ท่าน ส.ว. สุรชัยได้เสนอญัตติมานั้นเพื่อให้มีการลงมติในมาตรา ๔ เลยนั้นเป็นเรื่องที่ดำเนินการไม่ได้นะครับ เพราะเป็นญัตติที่ขัดกับการไปลิดรอนสิทธิของสมาชิกตามข้อบังคับ ข้อ ๙๙ ครับ เพราะฉะนั้นผมถือว่า

ญัตตินี้ผมไม่อนุญาตนะครับ แล้วมีท่านครูมานิตย์ได้เสนอญัตติที่ให้ตีความตามข้อบังคับการประชุม ตามข้อ ๑๑๗ นะครับ ข้อนี้ผมวินิจฉัยว่าเป็นการเสนอญัตติที่ต้องห้ามตามข้อบังคับ ข้อ ๓๒ และข้อบังคับ ข้อ ๓๑ เป็นการเสนอญัตติซ้อนญัตติก็ดำเนินการไม่ได้เหมือนกันครับ ส่วนที่มีผู้เสนอทางออก ท่านหมอชลน่านเสนอทางออกให้ใช้ข้อ ๙๔ ข้อ ๙๙ วงเล็บท้าย คือขึ้นอยู่กับรัฐสภาจะเห็นเป็นอื่น กรณีนี้จะมาใช้กับกรณีที่กำลังถกกันอยู่นี้ไม่ได้เหมือนกัน เพราะมันไม่เข้าข่าย มันน่าจะเป็นการเสนอในข้อ ๙๙ ในวรรคท้ายที่ว่าขึ้นอยู่กับรัฐสภาเห็นเป็นอื่น น่าจะเป็นเรื่องที่ยกตัวอย่างเช่นขอมติที่ประชุมเพื่อที่จะย้อนไปทบทวนในมาตรา ๓ หรือขอมติจากที่ประชุมเพื่อที่จะข้ามมาตรา ๔ ไปหยิบหยกมาตรา ๘ ขึ้นมาพิจารณาก่อนอะไรทำนองนี้นะครับ น่าจะเป็นลักษณะนี้มากกว่า เพราะฉะนั้นผมขอใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยว่าดำเนินการไม่ได้เหมือนกันเพราะจะเป็นการไปตัดสิทธิลิดรอนสิทธิของสมาชิกที่ได้สงวนความเห็นเอาไว้ ซึ่งส่ออาจจะขัดกับรัฐธรรมนูญนะครับ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตดำเนินการต่อตามนี้นะครับ

(นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม กรรมาธิการได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่าประท้วงเลยครับ ถือว่าคำวินิจฉัยของประธานเป็นที่สุด ผมรับผิดชอบคำวินิจฉัยครับ อย่าประท้วงเลยครับ ครูมานิตย์เชิญครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม ครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา บังเอิญเมื่อวันพุธผมได้เสนอญัตติเอาข้อ ๑๑๗ ของข้อบังคับการประชุมรัฐสภาได้นำเสนอต่อที่ประชุมแล้วก็มีผู้รับรองพร้อม แต่ว่าผมมิได้ขัดข้องแล้วก็ขัดใจต่อที่ประธานวินิจฉัยให้ผมฟังนะครับ แต่ว่าผมอยากเรียนถามท่านประธานว่าเมื่อทุกข้อมันขัดแล้วท่านประธานจะให้ดำเนินการต่อไปอย่างไรครับ จะให้อภิปรายต่อไปเหมือนกับเมื่อวันพุธใช่ไหมครับ จนกว่าจะหมดทุกคนเลยหรืออย่างไรครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมกำลังจะชี้แจงต่อ ชี้แจงยังไม่จบ ท่านก็ยกมือประท้วงกันหลายท่าน

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (กรรมาธิการ) : เชิญท่านประธานชี้แจงต่อครับ ขอประทานโทษครับท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุรชัยหรือเปล่าครับ เชิญครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานกระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชลบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็อยากจะกราบเรียนเพื่อความถูกต้องต่อที่ประชุมแห่งนี้ ก็คือตามที่ท่านประธานได้กล่าวว่าผมเองนั้นเป็นผู้เสนอญัตติให้ลงมาตรา ๔ เลยนั้น จริง ๆ ข้อเท็จจริงคือว่าผมเองนั้นได้เรียนอย่างนี้นะครับ ในวันนั้นที่ยื่นญัตติก็คือว่าตามที่ท่านประธานนิคม ไวยรัชพานิช ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานอยู่ แล้วจะลงมติในมาตรา ๔ แล้วท่านก็ให้เหตุผลในการพิจารณากฎหมายเมื่อมาตรา ๓ และมาตรา ๔ มีความเกี่ยวโยงกันอยู่นั้น เมื่อเสียงข้างมากไปทางนี้แล้ว มาตรา ๔ ก็ตามกรรมาธิการที่ว่ายกเลิกก็สามารถยกเลิกได้เลย เพราะในมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ จะพูดถึงเรื่องกรรมการสรรหาและที่มาของ ส.ว. สรรหา แล้วทางท่านประธานกรรมาธิการก็ได้ให้เหตุผลก็ตกลงกัน แล้วก็รวมทั้งของท่านนายแพทย์ชลน่านก็ให้เหตุผลก็ตรงกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ในวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรก็ได้ทำมาแล้ว แล้วอีกอันหนึ่งเหตุผลหนึ่งที่ถูกต้องเช่นเดียวกันก็คือว่าทางเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาก็ได้แย้งข้อบังคับ ข้อ ๙๙ ที่พูดในบรรทัดสุดท้ายที่บอกว่า ทั้งนี้เว้นแต่ที่ประชุมรัฐสภาจะลงมติเป็นอย่างอื่น ในญัตติของผมเองนั้นที่อยากจะเรียนให้ท่านประธานได้เข้าใจให้ถูกต้องนั้นก็คือว่าญัตติผมก็คือว่าก่อนที่จะลงมติในมาตรา ๔ นั้น ขอให้ท่านประธานในที่ประชุมได้ขอมติในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ก่อนว่าจะลงมติในมาตรา ๔ นั้นโดยที่จะไม่มีการอภิปราย เพราะมีความเกี่ยวโยงระหว่างมาตรา ๓ และมาตรา ๔ เมื่อมติเสียงข้างมากในรัฐสภาเห็นด้วยแล้วจึงค่อยลงมติในมาตรา ๔ ครับ นี่คือญัตติของผมเป็นเช่นนี้ครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยไปแล้วนะครับว่าญัตติท่านที่เสนอมันขัดข้อบังคับแล้วอาจจะส่อขัดรัฐธรรมนูญ ผมถึงใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยว่าเป็นญัตติที่เสนอไม่ได้นะครับ ก็ถือว่าตกไป ที่นี้ผมก็จะได้ชี้แจงต่อไปว่าแล้วขั้นตอนจะดำเนินการอย่างไรต่อไป ท่านพอแล้วกระมังครับ เชิญท่านสุนัย เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ จังหวัดนครสวรรค์ ในนาม สมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานในเรื่องนี้ แต่ว่าด้วยความเคารพในกติกาครับ ท่านประธานครับ นี่เป็นประวัติศาสตร์อีกครั้งหนึ่งที่เรากำลังขัดแย้งกันในเรื่องมาตรา ๓ กับมาตรา ๔ แล้วท่านได้วินิจฉัย ผมไม่เห็นด้วยกับท่าน แต่ผมเคารพในกฎกติกา ผมจะไม่กล่าวว่าท่านเข้าข้างใคร และผมไม่อยากจะได้ยินอีกครับว่าทันทีที่ประธานใช้สิทธิวินิจฉัย ก็บอกว่าประธานไม่มีสิทธิวินิจฉัย อันนี้ไม่ได้ครับ ดังนั้นวันนี้นี่ครับผมอยากให้สิ่งที่ท่านตัดสินวินิจฉัยนี้เป็นแบบของสภาได้ไหม ที่เพื่อนสมาชิกทุกฝ่ายจะต้องยอมรับการวินิจฉัยของประธานสภา และนี่คือ ๖ วันของความที่วุ่นวายในสภาและไม่จบสักที จนกระทั่งประชาชนเขาเบื่อหน่ายหมดนี่ ขอให้สิ่งที่ท่านประธานได้วินิจฉัยนี้ อีกฝ่ายหนึ่งพอใจ อีกฝ่ายหนึ่งไม่พอใจ เป็นธรรมดา แต่ขอให้นี่คือกติกาได้ไหมครับ จึงกราบเรียนท่านประธานว่ายินดีที่จะเคารพคำวินิจฉัยของท่าน และขอให้ท่านดำเนินการตามกติกาอย่างเคร่งครัดเพื่อให้การพิจารณากฎหมายและใช้การถ่ายทอดเวลา ภาษีของประชาชนนี้อย่างมีค่าที่สุดครับ ไม่อ้างเสรีภาพกันอย่างเฟ้อ ไม่อ้างเรื่องชาติกันจนเกินเหตุ ขอให้เป็นไปตามกติกา ขอให้ท่านประธานได้ใช้ข้อบังคับ ข้อ ๕ อย่างเคร่งครัดอย่างเช่นขณะนี้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ต้องขอบคุณท่านสุนัยจริง ๆ นะครับ ถ้าสมาชิกให้ความร่วมมือตามที่ท่านสุนัยพูด ปัญหาความวุ่นวายก็ไม่เกิดครับ ก็ต้องขอความร่วมมือด้วยนะครับ การใช้ดุลยพินิจของประธานก็ยึดถือข้อบังคับอยู่แล้ว แต่จะให้ถูกใจสมาชิกทุกท่านคงเป็นไปไม่ได้นะครับ แต่ก็ต้องยอมรับในกติกา เพราะกติกาคือข้อบังคับที่ท่านสมาชิกข้างล่างเป็นคนร่างขึ้นมาให้ผมใช้นะครับ ก็คือคำวินิจฉัยของประธานก็ถือว่าเป็นที่สุด เพราะฉะนั้นมันก็จะหาที่จบไม่ได้นะครับ ถ้าทุกฝ่ายให้เกียรติซึ่งกันและกันในลักษณะนี้ การประชุมก็จะดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยครับ เชิญเอาท่านพิชิต แล้วหมอชลน่าน ก็คงพอแล้วนะครับ ๒ ท่านนะครับ

นายพิชิต ชื่นบาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผม พิชิต ชื่นบาน ครับ บัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมแม้จะเห็นต่างจากท่านประธานนะครับ แต่อย่างไรก็ดีในสภาแห่งนี้ต้องมีการบันทึกเอาไว้ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านนิคมนะครับ ท่านทำหน้าที่ประธานรัฐสภา ท่านได้วินิจฉัย

เสร็จเด็ดขาดแล้วว่าในเมื่อมาตราก่อนมาตรา ๔ คือมาตรา ๓ ได้มีการลงมติกันแล้วว่าต่อไปนี้จะมีสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งเท่านั้น เพราะฉะนั้นในสิ่งที่ท่าน ส.ว. สุรชัย นะครับ ผมไม่ต้องการคำอธิบายว่าผิดข้อบังคับเท่านั้น เพราะในเมื่อมันมีการลงมติไปแล้วว่าจะต้องมี ส.ว. มาจากการเลือกตั้งเท่านั้น ท่านต้องอธิบายในเนื้อหาว่าท่านเห็นต่างกับท่านนิคมผู้ทำหน้าที่ประธานรัฐสภาในเนื้อหานะครับ ไม่อ้างข้อบังคับ ผมต้องการคำอธิบายเพื่อบันทึกไว้ในรัฐสภาแห่งนี้ว่าท่านเห็นต่างกับท่านนิคมโดยเนื้อหาอย่างไร ไม่อ้างข้อบังคับนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านพิชิตครับ ผมคงไม่ไปเห็นต่างในเนื้อหากับท่านนิคม แต่อาจจะใช้ดุลยพินิจเห็นต่างได้ในข้อบังคับ อย่างที่เราทะเลาะกันอยู่นี้ก็เห็นไม่ตรงกันอยู่แล้วครับ เห็นต่าง แล้วคำวินิจฉัยของประธานแต่ละท่านมันคงจะไปผูกมัดประธานอีกท่านหนึ่งคงไม่ได้ครับ เพราะเป็นดุลยพินิจของประธานแต่ละคน เพราะฉะนั้นผมก็มีดุลยพินิจของผม และผมก็บอกแล้วว่าผมได้ใช้ดุลยพินิจของผม และผมพร้อมรับผิดชอบนะครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องถือว่าเป็นที่สุดก็น่าจะจบนะครับ เพราะย้ำอีกทีนะครับ เราจะใช้สิทธิของเรานี่เสนอเพื่อตัดสิทธิของสมาชิกคนอื่นตามข้อบังคับและรัฐธรรมนูญเราไปลิดรอนสิทธิของเขาไม่ได้อยู่แล้วครับ ตรงนี้ชัดเจนครับไม่มีอะไรสลับซับซ้อนครับ และส่อขัดรัฐธรรมนูญด้วยครับ เชิญคุณหมอครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ต้องขออนุญาตท่านประธานใช้เวลาในประเด็นที่ท่านประธานได้กรุณากล่าวถึงกระผมในการเสนอทางออกในการใช้ ข้อ ๙๙ วรรคท้าย กรณีที่ให้ที่ประชุมรัฐสภาจะลงมติเป็นอย่างอื่น เบื้องต้นนี้ผมต้องกราบเรียนท่านประธานนะครับ ขณะนี้ท่านประธานได้วินิจฉัยอยู่ ๒ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ คือญัตติของคุณครูมานิตย์ สังข์พุ่ม ต้องขออนุญาตเอ่ยนามท่านในคำวินิจฉัยของท่านในประเด็นที่จะขอใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๑๗ มาวินิจฉัยข้อขัดแย้งในข้อบังคับนี้ ตรงนี้ผมยอมรับ ผมเห็นด้วย ผมก็อภิปรายไปแล้วว่าทำไม่ได้ เพราะเสนอญัตติซ้อนญัตติ ผิดข้อบังคับ ข้อ ๓๒ เช่นกัน ท่านประธานวินิจฉัยประเด็นนี้ถูกต้องครับ แต่สิ่งที่ท่านประธานบอกว่าท่านสุรชัยเสนอญัตติ ซึ่งอาจจะฟังไม่ได้ชัดในคราวก่อน วันนี้ท่านอภิปรายแล้ว อภิปรายความเพิ่มเติมชัด เสมือนผมเสนอทางออก ของท่านสุรชัยไม่ได้เสนอปิด ไม่เสนอให้โหวตเลยนะครับ แต่เสนอให้ใช้วรรคท้ายขออนุญาตเอ่ยนามท่านนะครับ ใช้วรรคท้ายตรงนี้มาวินิจฉัยข้อบังคับข้อนี้ ซึ่งทำได้ครับ ไม่เหมือนกับใช้ข้อ ๑๗ นะครับ เพราะเราอยู่ในขั้นตอนของการพิจารณาตัวร่างอยู่มีข้อขัดแย้งว่าขณะนี้สมาชิกบางส่วนเห็นว่าการอภิปรายตามข้อ ๙๙ กระทำไม่ได้ที่จะเริ่มต้นตั้งแต่ชื่อร่าง คำปรารภอะไรต่าง ๆ ในคำแปรญัตติ คำสงวนคำแปรญัตติ สมาชิกบางส่วนเห็นว่าอภิปรายไม่ได้ เหตุผลที่เห็นว่าอภิปรายไม่ได้ อธิบายความไปแล้วครับว่ามาตรา ๔ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ที่ว่าด้วยกรรมการสรรหาและกระบวนการการสรรหา เมื่อมาตรา ๓ ลงมติไว้ชัดเจนว่าต่อไปนี้ ส.ว. นี้มาจากการเลือกตั้งทางตรงเท่านั้น ๒๐๐ คน ความหมายก็มาจากทางตรงคือไม่มีการสรรหา และกำหนดชัดเจนครับว่าต้องมาจากเขตจังหวัด กำหนดจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นการแปรญัตติใด ๆ ผมขอขยายความนิดเดียวท่านประธานครับ การแปรญัตติใด ๆ ในมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ แก้ไขรัฐธรรมนูญในมาตรา ๔ นี้ ที่ไปว่าด้วยกรรมาการสรรหา กระบวนการการสรรหาก็ถือว่ามาตรา ๓ ลงมติไปแล้ว ว่าไม่มีสรรหา เพราะฉะนั้นการแปรญัตติตรงนั้นเขาถือโดยตรรกะเลยนะครับ ไม่ใช่อนุโลมด้วยว่ามันต้องตกไป เพราะมติสภาชัดแล้วไม่มีสรรหา และถ้าคำแปรญัตติใด ๆ นะครับ ท่านประธานนิดเดียวครับ ในมาตรา ๔ ที่ไม่ใช่แปรเกี่ยวกับการสรรหาและกระบวนการสรรหาแต่ไปแปรญัตติเป็นอย่างอื่น เช่น ผมยกตัวอย่างครับหลายท่านแปรญัตติให้ ส.ว. มาจากประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง อันนี้แปรญัตติถูกครับ

แปรญัตติถูกไม่ผิดหลักการครับ แปรให้ ส.ว. มาจากบัญชีรายชื่อให้ กกต. ไปจัดทำบัญชีรายชื่อ ท่านประธานครับ แต่การแปรอย่างนี้ มาแปรญัตติในมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ซึ่งบทบัญญัติเดิมว่าด้วยการสรรหาและกรรมการสรรหา แต่การแปรญัตติใหม่นี้นะครับ แปรญัตติไม่ได้สอดคล้องกับมาตราเดิม ถ้าจะแปรญัตติแบบนี้นะครับ เรื่องวิธีการเลือกตั้ง ท่านต้องไปแปรญัตติในมาตรา ๑๑๒ ซึ่งผมก็ยกตัวอย่างไปแล้วนะครับว่า มีท่านสมาชิกแปรญัตติถูกต้องหลายท่านเลย แปรญัตติในมาตรา ๑๑๒ เช่น ต้องการให้ที่มาใหญ่ขึ้น เอาจังหวัดมารวมกันเป็นเขตเลือกตั้ง เอาจังหวัดมารวมกันเป็นเขตเลือกตั้ง ๔๐ จังหวัด ๔๐ เขตอย่างนี้ อันนี้คือแปรถูกต้อง ผมได้อธิบายให้ท่านประธานไปแล้วว่า ถ้าแปรญัตติอย่างนี้ก็ชอบด้วยเรื่องของบทบัญญัติของกฎหมายเดิม เพราะฉะนั้นผมก็เลยไม่เห็นด้วย ผมก็เลยใช้ทางออกว่า ข้อ ๑๙๙ วรรคท้ายนี้ให้สภามีมติเป็นอื่น ท่านประธานวินิจฉัยว่าสิ่งที่ผมเสนอนี้ไม่ชอบอาจจะขัดรัฐธรรมนูญ ผมกำลังหาทางออกเพื่อไม่ให้ขัดรัฐธรรมนูญกับท่าน ท่านสุรชัย หาทางออกเพื่อไม่ให้ขัดรัฐธรรมนูญกับท่าน ถ้าสภาอนุโลมว่าอภิปรายได้มีมติว่าอภิปรายได้ ก็เสมือนไปยกเว้นข้อบังคับ ก็อภิปรายได้ ช่วยท่านประธานด้วยความหมายผมอย่างนี้นะครับ จริงอยู่ครับ ความหมายท่านบอกว่าสภามีมติเป็นอื่นนี้ไม่อภิปรายคำปรารภก็ได้ ไม่เรียงตามมาตราก็ได้ อันนี้ได้ครับ ทำได้ แต่สิ่งที่ผมคิดมากกว่านั้นก็คือว่าท่านสามารถให้สภาวินิจฉัยว่าสิ่งที่สมาชิกอภิปรายนี้ได้หรือไม่ได้ ถ้าสภาอนุญาต ชอบครับ เสมือนไปยกเว้นข้อบังคับได้เลย แต่ถ้าสภาไม่อนุญาตนะครับ บอกว่าทุกอย่างมันจบไปแล้ว มันเบ็ดเสร็จไปแล้วผู้ที่แปรญัตติ ผู้สงวนความเห็นก็ต้องยอมรับมติสภา อันนี้ก็ชอบด้วยข้อบังคับและรัฐธรรมนูญ หาทางออกให้ท่านครับ เพื่อให้สภานี้ดำรงความถูกต้องครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ เมื่อสักครู่นี้ผมบอกว่าผมวินิจฉัยแล้วผมยังพูดไม่จบก็มีผู้ประท้วงหลายท่าน ถ้าไม่อนุญาตให้ประท้วงก็หาว่าปิดหูปิดตาอีก รวบรัดอีก ผมก็ต้องให้สิทธิท่านประท้วง แต่จริง ๆ แล้วที่ผมได้วินิจฉัยผมพูดไปยังไม่จบด้วยซ้ำนะครับ เพราะฉะนั้นคำวินิจฉัยของผมนะครับ หลังจากวินิจฉัยว่าญัตติ ๒ ญัตติเสนอไม่ได้ แล้วทางออกมาตรา ๙๙ วรรคท้าย ก็ไม่น่าจะเป็นทางออกที่ถูกต้อง ผมก็จะนำเสนอแนวทางของผมต่อไป ซึ่งจะได้ดำเนินการต่อ ที่เมื่อสักครู่นี้ท่านครูมานิตย์ได้ถาม ขั้นตอนดำเนินการก็ต้องดำเนินการตามข้อบังคับ ข้อ ๑๙ ข้อ ๑๙ นั่นละครับ ก็เรียงตามลำดับมาตรา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอ่านมาตรา ๔ ใครสงวนความเห็นใครแปรญัตติเอาไว้ก็ว่ากันไปตามปกติ เพียงแต่ ฟังนะครับ เพียงแต่ผู้สงวนคำแปรญัตติจะต้องไม่ขัดข้อบังคับ เช่น ในมติของรัฐสภามีมติในมาตรา ๓ ไปแล้ว ไม่ให้มี ส.ว. สรรหา แต่ท่านมาแปรญัตติในมาตรา ๔ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ส.ว. สรรหาอย่างนี้ขัดกับมติของรัฐสภาในมาตรา ๓ กรณีอย่างนี้อภิปรายไม่ได้ ถูกไหมครับ ผมก็ต้องดูเป็นกรณี ๆ ไป แต่บางกรณีอาจจะไม่ขัดก็สามารถอภิปรายได้ หลักการก็เป็นอย่างนี้ง่าย ๆ ครับ อย่าไปคิดอะไรสลับซับซ้อนมากมาย ขออนุญาตดำเนินการตามนี้เลยนะครับ เชิญครับ ข้างหลังไกล ๆ โน้น มองไม่ถนัด เชิญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของท่านประธานครับ คือที่จริงแล้วผมไม่เคยที่จะประท้วงท่านประธานหรือใครก็ตามที่ทำหน้าที่ประธานที่ประชุมมาก่อน เพราะว่าสิ่งที่ท่านวินิจฉัยนั้นท่านกำลังจะสร้างบรรทัดฐานใหม่ให้เกิดขึ้นในรัฐสภาแห่งนี้ท่านประธานครับ โดยปกติในการพิจารณากฎหมายของเรานั้น ท่านประธานก็ทราบว่าถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญก็ดี ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือว่ากฎหมายทั่วไป เป็นการพิจารณาเรียงลำดับมาตรา เมื่อมีมาตราก่อนที่เราลงมติไปแล้ว แล้วก็เป็นมาตราหลักที่เป็นบรรทัดฐานอยู่ ฉะนั้นมาตราต่อไปนี้ก็ต้องใช้หลักการ ยืนบนหลักการของพื้นฐานของข้อกฎหมายมาตรานั้น ท่านประธานครับ ท่านประธานต้องดูรายละเอียดของผู้ที่แปรญัตติไว้ ผมเป็นคนหนึ่งที่แปรญัตติในมาตรา ๔ นี้ด้วย แล้วผมก็แปรญัตติไม่ขัดหลักการ ก็คือว่าให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา แต่ของผมมันผิดกับมาตรา ๓ ที่ลงมติไว้แล้วก็คือว่ามีจำนวน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ การประท้วงคำวินิจฉัยของประธานทำไม่ได้นะครับ ตามข้อบังคับที่ท่านร่างให้ผม มันทำไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นพอสมควรแล้วกระมังครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานครับ ผมว่าท่านประธานต้องฟังให้จบสักนิดหนึ่ง แล้วท่านตอบผม ผมไม่ได้คิดว่าท่านประธานวินิจฉัยบนพื้นฐานของข้อบังคับที่ถูกต้อง หรือหลักปฏิบัติที่ถูกต้องของรัฐสภาแห่งนี้ เพราะว่าการที่แปรญัตติขัดกับกฎหมายที่เราได้พิจารณาผ่านจบลงไปแล้วนั้น ถ้าท่านยังจะให้มีการพิจารณาอีก ผมว่าสภากำลังดำเนินแนวทางที่ไม่ถูกต้อง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมเข้าใจแล้วครับ พอแล้วครับ ผมได้วินิจฉัยไปแล้วครับ จบไปแล้วครับ คำวินิจฉัยของประธานถือว่าเป็นที่สุด กติกาที่ท่านเขียนกันเองมาให้ผมใช้ เป็นอำนาจของประธานครับ พอเถอะครับ เชิญครับนิดเดียวนะครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานครับ ท่านตอบนิดเดียวครับว่าตลอดระยะเวลา ๕ วันนี้คำวินิจฉัยท่านประธานเป็นที่สุดจริงหรือเปล่าครับเพราะที่ผ่านมานี้ท่านประธานวินิจฉัย ๒ ท่านก็มีความต่างกัน อันที่ ๒ ก็คือว่าท่านประธานก็เปลี่ยนไปเปลี่ยนมาในคำวินิจฉัยของตัวเอง ถ้าท่านบอกว่าท่านถึงที่สุดท่านยืนอย่างนี้ตลอดไปผมยอมครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : จบกระมังครับ พอเถอะครับ ผมว่าพอแล้วกระมังครับ เชิญท่านบุญยอด เชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องทักท้วงต่อท่านประธานที่อ้างว่าคำวินิจฉัยเป็นที่สุดแล้ว ไม่สามารถโต้แย้งได้ มันอยู่เฉพาะข้อบังคับ ข้อ ๔๕ คือเรื่องราวของการประท้วง เมื่อการประท้วงแล้วท่านก็จะพิจารณาคำประท้วงนั้นว่าขัดกับข้อบังคับใดหรือไม่ คำวินิจฉัยของท่านถือเป็นเด็ดขาด อยู่เฉพาะข้อบังคับนี้นะครับ ผมคิดว่าท่านต้องพิจารณาเรื่องคำวินิจฉัยของท่านว่าจะครอบคลุมกับทุกเรื่องในการประชุมสภาได้จริงหรือไม่

ประเด็นที่ ๒ ที่ท่านบอกว่าคำอภิปรายของสมาชิกในมาตรา ๔ ถ้าไปขัดต่อมาตรา ๓ แล้วไม่สามารถอภิปรายได้ ผมคิดว่าท่านประธานต้องทบทวนนะครับ ขณะนี้เราอภิปรายเรียงมาตรากันอยู่ ถ้ามันมีความเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวพันกัน หรือเรากำลังจะชี้ให้ทางประธานกรรมาธิการกลับไปพิจารณาศึกษากันใหม่ ดูแลกันใหม่ เพราะว่ามันมีการขัดกันอยู่ ผมคิดว่าเราต้องทำได้ครับ มีหลายมาตราเลยครับ เดินกันต่อไปนี่ผมยังอยากจะท้วงท่านประธานว่าถ้าประชุมต่อไปมันก็ขัดแย้งกันเอง เช่น รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๔๐ ท่านไม่ได้ยกเลิก เรื่องนั้นก็มีกรรมการสรรหาอยู่ครับ มันผิดตั้งแต่หลักการแรกมาแล้วยังจะเดินต่อไปอีกหรือครับ กลัดกระดุมเม็ดแรกผิด เม็ดต่อไปมันผิดหมดเสียเวลากันทั้งสภานะครับ อยากเรียนถามท่านต่ออีกด้วยซ้ำว่าเราจะประชุมกันวันนี้เสร็จสิ้นเมื่อไร วันเสาร์ วันอาทิตย์ตกลงจะประชุมไหม มีคำแถลงการณ์ต่าง ๆ ของวิปฝ่ายโน้นฝ่ายนี้ ผมว่าสร้างความสับสนอยู่พอสมควร เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเร่งด่วนนะครับท่านประธาน ปัญหาปากท้องของพี่น้องประชาชน ปัญหาของเกษตรกรมีอีกมากมาย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับ ประเด็นก่อน

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมจะได้พูดครั้งเดียวท่านประธานครับ จะได้ไม่ต้องเสียเวลา กราบเรียนท่านด้วยความเคารพว่าท่านทำหน้าที่เป็นประธานรัฐสภาท่านต้องเป็นกลาง และท่านต้องฟังเหตุผลของสมาชิกไม่ใช่ประธานมาประชุมแล้วก็สั่งอยู่คนเดียว ผมคิดว่ามันก็ไม่ถูกต้องนะครับ เราทำงานร่วมกันครับท่านประธาน ด้วยความเคารพท่าน ถ้าท่านทำงานได้เป็นกลาง ทำหน้าที่เป็นกลางมันจะเป็นสิ่งที่สภาแห่งนี้ราบรื่นไปได้ แล้วพี่น้องประชาชนเขาก็จับตาดูอยู่จริงครับ แต่คำถามอย่างที่ผมถามก็คือว่าวันนี้เป็นการประชุมตั้งแต่วันอังคารมานะครับ สำหรับ ส.ส. ประชุมทุกวัน สัปดาห์หน้า ส.ว. ก็ต้องไปประชุมเรื่องงบประมาณ ท่านประธานครับร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขที่ว่านี้มันมีใครเดือดร้อนครับ มีใครต้องการเร่งด่วนละครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละ พอเถอะครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมต้องการอภิปรายนะครับว่า ขอให้ท่านประธานทำหน้าที่อย่างเป็นกลางจริง ๆ ขอให้ท่านวินิจฉัยด้วยความถูกต้องเพื่อประโยชน์ของรัฐสภาแห่งนี้ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าวันนี้น่าจะเป็นข้อพิสูจน์ว่าทำหน้าที่อย่างเป็นกลางที่สุดแล้ว ถ้าท่านมีใจเป็นธรรมนะครับ แล้วถ้าจะมีใจเป็นธรรมจริง ๆ ก็ต้องยอมรับว่า มาตรา ๔ นี้ถ้าเสนอญัตติไปขัดกับมติของ มาตรา ๓ มันก็เสนอไม่ได้อยู่แล้ว ก็ต้องขอฝากนะครับ วิปฝ่ายค้านขอความร่วมมือด้วยนะครับ ผมให้เกียรติพวกเรา พวกเราก็ต้องให้เกียรติผมเหมือนกัน เพราะฉะนั้นความชัดเจนอยู่ที่การแปรญัตติ ผมจะอนุญาต ถ้าท่านไหนเห็นว่ามันขัดก็ไม่ต้องเสนอขออภิปรายนะครับ แต่ท่านที่เห็นว่าไม่ขัดก็เสนออภิปราย ผมจะได้วินิจฉัย ก่อนอภิปรายผมต้องขอวินิจฉัยก่อนว่าขัดหรือไม่ขัดนะครับ อย่างยกตัวอย่างเช่น แปรญัตติไปเกี่ยวพันกับเรื่องให้มีเกี่ยวกับ ส.ว. สรรหา อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งมันไปขัดกับมติของรัฐสภา ในมาตรา ๓ ซึ่งมีมติไปแล้ว กรณีอย่างนี้ก็อภิปรายไม่ได้ ชัดเจนอยู่แล้วนะครับ ยกตัวอย่างนะครับ อย่างนี้ชัดเจนนะครับ ขอความร่วมมือด้วยนะครับ ไม่อย่างนั้นการประชุมมันก็จะไม่เรียบร้อย เชิญท่านจุรินทร์ครับ

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานได้วินิจฉัยเมื่อสักครู่ว่าเนื่องจากมาตรา ๓ ที่เราพิจารณาผ่านพ้นไปแล้วนั้น ไม่ให้มี ส.ว. สรรหาอีกต่อไป เพราะฉะนั้น ผู้ที่สงวนคำแปรญัตติหรือสงวนความเห็นที่จะมาอภิปรายในมาตรา ๔ ที่เรากำลังพิจารณาอยู่เดี๋ยวนี้นั้น ถ้าเป็นเรื่องการแปรญัตติที่เกี่ยวข้องกับการให้มีสมาชิกวุฒิสภาในระบบสรรหาถือว่าขัดมาตรา ๓ อภิปรายไม่ได้ ท่านประธานได้วินิจฉัยว่าอย่างนี้ เพราะ ส.ว. สรรหาไม่มีแล้วตามมาตรา ๓ ท่านถือหลักแบบนี้ แต่กระผมมีข้อท้วงติงท่านประธานครับ ว่าไม่ได้แปลว่าเมื่อมาตรา ๓ ระบุว่าไม่มีกรรมการสรรหาแล้ว เพราะฉะนั้นในรัฐธรรมนูญที่เราใช้อยู่ในอนาคตหลังจากที่มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ผ่านพ้นไปแล้วจะไม่มีบทที่ว่าด้วยสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาอีกต่อไป ที่เป็นเช่นนั้นเพราะว่าโดยความเป็นจริงแม้ท่านจะมีมติในมาตรา ๓ ตัด ส.ว. สรรหาไปแล้ว แต่รัฐธรรมนูญที่เราจะใช้ต่อไปในอนาคตมาตรา ๒๔๐ ยังระบุให้มี ส.ว. ที่มาจากการสรรหาอยู่ ซึ่งกรรมาธิการไม่ได้แก้ไขแต่อย่างใดทั้งสิ้น มาตรา ๒๔๐ ที่จะยังคงอยู่ต่อไปหลังแก้รัฐธรรมนูญระบุไว้ว่า ในกรณีที่ศาลฎีกามีคำสั่งให้เพิกถอนการสรรหา หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาผู้ใด ให้สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาผู้นั้นสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลฎีกามีคำสั่ง และตรงนี้ละครับขีดเส้นใต้ และให้ดำเนินการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง นั่นแปลว่ามาตรานี้ถ้าไม่มีการยกเลิก สมาชิกวุฒิสภาที่จะมาจากการสรรหาก็ยังคงมีอยู่ เพราะฉะนั้นผู้แปรญัตติสงวนความเห็นที่จะพูดเรื่องสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหา ย่อมสามารถใช้สิทธิอภิปรายได้ ซึ่งกระผมขออนุญาตท่านประธานในที่ประชุมขอความกรุณาให้ท่าน ส.ส. ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ได้อภิปรายให้ความเพิ่มเติมครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ ท่านไชยวัฒน์

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนที่ผมจะอภิปรายตามที่ท่านประธานวิปของผมได้กรุณาขออนุญาตท่านประธาน ผมขอทำความเข้าใจกับท่านประธานสักนิดหนึ่งเถอะครับว่า ผมเป็นผู้แทนมาแล้ว ๒ สมัย ผมปฏิบัติตามข้อบังคับ โดยถ้าผมไม่ประท้วง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวท่านไชยวัฒน์ ท่านจะพูดต่อเนื่องจากท่านจุรินทร์ หรือท่านจะใช้สิทธิอภิปราย

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานจะฟัง ผมก็จะพูดต่อ ท่านประธานไม่ให้ผมพูด ผมก็จะนั่งลงครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านใช้สิทธิประท้วงหรือท่านจะใช้สิทธิอภิปรายในมาตรา ๔

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมไม่ประท้วงครับ ผมไม่ได้ยกมือขึ้นเหนือศีรษะแล้วยืนขึ้น

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นท่านนั่งก่อนครับ จะได้ให้ท่านประธานกรรมาธิการตอบท่านจุรินทร์เมื่อสักครู่

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ก็แล้วท่านประธานครับ แล้วแต่ท่านจะพิจารณาครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : นั่งก่อนครับ เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานกรรมาธิการ กระผมขอเรียนชี้แจงต่อประเด็นที่ ท่านจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ ท่านได้ยกมาตรา ๒๔๐ ของรัฐธรรมนูญที่พูดถึงกรณีที่ ส.ว. สรรหาที่ดำรงตำแหน่งอยู่ ถ้าเกิดมีกรณีกระทำผิด กกต. เสนอศาลฎีกาแล้วก็ให้พ้นจากตำแหน่ง ท่านบอกว่าเราไม่ได้ไปแก้หรือไปยกเลิกมาตรา ๒๔๐ ของรัฐธรรมนูญ มันก็จะเป็นปัญหาว่าจะทำอย่างไร ----------

กราบเรียนอย่างนี้ครับ เหตุผลที่ ๑ ที่เราไม่ไปแตะมาตรา ๒๔๐ เพราะการแก้รัฐธรรมนูญในชั้นรับหลักการนี้ไม่ได้ระบุ มาตรา ๒๔๐ ว่า กรรมาธิการจะต้องไปแก้ไขเพิ่มเติมอะไรด้วย เราก็แก้เฉพาะมาตราที่อยู่ในหลักการ ซึ่งท่านก็เห็นชัดนะครับ ทีนี้ต่อคำถามของท่านถ้าท่านจุรินทร์จะกรุณาไปดูในมาตรา ๑๐ ของร่างรัฐธรรมนูญที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้นะครับ ผมขออ่านให้ท่านฟังนะครับ มาตรา ๑๐ วรรคสอง ในกรณีที่การดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ก็แปลว่าเมื่อรัฐธรรมนูญฉบับเราแก้ไขนี่ประกาศใช้นะครับ แม้ ส.ว. สรรหาที่ดำรงตำแหน่งอยู่จะว่างลงด้วยเหตุใดก็ตาม รัฐธรรมนูญใหม่ที่กำลังแก้ประกาศใช้นี้บัญญัติไว้ชัดเจนในมาตรา ๑๐ ว่า ไม่จำเป็นจะต้องไปสรรหาแทนตำแหน่งที่ว่างนะครับท่านประธาน ก็ได้บัญญัติไว้ชัดเจน ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตดำเนินการเลยดีไหมครับ เชิญครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมต้องประท้วงนะครับ ท่านประธานครับ จะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ ผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ผมอนุญาตให้กรรมาธิการเสียงข้างน้อยอยากแสดงความเห็น ผมอนุญาตให้ท่านธนาครับ แล้วก็น่าจะท่านสุดท้ายก็พอแล้วครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ตกลงจะให้ใครพูดครับ ท่านชี้ให้ผมพูดหรือเปล่าครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ ให้สิทธิท่านประท้วง ท่านใช้สิทธิประท้วงในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมให้ท่านธนาได้ใช้สิทธิประท้วง แล้วก็คงน่าจะเป็นท่านสุดท้ายก็น่าจะพอแล้วครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพกระผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาและในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมจะใช้เวลาที่ประชุมไม่มากครับท่านประธาน ๒ ประเด็นที่ท่านประธานวิปฝ่ายค้านได้ลุกขึ้นอภิปราย สืบเนื่องจาก

คำวินิจฉัยของท่านประธานว่า เมื่อที่ประชุมได้มีมติให้มีการเลือกตั้ง ส.ว. โดยตรงจากประชาชนอย่างเดียว การที่จะอภิปรายในส่วนของ ส.ว. สรรหานั้น ไม่สามารถดำเนินการได้ เพราะจะขัดต่อหลักการ สิ่งที่ท่านจุรินทร์ได้พูดให้ท่านประธานฟังนี่ ผมว่าถ้าท่านประธานฟังให้ดี คำวินิจฉัยของท่านประธานนี่ขัดกันเอง เพราะเมื่อกรรมาธิการอ้างว่าได้มีการแก้ไขมาตรา ๓ ให้มีเฉพาะ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งเท่านั้น แต่กรรมาธิการไม่ได้ไปแก้ไขในมาตรา ๒๔๐ หรือมาตราอื่นที่ยังบัญญัติเกี่ยวกับเรื่อง ส.ว. สรรหาไว้ เพราะฉะนั้นสมาชิกที่แปรญัตติหรือสงวนความเห็นก็ยังมีสิทธิอภิปรายตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่ยังคงมีอยู่ในมาตรา ๒๔๐ หรือมาตราอื่นใด เพราะฉะนั้นไม่เป็นการขัดหลักการ เพราะกรรมาธิการไม่ได้ไปตัดข้อความในส่วนอื่นของ ส.ว. สรรหาไป นั่นคือความบกพร่องประการที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธาน มาตรา ๑๐ ที่ท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญได้กรุณาหยิบยกขึ้นมา ผมขออนุญาตท่านประธานอ่านอีกครั้งหนึ่งครับ มาตรา ๑๐ ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป วรรคสองอันนี้สำคัญครับ ในกรณีที่การดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฟังข้อความนี้ให้ดีนะครับ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนี้ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่างลง เคยมีการแก้ไขกฎหมายฉบับไหนไหมครับ ที่ให้อำนาจออกไปล่วงเลยไปก่อนการใช้กฎหมายไม่มีครับ ผมยังไม่ได้พูดประเด็นนี้เพราะยังไม่ถึง แต่เมื่อประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญหยิบยกเรื่องนี้มา ผมจำเป็นต้องลุกขึ้นอภิปราย ----------

เพราะไม่มีการเขียนกฎหมายฉบับไหนหรอกครับที่ไปให้อำนาจย้อนไปก่อนการประกาศใช้กฎหมาย นี่คือการบัญญัติกฎหมายที่ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ท่านประธานเห็นไหมครับ มาตรา ๒ เขาเขียนไว้ครับว่า รัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา อันนี้เขียนชัดเจนครับ ผ่านความเห็นชอบเมื่อไรไปสู่กระบวนการประกาศและมีผลบังคับเมื่อวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา นี่คือสาระสำคัญกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่มาตรา ๑๐ ท่านไปบัญญัติขัดกับ มาตรา ๒ อีกครับว่าบทบัญญัติรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ไปใช้บังคับตั้งแต่วันก่อนการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้สำเร็จ ท่านเห็นหรือยังครับว่าเป็นการบัญญัติกฎหมายที่ขัดกันโดยสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นสิ่งที่ประธานกรรมาธิการวิสามัญพูดนี่จึงไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นประเด็นที่ประธานวิปฝ่ายค้านได้ลุกขึ้นชี้แจงว่าตราบใดที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังมีบทบัญญัติเรื่อง ส.ว. สรรหาไว้ ก็ไม่ตัดสิทธิสมาชิกรัฐสภาที่จะลุกขึ้นอภิปราย และการอภิปรายกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายมหาชน ผมพูดเสมอครับท่านประธานว่านี่คือสิ่งที่ฝ่ายค้านหรือเสียงข้างน้อยพยายามที่จะให้รัฐสภาและประชาชนได้เห็นว่ามันมีความไม่ถูกต้องของรัฐธรรมนูญอย่างไร เป็นสิทธิของเราครับ และท้ายที่สุดรัฐธรรมนูญนี้เขียนไว้เลยนะครับ วาระสองเสร็จแล้ว ๑๕ วัน สมาชิกรัฐสภากลับไปนอนที่บ้าน กลับไปคิดให้ดีว่าจะลงมติอย่างไรให้เกิดผลประโยชน์กับประเทศชาติและประชาชนที่สุด ไม่จำเป็นต้องลงมติเป็นไปตามหลักการที่รัฐสภานี้ให้ความเห็นชอบในวาระหนึ่ง วาระสอง ก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่มีเหตุผลที่จะหักล้างว่าทำไมพวกผมจึงจะใช้สิทธิอภิปรายในประเด็นที่เกี่ยวกับ ส.ว. สรรหาไม่ได้ นี่คือ ๒ ประเด็นที่ผมพูดให้ท่านประธานได้เห็นภาพชัดเจนครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญประธานกรรมาธิการครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สามารถ แก้วมีชัย ประธานกรรมาธิการครับ ประเด็น มาตรา ๑๐ นี้นะครับท่านประธาน มีข้อแลกเปลี่ยนที่จะต้องพูดกันด้วยเหตุด้วยผลอีกยาว ฉะนั้นเอาไว้ให้ถึงมาตรา ๑๐ นะครับ กรรมาธิการจะได้ชี้แจงรายละเอียดอีกครั้งหนึ่ง ขณะนี้เรากำลังพิจารณามาตรา ๔ นะครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ในมาตรา ๑๐ เรามีบัญญัติรองรับเอาไว้อยู่แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นผมใช้ดุลยพินิจว่าคนที่แปรญัตติในเรื่องของขัดกับมติในมาตรา ๓ นั้นคงไม่ได้นะครับ ผมขออนุญาตดำเนินการตามนี้นะครับ เชิญท่านประเสริฐครับ เชิญครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

ประการที่หนึ่งครับท่านประธานครับ ต่อกรณีคำตอบของท่านประธานคณะกรรมาธิการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ท่านตอบว่า ในกรณี มาตรา ๑๐ ซึ่งเอาไว้ไปพูดกันในมาตรา ๑๐ ซึ่งยังมีประเด็นที่ต้องพูดกันอีกยาว ถ้าท่านตอบด้วยคำตอบอย่างนี้นะครับ ท่านก็ต้องเปิดสิทธิให้สิทธิสมาชิกที่แปรญัตติ ที่สงวนคำแปรญัตติสงวนความคิดเห็นไว้อยู่แล้วได้อภิปรายในมาตรา ๔ ต่อไป แล้วก็ผมเห็นสอดคล้องครับกับท่านประธานรัฐสภาที่ท่านได้พูดไว้ตั้งแต่ตอนเริ่มว่าการตัดสิทธิลิดรอนสิทธิของสมาชิกไม่ได้อยู่แล้วครับ อันนี้เป็นคำพูดของท่านนะครับ และส่อขัดรัฐธรรมนูญด้วย ซึ่งเมื่อเอา ๒ คำตอบนี้มาบวกรวมกันแล้วท่านก็จำเป็นครับต้องให้สิทธิสมาชิกได้เสนอความคิดเห็น ได้อภิปรายในมาตรา ๔ ส่วนเมื่อท่านได้ฟังไปแล้วสมาชิกผิดข้อบังคับประการใด ท่านค่อยวินิจฉัยอีกครั้งหนึ่ง ผมคิดว่าน่าจะเป็นอย่างนั้น

(นายวรชัย เหมะ (กรรมาธิการ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประเสริฐครับ เหตุผลที่ท่านพูดถึงที่ผมใช้ในการวินิจฉัย ผมวินิจฉัยเฉพาะประเด็นนั้นนะครับ ไม่ใช่จะเอาไปใช้กับทุกเรื่องได้นะครับ เพราะฉะนั้นสมาชิกไม่สามารถดำเนินการอภิปรายขัดข้อบังคับอยู่แล้วครับ เป็นเรื่องของประธานที่จะต้องกำกับดูแล ท่านวรชัยเชิญครับ

นายวรชัย เหมะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วรชัย เหมะ พรรคเพื่อไทย จังหวัดสมุทรปราการ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงท่านประธานครับ ขอให้ประธานรัฐสภารักษาข้อบังคับตามข้อบังคับ ข้อ ๔ ครับท่านประธาน เราดำเนินการประชุมตั้งแต่เช้า แล้วท่านเห็นว่าอันไหนที่ถูกต้องชอบธรรมไม่ผิดข้อบังคับ ขอให้ท่านใช้ข้อบังคับอย่างเคร่งครัดครับ ขอให้ดำเนินการประชุมได้แล้วครับท่านประธานครับ จะเอาอย่างไรก็เอาครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอดำเนินการประชุม

นายวรชัย เหมะ (กรรมาธิการ) : แล้วก็ผมว่าอย่างนี้ท่านประธาน จะกี่วันก็ให้อภิปรายเลยครับ วันเสาร์ วันอาทิตย์ ก็เอาไปเลยครับท่านประธาน จะได้ไม่ต้องเสียเวลาครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับ ขอบคุณครับ ผมขออนุญาตดำเนินการเลยนะครับ ขอส่งรายชื่อด้วยนะครับผู้ที่ประสงค์จะอภิปรายครับ ส่งรายชื่อครับ เชิญครับ ท่านเลขาธิการเชิญครับ

นายสุวิจักขณ์ นาควัชระชัย (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔ ยกเลิก มาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ไม่มีการแก้ไข ยกเลิก มาตรา ๑๑๓ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ยกเลิก มาตรา ๑๑๔ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติครับ

(นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอท่านสุดท้าย ท่านไชยวัฒน์เชิญ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนที่ผมจะอภิปรายถึงเนื้อหาของการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอโทษครับ ไม่ได้อยากขัด ท่านใช้สิทธิประท้วง ประท้วงใครครับ ข้อบังคับข้อไหน

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ไม่ยากหรอกครับ ข้อ ๕ แค่นั้นละครับง่าย ผมกำลังจะทำความเข้าใจกับท่านประธาน โดยส่วนตัวผมเป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว ๒ สมัย ผมไม่เคยปฏิบัติตัวอย่างนี้ แล้วไม่อยากทำอย่างนี้ด้วย ผมนั่งยกมือขึ้นเหนือศีรษะเป็นเวลากว่าครึ่งชั่วโมงท่านประธานไม่ชี้ให้ผมพูด

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ข้อ ๕ คือประธานจะต้องดำเนินการประชุมให้มีประสิทธิภาพตามข้อบังคับ ทีนี้ท่านจะใช้ข้อ ๕ ประท้วง ท่านต้องอ้างด้วยว่าใครผิดข้อบังคับข้อไหน แต่อ้าง ข้อ ๕ คงไม่ได้ครับ เพราะข้อ ๕ ข้อความก็คือให้ประธานดำเนินการประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย แล้วมันไม่เรียบร้อยตรงไหน ประธานผิดข้อบังคับข้อไหน

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ก่อนอื่นผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมกราบเรียนซ้ำว่าผมเป็นอดีตผู้แทนราษฎรมา ๒ สมัย ผมไม่เคยประพฤติตัวอย่างนี้มาก่อนครับท่านประธานครับ เพราะว่าโดยข้อบังคับ ข้อ ๕ ประธานสภาจะต้องทำหน้าที่ตามข้อบังคับ ผมนั่งลงและยกมือขึ้นเหนือศีรษะประธานไม่ชี้ให้ผมพูดผมไม่ว่า แต่กรณีที่ผมยืนขึ้นแล้วยกมือขึ้นเหนือศีรษะก่อนคนอื่นหลายคน ประธานกลับไปชี้ให้สมาชิกท่านอื่นพูดก่อนผมก็ไม่เป็นอะไรเป็นสิทธิดุลยพินิจของท่าน แต่ท่านจะบอกว่าผมไม่มีสิทธิพูดอันนี้เป็นการขัดข้อบังคับโดยสิ้นเชิง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ท่านใช้สิทธิประท้วง ผมก็อนุญาตให้ท่านประท้วงตามข้อบังคับ ทีนี้ท่านใช้สิทธิประท้วงแล้ว ผมอนุญาตแล้วผมก็ต้องถามว่าท่านประท้วงใคร ผิดข้อบังคับข้อไหน ท่านอ้างว่าประท้วงข้อ ๕

ข้อ ๕ ก็มีความหมายแค่ให้ประธานดำเนินการประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย โดยยึดข้อบังคับ เพราะฉะนั้นท่านประท้วงผมข้อ ๕ ท่านต้องอ้างด้วยว่า ประธานผิดข้อบังคับข้อไหน ไม่ใช่ผิดข้อ ๕ อีกนะครับ มันต้องมีผิดข้ออื่น ผมก็ถามว่าประท้วงผมตามข้อ ๕ ประธานผิดข้อบังคับข้อไหน ถ้าไม่ผิด ท่านก็ไม่มีสิทธิประท้วงครับ

- ๑๕/๑

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมไม่รู้ว่าประธานจะไม่เข้าใจข้อบังคับนะครับ ผมบอกว่าข้อ ๕ นี่ผมเห็นว่าทุกคนอ้างข้อ ๕ ทั้งนั้น แล้วท่านก็ฟัง ข้อ ๕ คือ ข้อ ๕ ที่บอกว่าให้ประธานดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับ ในกรณีที่สมาชิกยืนขึ้นแล้วยกมือขึ้นเหนือศีรษะ เป็นการประท้วง ท่านประธานต้องให้โอกาสชี้แจง ท่านเข้าใจหรือยังครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ข้อบังคับ ข้อ ๕ ให้ประธานดำเนินการตามข้อบังคับเพื่อให้การประชุมดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ถ้าท่านจะประท้วงประธานโดยอ้างข้อ ๕ ท่านต้องชี้ให้เห็นว่าประธานผิดข้อบังคับข้อไหน

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ถ้าท่านประธานไม่ฟังผม ท่านประธานก็ไม่เข้าใจหรอกครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : นั่งเถอะครับ ผมขออนุญาตดำเนินการต่อเลยครับ เชิญท่านธนาครับ ท่านสงวนความเห็นไว้ ขอประเด็นที่สงวนความเห็นก่อนนะครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๔ ระบุไว้ว่าให้ยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผมเสนอขอให้ตัดข้อความในมาตรา ๔ ทั้งหมด ให้กลับไปใช้รัฐธรรมนูญฉบับพุทธศักราช ๒๕๕๐ เหมือนเดิม ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะชี้แจงให้ท่านประธานในเบื้องต้นได้ทราบในประเด็นที่ผมจะอภิปรายในมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ เป็นเรื่องของการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาและดำเนินการสรรหา สิ่งที่ผมต้องตัดมาตราที่ ๔ ออกทั้งหมด เนื่องจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ท่านไปกำหนดให้มีสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ๒๐๐ คน แต่ท่านไปเขียนบทเสมือนหนึ่งบทเฉพาะกาล ว่าระหว่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้บังคับ ให้คงมีสมาชิกวุฒิสภามาจากการสรรหาด้วยซึ่งจะมีสมาชิกจาก ๒ สภา จะคงดำรงอยู่ไปอย่างน้อย ๓ ปี ก่อนที่จะมีเหลือเฉพาะสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง สิ่งที่ผมขอให้ตัดทั้งหมดเพราะผมได้เห็นปัญหาของการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ไม่รอบคอบของกรรมาธิการวิสามัญ ทำไมผมถึงบอกว่าไม่รอบคอบเพราะเมื่อท่านไปตัดให้เหลือเฉพาะสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง แต่ท่าน

ไม่รอบคอบในการที่จะดูแลทั้งหมด ท่านอ้างผมว่าในมาตรา ๑๐ ท่านได้เขียนไว้แล้วว่าในระหว่างที่

(นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ มีผู้ประท้วงครับ เชิญคุณหมอครับ

(นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านไชยวัฒน์ครับ ท่านนั่งเถอะครับ ผมอนุญาตให้ท่านใช้สิทธิแล้วนะครับ แล้วท่านก็ได้ใช้สิทธิไปแล้ว แล้วผมวินิจฉัยแล้วครับ ท่านนั่งเถอะครับ เชิญคุณหมอครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย เขตเลือกตั้งจังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ต้องขออนุญาตประท้วงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่กำลังอภิปรายอยู่นะครับ ฝ่าฝืนข้อบังคับ ข้อ ๙๙ ข้อ ๔๓ เหตุผลที่ผมกราบเรียนท่านประธาน บอกว่าสมาชิกท่านฝ่าฝืนข้อบังคับ ข้อ ๙๙ เพราะว่าข้อ ๙๙ บัญญัติไว้ชัดเจนว่าสมาชิกต้องอภิปรายในสิ่งที่ตัวเองได้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ ถูกต้องครับขณะนี้ท่านกำลังแปรญัตติบอกว่าตัดมาตรา ๔ ออกทั้งหมด ความหมายก็คือว่าถ้าตัดมาตรา ๔ ถ้าไม่ได้แปรญัตติอย่างอื่นก็หมายความว่าต้องกลับไปใช้รัฐธรรมนูญเดิมก็คือมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ซึ่งมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ มาตราเดิมพูดถึงเรื่องการสรรหาและกรรมการสรรหาขัดข้อ ๙๙ อย่างไรครับ เราลงมติไปเรียบร้อยแล้ว ก็เป็นการลงมติตามมาตราไปก็ไปขัดกับมาตรา ๓ ตรงนี้ท่านประธานโปรดวินิจฉัย

ประเด็นที่ ๒ ครับ ท่านผู้อภิปรายได้ยกเอาข้อความหรือข้ออ้างว่าสามารถอภิปรายได้ เนื่องจากว่ากรรมาธิการไม่ได้ไปแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ บทที่เกี่ยวกับกรรมการสรรหาใน มาตรา ๒๓๘ กับมาตรา ๒๔๐ คือไม่ตัดออก ก็มีเหตุให้สามารถอภิปรายได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นนี้ท่านประธานโปรดวินิจฉัยว่าสิ่งที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติกล่าวอ้างนั้นไม่ได้เป็นข้อเท็จจริง ซึ่งกรรมาธิการก็สามารถชี้แจงได้ ผมเองกราบเรียนท่านประธานครับ เหตุที่ผมประท้วงตรงนี้เพราะ มาตรา ๒๓๘ กับมาตรา ๒๔๐ มันว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของกรรมการการเลือกตั้งและศาลฎีกา ที่เขาจะต้องมีอำนาจในการที่จะวินิจฉัยครับ กรณีถ้ามีการร้องคัดค้าน ท่านอย่าลืมถ้าท่านดูกฎหมายฉบับนี้ เราแก้ไขให้ ส.ว. สรรหา เขามีวาระอยู่ต่อเนื่องไปจนครบวาระนะครับอีก ๓ ปีครับ ฉะนั้นถ้ามีการร้องคัดค้านด้วยเหตุอันใดที่เขาจะต้องออกตาม มาตรา ๑๑๙ สมมุติร้องขณะนี้ เขาก็มีสิทธิจะรับครับ ใช้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๘ กับมาตรา ๒๔๐ ใช้บังคับอยู่

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ท่านครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้หมดไปนะครับ ผลการร้องยังมีอยู่ เพราะตัว ส.ว. สรรหายังอยู่ เพราะเขาต้องวินิจฉัยภายใน ๑ ปี ที่จะไปลงโทษเขา เพราะฉะนั้นต้องคงอยู่ครับ ต้องคงอยู่ และถ้า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับคุณหมอ ผมเข้าใจแล้วครับ เดี๋ยวผมขอวินิจฉัย

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานครับ ผมเพิ่มอีกประโยคเดียว ถ้า ส.ว. สรรหาทั้งหมดหมดวาระไปนะครับ กฎหมายฉบับนี้ก็มีผลใช้บังคับโดยปริยาย ก็ไม่ต้องพูดถึง ส.ว. สรรหา มันก็เข้าระบบกฎหมายทั่วไป บทบัญญัติรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายทั่วไปที่ใช้คลุมทั้งหมดได้อยู่แล้ว เมื่อไม่มีสรรหาก็ไม่ต้องใช้บทนั้นว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของกรรมการการเลือกตั้งและศาลนะครับ มันต้องคงอยู่ครับ ไม่อย่างนั้น ส.ว. สรรหา ๗๓ คนที่เหลืออยู่อีก ๓ ปี ล้อไม่ได้นะครับ คัดค้านไม่ได้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตครับ วินิจฉัยเลยนะครับ ท่านธนาครับ ในกรณีที่ท่านจะอภิปรายในส่วนที่ขอยกเลิก มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ทั้งหมด ตรงนั้นผมถือว่ามันขัด

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานต้องฟังผมก่อนสิครับ ผมกำลังจะเข้า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านต้องฟังผมก่อนต่างหาก ท่านฟังผมวินิจฉัยครับ ผมวินิจฉัยเพื่อเป็นแนวทางให้ท่านได้อภิปรายอย่างไรครับ ในเมื่อมีผู้ประท้วงผมก็ต้องวินิจฉัย แต่พอผมจะวินิจฉัยท่านก็ไม่ฟังผม ผมจะวินิจฉัยเพื่อเป็นแนวทางที่ท่านจะได้ใช้ในการอภิปราย การไปสงวนด้วยการยกเลิก มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ซึ่งมันจะไปขัดกับมติของรัฐสภาที่ลงมติใน มาตรา ๓ ไปแล้ว ในกรณีนี้คงไม่ได้ แต่ท่านสามารถอภิปรายได้ในส่วนที่ท่านได้ขอแก้ไข มาตรา ๑๑๓ การเลือกตั้งของท่านใช้เขตประเทศเป็นเขตอะไรอย่างนี้ ตรงนี้ ท่านสามารถอภิปรายได้ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านอภิปรายในประเด็นนี้ ในกรอบตรงนี้นะครับ ก็คือท่านสงวนไว้อย่างนี้นะครับ มาตรา ๑๑๓ การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ตามมาตรา ๑๑๑ (๒) ให้ใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ นั่นผมไม่ได้แปรญัตติไว้ ท่านประธานอ่านให้ดีครับ นั่นเป็นของท่านสุรจิต ชิรเวทย์ ไม่ใช่ของผมครับ ผมขอเสนอให้ตัด มาตรา ๔ ออกทั้งมาตรา ท่านประธานฟังอีกสักนิดหนึ่งแล้วท่านประธานจะเห็นด้วยกับผมว่าสิ่งที่ผมขอตัดนั้นมีเหตุผลถูกต้องตามข้อบังคับและบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ท่านฟังผมอีกนิดเดียวและท่านจะเข้าใจครับว่าทำไมผมถึงตัด

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวนะครับ ท่านแปรญัตติไว้ที่หน้า ๕๘

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : หน้า ๕๖ ครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เจ้าหน้าที่เขียนมา หน้า ๕๘ ทีนี้ท่านไปตัด มาตรา ๔ ออกทั้งมาตรา

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านฟังผมสิครับท่านประธานว่าทำไมผมถึงตัด

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เดี๋ยว ๆ ท่านฟังผมก่อน ถ้าท่านตัด มาตรา ๔ ทั้งมาตรา ผมวินิจฉัยว่ามันน่าจะอภิปรายไม่ได้ แต่ทีนี้ไม่เป็นอะไรครับ เดี๋ยวผมจะอนุญาตให้ท่านได้ชี้แจงว่าเพราะเหตุผลอะไร ถึงจะอภิปรายได้ แล้วผมจะได้วินิจฉัยเชิญครับ เอาประเด็นนี้ก่อนนะครับให้ผมได้วินิจฉัยก่อน ท่านจะอภิปรายประเด็นอะไรอย่างไรเพื่อประกอบการวินิจฉัยของผม อย่าเพิ่งเข้าสู่เนื้อหา

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผมนายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาและในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมจะชี้ประเด็นให้ท่านประธานเห็นนะครับว่าทำไมผมถึงต้องตัดมาตรา ๔ ออกทั้งหมด มาตรา ๔ เป็นเรื่องของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาซึ่งประกอบด้วยใครผมจะไม่พูด ผมจะเข้าไปในรายละเอียดให้ประธานเห็นว่าทำไมผมถึงมีสิทธิอภิปรายและมาตรา ๑๑๔ ให้คณะกรรมการดำเนินการสรรหาตามวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อดำเนินการสรรหาให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาที่ผมต้องตัดมาตรา ๔ เพราะอย่างนี้ครับท่านประธานเมื่อท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญและเสียงข้างมากไปตัดมาตรา ๓ โดยที่ท่านไม่ได้ไปพิจารณาเลยว่ามันมีมาตราอื่นที่ยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับวุฒิสรรหานั่นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ เนื่องจากกรรมาธิการวิสามัญไปคงสิทธิของวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหาต่อไปหลังจากวุฒิสมาชิกหมดวาระในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๗ นั่นหมายถึงจะมีวุฒิสรรหาและวุฒิที่มาจากการเลือกตั้งเป็นวุฒิสภาจนถึงปี ๒๕๖๐ สิ่งที่ท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญเขียนในมาตรา ๑๐ วรรคสอง ในกรณีที่การดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่างลง ประเด็นแรกผมต้องชี้ให้ท่านประธานเห็นก่อนว่าเราพิจารณาเรียงตามมาตรา คือ มาตรา ๓ ขณะนี้มาตรา ๓ มีเฉพาะว่ากำหนดให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คน แต่บัญญัติว่าจะให้มี ส.ว. สรรหาอยู่ไปจนถึงปี ๒๕๖๐ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานด้วยข้อเท็จจริงว่า ๑. ระหว่างที่การพิจารณากฎหมายฉบับนี้ยังไม่เสร็จสิ้นหรือก่อนการใช้รัฐธรรมนูญ และยังไม่ถึงมาตรา ๑๐ เกิดมี ส.ว. สรรหาเสียชีวิต ผมขออนุญาต หรือขาดคุณสมบัติทำให้ต้องมีการดำเนินการสรรหา ส.ว. ขึ้นมาใหม่ ถ้าท่านไม่มีมาตรา ๑๑๓ ไม่มีมาตรา ๑๑๔ นั่นหมายถึงว่าท่านไม่สามารถสรรหาวุฒิสมาชิก

ให้มาดำรงตำแหน่งก่อนรัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้บังคับ เพราะท่านไปตัดมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ออกแล้วอย่างไรครับ แต่อย่างไรก็แล้วแต่ มาตรา ๑๐ นั้นสภายังไม่ได้ให้ความเห็นชอบ ท่านจะมาถือว่ามาตรา ๑๐ จะเป็นเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ เพราะยังไม่ให้ความเห็นชอบ เมื่อยังไม่ให้ความเห็นชอบพิจารณาแค่มาตรา ๓ ผมก็ต้องบอกว่านี่คือปัญหาช่องโหว่ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะคุณไปเขียนว่ามีแต่ ส.ว. เลือกตั้ง แต่คุณให้ ส.ว. เลือกตั้งอยู่คู่กับ ส.ว. สรรหาจนไปถึงปี ๒๕๖๐ สมมุติว่ามีคนอยากที่จะเล่นกลกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ลาออกครับ แล้วท่านไปตัดมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ จะสรรหากันอย่างไรครับ และผมเรียนว่ามาตรา ๑๐ ของท่านก็ไม่มีผลบังคับ ท่านจะไปเขียนว่าบทบัญญัติรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ใช้ก่อนการประกาศหรือก่อนการใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้ครับ เพราะ ๑. ไปขัดกับมาตรา ๒ มาตรา ๒ เขาเขียนแล้วว่าให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่มาตรา ๑๐ ท่านก็มาเขียนขัดกันเองว่าให้ใช้ย้อนกลับขึ้นไปก่อนรัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้บังคับ ๑. ใช้ไม่ได้ ๒. ไม่มีใครเขาร่างกัน แล้ว ๓. ขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผมจึงมีสิทธิอภิปรายว่าตราบใดก็ตามที่รัฐสภานี้ยังไม่ได้ให้ความเห็นชอบ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยเลยนะครับ กรณีที่ท่านพูด แน่นอนครับ ประการแรก ท่านจะอภิปรายในมาตรา ๔ ในส่วนที่ไปขัดกับมติของรัฐสภาที่ได้ลงมติไปในมาตรา ๓ อยู่แล้ว ประเด็นนี้ไม่ได้ ประเด็นที่ ๑ นะครับ แล้วประเด็นที่ ๒ กรณีที่ท่านยกตัวอย่าง เช่นมีคนเล่นอะไรที่ว่านี้ลาออกจากวุฒิสภาจะทำอย่างไร ซึ่งตรงนั้นมันเป็นเรื่องของมาตรา ๑๐

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : แล้วมันถึงมาตรา ๑๐ หรือยังละครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านอย่าแย้งสิครับ ผมวินิจฉัยสิครับ ท่านฟังผมวินิจฉัยสิครับ ผมฟังท่านตั้งนาน ผมจะวินิจฉัยสั้น ๆ ท่านก็ยังไม่ฟังเลย เพราะฉะนั้นเอาไว้ให้ถึงมาตรา ๑๐ ท่านค่อยอภิปรายในส่วนที่ว่านี้ แต่ตอนนี้มันอยู่ในมาตรา ๔ เพราะฉะนั้นมันไม่ไปเกี่ยวมาตรา ๑๐ หรอกครับ สรุปแล้ว ผมวินิจฉัยว่าในกรณีของท่านไม่สามารถอภิปรายได้ เพราะมันไปขัดกับมติของรัฐสภาในมาตรา ๓ ผมถือว่าผมวินิจฉัยแล้วครับ ท่านนั่งลงครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมว่าท่านประธานไม่ได้ใช้ดุลยพินิจอย่างสุจริตในการวินิจฉัยเรื่องของผม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ท่านถอนคำพูดครับ ท่านถอนคำพูดครับที่บอกผมใช้ดุลยพินิจโดยไม่สุจริต ท่านถอนครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ผมถอนครับท่านประธาน แต่ผมกราบเรียนท่านประธานว่าสิ่งที่ผมยกขึ้นให้ท่านประธานเห็น ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกรัฐสภา พี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้านเห็นด้วยกับผมครับ ว่าท่านประธานไปเอามาตรา ๑๐ ที่ยังไม่ได้พิจารณามากำหนดได้อย่างไร เมื่อรัฐธรรมนูญกำหนดว่าให้พิจารณาเรียงตามมาตรา ท่านฟังผมบ้างสิครับ พอผมจะอภิปรายในข้อเหตุและผลท่านก็ไม่ฟัง แล้วคนจะเข้าในในประเด็นที่ผมหยิบยกขึ้นมา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมฟังท่านมากแล้ว มีแต่ท่านไม่ฟังผม

(นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอประท้วงครับ ท่านไชยวัฒน์ผมไม่อนุญาตแล้วครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ต้องขออนุญาตประท้วงท่านผู้อภิปรายจริง ๆ ครับ ท่านฝ่าฝืนข้อบังคับ ข้อ ๔๕ วรรคสอง ชัดเจน ท่านประธานได้วินิจฉัยไป แล้วก็ชี้ช่องทางชัดเจนครับ ผิดข้อ ๙๙ ไม่พอนะครับ เรียงลำดับมาตรา ท่านอภิปรายมาตรา ๔ โยงไปมาตรา ๑๐ ให้เหตุผลเราไม่ว่าครับ แต่ไปอ้างมาตรา ๑๐ ในเนื้อหาสาระโดยสาระโดยตรง ท่านก็วินิจฉัยแล้ว เราก็ไปถึงวาระของมาตรา ๑๐ ท่านอภิปรายได้เต็มที่ครับประเด็นนี้มีถกเถียงกันได้ ฉะนั้นท่านประธานโปรดวินิจฉัยครับ ให้ท่านผู้อภิปรายได้ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของท่านประธานเพื่อที่สภาเราจะเดินไปได้แล้วมีกติกาที่ชัดเจนครับ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ผมพยายามทำหน้าที่อย่างดีที่สุดนะครับ บางทีก็ยึดข้อบังคับอย่างเคร่งครัด แต่บางครั้งก็อะลุ่มอล่วยเพราะว่าถือว่ามันเป็นเรื่องของศิลปะในการดูแลการประชุม เพราะฉะนั้นผมก็พยายามทำตรงนี้ให้เต็มที่แต่จะให้ถูกใจทุกท่านคงเป็นไปไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นผมถือว่าผมได้วินิจฉัยไปแล้ว ท่านสมาชิกก็ต้องให้เกียรติในคำวินิจฉัยของประธาน เพราะท่านเป็นคนร่างกติกาขึ้นมาว่าคำวินิจฉัยของประธานถือว่าเป็นที่สุด เพราะฉะนั้นก็ควรที่จะต้องเป็นที่สุดนะครับ ท่านธนาพอแล้วกระมังครับ นั่งเถอะครับ อย่าประท้วงคำวินิจฉัยของประธานเลยครับ นั่งเถอะครับ ผมวินิจฉัยชัดแล้วครับ เอาแค่ข้อเท็จจริงก็ขัดชัด ๆ แล้วครับ จะไปแปรญัตติหรืออภิปรายในสิ่งที่ไม่มีตัวตนซึ่งทางสภาเขาตัดออกไปแล้ว ไม่มี ส.ว. สรรหาแล้วจะอภิปรายได้อย่างไร แล้วจะอภิปรายไปเพื่ออะไร โจทย์ง่าย ๆ ครับ ๒ บวก ๒ เป็น ๔ ทำไมไม่เข้าใจผมก็ไม่ทราบ มันขัดข้อเท็จจริง เชิญนั่งเถอะครับ ผมไม่อนุญาตใครทั้งนั้นครับ ผมพยายามอย่างดีที่สุดแล้ว ท่านให้ความร่วมมือด้วยเถอะครับ นั่งเถอะครับ ผมให้โอกาสมามากแล้วครับ มากเกินจำเป็นด้วยซ้ำ ท่านนั่งเถอะครับ ขัดข้อเท็จจริงครับ ข้อเท็จจริงคือสิ่งที่จะอภิปรายนี่มันไม่มีในเนื้อหาตรงนั้นแล้ว ท่านนั่งเถอะครับ ขอความกรุณาเถอะครับ นั่งเถอะครับ ท่านธนานั่งเถอะครับ ผมไม่อนุญาตแล้วครับ ผมสลับไปที่ ส.ว. นะครับ ท่านสาย กังกเวคิน ครับ เชิญครับ

รัฐสภาขอต้อนรับนักเรียนจากโรงเรียนเทศบาลสุราษฎร์ธานีครับ ด้วยความยินดียิ่งนะครับ ขออภัยนะครับเอกสารส่งอาจจะสับสนนิดหนึ่ง ขออภัยครับ ขอเชิญท่าน ส.ว. สุรจิต ชิรเวทย์ ครับ กรรมาธิการที่สงวนความเห็นนะครับ หน้า ๕๖ ครับ เชิญครับ ท่านชี้แจงประเด็นที่ท่านสงวนก่อนนะครับ และให้ผมได้วินิจฉัยว่าจะอภิปรายขัดหลักการหรือไม่นะครับ

นายสุรจิต ชิรเวทย์ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณครับท่านประธาน ผม สุรจิต ชิรเวทย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงคราม ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ เนื่องจากผมแพ้ไปแล้วในมาตรา ๑๑๑ กับมาตรา ๑๑๒ นะครับ ในมาตรา ๑๑๓ กับมาตรา ๑๑๔ ที่ผมแก้นี่ มันจะไปบอกที่มาของระบบบัญชีรายชื่อ ซึ่งกระผมเข้าใจว่าคงจะทำไม่ได้ ผมก็จะไม่ขอใช้สิทธินั้นนะครับ เนื่องจากผมไปกำหนดหลักการไว้ในมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ ไปแล้วว่ามาจากแบ่งเขต ๑๕๐ แล้วก็บัญชีรายชื่อ ๕๐ ทีนี้พอมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ของผมจะพูดถึงว่าบัญชีรายชื่อ ๕๐ มีที่มาอย่างไร ผมก็ต้องยอมรับนะครับ แม้ว่าจะไม่เต็มใจ แต่ว่ามันก็ต้องเป็นอย่างนั้นนะครับ ก็ขอขอบคุณครับ ผมคงจะอภิปรายไม่ได้ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ต้องขอขอบคุณท่าน ส.ว. สุรจิต ชิรเวทย์ จากใจจริงนะครับ ต้องขอขอบคุณท่านจริง ๆ ที่ยอมรับในกติกานะครับว่าดำเนินการไม่ได้ เห็นว่าขัดก็ยอมรับ ถ้าท่านสมาชิกทุกท่านดำเนินการตามนี้ผมเชื่อว่าการประชุมจะดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยครับ ผมเชิญท่านต่อไปเลยครับ ขอกรรมาธิการที่สงวนไว้ก่อนนะครับ มีเหลือไหมครับกรรมาธิการที่สงวน หมดแล้วนะครับ แล้วมีสมาชิกที่สงวนคำแปรญัตติมีไหมครับ ยังเหลืออยู่ไหมครับ เป็นสงวนคำแปรญัตติใช่ไหมครับ เชิญท่านวิรัตน์ครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธานครับ มีผู้ประท้วงอยู่ครับ ท่านไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมไม่อนุญาตครับ ผมวินิจฉัยไปแล้ว และขอให้ท่านได้นั่งครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : คือโดยหลักไม่ทราบต้องฟังท่านผู้ประท้วงนะครับท่านประธาน นิดเดียวครับ และผมจะได้เดินได้ครับเพราะไม่ทราบว่าประท้วงท่านประธานหรือประท้วงผม ผมไม่ทราบ ต้องถามท่านไชยวัฒน์ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ ถ้าประท้วงเรื่องเดิมผมไม่อนุญาตนะครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ก่อนอื่นผมต้องกราบเรียนท่านประธานผมไม่ใช่ตัวตลกสภา ผมเป็นอดีต ส.ส. ๒ สมัย ผมไม่เคยประพฤติตัวอย่างนี้ครับ ผมเสียใจตัวเองที่ต้องประพฤติตัวอย่างนี้ ซึ่งเป็นคนไม่มีมารยาท ต้องยืนขึ้น

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ประเด็นนิดเดียวครับท่านเพียงแต่ท่านใช้สิทธิประท้วงนะครับ และยืนอยู่นานนะครับ ก็แปลว่าต้องมีคนดำเนินการผิดข้อบังคับ เพราะฉะนั้นก่อนท่านจะอภิปรายท่านต้องชี้ประเด็นก่อนเพราะผมให้สิทธิท่านประท้วง ท่านต้องชี้ประเด็นว่า ----------

ใครผิดข้อบังคับข้อไหน ประท้วงใครผิดข้อบังคับข้อไหน ผมจะได้วินิจฉัย ถ้ามีคนผิดข้อบังคับจริง ผมก็จะได้ให้ท่านใช้สิทธิประท้วง ท่านก็จะได้อภิปราย ไม่ใช่ลุกขึ้นมาอภิปรายเลย ไม่ใช่ครับ เชิญครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณท่านประธานที่สอนข้อบังคับผมครับ ท่านประธานผิดข้อบังคับ ข้อ ๕ ประกอบด้วยข้อ ๔๕ ไม่ต้องอ่านนะครับ เพราะว่าพูดกันทุกวันว่าท่านต้องให้โอกาสผู้นั้นชี้แจง แล้วให้ประธานวินิจฉัย ไม่ใช่อยู่ ๆ ให้ผมพูด ๒ ประโยค ท่านบอกวินิจฉัยได้แล้ว มันยังไม่แล้วนะครับ แล้วนี่คืออดีต ต้องจบเสียก่อน ผมจะกราบเรียนท่านประธานผมเสียเวลาสภานิดเดียวครับ แล้วเราจะได้ไม่มีปัญหากันอีกต่อไป ระหว่างประธานกับผม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ เชิญเลยครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : เชิญก็ฟังหน่อยสิครับ ท่านครับ ผมถือว่าการขัดคอคนระหว่างพูดเป็นการเสียมารยาท ผมไม่ทำ แล้วไม่เคยทำมัน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเข้าประเด็นเลยครับ ท่านจะพูดอะไร ท่านเข้าประเด็นเลย เชิญครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : นี่ละครับ ประเด็นที่ผมจะพูดกับท่านประธาน เพราะท่านประธานไม่ปฏิบัติตาม ข้อ ๔๕ ผมยกมือโดยนั่งยกมือขึ้นเหนือศีรษะท่านประธานไม่ชี้ให้ผมพูด ผมไม่ว่าอะไร ผมก็

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ข้อ ๔๕ นี้ สมาชิกเห็นว่าใครดำเนินการผิดข้อบังคับก็ให้ลุกขึ้นยืนยกมือประท้วง ประธานต้องอนุญาตให้สิทธิ ผมอนุญาตให้สิทธิท่านประท้วงแล้วตาม ข้อ ๔๕ ผมดำเนินการตามนั้นแล้ว ทีนี้พอท่านได้สิทธิแล้วท่านก็ต้องชี้ว่าใครผิดข้อบังคับ ผิดข้อบังคับข้อไหน ไม่ใช่มาชี้ว่าใช้อ้างข้อบังคับ ข้อ ๕ ข้อ ๕ นั้นอ้างไม่ได้ เพราะ ข้อ ๕ เขียนไว้เพียงแต่ให้ประธานดำเนินการประชุมให้เกิดความเรียบร้อยตามข้อบังคับอะไรที่ว่านี้ ผมก็ดำเนินการตามนั้น แต่ถ้าผมไม่ดำเนินการตามนั้น ผมผิดข้อบังคับ ท่านก็ชี้ว่าผมผิดข้อบังคับข้อไหน ไม่ใช่ชี้ว่า ข้อ ๕ ถ้าจะชี้ ข้อ ๕ ผมไม่ผิดหรอกครับ ท่านนั่นแหละครับผิด ข้อ ๕ เชิญครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ไม่เป็นไรครับ ท่านลงจากบัลลังก์แล้วไปถามสมาชิกที่เขาแม่นข้อบังคับ แล้วเขาจะได้วินิจฉัยว่าผมหรือท่านผิดข้อบังคับครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องไปถามใคร ผมเป็นประธานมีหน้าที่วินิจฉัยครับ ท่านนั่งเถอะครับ นั่งครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมยังประท้วงไม่จบ ท่านก็พูดแล้ว มีมารยาทหน่อยสิครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับถอนครับถอนคำว่า มีมารยาทหน่อย ท่านถอนครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : มีมารยาทบ้าง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถอนครับ ท่านถอนครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ครับถอนครับ แต่ผมขอพูดใหม่ว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ขอย้ำอีกทีนะครับ ท่านใช้สิทธิประท้วงต่อเมื่อมีผู้ผิดข้อบังคับ ไม่ใช่ไม่มีผู้ผิดข้อบังคับ แต่ใช้สิทธิประท้วงขึ้นมาเพื่อตำหนิประธาน ตำหนิอย่างโน้น ตำหนิอย่างนี้ไม่ได้ครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานไม่ฟังก็ไม่จบหรอกครับ ท่านประธานใช้เวลา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมจะฟังถ้าท่านชี้ว่าผมผิดตรงไหน ผิดข้อบังคับข้อไหน ถ้าผิดจริงผมก็จะได้นั่งฟัง

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณครับ ผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมบอกว่าท่านผิดข้อบังคับ ข้อ ๕ ประกอบด้วยข้อ ๔๕ ผมอ่านแล้ว ก็อ่านกันทุกวันผมก็รำคาญ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยแล้วครับ ผมไม่ได้ผิดข้อ ๕ และข้อ ๔๕ ผมดำเนินการครบถ้วนแล้วครับ ท่านใช้สิทธิยืนขึ้นยกมือใช้สิทธิประท้วง ผมอนุญาตให้ท่านประท้วงแล้ว นี่ตามข้อ ๔๕ นะครับ จบกระบวนการแล้วครับ

ทีนี้ขั้นตอนต่อไปท่านต้องชี้ว่าใครผิดข้อบังคับข้อไหน ใครผิดแล้วผิดข้อบังคับข้อไหน ก็ชี้มา ไม่ใช่จะมาชี้ ข้อ ๔๕ ไม่ใช่ นั่งเถอะครับ ไปอ่านข้อบังคับใหม่อีกทีครับ พอเถอะครับ ท่านวิรัตน์เชิญต่อท่านครับ เชิญต่อเถอะครับ ท่านสมาชิกเรียกร้องให้ผมดำเนินการประชุมโดยยึดข้อบังคับอย่างเคร่งครัดนะครับ ผมดำเนินการต่อเลยครับ ท่านวิรัตน์เชิญครับ เชิญเลยครับ ท่านอภิปรายครับ เชิญครับ ถ้าไม่อภิปรายถือว่าไม่ติดใจนะครับ เชิญครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ติดใจสิครับ ผมติดใจ ผมเตรียมมา ๓ คืนแล้วครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่างนั้นเชิญเลยครับ อภิปรายครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : แต่เห็นมีผู้ประท้วงครับ ท่านประธาน

(นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิทยาเชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวอ้างเมื่อสักครู่ครับ คือผมประท้วงให้ท่านประธานฟังข้อเท็จจริงให้สิ้นกระแสความก่อนนะครับ แล้วท่านถึงวินิจฉัย ศาลเขาจะตัดสินคดีเขาก็ฟังให้สิ้นกระแสความท่านก็เถียงก่อนว่าผิดข้อไหน ผิดข้อไหนอย่างเดียว ฟังเขาให้จบนิดเดียวครับ แล้วผมเชื่อว่าท่านจะวินิจฉัยได้ว่าเป็นอย่างไร

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ หลักการประท้วงนะครับ ยืนขึ้นยกมือตามข้อ ๔๕ ประธานต้องอนุญาตให้ท่านได้ใช้สิทธิประท้วง แต่การจะใช้สิทธิประท้วงต้องมีคนดำเนินการผิดข้อบังคับเท่านั้น ถ้าไม่มีใครผิดข้อบังคับก็ไม่มีสิทธิประท้วง เพราะฉะนั้นผมให้สิทธิท่านประท้วงแล้วผมก็ต้องถามว่า ใครผิดข้อบังคับผิดข้อไหน ไม่ใช่มาอ้างข้อ ๕ กับข้อ ๔๕ ข้อ ๔๕ นี่ผมดำเนินการครบถ้วนไปแล้วแล้วให้สิทธิท่านแล้ว อยู่ที่ท่านต้องชี้ว่าใครผิดข้อบังคับข้อไหน แต่ท่านไม่ยอมชี้ แต่กลับอภิปรายมาตำหนินั้นตำหนินี่ ตำหนิประธานอยู่อย่างนี้ซึ่งมันไม่ใช่ ผมให้เกียรติท่านสมาชิกท่านสมาชิกต้องให้เกียรติผมด้วยครับ คำพูดนี้พูดบ่อยมาก เชิญท่านไชยวัฒน์เชิญครับใครผิดข้อบังคับข้อไหนครับ อย่าอ้างข้อ ๕ กับข้อ ๔๕ นะครับ มันจบไปแล้ว

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ถ้าท่านประธานจะกรุณาฟังสัก ๒ -๓ นาทีสั้นกว่าที่ประธานสอนข้อบังคับครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : นี่ข้างบนนี่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั่งฟังอยู่ ข้อ ๔๕ ระบุชัดเจนครับ ถ้ามีคนทำผิดข้อบังคับก็จะมีผู้ประท้วง การประท้วงต้องยืนขึ้นยกมือ ประธานต้องให้สิทธิซึ่งผมให้สิทธิแล้วครบถ้วนตามข้อ ๔๕ ก็ซ้ำซาก ท่านไม่ปฏิบัติตามจะให้ทำอย่างไร เอาครับ เชิญท่านขอ ๒ นาทีก็เอาเลยครับ เชิญครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ รอบที่ ๔ ที่ ๕ แล้วนะครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับขอบพระคุณท่านที่สอนกฎหมายผม สอนข้อบังคับผมหลายรอบ ซ้ำซาก

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเอาประเด็นของท่านเลยครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : หลายคนบอกให้ผมลุยไปเลยนี่ผมไม่เคยทำครับ ทีนี้สภาสมัยนี้เป็นสภาผู้ทรงเกียรติเหมือนสมัยอดีตหรือเปล่าผมไม่ทราบ ทำไมต้องตะโกนโหวกเหวกแล้วได้พูดละครับท่านประธาน ทำไมยกมือตามข้อบังคับไม่ได้พูดละครับ ผมไม่เข้าใจ และท่านบอกชี้แจงเลย ๆ

ท่านบอกท่านไม่ผิดข้อบังคับ ถ้าอย่างนี้สมาชิกยกมือขึ้นประท้วงท่าน ท่านก็พูดคำเดียวว่าผมไม่ผิดข้อบังคับ แล้วก็หยุด แล้วก็ไม่ให้พูดอีก ผมจะตกลงกับท่านว่าตลอดเวลาระหว่างที่สภายังดำรงอยู่ ผมยังมีชีวิต สภายังไม่ยุบ ผมขออนุญาตตกลงกับท่านประธานสภาว่าผมจะปฏิบัติตามข้อบังคับโดยเคร่งครัด ผมไม่อยากให้ประวัติชีวิตผมเสีย ถ้าผมจะอภิปรายผมจะนั่งแล้วยกมือขึ้นเหนือศีรษะ ท่านไม่ให้ผมพูดผมไม่ติดใจเป็นสิทธิของท่าน แต่กรณีที่ผมยืนขึ้นและยกมือขึ้นเหนือศีรษะ ขอความกรุณาท่านถือข้อบังคับโดยเคร่งครัด ถ้าเป็นการประชุมรัฐสภา ท่านต้องให้ผมชี้แจง แล้วชี้แจงแล้วนะครับจึงจะวินิจฉัย ไม่ใช่พูด ๓ ประโยคแล้วบอกว่าวินิจฉัยได้แล้ว คุณไม่มีสิทธิพูด ผมจะไม่ประพฤติตัวเลวอย่างวันนี้อีก นับแต่วันนี้เป็นต้นไป เพราะผมไม่เคยทำอย่างนี้ครับ ผมเป็นนักการเมืองนี่ผมยึดถือประวัติศาสตร์ประโยคคำพูดของอดีตนักการเมืองในอดีตที่เราจำกันมาตลอดชีวิต แม้กระทั่ง ๑๐๐ ปีผ่านไปเรายังจำได้ ใครประพฤติตัวอย่างไรก็เป็นประวัติชีวิตของคนนั้น ท่านประธานกรุณาให้เจ้าหน้าที่สภาไปเปิดคำอภิปรายผมในอดีตทั้ง ๒ สมัยที่ผ่านมา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : สรุปแล้วท่านประท้วงใคร

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ประท้วงท่านประธานนั่นละครับ ท่านฟังสิครับ ท่านไม่ฟังก็ไม่จบ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมผิดข้อบังคับข้อไหน

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ซ้ำซากแล้วครับ ย้อนไปย้อนมาอยู่อย่างนี้ก็ไม่จบหรอกครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็ท่านซ้ำซากเอง ก็นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็เรียนรู้ศึกษาเอาไว้นะครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมไม่ลุยหรอกครับ ผมไม่ชอบลุย เพราะว่าเราพูดกันแบบคนที่เข้าใจกัน คือคนหนึ่งพูดคนหนึ่งฟัง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : พอเถอะครับ นั่งเถอะครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานพูดผมหยุดฟัง พอผมพูดท่านไม่หยุด

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านนั่งเถอะครับ ระบายพอแล้วกระมังครับ ผมให้ระบายพอแล้วครับ ใช้เวลาเล็กน้อยขอเวลาเล็กน้อย ผมอนุญาตแล้ว

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ว่าเราจะไม่ต้องมีปัญหากันอีกต่อไป

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ เข้าใจแล้วครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ยังไม่เข้าใจครับ ท่านเข้าใจท่านต้องหยุดให้ผมพูดให้จบ ท่านต้องหยุดฟังให้ผมพูดให้จบครับ ผมไม่ใช่คนบ้าที่จะพร่ำเพ้อพูดอะไรเหลวไหล ผมบอกท่านประธานว่าท่านไม่รู้ว่าประเด็นที่หยิบยกกัน

(นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม กรรมาธิการ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงเชิญครับครูมานิตย์ก่อนครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงท่านประธาน ข้อ ๕ จริง ๆ แล้วไม่อยากประท้วงครับ แต่ว่าต้องใช้ข้อ ๕ ก็คือการควบคุมและดำเนินการในการประชุมให้เรียบร้อย บังเอิญผมเห็นหลายช็อต (Shot) นะครับ ขออภัยที่ต้องเอ่ยนามผ่านประธานไปถึงท่าน ท่านผู้อาวุโสลุกขึ้น

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องเอ่ยนามครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (กรรมาธิการ) : ผมไม่ได้เอ่ยนามครับท่านประธาน ท่านประธานเปรียบเสมือนกรรมการตัดสินฟุตบอลครับ ในสภาแห่งนี้เหมือนกับในสนามฟุตบอล ถ้ากรรมการไม่ตัดสินชี้ขาดโดยเด็ดขาด บรรยากาศอย่างนี้จะเกิดขึ้น ผมเองจริง ๆ แล้วผมพยายามนั่ง พยายามอดพยายามทนว่าจะคุยเรื่องอะไร จะอภิปรายแบบพี่ธนาไหม ไปมาตรา ๔ ว่าด้วยเรื่องโน้น เรื่องนี้ เรื่องนั้น

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับ เข้าใจแล้วครับ สมควรแล้วครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (กรรมาธิการ) : นิดเดียวครับ ผมบอกท่านประธานต้องเฉียบขาดครับ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปบรรยากาศของการประชุมเรื่องพวกนี้ต้องเฉียบขาดมาแปลก ๆ ครับ บางคน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับ ทราบแล้วครับ พอเถอะครับ พอแล้วครับ เชิญท่านวิรัตน์ครับ เชิญครับ ไม่อนุญาตแล้วครับ นั่งเถอะครับ ท่านไชยวัฒน์นั่งครับ ไม่นั่งก็เชิญยืนอยู่อย่างนี้ครับ เชิญท่านวิรัตน์ใช้สิทธิของท่านได้เลยครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : จบประเด็นของท่านไชยวัฒน์หรือยังครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : จบแล้วครับ ให้ท่านได้ใช้สิทธิแล้วครับ อภิปรายเถอะครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : เห็นท่านไชยวัฒน์ยังยืนยกมืออยู่ครับท่านประธาน ให้จบได้ไหมครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านอภิปรายเถอะครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ผมเตรียมตัวมานาน ตั้งใจอภิปรายนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเชิญเถอะครับ ไม่อย่างนั้นผมถือว่าไม่ติดใจอภิปรายนะครับ เชิญท่านเลยครับ ชี้ประเด็นของท่านก่อนนะครับ ที่สงวนครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : อย่างนั้นก็ถือว่าท่านไชยวัฒน์ยังประท้วงอยู่นะครับ แต่ว่าผมขออนุญาตใช้สิทธิอภิปรายในมาตรานี้นะครับ ผมได้ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ ไว้ อยู่ในหน้า ๕๘ นะครับ ถ้าดูรายชื่อผู้แปรญัตติจำนวนมากนะครับ ประมาณ ๔๐-๕๐ คน ผมอยู่ในบรรทัดสุดท้าย นายวิรัตน์ กัลยาศิริ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ นายกุลเดช พัวพัฒนกุล นางสาวบุณย์ธิดา สมชัย อยู่ตรงนั้นครับ ผมแปรญัตติอย่างนี้ครับท่านประธาน วางหลักก่อนแล้วจะได้ลงในเนื้อนะครับว่า การเลือกตั้ง เลือกตั้งครับ ไม่ขัดหลักการ ที่ท่านประสงค์ว่าไม่ให้ขัด แต่ความจริงแล้วขัดก็อภิปรายได้ ผมยังยืนยัน แต่ว่าเอาละ ของผมเขียนไว้อย่างนี้ครับว่า การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ตามมาตรา ๑๑ (๒) ให้ใช้เขตประเทศไทยเป็นเขตเลือกตั้ง โดยให้สมาชิกที่มีการลงทะเบียนเป็นสมาชิกองค์กรดังกล่าวไม่น้อยกว่า ๑ ปีนับถึงวันเลือกตั้ง มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ ๑ เสียง และให้ใช้วิธีออกเสียงคะแนนโดยตรงและลับ นี่คือสาระที่ได้แปรญัตติไว้ แล้วเพื่อนสมาชิกรัฐสภาของพรรคประชาธิปัตย์ ได้แปรญัตติในประเด็นนี้ไว้ประมาณ ๕๐ คน ไม่ต่ำกว่านั้นนะครับ เหตุผลคืออะไรท่านประธาน ผมต้องขออนุญาตหยิบยกเรื่องราวก่อนที่จะมีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ว่าบ้านเมืองอะไรเกิดขึ้น ตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ใช้บังคับนะครับ มีการยึด ป.ป.ช. มีการซื้อ ส.ว. มีการซูเอี๋ยกับ กกต. แค่ ๓ หน่วยงานเท่านั้นท่านประธานครับ ใครประสานกับ ๓ หน่วยงานนั้นก็สามารถได้รัฐไทยไปอยู่ในอุ้งเท้า จะเห็นได้ว่าถ้า กกต. จะทุจริตการเลือกตั้งมาอย่างไร กกต. บอกไม่ทุจริต ให้ใบเขียว คนเหล่านั้นก็ได้มาเป็นสมาชิก ป.ป.ช. จะทุจริต จะคดจะโกงกี่พันโคตรไม่ยอมชี้ว่าทุจริตเขาก็อยู่ได้ ส.ว. ไม่ยอมถอดถอนการทุจริตที่ว่า เพราะฉะนั้นใครที่ยึด ๓ องค์กรนี้ได้เขาก็จะได้รัฐไทย เพราะฉะนั้นในการแต่งตั้ง ในการหาบุคคลที่จะมาเป็น ส.ว. จึงเป็นเรื่องที่ต้องพินิจพิเคราะห์อย่างละเอียดรอบคอบ ----------

ถามว่าการที่ ส.ว. สรรหามาจาก ๗ อรหันต์อย่างที่หลายคนพูด ผมไม่ได้ชื่นชมกับท่าน ส.ว. สรรหานะครับ แต่ต้องให้เครดิต (Credit) ท่านเหล่านั้นว่า ในบรรดา ๗ อรหันต์นั้น ประธานศาลฎีกาไม่ได้เป็นกันง่าย ๆ ครับ ไม่ใช่มาจากการซื้อเสียงแล้วเป็นได้ครับ ประธานศาลตุลาการ ศาลปกครองสูงสุด ไม่ใช่มีเงินมากแล้วจะได้นะครับ แล้วก็บุคคลอีก ๗ คน เพราะฉะนั้นการที่ ๗ อรหันต์ได้มีโอกาสสรรหาสมาชิก สรรหาที่มานั้น เราเห็นได้ในสภา เราเห็นได้ในรัฐสภา เราเห็นได้ในวงสื่อทั้งหลายครับว่า ส.ว. สรรหาท่านเหล่านั้นมีคุณประโยชน์ แล้วก็อำนวยความเป็นธรรมให้กับพี่น้องประชาชน นำพาประเทศไทยไปสู่ความเจริญก้าวหน้า อันนี้พูดไว้แค่นี้

ปัญหาต่อไปเมื่อเสียงข้างมากอยากจะแก้รัฐธรรมนูญ ซึ่งผมอภิปรายไปแล้วในมาตรา ๓ ว่า แก้เพื่อลดอำนาจศาลปกครอง เพื่อยุบศาลรัฐธรรมนูญ และเพื่อยุบ ป.ป.ช. อันนั้นผมอภิปรายไปแล้ว ไม่ลงลึกในวันนี้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิรัตน์ครับ ที่ท่านแปรญัตติเอาไว้ ที่ท่านกำลังอภิปรายอยู่ คือที่มาของวุฒิโดยใช้เขตเลือกตั้งเขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง ที่จริงในมาตรา ๓ รัฐสภาได้มีมติลงมติไปแล้วนะครับในเรื่องนี้ใช้เขตจังหวัดอะไรอย่างที่ว่า เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านอภิปรายมันก็จะไปขัดกับมติของรัฐสภาในมาตรา ๓

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธานฟังนิดหนึ่งนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมไม่อนุญาตให้อภิปราย

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธานฟังนิดหนึ่งนะครับ ผมพยายามอธิบายให้ท่านประธานเห็นนะครับว่า การที่ถ้า ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง โดยคำนึงถึงพื้นที่อย่างเดียว แล้วเสียงข้างมากไปเปิด สภาผัว สภาเมีย สภาลูก เปิดให้เป็น ส.ว. ได้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิรัตน์ครับ ผมทนฟังท่านมาใช้เวลานานพอสมควรนะครับ แล้วก็ผมขออนุญาตวินิจฉัยว่ามันไปซ้ำกับในมาตรา ๓ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติไปแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นก็วินิจฉัยว่าท่านคงอภิปรายในส่วนนี้ไม่ได้

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธานต้องฟังนะครับ เพราะว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมฟังแล้วครับ แล้วผมวินิจฉัยแล้ว พอแล้วครับ ผมไม่อนุญาตให้พูดแล้วครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : เราอยู่บนความขัดแย้ง ท่านประธานครับ ผมกำลังหาทางออกให้กับประเทศไทย ท่านต้องฟังครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ มันคงละประเด็นแล้วครับ ผมไม่อนุญาตแล้วครับ ท่านประสงค์ นุรักษ์ เชิญครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานครับ ผมคงจะไม่มีจิตมีใจที่จะแถลงสิ่งที่ผมจะอภิปรายในการที่จะแปรญัตติเรื่องนี้นะครับ เพราะว่ายังมีท่านสมาชิกคัดค้านอยู่ ยกมืออยู่ ซึ่งท่านประธานก็มีความจำเป็นที่จะต้องถามว่าเขามีวัตถุประสงค์ก็ต้องให้เขาอธิบาย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ผมให้วินิจฉัยไปแล้วครับ แล้วผมอนุญาตให้ ท่านประสงค์ นุรักษ์ ได้อภิปรายแล้วครับ ให้ท่านใช้สิทธิ ถ้าท่านไม่ใช้สิทธิ ผมก็ถือว่าท่านไม่ติดใจนั่นละครับ ท่านอภิปรายเถอะครับ เชิญเข้าประเด็นของท่าน แล้วชี้ประเด็นก่อนนะครับ ท่านสงวนตรงไหนนะครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานครับ ผมก็เหมือนกับท่านสมาชิกต้องให้เกียรติ และเคารพซึ่งสิทธิของสมาชิกครับท่านประธานครับ ท่านประธานมีภารกิจ ท่านมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับนะครับ ท่านประธานครับ ข้อ ๔๕

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมดำเนินตามข้อบังคับอยู่แล้วครับ ท่านสงวนไว้ ผมก็ให้สิทธิท่านแล้ว ถ้าท่านไม่อภิปรายผมถือว่าท่านไม่ติดใจครับ ผมไม่อนุญาตแล้วครับ ประท้วงคำวินิจฉัยของประธาน ผมไม่อนุญาตครับ ท่านครับ ถ้าท่านไม่ใช้สิทธิผมถือว่าสละสิทธินะครับ ผมเตือนครั้งสุดท้ายนะครับ เชิญท่านครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : นี่ละครับท่านประธานก็คือปัญหาในสภาแห่งนี้ประชาชนที่อยู่ที่บ้าน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ผมอนุญาตท่านแล้ว ท่านอภิปรายเถอะครับ ใช้สิทธิท่านเถอะครับ ไม่อย่างนั้นผมถือว่าท่านไม่ติดใจนะครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ติดใจอยู่ครับ ท่านประธานครับ แต่ผมรักษามารยาท

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ติดใจอภิปรายได้เลยครับ เชิญครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ผมต้องใช้การพิจารณาการวินิจฉัยอย่างชัดเจนถึงการที่จะอภิปรายให้ท่านประธานได้มีโอกาสเข้าใจถึงคำอธิบายของผม ท่านสมาชิกกำลังประท้วงอยู่ ท่านจัดการกันทางโน้นก่อนครับ ผมพร้อมเสมอที่จะปฏิบัติตามครับท่านประธาน จัดการกับเขาก่อนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : สรุปท่านจะอภิปรายหรือเปล่าครับ ผมอนุญาตให้ท่านอภิปรายแล้วนะครับ แล้วเตือนหลายรอบแล้วครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ขออนุญาตอภิปรายให้ชัดเจนนะครับ ท่านประธานครับ เพราะมีเสียงประท้วงอยู่กับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถือว่าท่านไม่ติดใจนะครับ ผมผ่านไปเลยนะครับ เชิญท่านศิริวรรณ ปราศจากศัตรู ครับ เชิญครับ ท่านศิริวรรณครับ เชิญครับ ท่านครับ ฟังนะครับ ท่านฟังก่อนนะครับ เราอยู่สภาด้วยกันมานานนะครับ อะไรเป็นอะไรเราก็รู้กันอยู่ เพราะฉะนั้นอย่าใช้วิธีนี้เลยครับ เอาตรงไปตรงมาดีกว่าครับ ผมพร้อมที่จะทำสิ่งที่ตรงไปตรงมากับท่าน แล้วผมแสดงเจตนาให้เห็นแล้วเมื่อเช้าตอนเปิดประชุม ผมทำหน้าที่เป็นกลางอย่างที่สุด แล้วให้เกียรติกับสมาชิก ให้เกียรติกับท่าน ท่านต้องให้เกียรติผมด้วย ถ้าท่านไม่ให้เกียรติผม ผมก็ไม่จำเป็นต้องให้เกียรติท่านเหมือนกัน อย่างนั้นผมจะอนุญาตนะครับ ผมยอมอะลุ่มอล่วยอีกครั้งนะครับ แต่ถ้ายังเป็นเหมือนเดิมผมจะไม่แล้วนะครับ ผมจะให้ท่านวิรัตน์ได้ชี้แจงเล็กน้อยตามที่ท่านขอนะครับ แล้วก็จะให้ครั้งเดียวเท่านั้น ถ้ายังปฏิบัติเหมือนเดิมผมจะไม่อนุญาตอีกแล้วนะครับ แล้วผมจะใช้ข้อบังคับอย่างเคร่งครัด เชิญครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ผมมีสาระที่อยากจะเรียนกับท่านประธาน กับท่านผู้ฟัง ท่านผู้ชมนะครับว่า การที่เราได้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งโดยแบ่งเขตจังหวัดอย่างเดียวมันก็จะได้สภาผัว สภาเมีย สภาลูก และการที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็บอกแล้วว่า ส.ว. เป็นได้ครั้งเดียว กรรมาธิการเสียงข้างมากก็ลากไม่ต้องมีวาระ มันสื่ออะไรครับท่านประธาน มันสื่อให้เห็นว่าสภากำลังฮั้วกัน ผมจึงเสนอทางออกนะครับ จึงเสนอทางออกว่าให้มาจากกลุ่มอาชีพ เช่น หมอ ทนายความ ครู

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ขอความกรุณานะครับ ผมขอวินิจฉัย ผมอนุญาตให้ท่านได้พูดแล้ว ผมวินิจฉัยครับ ท่านฟังครับ ผมขอวินิจฉัย ท่านฟังผมวินิจฉัยครับ ท่านนั่งลงก่อนครับ ผมขอวินิจฉัยครับ ที่จริงผมได้วินิจฉัยไปแล้วนะครับ

ว่าสิ่งที่ท่านพูดนี่มันขัดกับมติของรัฐสภาในมาตรา ๓ ซึ่งไม่มีสิทธิอภิปราย แต่ผมก็ให้เกียรติท่านได้ชี้แจงเหตุผล เพื่อประกอบการวินิจฉัยอีกครั้งหนึ่ง แต่หลังจากที่ให้เกียรติท่านได้ชี้แจงแล้ว ท่านก็พูดคำเดิมที่พูดกันมาตลอดการประชุมหลายวันนี่ครับ ก็ซ้ำซากวกเวียนอยู่ตรงนี้ละครับ ไม่ไปไหน เพราะฉะนั้นผมคงไม่อนุญาตให้ท่านได้พูดอีกแล้วนะครับ เชิญท่านประสงค์ครับ เชิญครับ ผมให้ชี้แจงแล้วครับ จบแล้วครับ ไม่แล้วครับ เชิญท่านประสงค์ครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานจะให้ผมทำอย่างไรครับ ให้ผมเป็นสมาชิกที่มีมารยาทในที่ประชุมแห่งนี้ หรือจะให้ผมทำหน้าที่ตรงนี้ ผมยังเห็นใจผู้ซึ่งกำลังจะยืนประท้วง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ กรุณาเถอะครับ เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร ครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน จังหวัดนครสวรรค์ ในนามพรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมเองได้เฝ้าติดตามเหมือนท่านสมาชิกรัฐสภาทุกคนนะครับ แต่ผมเห็นว่าการกระทำที่ผิดข้อบังคับในข้อ ๔๓ นี้มันเกิดขึ้นบ่อยมาก เรื่องการอภิปรายวกวน ๒. การอภิปรายไม่ตรงประเด็นตามข้อ ๙๙ ก็ทำบ่อยมาก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานครับ ผู้ที่แปรญัตตินี่ครับพูดถึงเรื่องการลงทะเบียนของสมาชิกองค์กร ซึ่งมันไม่มีแล้ว แต่ว่าวันนี้ได้พยายามจะพิสูจน์แล้วครับว่าท่านประธานได้พยายามทำตามข้อบังคับอย่างยิ่ง แต่เราเพื่อนสมาชิกไม่ยอมเคารพกติกากัน แล้วก็ใช้วิธีการอย่างที่เราเห็น ๆ ขอประทานโทษผมประท้วงท่านประสงค์นี่ครับ ท่านประธานก็ให้อภิปรายแล้วก็ยังใช้ ไม่ยอมอภิปราย แล้วก็ว่าเกรงใจโน่นเกรงใจนี่ กรณีอย่างนี้เกิดขึ้นหลายครั้งแล้วครับ จนกระทั่งชาวบ้านเขาจับไต๋ได้แล้ว อยากให้ท่านประธานใช้ข้อบังคับข้อ ๕ เต็มที่ครับ เพื่อให้กระบวนการการพิจารณานั้นมีประสิทธิภาพเวลาที่ใช้มีประสิทธิภาพ นี่วันที่ ๖ แล้วครับ ยังไปไม่ถึง ๔ มาตราเลยครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประสงค์ครับ เชิญเถอะครับ

(นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมไม่อนุญาตแล้วครับ ก็ผมอนุญาตฝั่งเราหลายทีแล้ว แล้วนี่ผมก็ต้องอนุญาตสลับบ้างไม่ใช่ให้อนุญาตฝ่ายเดียวนะครับ มันก็ต้องสลับบ้างสลับแล้วก็พอแล้วครับ ท่านประสงค์เชิญเถอะครับ ผมไม่เอาแล้วครับ ท่านประสงค์เชิญครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ครับ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทยทำหน้าที่เป็นสมาชิกรัฐสภาในขณะนี้ มีความตั้งใจที่จะอภิปรายคำแปรญัตติซึ่งกระผมได้ยื่นขอแปรญัตติไว้ แต่ทางคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่ในการพิจารณาคำแปรญัตติของสมาชิกนั้น เอาแล้วครับท่านประธานครับ คือผมเองผมไม่ได้ใช้เทคติกใช้เทคนิคหรืออะไรในการที่จะถ่วงเวลาการอภิปรายนะครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าท่านไม่อภิปรายผมถือว่าไม่ติดใจครับ เชิญครับ เชิญเถอะครับ เตือนหลายรอบแล้วครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : อย่างนั้นผมขอพูดไปเรื่อย ๆ นะครับ ท่านประธานครับ ตามที่ผมต้องการ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านชี้ประเด็นก่อนว่าท่านสงวนตรงไหนผมจะได้วินิจฉัย

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ประเด็นที่ผมขอสงวนไว้ในมาตรา ๔ นั้น คือผมขอสงวนในการที่จะให้ไม่ยอมรับการยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ของคณะกรรมาธิการซึ่งตัดออกครับ แล้วก็ผมมีเหตุผลสำคัญอย่างนี้ครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ประเด็นของท่านมีแค่นี้ใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นผมวินิจฉัยนะครับ ถือว่ามันขัดกับมติของรัฐสภาครับ ในมาตรา ๓ ถือว่าขัด เพราะฉะนั้นผมไม่อนุญาตนะครับ เชิญต่อที่ท่านศิริวรรณเลยครับ เชิญครับ เชิญต่อเลยครับ

(นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประเสริฐครับให้เกียรติท่านนะครับ ในฐานะวิปครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ คือผมอยากให้การประชุมเดินหน้าไปได้ ที่ท่านบอกว่าท่านให้เกียรติผมในฐานะวิป ผมคงไม่ได้ใช้สิทธินี้ครับ ผมเห็นว่ามีสมาชิกลุกขึ้นประท้วงหลายท่านและผมคิดว่าสมาชิกที่ลุกขึ้นมาประท้วงเขาก็ใช้สิทธิตามข้อบังคับ ข้อ ๔๕ ท่านให้เขาชี้แจงให้เขาประท้วง ฟังดูครับว่ามีเหตุมีผลอย่างไร ผมคิดว่าไม่ได้เสียหายอะไร แล้วก็ใช้เวลาไม่ยาวครับ จะเดินหน้าต่อไปได้ด้วยความราบรื่นครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมฟังมาใช้เวลายาวนานมากเลยนะครับ ไม่ใช่ไม่ฟังนะครับ ฟังจนเกิน จนเกินครับ และประท้วงก็เรื่องเดิม ๆ นั่นละครับ โดยเฉพาะประท้วงคำวินิจฉัยของท่านประธาน ก็วนอยู่อย่างนี้ละครับ ผมขอความกรุณานะครับ เราอยู่สภากันมานานครับ อะไรเป็นอะไรมันรู้ เอาตรงไปตรงมาดีกว่าไหมครับ ถ้าไม่ตรงไปตรงมาผมก็ไม่ตรงไปตรงมานะครับ เชิญท่านศิริวรรณครับ เชิญเถอะครับ

- ๒๖/๑

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านศิริวรรณจะอภิปรายไหมครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : เพื่อนยังประท้วงอยู่ค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมอนุญาตท่านแล้วครับ ใช้สิทธิไหมครับ ถ้าไม่ใช้สิทธิผมถือว่าท่านสละสิทธิ์ เชิญครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ใช้สิทธิสิคะท่านประธาน ดิฉันไม่เคยพูดเลยในสภานี้ค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ ท่านต้องถอนคำว่า ลูกไม้ นะครับ ท่านจะใช้คำลูกไม้ต้องใช้กับท่านล่ะครับ เชิญท่านศิริวรรณ เชิญครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานสภาที่เคารพค่ะ ท่านให้เพื่อนสมาชิกพูดนิดเดียวดิฉันว่าไม่เกิน ๑๐ นาที

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นไรครับ ผมอนุญาตให้ท่านศิริวรรณ ถ้าจะเอาอย่างนี้ผมก็จะอย่างนี้ เชิญท่านศิริวรรณครับ ท่านศิริวรรณติดใจหรือเปล่าครับ ไม่อภิปรายผมถือว่าท่านไม่ติดใจนะครับ เชิญครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านคะ เสียงดังไม่มีสมาธิจริง ๆ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านศิริวรรณ เชิญครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานคะ เพื่อน ๆ ยังประท้วงกันอยู่เลยค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นผมถือว่าท่านไม่ติดใจนะครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ติดใจท่าน ไม่ติดใจได้อย่างไร

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านไพบูลย์ นิติตะวัน เชิญท่านใช้สิทธิเลยครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ขอบคุณครับท่านประธาน ผม ไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภาสรรหา ท่านประธานผมก็ไม่กล้าที่จะอภิปรายก่อนท่านศิริวรรณนะครับ แต่ผมอยากอภิปราย จริง ๆ แล้วผมมีประเด็นด้วยครับ

(นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวัชระ เชิญครับ

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณท่านประธาน ท่านประธานครับกว่าสมาชิกฝ่ายค้านจะได้ประท้วงใช้เวลากว่าท่านจะเปิดไมโครโฟนให้พูด ผมต้องเดินมาพูดแถวหน้าท่านถึงอนุญาตให้ประท้วงได้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ข้อเท็จจริงประชาชนนั่งดูหน้าจอทีวีเขาเบื่อตายแล้วครับ

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : เขาเบื่อท่านประธานนั่นละครับ ท่านประธานวินิจฉัยไม่เป็นธรรม ถ้าท่านประธานวินิจฉัยเป็นธรรมนี้ผมไม่เดินเข้ามาในห้องประชุม ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงท่านประธาน ผม วัชระ เพชรทอง บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๕ และขอให้ท่านประธานได้ถอนคำพูดที่ท่านประธานได้พูดออกอากาศเมื่อสักครู่ว่าถ้าสมาชิกไม่ตรงไปตรงมา ท่านประธานก็ไม่ตรงไปตรงมา ท่านประธานไม่ตรงไปตรงมาไม่ได้นะครับ ท่านประธานต้องตรงไปตรงมา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาเป็นว่า ผมถอนคำพูดว่าไม่ตรงไปตรงมา ผมจะใช้คำพูดว่า ถ้าท่านสมาชิกไม่ตรงไปตรงมา ผมจะใช้ข้อบังคับเต็ม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผมให้ประท้วง แต่ต้องไม่ประท้วงคำวินิจฉัยของประธานครับ ท่านประเสริฐ เชิญครับ

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานผมยังอภิปรายไม่จบเลยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่แล้วครับ ผมฟังแล้วครับพอแล้วครับ

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานถอนหรือยังครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมถอนไว้แล้วครับ นั่งเถอะครับ เชิญท่านประเสริฐ เชิญครับ

- ๒๗/๑

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ที่ท่านประธานดำริไว้ถูกแล้ว ท่านประธานบอกว่าท่านจะใช้ข้อบังคับ ผมอยากให้ท่านประธานใช้ข้อบังคับครับ เมื่อสมาชิกลุกขึ้นมาประท้วงทุกท่าน ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๕ เขียนไว้ชัดเจน ถ้าผู้ใดจะประท้วงให้ยืนขึ้นแล้วยกมือเหนือศีรษะ ท่านประธานก็ต้องใช้ตามข้อบังคับให้สิทธิสมาชิกทุกท่านที่ลุกขึ้นยืนประท้วงท่านประธาน หรือจะประท้วงสมาชิกในสภา หรือจะประท้วงคำชี้แจงของคณะกรรมาธิการ ท่านประธานต้องปฏิบัติตามข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด ยังมีผู้ที่ยืนประท้วงอยู่หลายท่านครับ ท่านประธานครับ กรุณาให้สิทธิตามข้อบังคับให้กับสมาชิกด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่านประเสริฐครับท่านครับ ท่านเป็นวิปฝ่ายค้านและอยู่สภามานาน ผมถามท่านนิดหนึ่งครับ การประท้วงตามข้อบังคับ ไม่ใช่ตามข้อรู้สึก ตามข้อบังคับที่ท่านร่างเอาไว้ให้ผมปฏิบัติ เวลาประธานวินิจฉัยแล้วสมาชิกมีสิทธิประท้วงคำวินิจฉัยของท่านประธานหรือไม่ ไม่มีสิทธิตามที่ท่านเขียนไว้นะครับ คำวินิจฉัยของประธานถือว่าเป็นที่สุด เขียนไว้ชัดเจนแปลอย่างอื่นไม่ได้เลย ท่านต้องยึดข้อบังคับนะครับ จะมาประท้วงคำวินิจฉัยของประธานไม่ได้ เชิญครับ ท่านใช้สิทธิประท้วงใช่ไหม เชิญครับ ท่านอภิชาตหรือเปล่า ไม่ได้เสียหายอะไรเลยครับ ผมพูดเรื่องข้อบังคับ เชิญครับ

นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานตามข้อ ๕ การวินิจฉัยของท่านประธานเมื่อสักครู่นี้ในการตัดสิทธิเพื่อนสมาชิกอย่างน้อย ๒ ท่าน คือท่าน ส.ว. ประสงค์ นุรักษ์ และท่าน ส.ส. ศิริวรรณ ปราศจากศัตรู เป็นการวินิจฉัยที่ทำให้เขาเสียสิทธิ ท่านประธานครับเมื่อสักครู่นี้ท่าน ส.ว. ประสงค์ นุรักษ์ ได้หยิบยกในประเด็นมาตรา ๔ ว่า ท่านไม่เห็นด้วยกับการที่บัญญัติว่าให้ยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านครับ เมื่อสักครู่ผมเพิ่งพูดจบไปนะครับ ท่านไม่มีสิทธิที่จะมาประท้วงคำวินิจฉัยของประธาน

นะครับ ท่านบอกให้ผมใช้ข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ท่านก็ต้องยึดข้อบังคับด้วยนะครับ ถ้ายึดข้อบังคับท่านต้องนั่งลงครับ ไม่มีสิทธิที่จะมาประท้วงประธานในเรื่องสิ่งที่ประธานได้วินิจฉัยไว้แล้วนะครับ ท่านนั่งเถอะครับ นั่งเถอะครับ ท่านพูดเองนะครับชอบให้ใช้ข้อบังคับผมใช้แล้วครับ ถ้าท่านยึดข้อบังคับท่านต้องนั่งลงแล้วครับ

นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานครับท่านประสงค์ นุรักษ์ ได้ให้เหตุผลกับท่านประธาน ยังไม่ทันให้เหตุผลเลยครับ ท่านก็วินิจฉัยแล้ว ความจริงแล้วในมาตรา ๔ นั้นถ้าจะพูดกันให้ถึงที่สุดมีประเด็นอีกมากมายนะครับ ความไม่สมบูรณ์ในการเขียนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ และกรณีของท่าน ส.ส. ศิริวรรณ เมื่อสักครู่นี้นะครับ ท่าน ส.ส. ศิริวรรณ เสนอ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ เอาอย่างนี้ครับก็ประท้วงคำวินิจฉัยของประธานนั่นละครับ ถ้าอย่างนี้ไม่มีจบครับ ประท้วงได้ถึงสว่างเลยครับไม่อนุญาตแล้วครับ ผมวินิจฉัยกรณีของท่านประสงค์ ผมวินิจฉัยเพราะมันไปขัดสงวนไว้ขัดกับมติของรัฐสภาในมาตรา ๓ ผมวินิจฉัยแล้วถือว่าเป็นที่สุด จบแล้วครับ แล้วผมก็ผ่านมาที่ท่านศิริวรรณ ทีนี้ก็ถึงคิวท่านศิริวรรณจะใช้สิทธิหรือไม่ ผมให้ใช้สิทธิแล้วก็ให้ใช้สิทธิท่านประท้วงด้วยแต่ท่านก็ใช้สิทธิประท้วงคำวินิจฉัยของประธานซ้ำซากอยู่อย่างนี้ครับผมจะให้ใช้สิทธิตอนนี้อย่างไรครับ กำลังจะให้ท่านศิริวรรณ นั่งเถอะครับจะได้ให้ท่านศิริวรรณได้ใช้สิทธิครับ ผมสลับมาทางนี้ด้วยนะครับ ท่านปวีณ เชิญครับ

นายปวีณ แซ่จึง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปวีณ แซ่จึง ในนามสมาชิกรัฐสภา เป็นสิ่งที่น่าแปลกใจเป็นอย่างยิ่ง เราพยายามที่จะฟังการอภิปรายด้วยเหตุด้วยผลตั้งแต่เริ่มการประชุมในวันนี้ ทุกคนพยายามที่จะให้ท่านประธานรัฐสภาปฏิบัติตามข้อบังคับ ข้อ ๕ แล้วท่านสมาชิกหลายท่าน ผมยกมือประท้วงท่านหลายครั้ง ท่านประธานไม่ให้โอกาสผม ได้ปฏิบัติตามข้อบังคับไหม ในขณะที่ท่านประท้วงประธานในข้อบังคับ ข้อ ๔๕ วรรคสุดท้ายอ่านหน่อย เขาบอกว่าคำวินิจฉัยของประธานเป็นอันเด็ดขาด ท่านเด็ดขาดด้วยไหม ในขณะเดียวกันท่านก็ประท้วงประธานข้อ ๕ อยู่นั่นแหละ ท่านให้ผมพูดหน่อยครับไหน ๆ ลุกขึ้นแล้ว นาน ๆ ได้ขึ้นพูด ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อบังคับการประชุมออกตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพื่อให้เป็นแนวทางปฏิบัติและเป็นการประชุมสภาของเราด้วยความเรียบร้อย การพิจารณาญัตติร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของข้อบังคับการประชุม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านปวีณครับ เอาละครับพอแล้วครับ จะได้เดินต่อครับ พอเถอะครับ เชิญท่านศิริวรรณครับ เชิญครับ ขอบคุณครับพอแล้วครับ ขอบคุณครับ พอเถอะครับ เชิญครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพคะ ดิฉัน ศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานคะ ดิฉันไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม ที่ท่านกำลังทำกันอยู่ขณะนี้นะคะ แล้วดิฉันได้แปรญัตติในมาตรา ๔ ก่อนอื่นดิฉันอยากถามท่านคณะกรรมาธิการที่พิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ค่ะ ท่านมีเหตุผลอะไรที่ต้องมาแก้ที่มาของสมาชิกวุฒิสภา ดิฉันได้อ่านหลักการและเหตุผลในที่ท่านส่งมาให้นี่นะคะ ท่านบอกว่าโดยที่สมควรกำหนดให้มีสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง เพื่อให้วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภามีลักษณะเช่นเดียวกับวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยการได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน อันเป็นการส่งเสริมหลักประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรนี้ ท่านประธานคะเราพูดกันมาตั้งหลายวัน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่าน ๆ ท่านพูดประเด็นที่สงวน แล้วผมจะได้วินิจฉัยว่ามันขัดหรือไม่นะครับ อย่าเพิ่งอภิปรายครับ เอาประเด็นนี้ก่อนครับ ขัดหรือไม่ขัด

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ดิฉันได้แปรญัตติใน ๒ มาตรา คือท่านตัดออก แต่ดิฉันขอให้มีค่ะท่าน ดิฉันขอให้มีทั้ง ๒ มาตรา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ทีนี้ผมอ่านแล้วครับคำแปรญัตติของท่านนี่ พูดถึงเรื่องที่มาของสมาชิกวุฒิสภาสรรหา ซึ่งในมาตรา ๓ เขาไม่มีสรรหาแล้ว แล้วมติของที่ประชุมรัฐสภาก็มีมติเห็นชอบตามมาตรา ๓ ไปแล้ว เพราะฉะนั้นท่านกำลังจะแปรญัตติขัดกับมติที่รัฐสภาเห็นชอบไปแล้วนะครับ ซึ่งผมคงไม่อนุญาตนะครับ ผมวินิจฉัยแล้วนะครับ ผมผ่านไปเลยนะครับ เชิญท่าน พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ครับ เชิญครับ ขออภัยครับ เชิญท่าน ส.ว. ไพบูลย์ ครับ เชิญครับ

นายไพบูลย์ ซำศิริพงษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ปทุมธานี) : ขอบคุณครับท่านประธาน

(นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยแล้วครับ เชิญคุณหมอสุกิจครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ประท้วงท่านประธานตามข้อ ๕ นะครับ คือท่านประธานวินิจฉัย คำวินิจฉัยของท่านประธานนี้ผมเชื่อฟังครับ ----------

แต่อยากจะเรียนถามว่าท่านวินิจฉัยไม่ให้เขาใช้สิทธิในขณะที่เขาลงมติมาตรา ๓ ไปแล้ว ท่านบอกว่า เพราะฉะนั้นอภิปรายให้กลับคืนมา มาตรา ๔ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ไม่ได้ ท่านอาศัยข้อบังคับข้อไหนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมอาศัยข้อเท็จจริง เพราะข้อเท็จจริงนี่มติของรัฐสภามีมติไม่ให้มีสมาชิกวุฒิสภามาจากการสรรหา แล้วจะแปรญัตติเรื่องที่มาของสมาชิกวุฒิสภาสรรหาทำไม

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มันขัดกับมติของรัฐสภาที่ได้ลงมติไปแล้ว ผมวินิจฉัยว่ามันขัด แล้วก็อภิปรายไม่ได้

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานครับ เมื่อมันขัด ท่านประธานฟังผมครับ มันขัดกับมติ แต่ว่ามันยังไม่ได้เป็นกฎหมาย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยแล้วครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานครับ อย่างน้อยข้อ ๙๙ นะครับ ที่ท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ครับ ผมจะขอมติของรัฐสภาให้ลงมติเรื่องนี้ว่ากรณีที่มีการแปรญัตติที่ขัดกับมติของรัฐสภาในมาตรา ๓ นี่จะอภิปรายได้หรือไม่ ผมจะถามมติของที่ประชุมครับ ผมขอมติเลยนะครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : มติอะไรครับท่านประธานครับ นั่นเป็นมติตามอะไรครับ

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : มันจะใช้ ๙๙ มาหักล้างไม่ได้นะครับ เพราะว่าเป็นสิทธิของ ส.ส. ที่จะอภิปรายตามข้อบังคับ ข้อ ๙๙ และท่านก็ได้อธิบายข้อยกเว้นไว้ด้วย แล้วทำไมท่านมาทำอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ท่านกำลังเดินหน้าในสิ่งที่ผิดนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ผมใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยว่าจะไปลิดรอนสิทธิของท่านไม่ได้ ต้องให้ท่านได้ใช้สิทธิที่ท่านได้สงวนเอาไว้ แล้วผมอนุญาตให้ท่านใช้สิทธิแล้ว ผมถึงใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยอีกรอบหนึ่งว่ามันขัดข้อบังคับหรือไม่

ขัดหลักการหรือไม่ ขัดความเป็นจริงหรือไม่ เพราะฉะนั้นกรณีที่สภาเขามีมติไปแล้วว่าไม่ให้มีวุฒิสมาชิกมาจากการสรรหา มันก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมาพูดในเรื่องของที่มาของวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหา มันชัดเจนในตัวอยู่แล้วครับ ก็ผมขออนุญาตให้พูดแล้ว ผมอนุญาตให้ท่านพูดแล้วครับ และผมก็อ่านคำแปรญัตติของท่านแล้ว เชิญท่านศิริวรรณ เชิญครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน ศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานคะ ดิฉันได้แปรญัตติ มาตรา ๔ ดิฉันนึกไว้แล้วว่าท่านต้องมีอาการแบบนี้นะคะ แต่อยากจะเรียนผ่านไปยังท่านประธานกรรมาธิการ ท่านกรรมาธิการทุกท่านนะคะ ทั้งท่าน ส.ส. ท่าน ส.ว. ว่า เราได้มีบทเรียนในการทำรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ท่านเห็นไหมว่ามันเดือดร้อนแค่ไหน มันมีการทุจริต มันมีการคอร์รัปชัน มันทำให้ประชาชน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็ไปคนละเรื่องเลยครับ ผมจะขอเป็นข้อยุตินะครับ ด้วยการขอความเห็นจากที่ประชุมนะครับ ในกรณีอย่างนี้สมาชิกมีความเห็นอย่างไร

(นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบบัญชีรายชื่อได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คงไม่อนุญาตใครทั้งนั้นครับ ผมจะขอมติแล้วครับ ผมจะหารือที่ประชุม ในกรณีที่มีมติของรัฐสภาแล้วครับว่าไม่ให้มีวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหา เพราะฉะนั้นในมาตรา ๔ สมาชิกมีสิทธิจะสงวนความเห็นหรือสงวนคำแปรญัตติในเรื่องของที่มาของวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหาได้หรือไม่ ผมจะถามมติอย่างนี้นะครับ เพราะฉะนั้นขอมติที่ประชุมเลยครับ ใช้สิทธิได้เลยครับ สมาชิกสามารถสงวนความเห็นที่ขัดกัน ขออนุญาตตรวจสอบองค์ประชุมก่อนครับ แสดงตนได้เลยครับ เชิญครับ ----------

ท่านสมาชิกครับ การประชุมจะมีปัญหาอย่างนี้ตลอด เพราะฉะนั้นเพื่อความเรียบร้อยนะครับ ผมขออนุญาตพักสัก ๑๐ นาทีครับ

พักประชุมเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา

- ๓๒/๑

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๓.๔๔ นาฬิกา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ดำเนินการประชุมต่อนะครับ ถ้าท่านจะใช้สิทธิ ผมจะอนุญาตในกรณีที่ช่วยหาทางออก แต่ไม่ใช่ประท้วงต่อเนื่องจาก เมื่อสักครู่นี้มันไม่ใช่ทางออกนะครับ ชวนทะเลาะไม่เอาแล้วนะครับ ถ้าหาทางออกผมก็จะอนุญาต เชิญครับ ท่านอรรถวิชช์ครับ

- ๓๓/๑

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม อรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ผมเสนอท่านประธานทางออกแบบนี้นะครับ ท่านประธานอย่าเพิ่งรีบโหวต เพราะว่าไม่อย่างนั้นอาจจะขัดรัฐธรรมนูญ แต่ขอให้พูดกันด้วยเหตุและผลนิดเดียวครับ คือมาตรา ๓ มันมีการโหวตไปแล้ว ต้องยอมรับว่าพอมาตรา ๓ โหวต มันทำให้ ส.ว. สรรหาไม่มีแล้ว พอมาเข้าสู่มาตรา ๔ ครับ มาตรา ๔ เป็นการแก้ไขมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ซึ่งเป็นกระบวนการในการสรรหา ส.ว. สรรหา เพราะฉะนั้นก็ดูประหนึ่งเหมือนกับว่าเมื่อมาตรา ๓ ผ่านแล้วมาตรานี้ไม่มีการแก้ไขมันก็ดูประหนึ่งว่าจะอภิปรายกันไม่ได้ ท่านประธานครับ แต่ผมขอให้ท่านประธานดูรายละเอียดนิดเดียวเท่านั้นเองว่ามันมีกลุ่มคนที่มันแตกต่างกันครับ กลุ่มคนแรกครับ ที่เขาเสนอตัด มาตรา ๔ ออกนั่นหมายความว่าเขาคงว่าอยากจะให้มีกรรมการสรรหา ส.ว. อยู่ แบบนี้มาตรา ๓ ผ่านไปแล้ว ถ้าเขาจะคงไว้ร่างมันจะดูแปลกประหลาดมากเลยการที่เขาขึ้นมาอภิปรายซึ่งอันนี้คือเรื่องที่ท่านประธานเป็นห่วง แต่ประเด็นปัญหาอย่างนี้ครับ มันมีอีกกลุ่มคนที่เขาขอแปรญัตติเอาไว้จำนวนมากซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้ อย่างเช่น คุณพิมพ์ภัทรา คุณสามารถ คุณอรรถพร พลบุตร คุณธนิตพล ไชยนันทน์ คุณธีระ สลักเพชร คุณหมอวรงค์ อะไรอย่างนี้ ชุดนี้เขาเขียนอย่างนี้ครับ เขาเสนอให้มี ส.ว. เลือกตั้ง แต่ว่าเป็นการแปรญัตติให้มี ส.ว. เลือกตั้ง ลักษณะที่เอาเขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้งท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นกลุ่มคนกลุ่มนี้ไม่ได้ขัดหรือแย้งเรื่องการไม่มี ส.ว. สรรหานะครับ เพราะฉะนั้นกลุ่มนี้ท่านประธานต้องให้เขาอภิปราย

ประเด็นต่อมาครับ ส.ว. เราเข้าใจว่า ส.ว. สิ้นสุดแค่ ๒๐๐ คนตามมาตรา ๓ ที่อภิปรายไปแล้วจริงหรือครับ ไม่จริงครับ เพราะว่าในมาตรา ๑๒ ของร่างของท่านเองนะครับมีการระบุชัดว่า ส.ว. สรรหาชุดปัจจุบันที่ยังมีอายุอยู่อีก ๓ ปี เมื่อสิ้นสุดลงแล้วเขายังมีอายุต่อได้อีก เพราะฉะนั้นสภาในช่วงแรก ๆ จะมี ส.ว. ๒๗๓ คน นั่นก็หมายความว่ามีทั้ง ส.ว. ๒๐๐ คนที่เกิดขึ้นตามมาตรา ๓ มีทั้ง ส.ว. ที่เกิดขึ้นตามมาตรา ๑๒ คือ ส.ว. เดิมอีก ๗๓ คน แล้วแน่นอนครับ ถ้ามีผู้แปรญัตติอยากให้มี ส.ว. ที่มาเป็นระบบบัญชีรายชื่อที่เอาเขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้งก็เป็นจำนวน ส.ว. อีกชุดหนึ่ง เพราะฉะนั้นท่านประธาน

ลองคัดดูให้ดีนะครับ มันจะมีอีกกลุ่มคนจำนวนมากกลุ่มหนึ่งที่ยังคงสิทธิในการอภิปรายอยู่แล้วผมว่าอันนี้เป็นทางออกท่านประธาน อย่าถึงขนาดว่าโหวตแล้วตัดสิทธิเลย เพราะผมเชื่อว่าขัดรัฐธรรมนูญท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ให้โหวตเลยใช่ไหมครับว่าอย่างไรครับ

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ผม อรรวิชช์ครับ ผมได้เรียนท่านประธานแล้ว แต่ท่านประธานจะโหวตก็เสี่ยงต่อการขัดรัฐธรรมนูญ แล้วพูดเพื่อบันทึกแล้วว่าผมได้เตือนท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตท่านประธาน พุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ ผมเป็นคนหนึ่งที่มีรายชื่ออยู่ในกลุ่มที่ได้แปรญัตติเอาไว้ แต่ผมเห็นว่าก่อนที่จะมีการพักการประชุมท่านประธานได้ยืนยันว่าจะดำเนินการลงมติไปเลย ผมก็ขอให้บันทึกไว้ว่าผมเป็นคนหนึ่งที่ได้แปรญัตติไว้ ถ้าท่านประธานจะเดินหน้าลงมติไปเลยผมเชื่อในดุลยพินิจของท่านประธาน แต่ผมขอให้บันทึกไว้ครับว่าผมเป็นคนหนึ่งที่ได้แปรญัตติไว้ถูกต้องตามข้อบังคับทุกประการครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอชลน่านครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน ในประเด็นข้อหารือเพื่อนสมาชิก

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอขอกระชับนะครับ กระชับหน่อยครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ประเด็นข้อหารือของเพื่อนสมาชิกขออนุญาตเอ่ยนามครับ ท่านอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี ที่ให้ท่านประธานได้กรุณาทบทวนเรื่องเกี่ยวกับการที่จะลงมติ นั่นประเด็นที่ ๑ นะครับ

แล้วประเด็นที่ ๒ เรื่องของการแปรญัตติของเพื่อนสมาชิกที่พูดถึงเรื่องของที่มาของ ส.ว. หมายถึงเขตเลือกตั้งที่ประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง แล้วก็บอกให้ท่านประธานช่วยวินิจฉัยว่าเขาอาจจะมีสิทธิในการที่จะพูด ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพท่านประธานได้วินิจฉัยแล้วว่าสิทธิสมาชิกจะพูดท่านให้อยู่ตลอด ไม่ได้ไปตัดสิทธินะครับ ไม่ได้ไปตัดสิทธิ ท่านพูดเอง แล้วก็สมาชิกก็ได้สิทธินั้นอยู่ แต่สิ่งที่ท่านประธานได้เน้นย้ำก็คือว่าถ้าสิ่งที่อภิปรายมันไปขัดกับข้อบังคับแล้วขัดกับมติรัฐสภาที่ลงไปแล้วท่านก็ต้องวินิจฉัยประเด็นนี้ด้วยความเคารพท่านประธานครับ กรณีเสนอที่มา ส.ว. เสมือนที่ท่านอรรถวิชช์นำเสนอ ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ก็เป็นการแปรญัตติที่ไปแย้งกับมาตรา ๓ ที่เราลงมติไปในมาตรา ๑๑๒ มาตรา ๓ มี ๒ มาตรานะครับ แก้ไขมาตรา ๑๑๑ กับมาตรา ๑๑๒ ที่มามาตรา ๑๑๒ เราให้ลงมติไปแล้วให้จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง เลือกตั้งตรงและลับ เพราะฉะนั้นแปรญัตติกลับไปอย่างนั้นก็ซ้ำประเด็นเดิม ตรงนี้เองท่านประธานก็มีหน้าที่จะวินิจฉัยได้ ผมเห็นด้วยครับที่จะให้สิทธิสมาชิกในการอภิปรายผ่อนปรนไปแต่ก็ต้องอยู่ในข้อบังคับ ถ้าไม่จำเป็นต้องโหวตก็ได้ ดีครับ เผื่อจะได้ให้สภานี้ผ่อนคลายไป แต่ต้องร้องขอกับเพื่อนสมาชิกนะครับว่าเราเองคงต้องอยู่ในข้อบังคับครับ ไม่อย่างนั้นเราจะดำเนินการประชุมค่อนข้างลำบากครับท่านประธานโปรดวินิจฉัยในเรื่องนี้ด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับประเด็นเรื่องนี้รัฐสภาเรามีมติชัดเจนเห็นด้วยกับมาตรา ๓ ไปเรียบร้อย เสร็จแล้วก็เกี่ยวโยงมาถึงมาตรา ๔ และมาตรา ๔ เป็นมาตราที่เขียนไว้รองรับสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหา แต่บังเอิญว่ามาตรา ๓ ที่ผ่านการลงมติของรัฐสภามีสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งเท่านั้น ไม่มีสรรหาต่อไปแล้ว เพราะฉะนั้นมาตรา ๔ ถ้าใครได้สงวนความเห็นหรือสงวนคำแปรญัตติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหามันก็จะเป็นขัดกับมติของรัฐสภาที่ลงไปในมาตรา ๓ เพราะฉะนั้นกรณีอย่างนี้มันก็ไม่สามารถจะอภิปรายได้ ผมก็พยายามวินิจฉัยว่ากรณีนี้ถือว่ามันไปขัดกับมติของรัฐสภาในมาตรา ๓ ซึ่งมีมติไปแล้วแล้วไม่ให้มีวุฒิสมาชิกมาจากการสรรหาเรียบร้อยแล้ว แล้วเราจะมาพูดถึงวุฒิที่มาจากการสรรหาทำไม แล้วก็ที่มาของวุฒิสมาชิกอะไรอย่างนี้ รวมไปทั้งเมื่อกี้ท่านอรรถวิชช์ได้พูดถึงเอาเขตประเทศเป็นเขต แต่มาตรา ๓ ก็ชัดเจนครับ มติที่สภาเขาลงความเห็นไปแล้วก็เอาเขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ซึ่งมันก็จะไปขัดกันอยู่ดี สรุปแล้วจะให้วินิจฉัยอย่างไรมันก็ไม่รู้จะให้อภิปรายไปเพื่ออะไรเพราะมันไม่มีแล้ว มันขัดกับหลักความเป็นจริงเห็น ๆ

ผมก็วินิจฉัยตามหลักการอย่างนี้ แล้วหลังจากวินิจฉัยตามหลักการนี้ แล้วก็มีสมาชิกทักท้วงทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ผมถึงได้ใช้อำนาจของผมตามข้อบังคับ ข้อ ๕ และข้อบังคับข้อ ๙๙ วรรคท้าย จะขอมติ ขอความเห็นจากสมาชิกพวกเราว่าจะอนุญาตให้คนที่สงวนความเห็นหรือแปรญัตติที่แปรขัดไว้อย่างที่ว่านี้จะอนุญาต อนุโลมให้ได้อภิปรายหรือไม่ประเด็นมีแค่นี้ครับ แล้วก็ผมเห็นว่ามันไม่ขัดรัฐธรรมนูญแน่นอนครับ เป็นการขอความเห็นเพื่อจะอนุโลมให้สมาชิกที่ถึงแม้จะขัดก็จะอนุโลมให้ได้อภิปรายกันไหมเท่านั้นเอง โดยใช้ข้อบังคับ ข้อ ๙๙ วรรคท้าย เหตุผลแค่นี้ครับ เชิญท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตใช้เวลาสักนิดหนึ่งครับ ความจริงผมพยายามเสนอทางออกไว้ตั้งแต่คืนก่อน ก่อนที่จะมีการพักการประชุมไป ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าจะขอใช้เวลาสักนิดชี้แจง ๑. ในเรื่องของข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับข้อบังคับและรัฐธรรมนูญ กับ ๒. ก็คือพูดถึงเรื่องของประเพณีปฏิบัติที่เคยทำกันมา ----------

คือผมเข้าใจดีครับ เพื่อนสมาชิกส่วนหนึ่งอาจจะมีความรู้สึกว่าเราใช้เวลากันมามาก อาจจะพยายามที่จะกระชับเวลา แต่ผมอยากให้เราย้อนกลับไปดูหลักนะครับ

ประการแรก การพิจารณากฎหมายหรือรวมทั้งรัฐธรรมนูญ เวลาเรามีการพิจารณากันในวาระที่ ๒ คือรายงานของคณะกรรมาธิการ เราพิจารณาเป็นรายมาตรา ไม่เคยมีประเพณีหรือการกำหนดหลักว่ามาตราที่ได้พิจารณาผูกพันมติ หรือการลงมติของสภาในมาตราที่ตามมา เหตุผลก็เพราะว่าสมาชิกแต่ละท่านก็มีแนวความคิดในการเสนอการเขียนกฎหมายมาตามความคิดของตนเอง จะไปบอกว่าคนที่มาแปรญัตติในมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ คุณจะต้องไปแปรญัตติในมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ นี้มันไม่มีตรงไหนที่บอกว่าต้องทำเช่นนั้น เพราะฉะนั้นก็จะมีสมาชิกจำนวนหนึ่ง ผมไม่ได้บอกว่าทุกท่านนะครับ ที่แปรญัตติที่เขามีข้อเสนอของเขา ซึ่งสภาแห่งนี้ยังไม่ได้มีโอกาสพิจารณา เขาจึงมีสิทธิอภิปราย เพียงแต่ว่าโดยปกติแล้วสภาที่ลงมติไป โอกาสที่จะไปลงมติขัดกันเองน้อยครับ แต่สามารถทำได้ และที่ผมเคยกราบเรียนท่านประธานว่าทำไมผมยืนยันว่าสามารถทำได้ เพราะข้อบังคับข้อ ๑๐๒ เขียนไว้ชัดว่าเมื่อพิจารณาเสร็จทุกมาตราแล้ว เขาห้ามพิจารณาเรื่องอื่นเลยนะครับ ยกเว้นถ้อยคำ ยกเว้นกรณีเดียวครับ ว่าต้องดูเนื้อความเพิ่มเติมได้ถ้าเห็นว่าเนื้อความขัดแย้งกันอยู่ ข้อ ๑๐๒ จึงเป็นการยืนยันครับว่าสภาอาจจะพิจารณาไปแล้วบางมาตราขัดกัน ทีนี้ผมก็กราบเรียนต่อว่ามาโยงถึงสิ่งที่เราเคยปฏิบัติมา ผมว่าท่านประธานก็คงจำได้นะครับ กฎหมายหลายฉบับ สมมุติผมแปรญัตติมาตรา ๓ ผมแพ้ พอถึงมาตรา ๔ สิ่งที่ผมแปรญัตติไว้ในมาตรา ๔ อาจจะไปสอดรับกับมาตรา ๓ ที่ผ่านมายังไม่เคยมีประธานคนไหนเลยบอกว่านายอภิสิทธิ์คุณมาแปรญัตตินี้มันขัดกับมติสภาไปแล้ว คุณไม่มีสิทธิพูด ไม่มีครับ ประธานจะชี้ให้ผมพูดทุกครั้ง แต่หลายครั้งผมจะลุกขึ้นมา แล้วก็บอกว่าเนื่องจากที่ผมแปรญัตติไว้นี้ ผมเห็นว่าสภาลงมติในมาตราก่อนไปแล้วคงไม่ค่อยมีประโยชน์ที่จะอภิปราย ผมก็ไม่ใช้สิทธิในการอภิปราย ปฏิบัติกันอย่างนี้มาตลอด หรือในบางกรณีผมเชื่อว่าท่านประธานก็เคยพบครับที่มีการพิจารณามาตราหลัง ปรากฏว่ามันมีข้อเสนอบางอย่าง ผมยกตัวอย่างนะครับว่าสมมุติเราพูดถึงระบบเลือกตั้ง เอาละมี ๒๐๐ คน มาจากการเลือกตั้ง แต่อาจจะมีรายละเอียดบางอย่างซึ่งไปปรับได้ กรณีอย่างนี้ผมก็เห็นในอดีตที่ผ่านมาท่านก็อนุญาตให้มีการอภิปราย บางครั้งที่ประชุมเองบอกความคิดในมาตราที่มีการแปรญัตตินี้ดี แต่เผอิญไปขัดกับที่ลงมติไว้แล้ว ทำอย่างไรครับ ก็จะเริ่มปรึกษากับทางกรรมาธิการว่าคุณจะเปลี่ยนแปลงไหม หรือบางครั้งก็เป็นมติของสภาตามที่เป็นข้อยกเว้นในข้อ ๕๙ ครับ ว่าไม่ต้องเรียงตามมาตรา

เพราะสภาเห็นว่ามันมีข้อเสนอที่เบื้องต้นอาจจะขัดแย้งกัน แต่เมื่อผสมผสานกันแล้วเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เพราะฉะนั้นผมก็จึงเสนอตั้งแต่คืนก่อนว่าเราน่าจะยึดหลักแนวทางนี้ เพียงแต่ว่าผมเสนอตั้งแต่ตอนแรกว่า ท่านประธานน่าจะได้เชิญผู้ที่สงวนคำแปรญัตติหรือสงวนความเห็นทั้งหลายในมาตรา ๔ ไป แล้วก็ขอความร่วมมือว่าถ้าท่านใดอภิปรายไปแล้วแล้วจะอภิปรายซ้ำก็ขอกันได้ไหม หรือท่านใดที่เห็นว่าข้อเสนอของตนเองมันไปไกลเกินกว่าที่จะไปปรับแก้อะไรในมาตรา ๓ ขอกันได้ไหม อย่างนี้เราก็รักษาหลักของข้อบังคับ อย่างนี้เราก็ปฏิบัติตามประเพณีที่เคยปฏิบัติมา แล้วเราขอความร่วมมือกันก็น่าจะเดินหน้าไปได้ แต่ถ้าท่านประธานจะขอมติ ผมก็ต้องถามท่านประธานว่า ทำไมญัตติที่ท่านประธานจะให้ลงมติจึงเป็นญัตติที่ชอบในเมื่อท่านประธานไปวินิจฉัยเมื่อเช้าว่ามีญัตติของเพื่อนสมาชิกอีกเยอะแยะ ไม่ชอบที่จะเสนอครับ เพราะฉะนั้นผมอยากให้ยึดหลักข้อบังคับแล้วก็หลักปฏิบัติที่ทำกันมาครับ แต่ท่านประธานจะขอความร่วมมือก็น่าจะต้องเชิญผู้ที่สงวนความเห็น สงวนคำแปรญัตติว่าใครบ้างที่เห็นว่าการพูดไปต่อจากนี้ มันจะเป็นการฟุ่มเฟือยก็ขอกันครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิชาญครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ วิชาญ มีนชัยนันท์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าที่ท่านประธานหารือที่ประชุมรัฐสภา ผมเห็นด้วยกับท่านประธานครับ เพราะเนื่องจากว่าตัวท่านประธานได้อนุโลมในที่ประชุมให้มีการอภิปรายไปในคำสงวนความเห็นของเพื่อนสมาชิก แต่ท้ายที่สุดเมื่อท่านประธานอนุญาตแล้ว ในมาตรา ๔ มันไปขัดต่อมาตรา ๓ มันอภิปรายไม่ได้ เพราะว่ามาตรา ๓ รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว ทีนี้มันตันแล้วครับท่านประธาน ก็ต้องอาศัยรัฐสภาในการที่จะหยิบยกว่า ถ้ามันมีการขัดแย้งอะไรเกิดขึ้นในขณะนี้กับเพื่อนสมาชิกที่อภิปราย ท่านประธานอาศัยตรงนี้ละครับ หลังจากที่มีการลงมติแล้ว ท่านประธานก็จะได้รับมติตรงนั้นในการวินิจฉัยของคำแปรญัตติ แต่ส่วนหนึ่งนั้นท่านประธานครับ ในข้อ ๑๐๒ ที่ทางท่านผู้นำฝ่ายค้านได้หยิบยกมาในเรื่องของการเพิ่มเติมถ้อยคำแล้วก็การแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความ อันนี้นอกจากนี้ก็บอกว่าถ้าเห็นว่ามีความขัดแย้งกันก็สามารถที่จะเพิ่มเติมหรือต่อเติมถ้อยคำได้ ตรงนี้มันไม่ใช่นะครับ ผมคิดว่าที่มีการแก้ไขถ้อยคำหรือการเปลี่ยนแปลงนี้ มันไม่ใช่ในส่วนของเนื้อหาสาระ ในมาตรา ๓ นี้มันเป็นเนื้อหาสาระครับ เป็นถ้อยคำ ในมาตรา ๓ นี้เป็นข้อความที่มีหลักการและเหตุผลที่ยกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาทำ เพราะฉะนั้นในส่วนของข้อ ๑๐๒ นี้ ถ้าเกิดมันมีการขัดแย้งคงไม่ได้ขัดแย้งในส่วนของมาตรา ๓ หรอกครับ แต่อาจจะมีการแก้ไขข้อความหรือสิ่งต่าง ๆ ผมขออนุญาตเพิ่มเติมนิดหนึ่งครับท่านประธาน ในส่วนของกรณีที่ว่ามีการพูดถึงประเพณีของรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมก็อยู่สภาแห่งนี้ ๑๐ กว่าปี สิ่งต่าง ๆ ที่สภาเคยถือปฏิบัติมาเดี๋ยวนี้มันเปลี่ยนครับ เปลี่ยนจากปีนี้ละครับ ในสมัยประชุมครั้งนี้ที่เราเข้ามา เราเคยมีอารยธรรมข้อปฏิบัติในเรื่องของการเคารพท่านประธาน ฝ่ายใดไม่เห็นด้วย พวกผมก็เคยเป็นฝ่ายค้านครับเดินออกครับ แต่ครั้งนี้มันเปลี่ยนแปลงไปเยอะครับ มันเลยเป็นข้อครหาออกไปนอกสภาว่าสภาแห่งนี้กำลังทำผิดข้อบังคับแล้วไม่เคารพท่านประธาน ผมไม่อยากให้ใช้คำว่า ในเรื่องของประเพณีมาเป็นตัวตั้ง ประเพณีไม่มีครับ การหยิบของเขวี้ยงปาท่านประธาน ไม่มี เพราะว่าเหนือท่านประธานไปมีพระบรมฉายาลักษณ์อยู่ข้างบนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วกระมังครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ต้องเคารพครับ ขออนุญาตท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวผมจะอนุญาตให้อีกฝ่ายละท่าน ขอฝ่ายละท่านนะครับ เป็นหมอสุกิจ แล้วก็ท่านสงวนนะครับ แล้วจะขออนุญาตไปที่วุฒิสมาชิกอีกสักท่านครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ เมื่อเช้าท่านประธานได้อธิบายข้อบังคับ ข้อ ๙๙ ผมจดไว้นะครับ ท่านประธานโปรดฟังนิดหนึ่งครับ ท่านประธานครับ เมื่อเช้าท่านได้อธิบาย ข้อ ๙๙ ว่ามาใช้กับเรื่องที่กำลังถกไม่ได้ หมายถึงเรื่องที่ว่าจะให้อภิปรายหรือไม่อภิปราย ก็คือว่าการห้ามอภิปรายของสมาชิกไม่สามารถเอามาใช้ได้ ท่านพูดผมจดไว้นะครับ ท่านบอกว่าในที่เขียนว่าเว้นแต่ที่ประชุมรัฐสภาจะลงมติเป็นอย่างอื่น น่าจะใช้กับกรณีอย่างอื่น อย่างเช่นกรณีของขอมติที่ประชุมย้อนกลับไปทบทวน มาตรา ๓ อะไรอย่างนี้ ก็หมายถึงว่าจะใช้กับส่วนบนของข้อบังคับนะครับ เช่นที่บอกว่าให้รัฐสภาพิจารณาเริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ก็คือท่านอธิบายว่าการที่ที่ประชุมรัฐสภาจะลงมติเป็นอย่างอื่น หมายถึงกรณีของการมามาตรานี้แล้วขอย้อนไปไม่เรียงตามมาตราอะไรอย่างนั้น แต่เมื่อกี้พอมาฟังท่าน ท่านบอกว่าท่านจะขอใช้ข้อบังคับ ข้อ ๕ ----------

และข้อ ๙๙ ทำให้เห็นว่าตอนนี้ท่านกำลังจะตีความ มาตรา ๙๙ ต่างไปจากที่ท่านได้อธิบายให้พวกผมฟังเมื่อเช้าครับ อันนี้ผมคิดว่าผมได้จดเอาไว้นะครับ แล้วก็เป็นเหตุเป็นผลที่เมื่อเช้านี้ผมฟังแล้วก็ผมรู้สึกว่าท่านประธานตีความได้ถูกต้องแล้ว แต่พอมาตอนนี้ทำไมท่านเปลี่ยนไปล่ะครับ คือถ้าเป็นอย่างที่ท่านอธิบายเมื่อเช้านี้เราสามารถอภิปรายได้ทุกคนครับ ที่สงวนคำแปรญัตติไว้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตทำความเข้าใจนะครับ ประเด็นนี้กรณีเมื่อเช้านี้ถ้าใช้นี่เท่ากับเป็นการตัดสิทธิลิดรอนสมาชิกไม่ให้ได้พูดเลย ผมถึงไม่ใช้แล้วก็ได้อนุญาตให้ได้พูดตามข้อบังคับ แต่เวลาพูดหรือการอภิปรายต้องอยู่ในข้อบังคับ ซึ่งผมก็จะใช้ดุลพินิจวินิจฉัยว่าอยู่ในข้อบังคับหรือไม่ ผมก็ให้พูดทีละท่าน ๆ แล้วชี้ประเด็นที่ท่านได้สงวนเอาไว้ก่อนเพื่อผมจะได้วินิจฉัยว่าขัดหรือไม่นะครับ ถ้าไม่ขัดก็อภิปรายต่อ ถ้าขัดก็ต้องหยุดการอภิปราย หลักการคืออย่างนี้ แต่ก็มีข้อถกเถียงว่าที่สงวนไว้ขัดหรือไม่ขัด ก็เถียงกันอยู่ถกกันไปถกกันมาอยู่ในประเด็นนี้นะครับ ซึ่งผมได้วินิจฉัยไปแล้วว่ามันขัดแล้วก็ถือว่าคำวินิจฉัยเป็นที่สุด แต่ก็ยังไม่ยุติครับ ก็ยังโต้แย้งกันอยู่ เพราะฉะนั้นเพื่อความเรียบร้อยของการประชุม ผมเลยขอใช้อำนาจของผมตามข้อ ๕ และ ข้อ ๙๙ วรรคท้ายครับ ไม่ได้ใช้ข้อ ๙๙ วรรคท้าย ไปลิดรอนสิทธินะครับ แต่ถามความเห็นว่าที่ท่านจะอภิปรายแต่ละท่าน ๆ ต่อไปนี้ถ้าผมวินิจฉัยแล้วว่ามันขัด ซึ่งผมจะไม่ให้พูด แต่ก็ยังไม่ยุติ ผมเลยหารือที่ประชุมว่ากรณีอย่างนี้ที่ประชุมเห็นว่าอย่างไรจะอนุโลมให้ได้พูดหรือไม่ ถ้าที่ประชุมเห็นว่าควรอนุโลมผมก็จะได้อนุโลม แต่ถ้าเห็นว่าไม่อนุโลมผมก็ต้องดำเนินการตามที่ผมได้วินิจฉัย แล้วก็ยืนยันว่ากรณีที่ผมใช้ ข้อ ๙๙ วรรคท้ายมันคนละประเด็นครับ ไม่ได้ไปตัดทอนสิทธิอะไรเลยนะครับ แต่ให้ถามความเห็นเพื่อยึดหรือปฏิบัติตามข้อบังคับเท่านั้นเองนะครับ เชิญท่านสงวนครับ

นายสงวน พงษ์มณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สงวน พงษ์มณี พรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูนในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอใช้โอกาสสั้น ๆ พูดความเห็นทางกฎหมายแล้วก็ความเห็นในการบริหารความขัดแย้งในสภา ๒ เรื่อง

เรื่องแรกผมคิดว่าความเห็นทางกฎหมายของผมนี่ต่อการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในมาตรา ๔ ถ้าเราบอกว่า มาตรา ๔ มีเนื้อหาเกี่ยวเนื่องกับมาตรา ๓ มันก็น่าคิดว่า

เมื่อเรากำหนดเป็นมาตรา ๔ มันก็ต้องปล่อยให้มันไปตามข้อบังคับ ถ้าไม่ให้พูดเราก็ต้องเพิ่มเอามาตรา ๔ เอาสาระของมาตรา ๔ ไปอยู่ในมาตรา ๓ เลยครับ มันถึงไม่ต้องพิจารณาตามข้อบังคับ ไม่มีข้อโต้แย้ง วันนี้ประเด็นนี้เป็นประเด็นหนึ่งซึ่งผมคิดว่าเป็นความเห็นทางกฎหมายที่ผมเห็นต่อเรื่องนี้ในสภานี้ ถ้ามันมีคนพูดแล้วผมจะไม่เสียเวลาพูดอีก

เรื่องที่สอง ผมต้องขอบคุณผู้นำฝ่ายค้านนะครับ ที่ท่านได้กรุณาได้ยื่นไมตรีขึ้นมา ไมตรีที่ว่านี้คือการบริหารความขัดแย้งในสภาครับท่านประธานครับ วันนี้องค์กรของเราไม่มีวินัยเพราะอะไรครับ ทุกคนนี้นะครับท่านครับ ต้องการเสรีภาพในการใช้สิทธิแต่ไม่มีผู้ใดประสงค์จะทำหน้าที่ มีหน้าที่อะไรครับในสภานี้ ก็คือมีหน้าที่ทำตามข้อกฎหมายและข้อบังคับ เพราะคู่ความขัดแย้งมันจะมี ๔ คู่ กับอีก ๑ ตัว มี ๒ คู่ กับ ๑ ตัว หมายความว่าอย่างไรครับ สิทธิต้องคู่กับหน้าที่ มีสิทธิในการพูดก็ต้องมีหน้าที่ไม่ละเมิดข้อบังคับ มีเสรีภาพในการใช้สิทธิก็ต้องใช้สิทธิอย่างมีวินัยเราถึงจะเป็นสภาของเราได้ ถ้าไม่อย่างนั้นภราดรภาพมันจะไม่เกิดกับสังคม นี่เป็นปรัชญาของการบริหารความขัดแย้งครับท่านประธานครับ เมื่อท่านผู้นำฝ่ายค้านยื่นไมตรีมาอย่างนี้เราก็รับเสีย ----------

แม้จะลงมติหรือไม่ลงมติท่านก็ต้องยอมให้ผู้แปรญัตติพูดอยู่ดี ใครพูดก็ขอให้น้อง ๆ ที่นั่งข้างหน้านี่ครับท่านครับ ข้าราชการทั้งหลายครับ ใครพูดซ้ำประเด็นก็บอกเขาว่าคุณซ้ำประเด็นกับคนนั้นแล้วนะครับ จะพูดกี่คนมันก็พูดไม่เท่าไร และหากจะขอยืมคำพูดของท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรว่าเรามาสมานกัน เพื่อนกัน ในการบริหารความขัดแย้ง ตรงนี้ขอกันได้ไหมแล้วก็ลงมติกัน ไม่มีข้อขัดแย้งอย่างอื่น เราก็จะมีวินัยมากขึ้น ถ้าไม่อย่างนั้นจำไว้นะครับ เรียกร้องเสรีภาพในการใช้สิทธิ มันจะกลายเป็นอนาธิปไตยถ้าเราไม่ทำหน้าที่ เราก็ไม่มีวินัย สภานี้ก็จะเป็นสภาแห่งอนาธิปไตยครับ ผมขอขอบคุณท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ถ้าท่านพูดมาแล้วท่านทำอย่างที่ท่านพูด ผมยินดีที่จะช่วยประสานว่าใช้การบริหารจัดการความขัดแย้งตรงนี้เถอะครับ เราจะได้มีวินัยร่วมกันครับ ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ต้องขอบคุณท่านสงวน พงษ์มณี จริง ๆ ครับ โดยส่วนตัวของผม ผมไม่อยากจะทำอะไรที่จะไปทำให้เกิดความขัดแย้งอยู่แล้วนะครับ ผมเป็นคนที่ประนีประนอมที่สุดแล้วก็พยายามอดทนมาอย่างที่สุด ก็ต้องขอขอบคุณท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรที่ได้ชี้แนะหาทางออกนะครับ โดยส่วนตัวแล้วเห็นด้วยในแนวทางอยู่แล้วครับ เพียงแต่ต้องขอความกรุณานะครับ ผมพูดอยู่บ่อยครั้ง เราอยู่ในสภานี้มานาน อะไรเป็นอะไรเรารู้ครับ เพราะฉะนั้นผมให้เกียรติสมาชิก สมาชิกควรให้เกียรติผมด้วยเหมือนกันครับ ไม่ใช่อะไรก็ไม่เอาสักอย่างมันก็ไปกันไม่ได้ ผมเข้าใจว่าสมาชิกเข้าใจสิ่งที่ผมพูดครับ เราต่างให้เกียรติซึ่งกันและกัน เท่านั้นละจบแล้วครับ ผมถึงชื่นชมท่านจุฤทธิ์ ที่ไปคุยกันวันนั้น แล้วท่านก็มาปฏิบัติตามที่คุยกันเป๊ะเลย ผมถึงบอกท่านน่ารักมาก ผมอยากให้สมาชิกทุกท่านเป็นเหมือนท่านจุฤทธิ์ ถ้าเป็นอย่างนี้ไม่มีปัญหาหรอกครับ ท่านจะพูดอภิปรายสักกี่คนก็ไม่มีปัญหา แต่ขอให้อยู่ในกรอบข้อบังคับเท่านั้นเอง ทีนี้ผมก็ต้องขอความร่วมมือจากท่านผู้นำฝ่ายค้านครับ ช่วยประสาน โดยเฉพาะท่านจุรินทร์ครับ ช่วยประสาน เอาตรงไปตรงมาครับ อะไรพออนุโลมกันได้ผมอนุโลมอยู่แล้วครับ แต่ถ้าเกินไปก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ผมก็มีฝั่งนี้คอยดูอยู่เหมือนกัน ก็ต้องเข้าใจผม ผมลำบากใจในการทำหน้าที่ครับ เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีขอบเขต ผมก็ต้องใช้ข้อบังคับเต็ม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์อย่างที่ว่านั่นละ แต่ทีนี้ลึก ๆ ก็อยากจะอะลุ่มอล่วยครับ สร้างบรรยากาศให้มันสดชื่นอยู่ในนี้ ก็ไม่อยากจะให้เห็นอย่างที่เคยผ่านมา มันไม่มีใครอยากเจอหรอกครับ ไม่อยากให้มันเกิด แล้วผมนั่งอยู่ตรงนี้ ที่จริงเรียนตรง ๆ เลยนะครับ ที่พรรคไปหารือ

แล้วนี่ที่ประชุมหารือ ให้ลงมติเดินหน้าเลย แต่พอผมขึ้นมาทำหน้าที่ตรงนี้ก็มีอีกกลุ่มหนึ่งของสมาชิกยื่นหนังสือมา ต่างคนต่างยื่นมานะครับ ๒-๓ ฉบับ เห็นด้วยกับท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ให้ผมใช้ดุลยพินิจอีกสักครั้งหนึ่ง ประกอบกับท่านสงวน พงษ์มณี ก็มาพูดช่วยเตือนตรงนี้อีก เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยครับ ยึดหลักของผู้นำฝ่ายค้านสภาผู้แทนราษฎรนี่ละ ผมจะไม่ขอมติแล้วครับ แล้วจะเดินหน้าต่อ แต่ต้องขอความร่วมมือครับ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน เอาพอหอมปากหอมคอครับ อย่าเอาจนผมอยู่ไม่ได้ ฝ่ายนี้เขาดูแลอยู่นะครับ ทั้ง ๒ ฝ่ายผมต้องทำให้มันสมดุลกันให้ได้ ท่านเข้าใจผม ผมเข้าใจท่าน ท่านให้เกียรติผม ผมให้เกียรติท่าน ก็จบครับไม่เห็นมีอะไรเลยครับ ผมด้วยความเคารพท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับ ฝากความหวังนี้ไว้กับท่านนะครับช่วยหน่อยครับ เอาตามนี้ตามที่ท่านพูดนะครับ เอาพอสมควรครับ เอาเท่าที่ทางฝั่งนี้รับได้ แต่เอาจนฝ่ายนี้รับไม่ได้มันก็เป็นปัญหา ฉะนั้นผมจะไม่ขอมตินะครับ ผมจะอนุโลมตามที่ว่าแล้วค่อยพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไปนะครับ อันไหนพอที่จะให้อภิปรายกันไปได้บ้าง อาจจะขัดความรู้สึกฝั่งนี้ว่านอกประเด็นมันอภิปรายไม่ได้ ก็อดทนหน่อยเถอะครับ เอาอย่างนั้นนะครับมันจะได้จบ ----------

- ๓๙/๑

บรรยากาศมันจะได้ดูดีครับ ผมก็เกรงใจประชาชน ผมก็ไม่อยากให้ภาพของเรามันเสียหายมากไปกว่านี้ครับ ถ้ามันเกิดเหตุการณ์แล้วมันไม่ใช่คนใดคนหนึ่งครับ มันเสียหายด้วยกันทั้งหมดทุกคน สรุปเอาตามนี้นะครับ ท่านวิทยาจะอภิปรายใช่ไหมครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานรัฐสภา กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เรื่องสักครู่คงได้ข้อยุตินะครับ ผมมีเรื่องที่จะเรียนแจ้งท่านประธานสภาครับ ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นเร่งด่วน เนื่องจากมีการคุกคามการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา ขณะนี้ครับได้มีพนักงานสอบสวนจังหวัดนครศรีธรรมราชไปยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช ขอออกหมายจับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๒ ท่าน อยู่ที่ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งถือว่าเป็นการใช้อำนาจทางบริหารคุกคามการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาในสมัยประชุม มีการยื่นออกหมายจับนายถาวร เสนเนียม และนายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ถือว่าเป็นการปฏิบัติที่ฝ่าฝืนต่อรัฐธรรมนูญและปิดกั้นการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตหารือท่านประธานสภาโปรดได้มีคำสั่งไปยังหัวหน้ารัฐบาลให้ยุติการกระทำของพนักงานสอบสวนจังหวัดนครศรีธรรมราชทันทีครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่านวิทยาครับ เอาว่าอย่างนี้ครับ เจ้าหน้าที่เขาก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอยู่แล้วละครับ ผมคงไปสั่งอะไรมากมายคงไม่ได้ ทีนี้ประเด็นคือถ้าเจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายก็ผิดเอง ก็ว่ากันไปตามขั้นตอนของกฎหมายก็แล้วกันครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : คราวนี้กฎหมายมันก็เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญครับ อย่าว่าแต่ออกหมายจับเลยครับ ออกหมายเรียกในระหว่างสมัยประชุม ควบคุม คุมขัง ไม่ได้ทั้งนั้นครับ เป็นหน้าที่ของประธานรัฐสภาต้องเป็นผู้อนุญาต และถ้ามีการกระทำเช่นนั้นท่านจะต้องเป็นผู้ออกคำสั่งให้ยุติการกระทำเช่นนั้น ผมจึงร้องกับท่าน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจนครับ เขาปฏิบัติอย่างนั้น ทำอย่างนั้นไม่ได้ นอกจากเป็นเหตุเฉพาะหน้าเท่านั้นเองครับ แต่ทีนี้ถ้าไม่ใช้เหตุการณ์เฉพาะหน้า เขาจะดำเนินจับกุมคุมขังก็ต้องมาขออนุญาตที่สภาเราก่อนอยู่แล้วครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ผมกำลังนำเรียนกับท่านประธานสภาครับว่าขณะนี้พนักงานสอบสวน จังหวัดนครศรีธรรมราชได้กระทำเช่นนั้น ผมจึงมาเรียนแจ้งกับท่านเพื่อท่านได้สั่งการไปยังหัวหน้ารัฐบาล

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมย้ำอีกทีหนึ่งนะครับ ถ้าเป็นเหตุการณ์ซึ่งหน้าเขาสามารถดำเนินการได้ แต่ถ้าไม่ใช่เหตุการณ์ซึ่งหน้าถ้าเขาปฏิบัติการอย่างนั้นเจ้าหน้าที่ก็ผิด เอาเป็นเรื่องกระบวนการยุติธรรมเถอะครับ เราพิสูจน์ไม่ได้ใครถูกใครผิด

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ผมเรียนท่าน ท่านฟังผมให้ดี ๆ นะครับ ผมเข้าใจครับถ้าซึ่งหน้า ผู้แทนไปต่อยใครยิงใครซึ่งหน้าก็จับ แต่การขออนุมัติออกหมายจับไม่ใช่กรณีความผิดซึ่งหน้า เมื่อฝ่ายบริหารได้กระทำการเช่นนั้นเป็นหน้าที่ของท่านครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาว่าผมสั่งการผ่านทางเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ถ้าไม่ใช่เหตุการณ์ซึ่งหน้าอย่างที่ว่า เจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจดำเนินการอย่างที่ว่าอยู่แล้ว จะจับกุมคุมขังไม่ได้อยู่แล้ว ต้องมาขออนุญาตจากสภาเราอย่างนี้นะครับ จบนะครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ผมก็เรียนแจ้งท่านครับว่ามีการกระทำเช่นนั้นเกิดขึ้น และเสนอท่านประธานครับว่าท่านควรปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญก็คือสั่งหัวหน้าฝ่ายบริหารเขาเสีย ให้หยุดพฤติกรรมคุกคามสมาชิกรัฐสภาทันทีครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ สั่งแล้วครับ จบนะครับ เชิญผู้จะอภิปรายครับ ท่านต่อไปครับมาที่ท่านศิริวรรณ เชิญครับ ท่านธนามีอะไรครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อเช้านี้ผมในฐานะผู้สงวนความเห็นไว้อภิปรายในสภาท่านแรก แล้วท่านประธานก็ตัดสิทธิไม่ให้ผมอภิปรายเพราะฉะนั้นเมื่อที่ประชุมโดยเฉพาะท่านประธานได้กลับมติเดิม ผมก็ขออนุญาตใช้สิทธิในการอภิปรายเหมือนเดิมครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คงไม่ย้อนกลับไปหรอกครับท่านครับ ขอเดินหน้าต่อดีกว่าครับไม่อย่างนั้นก็ไม่จบ ขอความร่วมมือครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ความจริงบรรยากาศที่ท่านประธานได้พูดไว้สักครู่นี้ผมว่าไปได้ดีแล้วนะครับ ----------

ท่านประธานลองฟังผมต่ออีกสักนิดครับ ว่าท่านผู้นำฝ่ายค้านได้เสนอทางออก พวกผมนี่ครับก็จะแสดงให้ท่านประธานได้เห็นว่าพวกผมพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ แต่ท่านประธานจะต้องไม่ตัดสิทธิที่พวกผมมีตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพผมอยากจะฟังท่านประธานจะได้ให้ผมอภิปรายต่อหรือไม่ ผมจะได้เรียนให้ท่านประธานทราบ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าอย่างนี้ดีกว่าครับ เอาหลักการปรองดองอย่างที่เราว่ากัน แต่เพื่อความเรียบร้อยครับ ผมให้วิป ๓ ฝ่ายไปคุยกันหารือกันเอาชัด ๆ ครับ ใครจะอภิปรายบ้าง และใครจะอภิปรายได้ไม่ได้อย่างไร เอาข้อสรุปมาทีเดียว ใช้เวลาสักไม่เกินครึ่งชั่วโมงนะครับ ไปหาข้อสรุปมา หรือถ้ามันหาข้อสรุปไม่ได้จะเอาอย่างไรก็ค่อยว่ากันอีกที อย่างนั้นนะครับ ไม่อย่างนั้นมันก็จะเสียเวลาโต้กันอยู่อย่างนี้ ผมว่าไปคุยหาข้อสรุปแบบแนวทางของท่านผู้นำฝ่ายค้านพูดนี่ แล้วให้เกียรติซึ่งกันและกัน แต่ใช่เอาเต็มร้อย ไม่ได้เต็มร้อยไม่ยอม มันก็ไม่จบ มันก็ต้องถอยทั้ง ๒ ฝ่ายนะครับเพื่อเป็นการประนีประนอม มันจะได้เดินไปได้ เน้นย้ำนะครับ ยึดแนวทางหลักการของผู้นำฝ่ายค้านได้แนะนำเอาไว้ เอาอย่างนั้นนะครับ ผมให้วิป ๓ ฝ่ายไปหารือ แล้วให้ได้ข้อสรุปชัดเจนนะครับ ใครบ้างที่จะพูดในมาตรานี้ แล้วพูดใช้เวลาสักเท่าไร อย่างไร ให้อย่างนั้นนะครับ ถ้าได้ข้อสรุปก็จะได้ดำเนินการตามนั้น แต่ถ้าไม่ได้ข้อสรุปผมก็จะใช้อำนาจของผมตามที่ควรจะต้องดำเนินการ เอาอย่างนั้นครับ ผมขอพักสัก ๓๐ นาที ครับ

พักประชุมเวลา ๑๔.๒๒ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๔.๔๐ นาฬิกา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีนิมิตหมายที่ดีที่ได้ข้อสรุปที่ค่อนข้างจะชัดเจนว่าก็จะอนุญาตคงไม่มีลงมตินะครับ ก็จะอนุญาตให้ได้พูดได้อภิปรายกัน แต่ต้องอยู่ในกรอบของข้อบังคับ โดยที่ถ้าประธานได้วินิจฉัยแล้วทุกท่านจะเชื่อฟังก็ให้ยึดหลักการตามนี้ เพราะฉะนั้นก็จะดำเนินการตามนี้นะครับ ท่านไหนจะอภิปรายเชิญครับ ท่านสมชายเชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็ขอบพระคุณท่านประธานนะครับที่มีการเจรจากันอย่างที่ว่า แต่ผมกราบเรียนท่านประธานนิดหนึ่งครับ เวลาเชิญประชุมวิป ๓ ฝ่าย ผมอยากให้มีการเชิญประชุมวิป ๓ ฝ่ายจริง ๆ ครับ กราบเรียนครับท่านรองประธานวิป ๓ ฝ่าย ดอกเตอร์ทัศนา บุญทอง รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ ท่านเป็นวิปรัฐสภาด้วยครับ สอบถามเจ้าหน้าที่ก็ไม่มีการบอกว่าประชุมห้องไหน แล้วไม่เชิญท่านเลยครับ มันไม่ใช่การประชุมวิป ๓ ฝ่าย คือจะอ้างเรื่องวิปวุฒิสภาบางฝ่ายไม่ได้ ผมเองก็เป็นวิปวุฒิสภาอยู่ครับท่านประธาน ก็ขอความกรุณาว่า ถ้าจะทำอะไรให้ครบถ้วนทุกฝ่ายไม่อย่างนั้นก็เดินต่อลำบากครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมก็ไม่ทราบครับว่าเขาไปประชุมกันที่ไหน ก็เห็นแต่ไปประสานคุยกัน ก็เป็นเรื่องของวิปที่จะต้องประสานกันเอง ทีนี้วิป ๓ ฝ่ายน่าจะมีจุดนัดหมายว่าเวลามีอย่างนี้เราจะไปเจอกันที่ห้องไหน จะได้ไปถูก ก็น่าจะต้องคุยกันเองครับ กำหนดสถานที่กันเองครับ เชิญท่านกฤชครับ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพอย่างยิ่ง ตั้งแต่เช้าผมก็เวียนไปเวียนมาพยายามจะทำให้การประชุมเดินต่อไปได้ แต่ปัญหาขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าท่านประธานเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาตลอดเวลา วิปก็ลำบากเรียกประชุมหาวิปก็หาไม่ครบ อันนี้ก็ต้องเห็นใจพวกวิปด้วย นั่นประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ตกลงแล้วก็ไม่เป็นไปตามข้อยุติท่านประธานขึ้นมาบอกว่ามันยุติแล้วอย่างนี้นะ พอเริ่มจะเดินต่อไปมันเดินไม่ได้

ครั้งนี้ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเป็นครั้งสุดท้ายสำหรับผมนะครับ ถ้าหากว่าเหตุการณ์ยังเป็นอย่างนี้ต่อ ผมจะลาออกจากวิป ผมเบื่อเหลือเกินแล้ว ผมกำลังคิดถึงปู่ชัย ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ต่อเลยนะครับ เชิญท่านผู้สงวนครับ เชิญครับ เมื่อกี้ถึงท่านศิริวรรณ ปราศจากศัตรู เชิญเลยครับ

นายศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ศิริวรรณ ปราศจากศัตรู

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ เราจบไปแล้วครับ ผ่านไปแล้วนะครับ ขอความกรุณาเถอะครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ธนา ชีรวินิจ ผมเรียนท่านประธานครับว่า ท่านประธานใช้ดุลยพินิจอย่างไร ผมเคารพท่านประธาน แต่ว่าท่านประธานจะให้สิทธิของสมาชิกไม่เท่าเทียมกัน ผมรับไม่ได้ เมื่อท่านประธานจะให้ที่ประชุมสภาแห่งนี้ได้มีสิทธิในการพิจารณาคำแปรญัตติและคำสงวนคำแปรญัตติ ผมก็ต้องมีสิทธิเป็นหนึ่งในนั้น เพราะผมเป็นคนแรกที่แปรญัตติและผมเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยด้วย ผมจะไม่ร้องขอท่านประธานครับ เพราะนี่เป็นสิทธิของผม แต่ผมเรียนท่านประธานว่าเมื่อที่ประชุมนี้จะให้สิทธิ ผมก็มีสิทธิที่จะรับสิทธินั้นเหมือนกัน ก็ให้ท่านประธานใช้ดุลพินิจเองก็แล้วกันนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมถือว่าเราดำเนินการมาถึงจุดนี้แล้วนะครับ ถึงท่านศิริวรรณแล้ว ไม่อย่างนั้นจะมีทักท้วงนะครับ อะไรก็แล้วแต่ครับ มันถูกใจคนทุกคนไม่ได้หรอกครับ ก็ต้องเข้าใจผมด้วยนะครับ ขอความเห็นใจด้วย ผมว่าต่อเลยดีกว่านะครับ เชิญท่านศิริวรรณครับ บรรยากาศกำลังดีครับ ผมเชื่อว่าท่านธนาใจกว้างอยู่แล้ว เชิญท่านศิริวรรณครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน ศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ ดิฉันไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม ที่ท่านกำลังทำกันอยู่ขณะนี้นะคะ ดิฉันได้แปรญัตติในมาตรา ๔ ซึ่งท่านได้ตัดทั้งหมด มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ดิฉันไม่เห็นด้วยท่านประธานแล้วก็อยากจะเรียนบอกท่านประธานผ่านไปคณะกรรมาธิการว่าขณะนี้เราได้พิจารณาที่มาของวุฒิสมาชิก ซึ่งท่านทั้งหลายทั้งประเทศรู้อยู่แล้วว่ารัฐธรรมนูญในปี ๒๕๔๐ ที่เป็นรัฐธรรมนูญทำให้มีปัญหามาจากการเลือกตั้งทั้งหมด เราถึงได้อยากจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ได้จัดทำให้สมาชิกวุฒิสภามาทั้งการเลือกตั้งมาทั้งการสรรหาท่านประธานคะ จากที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มีการทุจริต มีการคอร์รัปชั่น มีการเดินขบวน มีการยุบสภา มีการเลือกตั้งใหม่ แล้วก็ทำให้บ้านเมืองเราเสียหาย มีการทุจริต มีการโกงจนทำให้เกิดการรัฐประหาร เกิดการปฏิวัติเกิดขึ้น คณะปฏิรูป คณะปฏิวัติก็ได้มาทำรัฐธรรมนูญซึ่งขณะนี้เราใช้กันอยู่เราก็ถือว่ารัฐธรรมนูญที่เราใช้กันอยู่ขณะนี้มีทั้งวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งและวุฒิสภาที่มาจากการสรรหา แล้วก็วุฒิสภาที่ขณะนี้ทำหน้าที่กันอยู่ท่านได้อ้างว่าอยากให้ ส.ส. ส.ว. ที่ท่านให้เหตุผลไว้ว่า โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้

สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งเพื่อให้วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภามีลักษณะเช่นเดียวกับวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยการได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน อันเป็นการส่งเสริมหลักประชาธิปไตย และมีส่วนร่วมของทางการเมืองของประชาชน ตามรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตรารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นี้ ท่านประธานรัฐสภาคะ ปัญหาที่มันเกิดขึ้นท่านกรรมาธิการ ส.ส. กับ ส.ว. เราทำหน้าที่มาด้วยกัน ท่านก็รู้ว่า ส.ส. ทำหน้าที่อย่างไร ส.ว. ทำหน้าที่อย่างไร ส.ว. จะต้องมาเป็นพี่เลี้ยงจะต้องมาทำให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุข จะต้องทำให้กระบวนการยุติธรรมอยู่ในกฎอยู่ในเกณฑ์ แล้วก็มีหน้าที่อีกเยอะแยะมากมายที่พวกเราได้พูดกันอยู่แล้ว ดิฉันจึงอยากจะบอกท่านประธานว่าดิฉันไม่เห็นด้วยที่ท่านตัดในมาตราทั้ง ๒ มาตรานี้ออกไป แล้วเพื่อที่จะให้กรรมาธิการท่านได้นึกย้อนไปว่าปี ๒๕๔๐ เกิดอะไรขึ้น แล้วปี ๒๕๕๐ เราทำอะไรกันขึ้นมาแล้วนะคะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านศิริวรรณ เดี๋ยวนิดเดียว หยุดนิดเดียว ผมขอทำความเข้าใจหน่อยครับ ผมขออธิบายให้ฟังว่ามติที่วิปเขาไปคุยกันว่าอย่างไร

(นายวรชัย เหมะ กรรมาธิการ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวคุณวรชัยประท้วงเชิญครับ

นายวรชัย เหมะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วรชัย เหมะ พรรคเพื่อไทย จังหวัดสมุทรปราการ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมได้รับสายโทรศัพท์จากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่นครศรีธรรมราชครับว่าไม่มีการออกหมายจับใครใด ๆ ทั้งสิ้นครับ ทั้งคุณวิทยาและคุณถาวรครับ ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ แจ้งให้ทราบนะครับ เดี๋ยวครับท่านศิริวรรรณครับ ผมขออธิบายหลักการให้ฟังนะครับ ตามข้อเสนอของท่านประธานวิปฝ่ายค้านนะครับบอกว่าขอให้ดำเนินการตามข้อบังคับการประชุม ผมอย่างนี้นะครับ คือผมขอให้ท่านดำเนินการตามข้อบังคับการประชุมข้อที่ ๙๙ ท่านศิริวรรณแปรญัตติไว้อย่างไรท่านอธิบายตามนั้น แล้วถ้าเป็นญัตติที่ขัดต่อมาตรา ๓ ก็คือมาตรา ๓ ที่ประชุมได้ลงมติไปแล้วว่าให้ ส.ว. เลือกตั้ง ผมก็อนุญาตท่านไม่ได้นะครับ เพราะฉะนั้นตอนนี้ในหน้า ๖๒ ท่านขอแปรญัตติไว้ว่าให้ตัด มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ออก แล้วก็ให้คณะกรรมการสรรหา ซึ่งท่านบอกคณะกรรมการสรรหานะครับ ตรงนี้มันก็จะขัดต่ออันนั้นนะครับ ผมขอนะครับ ผมเคารพมติที่ประชุมของวิป ๓ ฝ่าย และเคารพต่อท่านประธาน ท่านผู้นำฝ่ายค้านนะครับ ท่านกรุณานะครับเอาเข้าสิ่งที่ท่านได้ขอแปรญัตติไว้นะครับ เชิญครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานคะ ดิฉัน ศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันได้ขอแปรญัตติ มาตรา ๔ เพราะว่าท่านตัดออกทั้ง ๒ มาตรา ดิฉันไม่เห็นด้วยท่านประธานคะ แล้วต้องเรียนท่านประธานว่า การขอแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งนี้มีประเด็นหลักที่ทุกคนทุกฝ่ายที่พูดกันอยู่นี้เป็นปัญหาและรู้สึกกังวล ประการแรกคือท่านยกเลิกระบบสรรหา ส.ว. และให้สมาชิกวุฒิสภา หรือ ส.ว. นี่มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ๒๐๐ คน ข้ออ้างของท่านที่ดิฉันได้บอกไปเมื่อกี้คือต้องการให้ ส.ว. มีจุดยึดโยงกับประชาชน ถ้าประชาชนไม่ได้เลือกตั้งมา จะบอกว่าเป็นตัวแทนของประชาชนไม่ได้ มันไม่ใช่ท่านประธาน ส.ว. ก็มีหน้าที่อันหนึ่งของส่วนหนึ่ง

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอโทษนะครับ ขออภัยจริง ๆ ครับ เพราะว่า มาตรา ๓ เป็นการยกเลิก ส.ว. สรรหาไปแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นท่านครับ ท่านอภิปรายไม่ได้หรอกครับ ท่านศิริวรรณครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : นั่นคือดิฉันไม่เห็นด้วยที่ท่านยกเลิกอย่างไรคะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ก็ใช่ ท่านไม่เห็นด้วยไม่เป็นไรครับ แต่ว่าเวลานี้มันผ่านไปแล้ว

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านฟังเหตุผลก่อนสิคะ ไม่เห็นด้วยจริง ๆ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เพราะฉะนั้นเอาอย่างนี้ก็แล้วกันครับ ท่านครับ ผมขอไปท่านอื่นดีกว่านะครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานคะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ทำไมเวลา

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ประการที่ ๒ คือเปิดโอกาสให้เครือข่ายของนักการเมืองสมัครเป็น ส.ว. ได้ ถ้าแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ หมายความว่าเปิดโอกาสให้ครอบครัว ส.ส. และผู้มีอำนาจลงสมัคร ส.ว. ได้

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ ท่านศิริวรรณครับเดี๋ยวครับ เดี๋ยว ๆ เดี๋ยวผมต้องขออนุญาตที่จะขัดนะครับ ขออนุญาตจริง ๆ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ประการที่ ๓ คือเปิดโอกาสให้บุคคลมีสิทธิเป็น ส.ว. ได้ ๒ สมัยติดกัน ซึ่งอันเดิมเขาห้ามไว้นะคะ รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันบัญญัติไว้ว่าบุคคลที่เคยดำรงตำแหน่ง ส.ว. และเมื่อสมาชิกภาพสิ้นสุดลงยังไม่เกิน ๒ ปีจะเป็นรัฐมนตรีหรืออะไรไม่ได้ แต่ท่านก็เขียนไว้ว่าเป็น ส.ว. ได้ การแก้ไขอย่างนี้มันกลายเป็นว่าบุคคลที่เคยเป็น ส.ว. ๒ สมัยทำอะไรได้หมด ส.ว. ได้อีกนะคะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมอนุญาตไม่ได้จริง ๆ นะครับ เพราะว่าท่าน ทำไมท่านไม่ฟังเหตุและผลบ้างเลยนะครับ ท่านไม่เคารพขนาดผู้นำฝ่ายค้านซึ่งเป็นหัวหน้าพรรคของท่านพูด ท่านก็ยังไม่ฟัง ไม่ใช่ครับ เพราะท่านแปรญัตติไว้ไม่ใช่เรื่องนี้เลยครับ ไม่ใช่เลยครับ ท่านอ่านดูสิ ท่านกรุณาอ่านหน่อยครับว่าท่านแปรญัตติไว้อย่างไรนะครับ ท่านไม่ได้แปรเรื่องนี้เลยครับ ท่านแปรเรื่องของกรรมการสรรหา ถ้าท่านจะกรุณาอ่านนะครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานคะ คือเราไม่เห็นด้วยกับที่ท่านตัดออก ท่านเข้าใจไหมคะ แล้วขณะนี้เหตุผลก็คือว่า การที่ท่านทำอย่างนั้นปัญหามันเกิดขึ้น เมื่อปี ๒๕๔๐ ก็เกิดแล้ว ก็เป็นอย่างนั้น ปี ๒๕๕๐ มันดีอยู่แล้ว ดิฉันถึงได้อยากจะกราบเรียนท่านประธานบอกท่าน ส.ว. บอกท่าน ส.ส. ว่าท่านน่าจะคิดใหม่ แล้วก็เราพูดกันด้วยเหตุด้วยผลค่ะ เรารวมพลังกันทำอย่างไรให้บ้านเมืองนี้มันเดินได้ ทำอย่างไรให้บ้านเมืองนี้มันไปได้อย่างมีคุณภาพ แล้วก็ไม่ต้องมีการกินรวบประเทศไทยอย่างไรท่าน ดิฉันเลยอยากถามท่านประธานคณะกรรมาธิการหรือท่านกรรมาธิการทุกท่านนะคะว่าท่านจะแก้รัฐธรรมนูญนี้ไปทำไม เพื่ออะไร ประโยชน์ของใคร ประชาชนได้อะไร

- ๔๔/๑

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เขาจนไปถึงไหนแล้ว ท่านยังจะมา ท่านศิริวรรณครับ ผมขออนุญาตนะครับ เขาจนไปถึงไหนแล้วครับ จริง ๆ ครับ ผมจะไม่อนุญาตให้พูดแล้ว เอาคนต่อไปดีกว่าครับ อย่างนี้ไม่ได้นะครับ พูดพอสมควรแล้วครับ เอาต่อไปครับ ท่านเกียรติศักดิ์หรือว่าจะเอาใครครับ ท่านจุฤทธิ์ท่านก็เห็นหรือยังว่าสิ่งที่เราพยายามที่จะหาทางออกนะครับ ท่านไม่ต้องประท้วงผมเลยนะครับ พยายามหาทางออกให้ว่าให้ยึดตามข้อบังคับ ยึดตาม ข้อ ๙๙ ผมก็ยึดตามข้อบังคับ ข้อ ๙๙ ตามที่ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านเป็นคนที่เสนอ แล้วเวลานี้ท่านขอแปรญัตติไว้ว่ามีกรรมการสรรหา ผมว่ากรรมการสรรหาคงจะพออนุโลมได้นะครับ แต่ท่านบอกว่ามันไปวาระที่หนึ่งอีกแล้ว ท่านกรุณาเถอะครับ ถ้าไม่อย่างนั้นผมไม่สามารถที่จะดำเนินการต่อไปได้ เพราะผมนั่งดูทั้งหมดนี้ ๒๐ กลุ่มด้วยกันนะ ผมทำบัญชีไว้หมดแหละครับ ว่าใครอยู่กลุ่มไหน กลุ่มไหนแล้วก็เราพูดในสิ่งที่มันไม่มีตัวตนอยู่แล้ว อย่างไรท่านพูดไปก็มันก็ไม่มีวันเกิดผล ขอความกรุณาเถอะครับ ให้เกียรติเถอะครับ คนฟังอยู่ทางบ้านคนชมอยู่นะครับ เชิญท่านจุติ ครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จุติ ไกรฤกษ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเคารพท่านประธานจริง ๆ แต่ผมไม่อยากจะประท้วงท่านประธาน แต่ว่าจำเป็น สาเหตุที่มันจำเป็นก็เพราะว่าท่านประธานต้องควบคุมการดำเนินกิจการของรัฐสภานั้น ให้มีระเบียบเรียบร้อย ผมมีสิทธิตั้งข้อสงสัย ท่านประธานครับ ท่านประธานต้องดำเนินการประชุมเป็นอิสระ เมื่อสักครู่นี้ทุกคนก็เห็นนะครับท่านประธาน ท่านประธานได้รับโน๊ต (Note) จากท่านประธานกรรมาธิการด้วยความเคารพ ท่านประธานช่วยอ่านให้พวกผมฟังได้ไหมครับว่าท่านประธานกรรมาธิการเขียนว่าอย่างไร ผมอยากจะรู้เหมือนกัน คือผมอยากจะบอกว่าท่านประธานต้องดำเนินการประชุมให้เป็นอิสระไม่อย่างนั้นถึงเวลามาพอมีโน๊ตมา ผมก็สงสัย ผมมีสิทธิสงสัยนะครับว่าท่านประธานทำตามที่ประธานกรรมาธิการพูดหรือเปล่า มาเบรค (Brake) คนที่จะอภิปรายคัดค้านหรือเปล่าเขามีสิทธิสงสัยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตอ่านให้ฟังนะครับ ฟังนะครับ ทางท่านผู้ฟังทางบ้านด้วยนะครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอเวลาชี้แจง ในประเด็นท่าน ส.ว. วิทยา พาดพิงว่ามีการออกหมายจับ ส.ส. ในสมัยประชุมสั้น ๆ ด้วยครับ มิฉะนั้นตำรวจและกระผมในฐานะที่ดูแลตำรวจเสียหายครับเคารพ

พลตำรวจเอก ประชา ฉบับที่ ๒ ท่านประธาน นิคมครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรีประชา ไม่ติดใจชี้แจงเรื่องหมายจับแล้วไม่ต้องเชิญนะครับ จากสามารถ นี่แหละครับ ผมไม่ได้มีอะไรที่มันเป็นจดหมายที่เป็นความลับอะไรเลยครับก็อ่านให้ฟัง

นายจุติ ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ก็ขอบพระคุณที่ท่านประธานโปร่งใส ผมก็มีสิทธิสงสัย แต่ว่าเมื่อสักครู่โน๊ตที่ส่งมันแผ่นเล็กกว่าเมื่อกี้นะครับ ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมมีอีกโน้ตหนึ่งของพรรคประชาธิปัตย์นะครับ มีอีกโน๊ตหนึ่งบอกว่าขอวิปฝ่ายค้านเสนอท่านสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล ท่านอรรถพร พลบุตร ท่านฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร นี่ผมก็มีแค่นี้ครับ ผมไม่มีโน้ตอย่างอื่นเลยครับ ท่านไม่ต้องสงสัยผมเลยครับ ผมก็มีแล้วผมก็อ่านให้ดูแล้วมันไม่มีอะไรนะครับ เพราะฉะนั้นท่านพอแล้วครับ ผมกำลังจะให้คนอื่นพูดต่อดีกว่านะครับ เพราะท่านไม่เคารพกฎหรือไม่เคารพกติกาตามที่ตกลงกันไว้ เชิญท่านจุฤทธิ์ครับ เชิญครับ

นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับก่อนอื่นต้องกราบขออภัยท่านประธานก่อนครับ ผมเรียนว่าถ้าท่านยังดำเนินการประชุมไปลักษณะนี้ ผมคิดว่าที่สุดบรรยากาศก็ไม่แตกต่างไปจากเมื่อเช้า เปลี่ยนอย่างเดียวครับคือเปลี่ยนท่านประธาน แต่บรรยากาศก็จะไม่แตกต่างไปจากเดิมนะครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านผู้นำฝ่ายค้านบอกว่าให้ยึดตามข้อบังคับ และอีกเรื่องหนึ่งก็คือให้อะลุ่มอล่วยกัน ตอนนี้ฝ่ายผมอะลุ่มอล่วยแต่ท่านประธานกลับไม่อะลุ่มอล่วย ท่านบอกให้ยึดคำของผู้นำฝ่ายค้าน พวกผมก็ยึดสิครับตอนนี้นะครับ

เรื่องที่ ๒ ครับท่านประธานครับ เรื่องที่ ๒ ก็คือในรัฐธรรมนูญกำหนดไว้อย่างนี้ครับ มาตรา ๒๗ สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้โดยชัดเจนย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา รัฐสภาหมายถึงที่เรากำลังประชุมอยู่ตอนนี้ สิทธิที่คุ้มครองไว้คืออะไรครับ ----------

ท่านดูส่วนที่ ๔ ครับ บทที่ใช้แก่สภาทั้งสอง มาตรา ๑๓๐ สมาชิกผู้ใดจะกล่าวถ้อยคำใดในการแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ตอนนี้ท่านสมาชิกกำลังแสดงความคิดเห็นอยู่เพราะฉะนั้นสิทธิในการแสดงความคิดเห็นย่อมได้รับความคุ้มครอง ส่วนที่สุดจะลงมติอย่างไรในมาตรา ๔ ในขั้นลงมติวาระที่สองก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นสิทธิในการแสดงความคิดเห็นหรือแสดงถ้อยความใด ๆ ย่อมได้รับความคุ้มครอง ผูกพันรัฐสภา เรื่องนี้คือเรื่องที่ท่านประธานจะต้องพิจารณาครับ รวมไปถึงมาตรา ๒๙ ครับ มาตรา ๒๙ รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ แสดงว่าท่านประธานจะห้ามไม่ได้ครับ เพราะสิทธิในการอภิปรายได้รับรองไว้แล้วตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และให้ท่านสมาชิกแสดงความคิดเห็นก็จะจบครับท่านประธานครับ ขอบคุณมากครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวจะอธิบายให้ท่านฟังนะครับ เดี๋ยวเอาอย่างนี้ก่อน ท่านวิชาญครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผมวิชาญ มีนชัยนันท์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และฐานะเลขาวิป ๓ ฝ่ายครับ ขออนุญาตท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้คงสับสนกันครับ ตอนที่ท่านประธานขึ้นมาบอกว่ามีการประชุมหารือในส่วนวิป ๓ ฝ่าย ผมเป็นเลขาอยู่ครับ ไม่มีการประชุม ไม่มีการหารือ มีแต่ท่านอำนวย ผมไปถามแล้ว ท่านอำนวยประธานวิปรัฐบาลเดินไปพบท่านจุรินทร์ประธานวิปฝ่ายค้านที่ห้องอาหาร กำลังนั่งทานอาหารกัน ก็คุยปรารภกันเท่านั้นเองครับ ทีนี้ก็มาพูดเป็นว่ามีการประชุมกัน เดี๋ยวจะเสียหายครับ ขณะนี้ไม่มีการพูดคุยกันครับ ยังไม่มีการนัด และสิ่งหนึ่งก่อนหน้านี้ท่านผู้นำฝ่ายค้านเองก็ดูเสมือนว่าจะยื่นไมตรี แล้วก็บอกกล่าวว่าให้ที่ประชุมนั้นอะลุ่มอล่วย แต่ในการอะลุ่มอล่วยนั้นก็ต้องยึดหลักข้อบังคับของรัฐสภา ข้อ ๕ ก็คือตัวท่านประธานเองก็ต้องทำตามข้อบังคับในการที่จะควบคุมการประชุม ข้อ ๙๙ คือการพิจารณาในวาระที่สองมีการเรียงตามมาตรามาถึงมาตรา ขณะนี้พิจารณามาตรา ๔ แต่มาตรา ๓ เราทราบดีอยู่แล้วลงมติไปแล้ว ทีนี้ในส่วนการจะอะลุ่มอล่วยอย่างไรก็ต้องยึดข้อบังคับครับ ให้พูดได้ครับ แต่พูดอยู่ในกรอบของการเสนอคำอภิปราย นี่เพื่อนสมาชิก ท่านประธานชอบแล้วครับ พูดออกไปในวาระที่หนึ่งถ้าวาระที่หนึ่งมันเลยมาแล้วครับ แล้วนี่เป็นวาระที่สอง แล้วก็อยู่ในมาตราที่เรากำลังพิจารณาก็คือมาตรา ๔ ผมขออนุญาตให้ท่านประธานเดินตามข้อบังคับครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมก็พยายามดำเนินการตามข้อบังคับประชุมนะครับ เพื่อที่จะให้งานนี้มันเดิน สิ่งใดแล้วแต่ที่มันผิด สิ่งใดแล้วแต่ที่มันเกินเลยบ้างผมจะอะลุ่มอล่วยนะครับ แต่อะไรที่มันข้ามขั้นคือกลับไปอดีต บางทีผมยอมไม่ได้นะครับ เพราะว่าไม่อย่างนั้นกฎหมายมันไม่ได้ คือผมตอบท่านจุฤทธิ์นิดเดียว ความจริงที่ท่านอ่านผมไม่ได้แย้งเลย แต่เนื่องจากว่ารัฐธรรมนูญกำหนดว่าให้ ๒ สภานี่ออกข้อบังคับการประชุมเพื่อที่จะเป็นแนวทางในการพิจารณาในเรื่องของญัตติ เรื่องของการออกกฎหมายซึ่งมันมีข้อบังคับ แล้วข้อบังคับนี้ก็ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญด้วย เราก็ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาออกข้อบังคับประชุม ผมก็ดำเนินการตามข้อบังคับการประชุม วิธีการพิจารณากฎหมายไม่ว่าสภาใดก็แล้วแต่ ไม่ว่าจะสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภาหรือประชุมร่วมกัน เขียนไว้ชัดเจนครับ ในวาระที่สองนั้นให้เริ่มจากชื่อร่าง คำปรารภ เรียงลำดับรายมาตรา มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ สมาชิกจะอภิปรายได้เฉพาะประเด็นที่แปรญัตติ กรรมาธิการเสียงข้างน้อยสงวนความเห็น หรือประเด็นที่กรรมาธิการแก้ไขเพียงแค่นั้นนะครับ เว้นแต่ว่าที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างอื่น เมื่อเช้านี้ท่านประธานสมศักดิ์กำลังจะขอมติว่าจะยินยอมไหม แต่นี่ท่านก็อะลุ่มอล่วยให้ ผมก็ทำอย่างนี้ ซึ่งถ้าผมไม่ทำอย่างนี้มันก็ไม่สามารถที่จะประชุมได้ ไม่สามารถที่จะเดินหน้าได้ แล้วความจริงแล้วผมบอกท่านแต่แรกแล้วว่าธรรมเนียมในการพิจารณากฎหมายนั้น เมื่อพิจารณามาตราใดแล้วซึ่งมีสถานะต่อเนื่องกับมาตราต่อไป ถ้ามติเป็นอย่างไร เช่น มติบอกว่ามี ส.ว. ที่มาจากเลือกตั้งแล้วไปยกเลิกคณะกรรมการสรรหา ----------

ความจริงแล้วไม่ต้องอภิปรายแล้วครับ เพราะมันถูกตัดไปโดปริยาย ผมทำอย่างนี้มาตลอดของการพิจารณา เหมือนท่านสุรจิตร ท่านสุรจิตรท่านบอกว่าที่สงวนไว้นั้นถูกมาตรา ๓ ลงมติไปแล้ว เพราะฉะนั้นท่านไม่ขออภิปราย นี่คือหลักนะครับ ผมถึงไม่อยากจะให้ท่านได้หลงประเด็น ด้วยความเคารพจริง ๆ นะครับ ผมอยากเห็นบรรยากาศอภิปรายผมพยายามจะอะลุ่มอล่วยแล้วนะครับ มีใครประท้วง ท่านอรรถวิชช์อีกทีครับ

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม อรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ อยากให้ท่านประธานสบายใจนะครับ คือท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอทางออกแล้ว และผมก็เรียนย้ำท่านประธานว่าในส่วนของบุคคลที่ได้มีการแปรญัตติตัดมาตรา ๔ ซึ่งตัดมาตรา ๔ นั้นหมายถึงว่าตัดกระบวนการคือเห็นว่าจะให้กระบวนการสรรหา ส.ว. นั้นกลับเข้ามาอีก ซึ่งเขารู้อยู่แล้วว่ามาตรา ๓ นั้นได้มีการผ่านการพิจารณาของสภานี้ไปแล้ว แต่ว่าท่านประธานครับ มันเป็นสิทธิของเขาจริง ๆ ที่เขาจะต้องอภิปราย แต่ผมเชื่อนะครับ หลังจากท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรพูดแล้วพวกเราหลายคนที่อยู่ในหมวดนั้นเขาเข้าใจแล้ว แต่เนื่องจากว่าพวกผมเป็นเสรีชนครับท่านประธาน ผมไม่สามารถจะบังคับได้ทุกคน แต่ขอให้ท่านประธานสบายใจครับ เดี๋ยวแต่ละคนก็คงจะมีการแสดงความเห็นว่าเขาไม่เห็นด้วย เขาได้ใช้สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญแล้วในมาตรา ๓ ส่วนมาตรา ๔ เดี๋ยวเขาคงจะขึ้นมาพูดเอง แต่ว่าโดยหลักแล้วท่านประธานต้องให้เขาพูดครับ และผมเชื่อว่าเขารักษาเวลา คนในหมวดนี้เท่านั้นนะครับ แต่คนอีกหมวดหนึ่งที่แก้มาตรา ๔ แต่เป็นการแก้ให้มีการเลือกตั้งแบบปาร์ตี้ลิสต์ แบบเขตประเทศแบบนี้เขาก็มีสิทธิจะอภิปรายทั้งหมด ซึ่งอยากให้ท่านประธานสบายใจว่าพวกเราทำหน้าที่เป็นสภาพบุรุษ สุภาพสตรีด้วยในขณะนี้สภาแห่งนี้ ให้ท่านประธานสบายใจนะครับ แต่ว่ายังเป็นหน้าที่ เป็นสิทธิที่เขาจะมีสิทธิในการอภิปราย ขอให้ท่านประธานเข้าใจ แล้วอย่ารวบรัดยิ่งเร่งยิ่งช้า ผมว่าไปแบบนี้กำลังดี ด้วยความเคารพครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ครับ คือความจริงแล้วผมอยากอะลุ่มอล่วยนะครับ ท่านก็อภิปรายไปพอสมควรนะครับ เพราะอภิปรายไปอย่างไรมันก็ไม่มีผลอยู่แล้ว มันก็จะอภิปรายไปนะครับ แต่ว่าอย่างไรขอความกรุณาคือกลุ่มหนึ่งอาจจะคน ๒ คน ไม่ต้องหลายคนหรอกครับ เพราะอย่างไรมันก็มีหลักการเดียวกันเป็นไปได้ไหมครับ ผมขอประนีประนอมหน่อย ท่านอรรถวิชช์เชิญอีกที

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ความจริงแล้วทุกความเห็นในการแปรญัตติเขาพูดได้หมดจริง ๆ เพราะข้อบังคับ ข้อ ๑๐๒ เขียนชัดนะครับ เวลาเราประมวลประชุมกันเสร็จหมดเรียบร้อยแล้ว มันมีการปรับได้นะครับ บางทีเขาอาจจะเสนอความเห็นหนึ่งในมาตราหนึ่งที่เขาสงวนไว้ อาจจะมีการปรับเปลี่ยนได้อีกนะครับ มาตรา ๑๐๒ วรรคท้ายเขียน แต่ว่าผมเรียนท่านประธานครับ คือผมไม่อยากให้โหวต เมื่อสักครู่ก็เรียนท่านประธานสมศักดิ์ คือท่านก็น่ารัก ท่านไม่โหวตครับ ซึ่งผมคิดว่าเราไปแบบนี้กำลังดี ผมเชื่อว่า ส.ส. แต่ละคน ส.ว. แต่ละคนต้องรู้หน้าที่เหมือนกัน เพราะมาตรา ๓ มันถูกโหวตไปแล้ว มาตรา ๔ เสนอตัดมันไม่ได้ครับ แต่มันเป็นสิทธิของเขาที่เขาจะเสนอแบบนั้น ท่านประธานอย่าเร่งครับ เชื่อผมเถอะครับ แล้วก็ขณะนี้ก็มีการคุยกันอยู่แล้วว่าจะพยายามทำอย่างท่านประธานอยากได้ แต่ว่าอย่าบีบเพราะทุกคนเป็นเสรีชน วิปก็สั่งไม่ได้ แต่ละคนเขามีกระบวนการคิดของเขาเอง อย่าเร่งครับท่านประธาน ด้วยความเคารพนะครับ ผมพูดจริง ๆ ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกรัฐสภา ขอเรียนให้ทราบว่าผมไม่ทราบว่าจะได้มีการคุยกันระหว่างใครกับใครหรือไม่ แต่ก็ทราบจากทางกรรมการประสานงานฝ่ายค้านว่าก็ได้มีการพูดคุยลดจำนวนผู้อภิปรายแล้วก็พิจารณาความเหมาะสมของผู้อภิปรายแล้วนั่นประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ท่านประธานฟังนิดหนึ่งนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมฟังอยู่ครับ ดูหนังสือที่ท่านส่งให้ผมด้วย ฟังด้วยครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าท่านฟังอยู่ท่านจะได้เข้าใจ ที่ท่านบอกย้ำแล้วย้ำอีกว่ามาตรา ๓ ผ่านไปแล้ว คำแปรญัตติที่มันไปขัดกับของเดิมไม่ได้ ท่านประธานครับ ท่านอาจจะไม่ได้ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมาก่อนนะครับ ท่านลองนึกถึงกฎหมายงบประมาณสิครับ กฎหมายงบประมาณเราพิจารณามาตรายอดรวม

เป็นเงินทั้งสิ้นเท่านี้ ถ้าท่านใช้ตรรกะนี้มาตราอื่นพูดไม่ได้เลยครับ เพราะถ้าไปยอมรับคำแปรญัตติปรับลดตรงไหนยอดรวมก็จะไม่ตรงครับ เพราะฉะนั้นมันเป็นไปไม่ได้ครับ โดยระเบียบของสภาก็คือว่าผู้เสนอคำแปรญัตติมาตราใด ----------

- ๔๗/๑

มีสิทธิจะเสนอครับ เพียงแต่ว่าสภาก็จะใช้ดุลยพินิจว่า มันจะเป็นเหตุเป็นผลที่จะลงมติเช่นนั้นหรือไม่ พวกกระผมก็ยอมรับอยู่แล้วว่า คำแปรญัตติจำนวนมากก็คงแพ้เสียงข้างมาก และเสียงข้างมากก็คงจะลงให้สอดคล้องกับที่ลงมติไปเป็นหลักก็ขอสิทธิเขาครับ เราก็บอกว่าเราใช้สิทธิ แต่ว่าก็จะใช้สิทธิอยู่ในขอบเขต ท่านประธานก็ให้สิทธิเรื่องก็จะจบครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมฟังท่านนะครับ ท่านผู้มีเกียรติครับ เดี๋ยวมีบัญชีรายชื่อที่ขึ้นมาผมจะให้อภิปรายนะครับ แล้วผมพยายามจะไม่ค่อยตัดสิทธินะครับ แต่ผมขอทำความเข้าใจข้อ ๑๐๒ หน่อยนะครับ ข้อ ๑๐๒ มันใช้สำหรับเมื่อพิจารณามันจบทั้งร่างแล้ว ให้ที่ประชุมนี้มาพิจารณาอีกทีขัดเกลาอีกทีหนึ่ง จะแก้ไขอะไรบ้าง แต่แก้ไขที่เป็นสาระสำคัญไม่ได้ แก้ไขคำพูดที่มันขัดหรือแย้งเราก็มาทำนะ ขออธิบายให้ฟังนะครับ เดี๋ยวคนฟังเขาจะเข้าใจผิดครับ เชิญท่านผู้นำครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ถ้าท่านฟังผมนะครับ ผมย้ำอีกครั้งนะครับ มาตรา ๑๐๒ นี้พิจารณาครบทุกมาตราแล้ว อนุญาตให้แก้ไขเฉพาะถ้อยคำ ไม่ให้ไปยุ่งกับเนื้อความ แต่ยังเขียนเลยครับว่า เนื้อความนี้ทำได้กรณีที่มีความขัดแย้งกันอยู่ กรณีที่เขียนไว้นี้เป็นการยืนยันว่าบางครั้งสภาพิจารณาเป็นรายมาตราแล้ว ปรากฏว่าเนื้อความในสองมาตรา สามมาตรานี้มันขัดกัน จึงต้องเปิดช่องเอาไว้ว่า เมื่อพิจารณาจบทั้งร่างมาแก้ไขตรงนี้เสีย นี่เป็นการยืนยันว่าการพิจารณามติมาตราใดมาตราหนึ่งไม่อาจไปผูกมัดการพิจารณาในอีกมาตราได้ และผมก็จึงได้ให้ท่านประธานฟังไงครับว่า ถ้าใช้ตรรกะแบบท่านประธานต่อไปอภิปรายงบประมาณได้มาตราเดียวครับ เพราะว่าพอลงมติไปว่ายอดรวมเป็นเท่านี้แล้ว มาตราอื่นจะไปตัดได้อย่างไรครับ เป็นไปไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้น ผมกราบเรียนนะครับว่า เป็นสิทธิของผู้แปรญัตติที่จะพูด พวกกระผมก็รับฟังว่าท่านก็บอกว่าพูดไปก็ยากที่จะแก้ไขเพราะมันขัดกับที่ลงมติไปแล้ว ก็จะใช้สิทธิกันตามสมควร ก็ส่งชื่อไป ท่านประธานก็ดำเนินการตามนี้ทุกอย่างก็เรียบร้อยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมก็จะดำเนินการตามที่ท่านส่งมาให้ผมนะครับ อย่างไรขอความกรุณาก็คือ ท่านส่งมาผมก็พยายามใช้เวลาอย่าเยอะนะครับ ท่านศิริวรรณว่าต่อเลยครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพคะ ดิฉัน ศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันเรียนท่านประธานแล้วนะคะว่า ดิฉันได้แปรญัตติไม่เห็นด้วยที่กรรมาธิการได้ตัดทั้งมาตรา ๑๑๓ แล้วก็มาตรา ๑๑๔ ดิฉันเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่าน ส.ว. ทุกท่าน ทั้งที่มาจากการเลือกตั้ง แล้วก็ที่มาจากสรรหานะคะ ขอให้ท่านเห็นร่วมด้วยกับพวกเราเพื่อที่จะคว่ำมาตรานี้ค่ะ เราชนะมาตรานี้ท่านก็กลับมาได้ ท่าน ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง ท่าน ส.ว. ที่มาจากการสรรหา ท่านอยู่ด้วยกันตั้งนานค่ะ ท่านเห็นแล้วว่าการทำงานเราต้องมี ส.ว สรรหาเพื่อที่จะมาเป็นผู้ที่มาถ่วงดุล เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ เป็นผู้ที่มีวิชาชีพ ท่านประธานคะ ท่าน ส.ว. มณเฑียร บุญตัน คนจังหวัดแพร่ค่ะ เป็นคนบ้านเด่นชัย ท่านคิดดูถ้าเกิดเขาไปลงเลือกตั้ง ส.ว. เลือกตั้งอย่างที่ท่านบอก ท่านได้ไหม แต่พวกเราทุกคนนะคะ พวกเราทุกคนอยากได้ท่าน ส.ว. ที่มาจากอย่างนี้ค่ะ จะได้ทราบ อย่างนี้ท่านก็ไปตัดสิทธิเขาอย่างนี้จะได้ไหม ท่านประธาน ท่านใจเย็น ๆ ท่านอย่าเพิ่งมองอย่างนั้น เราพวกเดียวกันจริง ๆ ท่าน อยู่ กทม. ก็อยู่ด้วยกันเราก็ทำงานด้วยกันมาตั้งเยอะ ดิฉันหมดแรงเลยนะคะที่ท่านจะมาตัดสิทธิดิฉัน เราอยู่ด้วยกัน แล้วเราก็ทำงานด้วยกัน ตั้งแต่เป็นสภามานี้ ดิฉันพูดครั้งนี้ครั้งแรกนะคะ ต้องเรียนท่านประธานค่ะว่า ดิฉันพยายามที่จะบอกท่านประธานผ่านไปยังท่านกรรมาธิการ ท่าน ส.ว. ทุกท่าน ท่านพยายามเถอะค่ะ ท่านคิดด้วยกัน ท่านมีตั้ง ๑๐๐ กว่าคน ท่านเห็นด้วยกับพวกเรา อย่างไร ๆ ท่านก็มาจากการเลือกตั้งเหมือนเดิม อย่างไร ๆ พวก ส.ว. ก็มาเหมือนเดิม ท่านประธานลงจังหวัดฉะเชิงเทราท่านก็ได้เหมือนเดิมท่าน แล้วเราก็มาทำงานเพื่อประเทศชาติด้วยกัน เราไม่อยากเห็นประเทศชาติเราเหมือนอดีตที่ผ่านมา เพราะฉะนั้น ดิฉันต้องเรียนท่านนะคะว่า ไม่อยากพูดเพราะท่านชอบมองอย่างนี้นะคะ อยากจะเรียนบอกท่าน บอกว่าท่านทำอย่างไรให้บ้านเมืองเราไปได้ด้วยดีนะคะ ท่านจะกินรวบประเทศไทยหรือไม่เป็นไรค่ะ ถ้าท่านคิดอย่างนี้ ทำอย่างนี้ ไปไม่ได้ ดิฉันจะไปกรวดน้ำให้ท่านไปสู่ที่ชอบ ๆ ก็แล้วกัน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านศิริวรรณครับ ไม่ต้องถอนครับ เขาเป็นสะใภ้ของบ้านผมเองครับ เขาเป็นสะใภ้บ้านผมแล้ว อภัยให้ไม่เป็นไรครับ ท่านวิทยามีอะไรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อสักครู่ผมได้หารือท่านประธานสภาไป แล้วแจ้งข่าวว่าผมได้รับแจ้งจากจังหวัดนครศรีธรรมราชครับว่า มีการยื่นคำร้องขอออกหมายจับ จำนวน ๑๕ คน ในนั้นมี ส.ส. อยู่ ๒ ท่าน แล้วเมื่อสักครู่ผมได้ทราบข่าวครับว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้ทำจดหมายถึงท่านประธานสภา แจ้งให้ทราบว่าข่าวเช่นนั้นยังไม่มีการขออนุมัติออกหมายจับ ถ้าเป็นกรณีเช่นนั้นจริงนะครับว่า ทางรัฐบาลได้สั่งการกำชับไปทั้งผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้การนะครับ ว่าอย่าดำเนินการเช่นนั้นก็จะเป็นพระคุณยิ่งครับ เพราะถ้าออกหมายจับเมื่อไร ผมคิดว่าเมืองนครจะลุกเป็นไฟนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีการออกหมายจับจริงนะครับ ผมก็คิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการที่จะแก้ปัญหาครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : สบายใจได้นะครับ ได้มาแจ้งข่าวเดี๋ยวผมสลับนะครับ ไปที่ท่านไพบูลย์ แล้วก็มาที่ท่านเกียรติศักดิ์นะครับ ท่านไพบูลย์ก่อนครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภาสรรหา ทำหน้าที่สมาชิกรัฐสภา แล้วก็อีกอย่างหนึ่งในฐานะประชาชนผู้มีโอกาสได้มาปฏิบัติหน้าที่ในรัฐสภาแห่งนี้ครับท่านประธาน ผมได้แปรญัตติขอตัด มาตรา ๔ ด้วยเหตุผลว่า มาตรา ๔ นั้น ได้มีการเขียนไว้ว่าให้ยกเลิก มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕ แห่งรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ มาตรา ๑๑๔ นั้น เป็นมาตราที่ผมมีความข้องใจมากและเป็นห่วง ท่านประธาน ท่านกรรมาธิการ ถ้าหากท่านไปตัดมาตราดังกล่าวออกไปทั้งมาตรา โดยไม่คำนึงถึงสาระสำคัญที่อยู่ในมาตรานั้น ผมเกรงว่ามันจะมีปัญหาครับ เพราะถ้าตัดออกไปแล้วกลายเป็นว่าในการที่ท่านเลือกตั้งให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภานั้น เป็นการเลือกตั้งที่ไม่คำนึงถึงความรู้ ไม่คำนึงถึงความเชี่ยวชาญ ไม่คำนึงถึงประสบการณ์ที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของวุฒิสภา ซึ่งเขียนไว้ในมาตรานี้นะครับ แล้วก็ยังเป็นการไม่คำนึงถึงองค์ประกอบจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน และให้โอกาสความเท่าเทียมกันทางเพศ สัดส่วนของบุคคลในแต่ละภาคตามวรรคหนึ่งที่ใกล้เคียงกัน รวมทั้งที่สำคัญครับท่านประธาน

ผมด้วยความเป็นห่วงไงครับ นี่กำลังด้วยความเป็นห่วง รวมทั้งเป็นการไม่ให้โอกาสกับผู้ที่ด้อยโอกาสทางสังคมด้วย ดังนั้นผมจึงไม่สามารถที่จะให้ท่านยังคงไว้ซึ่ง มาตรา ๔ ซึ่งตัดออกทั้งหมด แม้ท่านจะไปมีการเลือกตั้ง ๒๐๐ คนมาก็ตาม แค่คุณสมบัติหรือลักษณะที่สำคัญในมาตรา ๑๑๔ นั้น ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการที่ได้มาซึ่งวุฒิสภา ท่านประธาน ผมเห็นด้วยกับท่านศิริวรรณครับ การพูดอภิปรายในมาตรา ๔ ถ้าจะพูดเพื่อที่จะเปลี่ยนความคิดเห็นของท่านสมาชิกให้กลับมาไว้ดังเดิม ถ้าทำได้มันก็เป็นนิมิตหมายที่ดี แต่ถ้าทำไม่ได้ไม่ว่าอย่างไรก็ตามมันก็เป็นสิทธิของผมที่ผมจะอภิปรายนะครับ ดังนั้นผมก็ต้องใช้สิทธิในการอภิปรายตามข้อบังคับ ข้อ ๙๙ อย่างเคร่งครัด ท่านประธานครับ ในการที่ยังไปตัดมาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๓ แห่งรัฐธรรมนูญที่มีผลบังคับใช้ปัจจุบันนี้ เป็นการทำลายหลักการสำคัญที่สุดของรัฐธรรมนูญในส่วนว่าด้วยที่มาของวุฒิสภา ท่านประธานครับ ----------

วุฒิสภาไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม จะต้องไม่เป็นเหมือนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ผมไม่ทราบว่าท่านผู้เสนอร่างญัตติแก้ไขรัฐธรรมนูญดังกล่าวนั้นท่านไปเขียนไว้ได้อย่างไร เขียนไว้ว่าให้สมาชิกวุฒิสภามีที่มาแบบเดียวกันกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อ่านแค่นี้เป็นหลักการและเหตุผลของการเสนอญัตติ มันก็ขัดรัฐธรรมนูญในเรื่องของโครงสร้างรูปแบบของรัฐโดยตรงอยู่แล้ว แต่ไม่ว่ากันครับท่านประธานกรรมาธิการท่านได้บอกว่าไม่ขัดท่านก็วินิจฉัยของท่านไป แต่เรื่องนี้มันจบที่ศาลอยู่แล้ว แต่ท่านมีการหนึ่งที่กล่าวในการพิจารณามาตรา ๓ ท่านบอกว่าท่านคำนึงถึงหลักการและเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญ แต่ท่านบอกว่า การที่แก้ให้ที่มาของ ส.ว. จากการเลือกตั้งนั้นเป็นการแก้ไขโดยคำนึงถึงหลักการแห่งเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญที่ปรากฏอยู่ในคำปรารภในส่วนที่บอกว่า เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอย่างเป็นรูปธรรม ผมว่าท่านไปยกอย่างนั้นมันไปเกี่ยวอะไรกับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา มันเกี่ยวอะไรกับการที่เปลี่ยนสมาชิกวุฒิสภาให้เหมือนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมไม่เห็นด้วย แต่ว่าที่ผมอยากจะเสนอเพราะว่ามันเกี่ยวกับที่ผมแปรญัตติไว้นั่นก็คือว่าส่วนหลักการและเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญที่บอกว่าให้กำหนดกลไกสถาบันการเมืองให้มีดุลยภาพ คำนี้สิครับต่างหาก เป็นคำที่มีความหมายของการกำหนดระหว่างวุฒิสภากับสภาผู้แทนราษฎรว่าจะต้องมีดุลยภาพซึ่งกันและกัน และวุฒิสภาถ้าไปเหมือนสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาก็เหมือนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมันจะมีดุลยภาพได้อย่างไร มันก็มีแต่พวกเดียวกันหมด แล้วพวกเดียวกันจะไปตรวจสอบถ่วงดุลกันได้อย่างไร สมาชิกหลาย ๆ ท่านก็อภิปรายกันไปหมดแล้ว ผมก็พยายามที่จะควบคุมเวลานิดหนึ่ง เพราะว่าผมเห็นใจท่านประธานครับ เพราะท่านประธานอาจจะเริ่มอดทนไม่ได้แล้วก็ตามนะครับ แต่ผมก็ยังอยากจะบอกท่านประธานว่าที่ท่านบอกว่ามาตรา ๓ ลงมติไปแล้วสมาชิกวุฒิสภาสรรหาไม่มีแล้ว สูญไปแล้ว ก็พวกผมยังอยู่ในสภาได้อย่างไรล่ะครับ ก็รัฐธรรมนูญยังอยู่ ท่านใจร้อนไปไหนที่ผมเป็นห่วงผมห่วงท่าน ๖ เดือนต่างหากครับ ผมอาจจะอยู่ไปอีกยาวมาก แต่ไม่ทราบท่านจะอยู่หรือไม่ก็สุดแล้วแต่นะครับ ผมรู้สึกว่าท่านจะเริ่มทนไม่ได้ ดังนั้นผมขออย่างนี้ครับท่านประธาน การยืนยันสิทธิในการที่ผมอภิปรายเมื่อสักครู่ผมขอเรียนว่าผมจะพูดตั้งแต่ครั้งแรกแล้วว่าผมยึดข้อบังคับ ข้อ ๙๙ ผมยังไม่เห็นเขียนในข้อบังคับนั้นตรงไหน บอกว่า ให้สมาชิกรัฐสภาอภิปรายในเรื่องที่สงวนคำแปรญัตติที่ขัดต่อหลักการ ผมไม่เห็นเขียนตรงไหน ในมาตรา ๙๖ ก็เช่นเดียวกัน

ก็เขียนว่า แปรญัตติโดยขัดหลักการไม่ได้ แต่ไม่เห็นเขียนตรงไหนบอกว่าเมื่อแปรญัตติแล้ว ผมมาอภิปรายไม่ได้ ไม่มีครับ ดังนั้นเพื่อไม่รบกวนเวลามากกว่านี้ เพราะผมตุนเอาไว้อภิปรายในมาตรา ๕ ต่อดีกว่า และมาตรา ๕ ครับท่านประธาน อย่าไปเร่งมันเลยครับ เรื่องนี้อยู่กันนาน ๆ หลายวันดีกว่าสำหรับมาตรา ๕ ครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เอาท่านเกียรติศักดิ์ครับ ของท่านแปรญัตติในหน้า ๗ ครับ ท่านกลุ่มเดียวกับท่านไพบูลย์ใช่ไหมครับ โอเคครับ เชิญครับ

นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปทุมธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผมได้สงวนคำแปรญัตติตัด มาตรา ๔ ออกทั้งมาตรา ผมมีเหตุผลประกอบนะครับ เนื่องจากว่า

ประการที่หนึ่งนั้นก็เพื่อให้คำสงวนคำแปรญัตติที่กระผมได้แปรญัตติไว้ในมาตรา ๓ ได้สอดคล้องกัน กระผมจึงได้แปรญัตติในมาตรา ๔ เอาไว้ กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระบวนการสรรหาซึ่งให้ได้ซึ่งตัวแทนนี้นั้น วันนี้เราก็ได้ลงมติไปแล้วว่าสมาชิกวุฒิสภาหรือว่า ส.ว. นั้น จะต้องมาจากการเลือกตั้งทั้งหมดนะครับ ๒๐๐ คน ----------

ผมก็อยากจะมีคำถาม กราบเรียนถามท่านประธานรัฐสภา ประธานกรรมาธิการไว้ว่า แสดงว่าวิธีการเลือกตั้งให้ได้มาซึ่งตัวแทนที่ดีนั้น มีวิธีการเลือกตั้ง เปลี่ยนอย่างเดียวเท่านั้น ใช่หรือไม่ จริง ๆ แล้วนะครับวิธีการให้ได้มาซึ่งตัวแทนนั้นมีหลากหลายวิธี ผมขอกราบเรียนนิดหนึ่งนะครับว่าการสอบแข่งขันนะครับเราก็ใช้ในการคัดสรรคนเข้าสู่ตำแหน่ง การสรรหาหรือว่าการคัดเลือกก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง การเลือกตั้งที่ท่านเลือกใช้นี้ก็เป็นแค่เพียงวิธีหนึ่งเท่านั้นนะครับในการสรรหาตัวแทน การสุ่มตัวอย่างก็ยังมีอีกหลายวิธีที่จะใช้ วิธีที่ผสมผสาน ทำไมท่านไม่เลือกนำมาใช้เพื่อให้ได้ตัวแทนที่ดี ผมกราบเรียนถามท่านนะครับว่าการที่ท่านเลือกว่าใช้วิธีการเลือกตั้งทั้งหมดเพื่อให้ได้ตัวแทนที่เข้ามาทำหน้าที่อันทรงเกียรติในสภาแห่งนี้ หลายครั้งที่ท่านประธานกรรมาธิการนั้นได้ยืนขึ้นมาแล้วก็ให้เหตุผลในการตอบข้อคำถามทุกครั้ง ๆ ซ้ำกันอยู่ตลอดเวลานะครับว่า การเลือกตั้งนั้นเป็นการคืนอำนาจให้กับประชาชน การเลือกตั้งนั้นเป็นการให้ระบอบประชาธิปไตยกลับคืนมา คืนอำนาจอธิปไตยให้กับประชาชน คำกล่าวตรงนี้นะครับ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ สภาแห่งนี้ไม่พูดความจริงทั้งหมดนะครับ เราแกล้งโง่นะครับ เราหลอกประชาชน เพื่อประโยชน์ของทุกคนที่นั่งอยู่ในสภาแห่งนี้เท่านั้นทั้งสิ้น แต่แท้ที่จริงนะครับ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ถ้าหากว่าเราจะพูดความจริงกับประชาชนถ้าหากว่าท่านจะคืนอำนาจที่แท้จริงให้กับประชาชน เราใช้วิธีการง่าย ๆ นะครับเพื่อที่จะเลือกตัวแทนให้ได้ ท่านบอกว่าประชาชนนั้นมีความรู้ มีความสามารถ ประชาชนนั้นเลือกได้ ถ้าหากว่าท่านจะมองไปข้างหน้าอีกในมาตรา ๕ ที่เราจะพูดถึงกัน นั่นก็คือคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภา ข้อ ๒ ในมาตรา ๑๑๕ นั้นท่านบอกว่า จะต้องเป็นผู้ที่มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปี เด็กอายุ ๑๘ ปีทุกวันนี้มีการเลือกตั้งแล้วนะครับมีวุฒิภาวะ ทำไมท่านไม่ลดอายุลงมาอีกครับ ให้ได้ ๑๘ ปี หรือ ๒๕ ปี ถ้าหากว่าท่านจะให้สิทธิพี่น้องประชาชนผู้เขามีความรู้มีการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อ ๓ ข้อถัดไปนั้นของมาตรา ๑๑๕ มาตรา ๕ บอกว่า ผู้ที่มีคุณสมบัติจะต้องมีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ท่านบัญญัติไว้ทำไม ท่านดูถูกประชาชนนี่ครับ ชาวนาอีกหลายล้านคน หลายสิบล้านคนนะครับเขาไม่มีความรู้ในระดับปริญญาตรี เขาถูกตัดสิทธิตรงนี้ แต่ท่านอ้างว่าท่านให้สิทธิ ท่านบอกว่าคืนอำนาจให้กับประชาชน การคืนอำนาจของท่านนั้นคืนแค่ดูถูกประชาชนว่าประชาชนมีความรู้แค่เพียงเข้าไปในคูหาแล้วก็กาเลือกตั้งท่านเท่านั้นเอง แต่ท่านไม่ให้สิทธิเขา ถ้าหากว่าท่านให้สิทธิเขาทุกคนนะครับ ท่านเชื่อว่าประชาชนมีความรู้ มีความสามารถ มีการศึกษาที่ดีแล้ว ท่านต้องให้สิทธิเขาสิครับ

ให้สิทธิทุกคนที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป จบ ป. ไหนก็ได้ มีสิทธิที่จะเข้ามาเป็นผู้ที่เสนอตัวขั้นพื้นฐานสมัครเข้ามารับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือว่าเป็น ส.ว. ๑๘ คนใน กทม. หากว่าเอาจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ผมเชื่อว่าคนขับแท็กซี่ (Taxi) จะมีโอกาสเข้ามาเป็น ส.ว. ในสภาแห่งนี้อย่างแน่นอน คนขายส้มตำ แม่ค้าในตลาด จะมีโอกาสเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภาในสภาอันทรงเกียรตินี้อย่างแน่นอน ดังนั้นที่ท่านให้เหตุผลว่าท่านคืนสิทธิอำนาจอธิปไตยให้กับพี่น้องประชาชน ประชาชนมีความรู้ที่จะคัดเลือกคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาในสภาแห่งนี้ ท่านเอาเปรียบประชาชน ท่านเป็นผู้สมัคร เขาเป็นผู้เลือกตั้ง เขาไปเข้าคูหาเพื่อที่จะเลือกตั้งท่านเท่านั้นแต่ท่านตัดสิทธิเขา จึงได้กราบเรียนท่านประธานรัฐสภามานะครับว่าการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งอันทรงเกียรตินี้ เราก็ยอมรับว่าในกลุ่มคน ๖๕ ล้านคนนั้นมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญการแตกต่างกันออกไป เราจึงอยากจะได้คนที่มีความสามารถ ความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกันออกไปนั้นเข้ามาอยู่ในสภาแห่งนี้ เพื่อทำหน้าที่อันทรงเกียรติ ----------

เพื่อตรากฎหมาย เพื่อสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับประเทศชาติของเราสืบต่อไป อันนี้ก็คือข้อเท็จจริงจึงขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภา สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพทุกท่าน ที่เรารักและหวงแหนประเทศของเรา ที่จะนำพาประเทศชาติของเราไปแข่งขันกับนานาอารยประเทศเพื่อความเจริญก้าวหน้าให้กับลูกหลานของเราสืบต่อไป ถึงขอกราบเรียนไปยังท่านประธานรัฐสภาและท่านกรรมาธิการได้โปรดพิจารณาในประเด็นที่ผมได้กล่าวในสภาแห่งนี้ด้วยครับ ขอกราบขอบพระคุณ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับท่านเกรียติศักดิ์ครับ เดี๋ยวผมจัดคิว เดี๋ยวท่านจะได้เตรียมตัวได้นะครับ ต่อไปผมจะให้ พลเรือเอก สุรศักดิ์ แล้วก็กลับมาที่ท่านสัมพันธ์ แล้วก็กลับไปที่ท่านสมชายอีกทีหนึ่งครับ เชิญท่านสุรศักดิ์ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับผมได้แปรญัตติในมาตรา ๔ ไว้ สืบเนื่องจากในมาตรา ๔ ท่านกรรมาธิการได้เขียนว่า ถ้ายกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อสักครู่ท่านประธานก็ได้บอกแล้วนะครับว่าพี่น้องประชาชนกำลังฟังการอภิปรายและการถ่ายทอดอยู่ ผมพูดว่ามาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ พี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ก็คงไม่ทราบว่ามันคืออะไรนอกจากบางคนทราบนะครับ เพราะว่าจากสถิตินี้ชัดเจนนะครับว่ามีคนอ่านรัฐธรรมนูญนั้นน้อยมาก แม้แต่ในสภาเองเราก็ไม่มั่นใจว่ากี่เปอร์เซ็นต์นะครับ ความจริงมีผู้อภิปรายในประเด็นนี้แล้ว ท่านประธานครับที่ท่านกรรมาธิการไปตัดมาตรา ๑๑๓ ของเดิมออก มันมีข้อความว่าอย่างนี้ครับ มาตรา ๑๑๓ ให้มีคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษาในศาลฎีกา ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามอบหมายจำนวนหนึ่งคน และตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดมอบหมายจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการทำหน้าที่สรรหาบุคคลตามมาตรา ๑๑๔ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับบัญชีรายชื่อจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วแจ้งผลการสรรหาให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลผู้ได้รับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาวรรคสองมีข้อความว่า

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกันเอง ให้กรรมการผู้หนึ่งเป็นประธานกรรมการ วรรคสาม มีข้อความว่า ในกรณีที่ไม่มีกรรมการในตำแหน่งใดหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ถ้ากรรมการที่เหลืออยู่นั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งให้คณะกรรมการสรรหาวุฒิสภาประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่ อันนี้ครับผมมีความจำเป็นต้องอ่านเพื่อให้พี่น้องประชาชนซึ่งฟังการอภิปรายเข้าใจว่าสิ่งที่กรรมาธิการได้ตัดไปนั้นคืออะไร ท่านประธานครับ เราดูแค่นี้นี่นะครับเราอาจจะสงสัยว่าเขาร่างมาตรานี้ขึ้นมาทำไมในการร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มันมีเจตนารมณ์ครับ ท่านประธานครับ ในการร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มานี่นะครับเจตนารมณ์ที่กำหนดคณะกรรมการสรรหาซึ่งประกอบด้วยผู้ที่มีเกียรติน่าเชื่อถือได้เราจะหาได้นะครับจากบันทึกการประชุมของ สสร. หรือสภาร่างรัฐธรรมนูญ อันนี้มีประโยชน์นะครับท่านประธานครับ เพราะว่าเมื่อ ๒-๓ วันที่ผ่านมา ท่านประธานก็ปล่อยให้เพื่อนสมาชิกรัฐสภาบางท่านพูดจาเสียดสีพาดพิงกรรมการสรรหาในทางที่เสียหายว่าเป็น ๗ อรหันต์บ้าง เป็นใครที่มีอภิสิทธิ์เหนือประชาชนซึ่งเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเลือกตั้งขึ้นมา ท่านประธานครับ คณะกรรมการสรรหาไม่ได้เสนอตัวขึ้นมาทำหน้าที่ ท่านทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ กรรมการสรรหาทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นการที่จะไปพาดพิงโดยที่กรรมการสรรหาไม่มีโอกาสชี้แจง ก็ทำให้พี่น้องเข้าใจผิดนะครับ ----------

เจตนารมณ์ที่เลือกคณะกรรมการสรรหามานี่ก็เพื่อจะแก้ปัญหาสมาชิกวุฒิสภาที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงในอดีต ผมไม่อภิปรายซ้ำนะครับว่าในอดีตสมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่นั้นมาจากการแต่งตั้ง โดยปกติแล้วก็จะเป็นนายกรัฐมนตรีของรัฐบาลสมัยที่ดำรงตำแหน่งอยู่นั้นเป็นผู้แต่งตั้งไว้ เหตุผลที่เขาทำอย่างนั้นก็เนื่องจากว่าเลือกตั้งครั้งต่อไปเราไม่ทราบว่าใครจะมาเป็นรัฐบาล การที่ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีสมัยนั้นแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาก็เพื่อจะได้ชี้แจงข้อเท็จจริงในปัญหาที่เกิดขึ้น มันเป็นองค์ประกอบที่มีความสมบูรณ์ ยกเว้นกรณีเดียวนะครับ ครั้งเดียวนะครับ ก่อนปี ๒๕๕๐ ก็มีข่าวว่าผู้ที่เสนอรายชื่อสมาชิกวุฒิสภาชุดนั้นมีการเลือกเก็บเงิน ไปเก็บเงินจากผู้ที่จะมาเป็นซื้อขายตำแหน่งนะครับ เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ จึงแก้แล้วมีการเลือกตั้ง ท่านประธานครับ เมื่อท่านประธานดูรายชื่อของคณะกรรมการสรรหาแล้วนะครับ ท่านประธานจะเห็นว่าจะมีผู้หลักผู้ใหญ่มาจากศาลปกครอง ศาลฎีกา ถึง ๓ ท่านทั้งหมดนะครับ ทุกท่านเหล่านั้นคงไม่มีความประสงค์ที่อยากจะมาทำอะไรซึ่งทำให้ท่านต้องเสียชื่อเสียงและเกียรติยศ ประเทศเราอยู่ได้ด้วยความผาสุกมาแม้กระทั่งทุกวันนี้นะครับ องค์กรฝ่ายนิติบัญญัติยังถูกการแทรกแซงจากภายนอกยากที่สุดนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการที่กรรมาธิการได้ไปตัด มาตรา ๑๑๓ ออกเป็นสิ่งที่ผมยอมรับไม่ได้ ถ้าเผื่อผมจะอธิบายคำแปรญัตติของผมนะครับ ท่านประธานก็อาจจะไม่สบายใจ หาว่าลงมติใน มาตรา ๓ ไปแล้ว จะไปพูดอะไรที่เอ่ยคำว่าสรรหานั้นก็จะผิดหลักการ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่นะครับ หลักการ ข้อบังคับ กับรัฐธรรมนูญ เราเถียงกันมาจนไม่มีที่ยุติแล้วครับ ต้องรอให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้พิพากษา ว่าระหว่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ฉบับแรกนะครับ ซึ่งได้รับการลงประชามติจากพี่น้องประชาชน ๑๔ ล้านเสียง กับข้อบังคับซึ่งผ่านสภาแห่งนี้ สมาชิก ๖๕๐ คนสิ่งใดมีศักดิ์ในทางกฎหมายเหนือกว่ากัน คำพิพากษาวันนั้นจะเป็นสิ่งซึ่งจะชัดเจนว่าประเทศไทยเราจะดำรงการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตรงนี้นะครับท่านประธานครับ หลายครั้งเราอภิปรายในสภาแห่งนี้เราก็ไม่ได้ชี้ความแตกต่างระหว่างประชาธิปไตยธรรมดาที่เอ่ยลอย ๆ เหมือนประเทศสหรัฐอเมริกากับประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขนั้นมันมีความแตกต่างกันอย่างไรมันแตกต่างกันมากนะครับท่านประธานครับ สมัยก่อนนั้นในรัฐธรรมนูญทุกฉบับ มาตรา ๓ จะเขียนไว้ชัดว่าอำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา ทางรัฐบาล ๓ อำนาจ นะครับ อำนาจตุลาการอะไรต่าง ๆ ทั้งหมดนะครับ

เราเอามาแก้เมื่อปี ๒๕๔๐ เองนะครับ ว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนั้นผ่านทางสภาผู้แทนราษฎร ทั้งหมดทั้ง ๓ สภา นะครับ ซึ่งความจริงไม่ถูกนะครับ ไม่ถูกนะครับ แต่เราก็ยังพูดโดยไม่ทำให้อนุชนรุ่นหลังของเราได้เข้าใจว่าของเราแตกต่างกับประเทศสหรัฐอเมริกามาก ประเทศอังกฤษซึ่งเป็นต้นแบบก็ไม่ได้ให้คำนิยามของคำว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเหมือนกับที่เราพยายามพูดด้วยความเข้าใจผิด ท่านประธานครับ ผมได้ชี้แจงให้สภาแห่งนี้ทราบแล้วในวาระที่แล้วในมาตราที่แล้วนะครับ ว่าสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งก็ดี และมาจากการสรรหาก็ดี มีทั้งข้อดีและข้อด้อย เพราะฉะนั้น สสร. ชุดที่แล้วเขาจึงจับองค์ประกอบทั้ง ๒ อันนั้นมาประสานกันให้มีทั้งเลือกตั้งและสรรหา เพื่อให้ทั้ง ๒ ฝ่ายช่วยดุลกัน คำว่า ดุลยภาพตรงนี้มีความสำคัญนะครับ เพราะว่ามันเป็นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งเขียนไว้ชัดเจน สิ่งใดที่ไปทำให้ดุลยภาพสิ่งนี้เสียไป ผมคิดว่าสุ่มเสี่ยงต่อการที่จะให้ศาลรัฐธรรมนูญพิพากษาว่า ----------

ร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขที่ท่านทำอยู่นี้ขัดรัฐธรรมนูญครับ ท่านประธานครับ มาตรา ๒ ที่ทางกรรมาธิการได้ตัดไป คือมาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๔ ของเดิมเขียนว่า ให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาดำเนินการสรรหาบุคคลที่มีความเหมาะสมจากผู้ได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรต่าง ๆ ในภาควิชาการ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาชีพ และภาคอื่นที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา เป็นสมาชิกวุฒิสภาเท่าจำนวนที่พึงจะมีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๑ วรรคหนึ่ง วรรคสองของมาตรา ๑๑๔ มีข้อความว่า ในการสรรหาบุคคลตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงความรู้ ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของวุฒิสภาเป็นสำคัญ และให้คำนึงถึงองค์ประกอบจากบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน โอกาสและความเท่าเทียมกันทางเพศ สัดส่วนของบุคคลในแต่ละภาคตามวรรคหนึ่งที่ใกล้เคียงกัน รวมทั้งการให้โอกาสกับผู้ด้อยโอกาสทางสังคมด้วย วรรคสาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ผมอ่านความละเอียดตรงนี้เพื่อให้พี่น้องประชาชนเข้าใจว่า สิ่งที่กรรมาธิการตัดไปนั้นทำให้เกิดประโยชน์ หรือเกิดผลเสียแก่พี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ ขณะนี้กรรมาธิการยังติดกับดักในสิ่งซึ่งผมไม่คิดว่าจะเกิดขึ้นในสภาแห่งนี้ ซึ่งประกอบด้วยผู้ที่มีภูมิรู้ มีความสามารถ มีความรักชาติ มีความรักประชาชน มีความบูชาระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เหตุผลครับ ท่านประธานครับ เราติดอยู่กับการเลือกตั้งตามที่ผ่านมาตรา ๓ มา ในมาตรา ๓ ก็แก้เป็นมาตรา ๑๑๒ คือสรุปหมายความว่ากรรมาธิการต้องการเลือกตั้งโดยใช้เขตจังหวัด ท่านไปติดอยู่แต่มิติในทางภูมิศาสตร์อย่างเดียว ในสมัยโบราณนั้นเป็นไปได้ครับ เพราะว่าการประกอบอาชีพมันมีความไม่มากมายหลากหลายเหมือนปัจจุบัน ในยุคปัจจุบันนั้นการเลือกตั้งไม่ควรไปอยู่เฉพาะมิติทางด้านพื้นที่มันควรจะมิติทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ท่านประธานตอบผมได้ไหมครับ ว่าระหว่างการเลือกตั้งที่ท่านไปติดยึดอยู่เฉพาะพื้นที่ กับการเลือกตั้งที่ท่านให้โอกาสพี่น้องประชาชนซึ่งกว้างขวางกว่า ให้เขามีสิทธิเลือกตั้งในกระบวนการ วิธีการ ซึ่งมีมิติของสังคมและเศรษฐกิจไปเกี่ยวข้อง ท่านประธานเข้าใจใช่ไหมครับว่าปัจจุบันนั้นคนเรามีอาชีพที่หลากหลาย แล้วก็ทางด้านสังคมนี้ก็มีความหลากหลาย เมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกรัฐสภาก็ได้อภิปรายแล้วว่าอยากได้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากกลุ่มคนซึ่งด้อยโอกาส หรือคนพิการ นั่นครับมันอยู่

ในมาตราที่กรรมาธิการตัดไปละครับผมไม่ต้องอ่านซ้ำ จะได้ประหยัดเวลา คือทั้งหมดนี้เมื่อตัด ท่านประธานตอบได้เลยนะครับว่าระหว่างการเลือกตั้ง ซึ่งวิธีการเลือกตั้งให้ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพในการที่จะใช้กระบวนการซึ่งใช้พื้นที่อย่างเดียว ใช้พื้นที่อย่างเดียวกับใช้ทั้งมิติทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ สิ่งใดพี่น้องประชาชนจะมีประโยชน์มากกว่ากันครับ ไม่ต้องตอบครับท่านประธานครับ สิ่งนี้เราควรจะทำประชามติ เราควรจะทำประชามติ เราจะอ้างว่าเราได้รับเลือกตั้งมา ๑๕ ล้านเสียงแล้ว จะแก้อะไรไปก็ได้ ผมคิดว่าเราจะทำให้ระบอบประชาธิปไตยของประเทศนั้นเสียหายครับท่านประธานครับ มันยังไม่สายเกินไปครับที่สมาชิกรัฐสภาทุกท่านจะช่วยกันโหวตไม่รับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เรายังมีปัญหาของชาติบ้านเมืองอีกเยอะ รัฐบาลนี้มีโอกาสอีก ๒ ปีนะครับ ท่านมีโอกาสที่จะทำสิ่งที่พี่น้องประชาชนจะรับท่านได้ แล้วร่วมมือกับท่าน และรักท่านด้วย ผมวิงวอนนะครับ เพราะฉะนั้นก็ยังไม่สายเกินไปนะครับ ท่านประธานครับ ผมไม่กล่าวซ้ำนะครับว่าสมาชิกที่มาจากการสรรหาตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มันมีความแตกต่างจากสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ----------

ท่านกรรมาธิการได้ไปแก้ไขว่าให้เลือกตั้งทั้งหมด ให้เหมือนกับสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรก็มีอยู่ ๒ ประเภทนะครับ ท่านมีทั้งบัญชีรายชื่อและท่านมีทั้งจากเขตพื้นที่ ทั้งหมดมันมีความขัดแย้งกันอยู่ แล้วก็ท่านกรรมาธิการก็ไม่ได้เขียนให้ชัดว่าเจตนารมณ์

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านกรุณาสรุปได้ไหมครับท่านสุรศักดิ์ท่านใช้เวลา ๑๕ นาทีแล้วท่านครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานอีกนิดเดียวครับท่านครับ ทั้งหมดสิ่งที่ผมอภิปรายไปนี้ผมคิดว่าพี่น้องประชาชนซึ่งได้รับฟังข้อมูลข้อเท็จจริงแล้วท่านก็จะมีโอกาสโทรมาถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ท่านเลือกมา โทรมาถึงสมาชิกวุฒิสภาเลือกตั้งที่ท่านเลือกมา บอกว่ารายละเอียดข้อเท็จจริงที่ผมให้ให้เปลี่ยนใจเสียมันยังไม่สายเกินไปที่เราจะทำให้ประเทศเราถลำลึกไปในสิ่งที่เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ โดยสรุปครับท่านประธานครับ ผมไม่เห็นด้วยที่กรรมาธิการไปตัดความในมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ของเดิมออก ผมขอให้แก้ไขตามญัตติที่ผมได้เสนอไว้ในคำแปรญัตติของผม หากไม่พอใจคำที่ผมใช้คำว่า สรรหา ท่านก็ไปเปลี่ยนเป็นการเลือกตั้งทางอ้อม ผมคิดว่าพี่น้องประชาชนจะได้ประโยชน์ครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ครับผมขอทำความเข้าใจ พอดีผู้ชมอยู่ทางบ้านเดี๋ยวพอฟังไปฟังมา เรากำลังพิจารณากันอยู่เนื่องจากว่าที่ประชุมรัฐสภาได้ลงมติในมาตรา ๓ ก็คือไปแก้มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๑ ก็คือให้ประชาชนเลือกตั้ง ส.ว. โดยตรง มาตรา ๑๑๒ คือเขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง แล้วขณะนี้เรากำลังพิจารณามาตรา ๔ ก็คือไปยกเลือกมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ก็คือยกเลิกคณะกรรมการสรรหาและวิธีการสรรหา เพียงแค่นี้นะครับนี่คือข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นเวลาท่านอภิปรายให้อยู่ในประเด็นนี้ครับ ต่อไปเชิญท่านสัมพันธ์ครับ

นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย พรรคประชาธิปัตย์ ผมต้องเรียนกับท่านประธานว่าผมใช้เวลาไม่มากครับ ผมเองเป็นผู้หนึ่งที่ไม่ได้รับหลักการในร่างรัฐธรรมนูญในฉบับนี้ แล้วก็เป็นผู้แปรญัตติเกือบทุกมาตรา แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๓ ซึ่งเราอภิปรายกันมาทั้งหมด ๕ วัน แล้วก็ผลมติออกมาในรัฐสภาของเราก็ได้รับหลักการตามร่างโดยให้ที่มาของสมาชิก

วุฒิสภานั้น ๒๐๐ ท่านมาจากพี่น้องประชาชนทั้งหมด แต่ผมเองนั้นก็ได้แปรญัตติในมาตรา ๔ ไว้ครับ ท่านประธาน ผมแปรญัตติมาตรา ๔ ก็คาดหวังว่าจะมาทั้ง ๒ ทาง เพราะว่าผมที่แปรญัตติไว้ผมไม่ได้ตัดสิทธิพี่น้องประชาชน ก็ยังมาทุกจังหวัดเหมือนเดิม แต่ว่าอีกทางหนึ่งให้มาจากการสรรหา เพราะว่าต้องการที่จะให้บุคคลในสายหลากหลายอาชีพได้เข้ามาด้วยนะครับ หลายท่านที่ไม่มีโอกาสที่จะไปหาเสียงได้นั้นได้กลับเข้ามาด้วย ถึงแม้ว่าในมติที่ประชุมแห่งนี้จะมีมติโดยโหวตในมาตรา ๓ ไปแล้ว วันนี้เราพิจารณาในมาตรา ๔ ผมเองนั้นเป็นผู้หนึ่งได้ทำหน้าที่ในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ไว้แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงข้างมากก็ได้พยายามที่จะแก้รัฐธรรมนูญในมาตราต่าง ๆ แล้วเรื่องที่มาของวุฒิสมาชิก ซึ่งมาตรา ๔ นี้มันไปโยงใยเกี่ยวโยงกับมาตรา ๓ ฉะนั้นมาตรา ๔ ผมเองจึงไม่มีความจำเป็นที่จะอภิปราย แต่ผมเรียนกับประธานในตอนท้ายนะครับว่าสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาในชุดปัจจุบัน ๗๐ กว่าท่านที่ยังคงอยู่ ท่านอย่านิ่งนอนใจว่าท่านจะอยู่ต่อไปจนครบ ๓ ปีตามที่ท่านคิดนะครับ เพราะว่าในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๒ มีผู้แปรญัตติไว้ ท่านจะต้องพ้นสภาพไปตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้หรือว่าการเลือกตั้งที่จะมีขึ้นเพราะมีผู้แปรญัตติไว้ ฉะนั้นในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็เกิดความไม่แน่นอนขึ้นมา ฉะนั้นในมาตรา ๔ ผมจึงไม่อภิปรายครับ ผมได้พิทักษ์รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ไว้ในการที่จะรักษาสิทธิไว้ครับ ขอบคุณมากครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับท่านสัมพันธ์ครับ ท่านสมชายครับ เดี๋ยวท่านสมชายจบแล้วก็มาที่ท่านอรรถพรครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานรัฐสภา กระผม นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้สงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๔ ไว้นะครับ ก็คงจะพยายามไม่ไปพูดถึงเรื่องที่ขัดต่อหลักการนะครับ แต่ก็ต้องขอบคุณท่านประธานรัฐสภาที่เราสามารถที่จะเปิดให้สมาชิกได้อภิปรายในสิ่งที่สงวนความคิดเห็นไว้ได้ ซึ่งผมคิดว่าข้อเสนอของผมนั้นน่าจะยังเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งผมต้องกราบเรียนท่านประธานและผู้ที่ติดตามอยู่ว่ามันมีปัญหามากมายครับท่านประธานครับ ท่านแก้รัฐธรรมนูญอาจจะด้วยความรวดเร็ว เร่งรีบหรือประการใดผมไม่ทราบ แต่ว่ามีเรื่องเงื่อนจำกัดเวลา แล้วก็มีข้ออ่อนมากมาย ซึ่งผมกราบเรียนว่าท่านกรรมาธิการวิสามัญที่พิจารณาอยู่ในขณะนี้ท่านก็ทราบครับว่าในหลายมาตราต่อจากนี้ไปยังมีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายซึ่งกำลังอยู่ในระหว่างการประสานงานที่จะแก้ไขการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๕ ซึ่งพบว่ามีข้อผิดปกติมากมายอย่างที่ผมเรียนนะครับ

ผมกราบเรียนท่านประธานครับ อยากฝากไปยังคณะกรรมาธิการช่วยพิจารณาทบทวนในหลาย ๆ เรื่องครับ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ท่านสมาชิกได้ทักท้วงในมาตรา ๒๓๘ มาตรา ๒๔๐ ซึ่งยังมีเรื่องของ ส.ว. สรรหาอยู่ ถ้าท่านประธานตรวจทานตามผมไปยังพบครับว่า ส.ว. สรรหายังไม่ได้หมดไป ทั้ง ๆ ที่เจตนาตอนรับหลักการข้างต้นท่านต้องการให้ ส.ว. สรรหาหมดไป อันนี้ก็ว่ากันไป ไม่ได้มีปัญหาอะไร แต่มันไม่หมดครับท่านประธานลองดูมาตรา ๒๓๕ ท่านประธานลองดูมาตรา ๙๒ ครับ มีอีก ๒ มาตราครับ เพราะฉะนั้นการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันจึงเห็นถึงความรีบเร่งแล้วจะติดขัดในวันหน้า ท่านประธานบอกว่ากฎหมายใช้แล้วบางส่วนมันจะเป็นขยะตกค้างอะไรก็ตาม แต่ผมคิดว่าเมื่อสังคมเห็นเขาก็จะตำหนิติฉินได้ว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ไม่รอบคอบจริง ๆ ไม่รวมถึงการยกร่างมาในตอนต้นนั้นมีความผิดพลาดหลายประการซึ่งผมจะไม่กล่าวที่นี้ แต่ว่าก็จะเก็บไว้เป็นประเด็น ผมก็ฝากเรียนครับมีรัฐธรรมนูญอย่างน้อย ๔ มาตรา ท่านกรรมาธิการช่วยดูนะครับว่ายังมี ส.ว. สรรหาอยู่ อันนี้ผมกราบเรียนเพื่อให้ท่านหาทางแก้ไข

ประการที่ ๒ ผมต้องกราบว่าผมไม่ได้หวังว่ากรรมาธิการจะเห็นด้วยกับผม แต่ผมคิดว่าจะเห็นกรรมาธิการเปลี่ยนแปลงการแก้ไขให้ถูกต้องและไม่ผิดกฎหมายนะครับ ก็เรียนว่าท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญพยายามอ้างถึงมาตรา ๑๐ เสมอ ซึ่งผมก็ต้องเรียนว่า

การพิจารณารัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๙๑ นั้นมีความจำเป็นที่ต้องพิจารณารายมาตรา และถ้าส่วนหนึ่งส่วนใดมันขัดแย้งกันท่านก็ต้องมาใช้ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๒ ไม่ว่าจะลงมติมาตรา ๓ ไปแล้วก็ตามนะครับ ก็ต้องเรียนว่ามาตรา ๑๐ นั้นยังไม่ถึง รวมถึงว่ายังมีสมาชิกโดยเฉพาะกรรมาธิการบางส่วนท่านก็สงวนคำแปรญัตติไว้ว่าไม่ต้องมี ส.ว. สรรหาอีกต่อไป นั่นหมายความว่าอีก ๓ ปี ๕ เดือน ก็ไม่ต้องมีแล้ว ก็เป็น ส.ว. เลือกตั้งหมดตามร่างที่ท่านรับหลักการในวาระที่ ๓ ซึ่งกระผมก็ไม่ได้ขัดข้องนะครับถ้าท่านจะให้มีแต่ ส.ว. เลือกตั้งทีนี้พอท่านเขียนกฎหมายแบบนี้มันอีหลักอีเหลื่อ ให้มี ส.ว. เลือกตั้ง ๒๐๐ คน ยังมีมาตราค้างอยู่ ๔ มาตรา แล้วก็ยังมี ส.ว. สรรหาอยู่อีก ๗๓ คน เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้มันถูกลบไปไม่ได้นะครับ ก็เรียนว่าถ้าจะแก้ให้ถูกต้องผมคิดว่ากรรมาธิการน่าจะรับฟังนะครับ ถ้าภาษาเขาบอกว่าสงครามยังไม่จบก็อย่าเพิ่งนับศพทหาร แบบเดียวกันครับมาตรา ๕ เข้าใจว่ากรรมาธิการก็ต้องพิจารณาให้รอบคอบ ผมไม่แน่ใจว่ามาตรา ๕ ถ้ายังเดินต่อไปอย่างนี้นะครับเดี๋ยวค่อยอภิปรายกันว่าท่านจะผ่านไปได้อย่างไร ก็มีเหตุผลมากมาย แล้วก็ทั้งนักวิชาการและสังคมนั้นส่อสายตามาที่สมาชิกรัฐสภา ผมเองก็เป็นสมาชิกรัฐสภาร่วมกับท่านก็ไม่อยากเห็นพวกเราถูกตำหนิติเตียนว่าเราแก้รัฐธรรมนูญเพื่อตัวเองและเราได้ประโยชน์จากการที่เราจะไปลงเลือกตั้งนะครับ

เรียนท่านประธานครับว่าถ้าหากกรรมาธิการเห็นด้วย ๒ ประการครับ ถ้ามาตรา ๔ นี้อย่างท่าน ส.ส. ศิริวรรณ ปราศจากศัตรู ขออภัยที่เอ่ยนาม ท่านเสนอว่าถ้าเราลงมติเห็นด้วยกับมาตรา ๔ ให้คงไว้ คือมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ก็ต้องมาพูดถึงเรื่องการกลับไปที่หลักการ เพราะฉะนั้นเป็นไปได้ครับว่าข้อเสนอนั้นหมายความว่ายังมี ส.ว. สรรหา และ ส.ว. เลือกตั้งอยู่นะครับ ถ้าท่านประธานเห็นว่าการเลือกตั้งส่วนหนึ่งเป็นเรื่องดี การได้มีผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคส่วนต่าง ๆ มาช่วยก็เป็นเรื่องดี อันนี้ประการหนึ่ง ประการที่ ๒ ถ้าเราจะย้อนกลับไปที่การเลือกตั้งอย่างเดียวผมก็ยังเห็นว่า ----------

สมาชิกรัฐสภาหลายท่านนะครับ ได้แปรญัตติไว้อย่างดีนะครับ แล้วก็อาจจะขัดอยู่บ้างเพียงเล็กน้อยที่ท่านประธานบอกว่าใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้งไม่ได้ เพราะใช้จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ขอให้ท่านประธานอ่านของสมาชิกบางท่านนะครับ ไม่ว่าจะเป็นท่านสุรจิต ชิรเวทย์ ซึ่งท่านสละสิทธิ์ไปแล้ว หรือท่านธานี อ่อนละเอียด ซึ่งจะอภิปรายในคราวหลัง ท่านนฤมล ศิริวัฒน์ หรือท่านโสภณ ศรีมาเหล็ก นะครับ ท่านแปรอย่างนี้ครับ มาตรา ๑๑๓ ผมฝากกรรมาธิการเผื่อไปพิจารณาแก้ไข อันนี้เป็นเรื่องหลักการการเลือกตั้งครับ มาตรา ๑๑๓ นี้ ท่านขอแปรอย่างนี้ครับ การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแบบสาขาอาชีพซึ่งเท่ากับจำนวนที่จะพึงมีตามกำหนดในมาตรา ๑๑๑ วรรคหนึ่งให้ใช้เขตประเทศไทยเป็นเขตเลือกตั้ง ถ้าตรงนี้ท่านไม่เห็นด้วย ท่านก็ใช้จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง อันนี้ผมฝากกรรมาธิการนะครับ โดยให้ประชาชนผู้ประกอบอาชีพเดียวกันเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้คนละ ๑ เสียง และใช้วิธีการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ ไม่ได้ขัดกับมาตรา ๑๑๑ ที่ท่านผ่านไปแล้วเลยนะครับ วรรคสองให้สาขาอาชีพจำนวนและวิธีการได้มาซึ่งรายชื่อสมาชิกวุฒิสภาแบบสาขาอาชีพเพื่อเข้าสู่การเลือกตั้งเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภากำหนด ทั้งนี้คำนึงถึงสัดส่วนและความหลากหลายของสาขาอาชีพ รวมทั้งกลุ่มศาสนา กลุ่มคนพิการ เพศ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมด้วย มาตรา ๑๑๔ ให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ ที่ประสงค์จะใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแบบสาขาอาชีพ ต้องลงทะเบียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเพียงสาขาเดียวที่ตนเองประกอบอาชีพอยู่ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภากำหนด กราบเรียนท่านประธานครับ ที่ผมเรียนอย่างนี้มีเหตุผลและเป็นความประสงค์ดีจริง ๆ ครับท่านประธานครับ

ประการที่ ๑ คือท่านประธานตัดมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ไป มันเป็นการตัดเนื้อความอย่างเดียว ผมปรึกษาท่านอดีตกฤษฎีกาหลายท่านแล้วนะครับ ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญท่านบอกว่ามาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ นั้น ตัวเลขยังอยู่ครับ แต่เนื้อหาถูกตัดไป วันหนึ่งมันต้องมี ๒ วิธี คือท่านต้องเลื่อนมาตรา ๑๑๕ เรียงขึ้นมาใหม่ รัฐธรรมนูญเรามี ๓๐๙ มาตรา ก็ต้องเปลี่ยนเลขมาตรากันใหม่

ประการที่ ๒ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ เลขมาตรายังอยู่ แต่เนื้อหาหายไปครับ มันหายไปเฉย ๆ ไม่ได้ครับท่านประธาน มันมีความจำเป็นที่กรรมาธิการจะต้องพิจารณาให้รอบคอบ สิ่งที่เมื่อกี้สักครู่ผมอ่านของสมาชิกท่านอื่นที่ซึ่งเสนอในเรื่องของการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแบบสาขาอาชีพก็ไม่ได้ขัดหรือแย้งกับมาตรา ๓ เดิมเลย ไม่มีเรื่องการสรรหาแล้วตั้งแต่เป็นการเลือกแบบสาขาอาชีพยึดโยงประชาชนไหม ยึดโยงประชาชนครับ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานครับ ควรจะให้เกิดความรอบคอบในการทำกฎหมายรัฐธรรมนูญถึงแม้ว่าท่านจะรับหลักการในวาระที่หนึ่ง ถึงแม้ท่านจะผ่านมาตรา ๓ ไปแล้วก็ตาม แต่ผมคิดว่ามาตราต่อ ๆ ไปก็ต้องมีความสัมพันธ์กัน แล้วสิ่งนี้เราจะได้ชื่อว่าเราทำการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีที่มาจากการลงประชามติของประชาชนด้วยความรอบคอบ กราบเรียนท่านประธานโดยตรงครับ ถ้าเรื่องมันไม่รอบคอบ แล้วมันนำมาซึ่งข้อขัดแย้งทางกฎหมายก็มีความจำเป็นครับท่านประธานที่ต้องยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือยื่นไปยังศาลอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งความจริงผมก็ไม่ได้อยากกระทำเช่นนั้น แต่ถ้าพบเห็นการกระทำใดที่เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ ผมก็ต้องมีความจำเป็นต้องทำครับ กราบเรียนท่านประธานเพิ่มเติมอีกเพียงเล็กน้อยนะครับ ก็เพียงแต่ว่าความจริงแล้วสมาชิกวุฒิสภาซึ่งท่านมาจากการเลือกตั้งก็ดี ซึ่งผมก็กราบเรียนว่ามาจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๗๗ จังหวัดนะครับ แล้วก็มาจากสรรหาด้วยกันก็ดีนะครับ ผมไม่ค่อยสบายใจครับหลังจากที่เราประชุมมา ๕-๖ วัน มันกลายเป็นสิ่งที่เราสร้างกันมาอยู่ด้วยถึงแม้จะมีความแตกต่างกันบ้าง แต่ก็ร่วมทำงานในชั้นกรรมาธิการด้วยกันอย่างดีครับ กราบเรียนท่านประธานครับ ผมพูดกับท่านสมาชิกท่านอาวุโสบางท่านครับว่า สิ่งที่เราเห็นไม่เหมือนกันนั้น จะเป็นอย่างไรก็ตาม แต่ความสัมพันธ์เราเหมือนเดิม แต่สิ่งที่เราอภิปรายกัน มันเหมือนกับการสาดโคลนใส่กันในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ ท่านประธานเชื่อไหมครับว่า พวกเราหลายคนก็อยากเห็นท่านสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง หลายท่านกลับมาทำหน้าที่ในสภาเหมือนกัน แต่ว่าเมื่อเงื่อนของรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ กำหนดให้เว้นหนึ่งวาระ เราก็ไม่ได้พูดถึงต่อไปว่าเราควรจะมีวุฒิสภาสองวาระหรือไม่ นายกรัฐมนตรีเขายังให้เป็นสองวาระ แต่อย่างนี้เราไม่ได้พูดกัน แต่เราก็กลับไปแก้ไขทั้งหมด คือเรียกง่าย ๆ ว่ามีปัญหาตรงหนึ่ง เราก็แก้ทั้งกระดานหมดเลย หรือล้มทั้งกระดานหมดเลย หรือท่านตำหนิการสรรหาอ้างว่ากรรมการสรรหามีเพียง ๗ ท่าน แต่ความจริง กรรมการสรรหา

เหล่านั้น ท่านก็เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ถูกเลือกมา ไม่ว่าจะเป็นประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินประธานกรรมการผู้ตรวจการหรือผู้พิพากษาศาลฎีกาที่ได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ----------

- ๕๗/๑

ซึ่งกว่าจะเลือกกันมาได้ ๓๐๐-๔๐๐ ท่านเลือกมาเหลือท่านเดียว หรือผู้พิพากษาที่มาจากศาลปกครองสูงสุด ที่มาจากที่ประชุมการเลือกก็แบบเดียวกันครับ ท่านก็มีเกียรติมีศักดิ์ศรี ผมก็จำเป็นครับว่าก็ต้องให้เกียรติท่านเหมือนกันในการเลือก แต่ถ้าเราเห็นว่ากรรมการสรรหามีปัญหา ท่านคิดว่าไม่พอ ท่านอยากจะทำเพิ่มเติม ผมคิดว่าการแก้รัฐธรรมนูญที่ดีในอนาคต แล้วผมกราบเรียนท่านประธานว่าวันหนึ่งสังคมไทยก็ต้องร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่ร่วมกัน มีกติการ่วมกัน ท่านก็ต้องไปดูว่าอันไหนมันจำเป็น ถ้าตรงนี้มันมีปัญหาเรื่องกรรมการสรรหาท่านอยากเพิ่มให้มันมีมากกว่านี้ อยากให้ผู้ที่ถูกสรรหา ให้ชัดเจนว่าจะมาจากสาขาวิชาชีพ แล้วอยากให้มีการยึดโยงกับภาคประชาชน ผมว่าทำได้ครับ แต่การแก้ไขแบบถอยหลังกลับ ๓๖๐ องศาไปแบบปี ๒๕๔๐ ซึ่งผมต้องกราบเรียนว่าท่านสมาชิกพรรครัฐบาลและท่านผู้นำรัฐบาลก็ทราบดีว่าปัญหาขณะนั้นเกิดอะไรขึ้นในช่วงปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ จนกระทั่งเกิดวิกฤติการเมืองแล้วเป็น ๑ ใน ๔ ข้อกล่าวหาที่ทำให้ถูกปฏิวัติรัฐประหาร ก็การที่สมาชิกวุฒิสภาอ่อนแอและถูกแทรกแซง ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีขออภัยที่ต้องพูดถึงท่าน ท่านก็เป็นคนให้การศึกษาโดยให้มหาวิทยาลัยไปศึกษาเองที่จะแก้ไข แต่บังเอิญไม่ได้แก้ไขเสียก่อน ผมต้องกราบเรียนว่าถ้าเราจะแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ถูกให้ต้อง และท่านคิดว่าสังคมพัฒนาเปลี่ยนไปแล้ว อยากให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการที่จะเลือก ส.ว. ก็ทำให้มันถูกก็เป็นการ พุท เดอะ ไรท์ แมน อิน เดอะ ไรท์ จ๊อบ (Put the right man on the right job) ถ้าสภาผู้แทนราษฎรซึ่งท่านเก่งกว่าพวกผมครับ ท่านเป็นผู้ร่างกฎหมายเปรียบเหมือนโรงงานผลิตสินค้าดี ๆ ออกมา มันก็ต้องมี อินสเปคเตอร์ (Inspector) มีผู้ช่วยตรวจสอบคุณภาพกลั่นกรองกันก็ต้องมีคุณสมบัติอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งเดี๋ยวผมจะไปพูดในเรื่องคุณสมบัติในมาตรา ๕ ซึ่งผมคิดว่ามันยังมีความจำเป็นที่ต้องให้แยกออกจากกัน ในส่วนนี้ก็หวังว่าถ้าท่านกรรมาธิการได้รับฟังความปรารถนาดีของผมและชี้จุดข้ออ่อนต่าง ๆ แล้วท่านจะช่วยพิจารณา ไม่ได้ตัดมาตรานี้ทิ้งไปเสียทีเดียวในมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ท่านน่าจะรับฟังข้อเสนอของเสียงข้างน้อยและเสียงในสภาไปปรับปรุงแก้ไข ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอรรถพร พลบุตร แล้วก็ต่อด้วยท่านมณเฑียร บุญตัน แล้วกลับมาที่ท่านฉัตรพันธ์ครับ

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม อรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี

พรรคประชาธิปัตย์ ขอบคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสผมได้อภิปรายตามสิทธิที่รองรับโดยรัฐธรรมนูญในการแปรญัตติในมาตรา ๔ ซึ่งผมได้แปรญัตติไว้ใน ๒ ประเด็นด้วยกัน ผมจะใช้เวลาตามสมควรเพื่อให้ได้อธิบายถึงเหตุถึงผลในการแปรญัตติในมาตรานี้ และบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๕ ผมก็จะใช้สงวนสิทธิเอาไว้อภิปรายในมาตราต่อไป แต่ก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อหาของการอภิปราย ผมขออนุญาตท่านประธานเพื่อตั้งข้อสังเกตเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจการของสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา ให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ท่านประธานครับ ผมมีความรู้สึกว่าตั้งแต่เปิดสมัยประชุมสมัยครั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม สภาของเราได้ให้เวลากับกฎหมายพิเศษมากเกินความจำเป็น กฎหมายพิเศษในที่นี้ก็หมายถึงการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งเราได้มีการประชุมต่อเนื่องมาถึง ๕ ครั้ง และที่สำคัญก็จะมีการนัดประชุมในวันอื่น ๆ ซึ่งเกินกว่าวาระโดยปกติ ตั้งแต่มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม เราจะมีการประชุมอย่างถี่ยิบเกือบจะทุกสัปดาห์ และตรงนั้นก็เกิดผลกระทบต่อการทำหน้าที่สภาผู้แทนราษฎรในระบบเขตของพวกผมจำนวนหลายร้อยคน ซึ่งเราก็มีภาระหน้าที่นอกจากการทำหน้าที่ในทางนิติบัญญัติในสภาผู้แทนราษฎรแล้ว เราก็มีภาระหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ในการที่จะเข้าไปร่วมรับรู้ปัญหาของชาวบ้านที่เลือกเราเข้ามาและนำปัญหามาเสนอในสภาผู้แทนราษฎร การจัดตารางการประชุมในลักษณะแบบนี้มันก็ทำให้การทำหน้าที่ของพวกเราไม่สมบูรณ์ และแน่นอนครับมันก็ไปกระทบถึงสิทธิของพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ ถ้าเราพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อย่างตรงไปตรงมาในโลกที่เป็นจริง ท่านประธานต้องยอมรับอย่างหนึ่งนะครับว่า นอกจากนักการเมืองหรือพี่น้องประชาชนที่มีความเกี่ยวพันกับการเมืองแล้ว ประชาชนในส่วนที่อยู่ไกลออกไปซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ในประเทศ เขาไม่ได้มีความรู้สึกอะไรเลยต่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญของเรา เขาไม่ได้มีความต้องการเป็นพิเศษว่าเราต้องเร่งแก้ไขรัฐธรรมนูญนะครับ ----------

สิ่งซึ่งพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศในขณะนี้ต้องการเห็นสภาของเราทำหน้าที่ก็คือการใช้กลไกของสภาในการเข้าไปแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าซึ่งเป็นปัญหาหนัก ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของราคาสินค้าการเกษตรทุกชนิดที่ตกต่ำจนถึงขีดสุดอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน รวมทั้งปัญหาค่าครองชีพที่สูงขึ้นจนพี่น้องประชาชนเดินออกจากบ้านไปด้วยความทุกข์ทรมาน รวมไปถึงปัญหาความตกต่ำทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ซึ่งทำให้มองว่าจากนี้ไปเศรษฐกิจของเราอาจจะก้าวไปสู่ยุคที่ตกต่ำและมันกระทบต่อภาพรวมของประเทศ สภาผู้แทนราษฎรควรจะได้จัดเวลาให้กับวาระเหล่านี้ให้มากขึ้น ท่านประธานคงทราบนะครับ เรามีกฎหมายที่สำคัญที่รอคอยการพิจารณาซึ่งจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนมากมายหลายกฎหมาย ไม่ว่าจะพระราชบัญญัติการประมงซึ่งจะเป็นการปฏิวัติโฉมหน้าของการประมงของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดฝาง ซึ่งคนที่เชียงใหม่เขาก็รอการตั้งจังหวัดใหม่อยู่ก็ไม่มีอนาคตเลยว่าพระราชบัญญัติที่มีประโยชน์เช่นนี้จะเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเมื่อไร เพราะสภาเราก็ใช้เวลาอย่างยิ่งกับกฎหมายซึ่งคนส่วนใหญ่ในประเทศเขาไม่มีความต้องการว่าจะต้องเป็นวาระเร่งด่วนอย่างไร ต้องเร่งแก้ไขอย่างไร มันไม่ได้กระทบโดยตรงกับชีวิตของเขานะครับ ผมฝากท่านประธานในฐานะที่เป็นประธานวุฒิสภาซึ่งจะต้องมีความเกี่ยวพันโดยตรงกับประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ร่วมปรึกษาหารือเพื่อจะจัดตารางเวลาให้เกิดประโยชน์ที่เหมาะสม

ประการที่ ๒ ผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตนิดหนึ่งในเรื่องของการทำหน้าที่ของท่านประธาน โดยเฉพาะประธานในที่ประชุม ไม่ว่าจะเป็นประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร ส่วนหนึ่งที่เราปฏิเสธความจริงไม่ได้นะครับ ท่านมีประโยชน์โดยตรงต่อเรื่องที่กำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ ท่านประธานท่านจะลงสมัครหรือไม่ จะเป็นไปดังที่ท่านให้สัมภาษณ์ว่าจะลงสมัครต่อหรือไม่ อย่างไรนี้ผมไม่ยืนยัน นั่นเป็นความคิด เป็นข้อยืนยันข้อเท็จจริงของท่าน แต่ว่าแน่นอนครับท่านมีประโยชน์ในทางตรงหรือทางอ้อมอย่างใดอย่างหนึ่งต่อกฎหมายที่กำลังพัฒนากันอยู่ ฉะนั้นผมนำเสนอให้ท่านประธานได้ใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษในเรื่องของการแสดงบทบาทหน้าที่ สิ่งเหล่านี้มันจะกลายเป็นว่าตลอดเวลาที่พวกเราหลายคนได้พูดถึงการกินรวบประเทศไทย หรือสภาที่เราใช้คำว่าสภาทาส ต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านประธานต้องไม่มาเป็นรีวิว (Review) ประกอบเพลงนะครับ

(นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านเกียรติ์อุดมไม่ได้ออกทีวีนานให้ออกสักนิด

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านเกียรติ์อุดมครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ด้วยความเคารพท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผมขอประท้วงท่านผู้อภิปรายไม่ได้อยู่ในเนื้อหาสาระตามข้อ ๔๓ ครับท่านประธาน แล้วยังมากล่าวหาท่านประธานทำหน้าที่ไม่ดีนะครับท่านประธาน อันนี้เป็นวิสัยว่าขอให้ท่านประธานได้วินิจฉัย คือข้อตกลงของท่านประธานแล้วก็ท่านสมาชิกบอกว่าจะอภิปรายอยู่ในประเด็น ไม่ให้ใส่ร้ายเสียดสี เพราะฉะนั้นท่านผู้อภิปรายได้กล่าวพาดพิงเสียดสีท่านประธานผู้ทำหน้าที่ประธาน เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานได้วินิจฉัยด้วยนะครับ แล้วก็ประเด็นที่ว่าจะกินรวบประเทศไทยไม่อยากให้พูดนะครับ แล้วก็ขอให้บันทึกไว้ แต่ถ้าเป็นไปได้ก็อยากจะให้ถอน ไม่มีใครจะกินรวบประเทศไทยหรอกครับท่านประธาน ขอให้ทุกคนอยู่ในกรอบกติกาแค่นั้น ถ้าเคารพประธานประธานที่เคารพต้องเคารพครับ ต้องเคารพกติกาก่อนครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ ผมวินิจฉัยนะครับ ท่านอรรถพรกำลังจะเข้าเรื่องแล้วครับ แล้วท่านว่าผมไม่เป็นไร ผมทนได้ครับไม่เป็นไรครับ ประธานที่ประชุมทนมาหลายวันแล้วครับ เชิญท่านอรรถพร พยายามอยู่ในประเด็นที่ท่านขอแปรญัตติไว้นะครับ

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม อรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ก็ไม่เป็นไรครับ ท่านเกียรติ์อุดมประท้วง แต่ว่าท่านอาจจะไม่ได้ฟังการอภิปรายของผมโดยตลอดนะครับ ผมตั้งข้อสังเกตครับ ด้วยความเป็นห่วง เป็นกังวลต่อท่านประธานสภา ท่านประธานรัฐสภา เพราะว่าผมเกรงว่าเรื่องเหล่านี้ การแสดงออกอะไรต่าง ๆ เหล่านี้มันจะมีผลในการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ผมก็เตือนด้วยความห่วงใยและหวังดีนะครับ ก่อนจะเข้าสู่ประเด็นซึ่งผมจะพูดไม่ยาวมากนัก ผมขอใช้สิทธิพาดพิงนิดหนึ่งครับ

ท่านประธานครับ ตลอดเวลา ๕ วันที่รัฐสภาของเราได้พิจารณาเรื่องกฎหมายรัฐธรรมนูญ มันจะมีคำพูดหนึ่ง ซึ่งถูกพูดหลายครั้งนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสามารถ แก้วมีชัย ประธานคณะกรรมาธิการ ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน คำพูดนั้นมันมีความเสียหายเกิดขึ้นกับพวกเราหลายส่วน หลายคน ท่านประธานกรรมาธิการได้ย้ำอยู่ตลอดเวลาเรื่องความเชื่อมั่นในอำนาจของประชาชนนะครับ ท่านย้ำจนประหนึ่งว่าพวกเราที่มีความคิดในทางเดียวกันว่ามันควรจะมีสมาชิกวุฒิสภาในระบบสรรหาขึ้นมาด้วยไม่เชื่อมั่นในอำนาจของประชาชน ตรงนี้ผมเชื่อว่า ถ้าไม่ได้อธิบายตรงนี้สักสั้น ๆ มันก็จะเกิดความเสียหายและเข้าใจเจตนารมณ์ของเราไปในทางอื่น ซึ่งไม่เกิดประโยชน์อะไรหรอกครับ ผมใช้สิทธิพาดพิงสั้น ๆ ว่า ไม่จริงหรอกครับ ที่บอกว่าเราไม่เชื่อมั่นในอำนาจของประชาชน ถ้าเราไม่เชื่อมั่นในอำนาจของประชาชน เราคงไม่มาเดินและก้าวเดินบนเส้นทางประชาธิปไตยด้วยระบบเลือกตั้งมาหลายครั้งหลายหน หลายท่านที่มีส่วนได้ถูกพาดพิงยืนอยู่บนเส้นทางตรงนี้อย่างเหนียวแน่นมา ๓๐ ปี ๔๐ ปีแล้ว ผมเองก็เป็นเวลานานมากครับ เราเชื่อมั่นอย่างยิ่งต่ออำนาจของประชาชน เพียงแต่ว่าอำนาจของประชาชนมันถูกใช้ได้หลายทาง มันก็ต้องมีวิธีการที่มีความเหมาะสม สมดุล และเกิดสมดุลแห่งอำนาจ ในทางกลับกันครับ ถ้าเราเชื่อในคำพูดนี้จริง เราเชื่อมั่นในอำนาจของประชาชนจริง ผมไม่ทราบว่าทำไมเวลาพี่น้องม็อบสวนยางพาราภาคใต้เขาชุมนุมต่อสู้ ถ้าเชื่อในอำนาจประชาชนจริงทำไมบุคคลสำคัญหลายคนบอกว่ามีการเมืองอยู่เบื้องหลังละครับ ถ้าเชื่อมั่นในอำนาจของประชาชนก็ต้องเชื่อว่าเขามีสิทธิที่จะลุกขึ้นต่อสู้เพื่อชีวิต เพื่อความทุกข์ของเขา ทำไมต้องมีใครไปบงการเขาอยู่เบื้องหลัง เพราะฉะนั้นถ้าเราเชื่อมั่นในอำนาจของประชาชนจริง ๆ เราก็ต้องมีความเข้าใจ และเชื่อจริง ๆ มากกว่าเป็นคำพูดเพื่อประโยชน์ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งเป็น ๒ มาตรฐานนะครับ ผมฝากเป็นข้อสังเกตและแก้ไขการพาดพิงที่เกิดขึ้น ผมไม่อยากได้ยินคำพูดอย่างนี้อีก ท่านประธานครับ ผมได้แปรญัตติในมาตรานี้คือมาตรา ๔ ไว้ ๒ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นแรกเป็นเนื้อความที่ได้พูดถึงการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในระบบการเลือกตั้ง ซึ่งประเด็นนี้ผมก็จะก้าวข้ามไปครับ เพราะว่าการแก้ไขของผม ซึ่งมีเนื้อความว่าการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในระบบเลือกตั้งให้ใช้จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ก็มีความสอดคล้องต้องกันกับมติเสียงส่วนใหญ่ในมาตรา ๓ ผมก็ข้ามประเด็นนี้ไป แต่ว่าผมก็มีความแตกต่างในการแปรญัตติในประเด็นที่ ๒ ผมได้ใช้ข้อความอย่างนี้ครับ มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑๓

และมาตรา ๑๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๑๑๓ การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๑๑ (๒) ให้ใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง โดยให้สมาชิกที่มีการลงทะเบียนเป็นสมาชิกองค์กรดังกล่าวไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันเลือกตั้งมีสิทธิออกคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้สมัครได้หนึ่งเสียง และให้ใช้วิธีการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ ผมเชื่อว่าตรงนี้มิได้ขัดหลักการใด ๆ ของการพิจารณามาตรา ๓ ที่ผ่านมา ซึ่งก็เป็นไปตามรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๐๒ ผมยังมีความเชื่อว่าตราบใดที่รัฐสภายังไม่ได้ลงมติในวาระที่ ๓ หลักการเนื้อความต่าง ๆ มันมีสิทธิถูกปรับแก้ได้ตามมาตรา ๑๑๒ ของรัฐธรรมนูญ เป็นไปได้ทั้งนั้นละครับ ถ้ามีการอภิปรายที่ประกอบไปด้วยเหตุด้วยผลที่มีความเหมาะสมรับฟังได้ น่าเชื่อถือ ชี้ให้สมาชิกรัฐสภาส่วนใหญ่เห็นว่าการตัดสมาชิกวุฒิสภาในระบบสรรหานั้น มันทำให้เกิดการกินรวบประเทศไทยหรือดุลอำนาจในทางการเมืองมันเสียลง มันทำให้เกิดการย้อนยุคไปสู่วิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เป็นไปได้ที่อาจจะทำให้สมาชิกรัฐสภาไม่ว่าจะอยู่พรรคไหนก็อาจจะเห็นสอดคล้องเป็นทางเดียวกัน แล้วได้เห็นตระหนักถึงความสำคัญของลักษณะพิเศษของวุฒิสภา อำนาจพิเศษของวุฒิสภา หรือสถานะพิเศษของวุฒิสภา แล้วก็อาจจะมีการลงมติในช่วงท้ายที่จะปรับเปลี่ยนข้อความต่าง ๆ ให้มันสอดคล้องต้องกัน และธำรงรักษาสมาชิกวุฒิสภาในระบบสรรหาเอาไว้ได้ มิได้ขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญแต่ประการใด ท่านประธานที่เคารพครับ ที่ผมต้องย้ำประเด็นนี้อีกครั้งหนึ่งในประเด็นที่แตกต่างจากการอภิปรายในวาระที่ ๓ ผมต้องการจะบอกท่านประธานว่า สมาชิกวุฒิสภาแตกต่างจากสภาผู้แทนราษฎรหลายสิ่งหลายส่วนนะครับ ----------

สมาชิกวุฒิสภามีอำนาจพิเศษเป็นอำนาจเฉพาะซึ่งแตกต่างจากสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็ดี รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็ดี จึงได้กำหนดรูปแบบของคุณสมบัติและวิธีการได้มาที่แตกต่างจากสภาผู้แทนราษฎร การอภิปรายของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติหลายท่านก็ได้ย้ำให้เห็นชัดเจนว่าถ้าเราเชื่อว่าการเลือกตั้งคือการยึดโยงกับประชาชนเป็นประชาธิปไตยในทางตรงเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบ ทำไมตำแหน่งที่มีความสำคัญในทางบ้านเมืองอีกหลายตำแหน่งเราจึงไม่ใช้วิธีการเลือกตั้ง เช่นตำแหน่งประธานศาลฎีกา เช่นประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือประธาน ป.ป.ช. หรือผู้ประธานผู้ตรวจเงินแผ่นดินต่าง ๆ เหล่านี้ทำไมเราไม่ใช้วิธีการเลือกตั้ง ก็เพราะว่าผู้ดำรงตำแหน่งเหล่านี้มีสถานะพิเศษ และมีอำนาจพิเศษ และที่สำคัญก็คือมีสถานะพิเศษตรงที่ว่าเขาต้องเป็นอิสระและไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง เขาไม่อาจจะมาจากสภาผู้แทนราษฎรได้อย่างแน่นอน เพราะสภาผู้แทนราษฎรนั้นยึดโยงกับเรื่องของเสียงข้างมาก เรื่องของพรรคการเมือง เรื่องของนโยบายพรรค เรื่องของสัญญาประชาคมที่ให้ไว้ในการหาเสียงเลือกตั้ง ตรงนี้จึงเป็นเหตุผลที่เราต้องแยกอำนาจของวุฒิสภาออกมาเป็นอำนาจพิเศษ เหตุผล ๓ ข้อง่าย ๆ ที่ผมเชื่อว่าถ้าผมอภิปรายผ่านท่านประธานสภาไปยังพี่น้องประชาชนเจ้าของประเทศที่รับฟังอยู่ทางบ้านก็จะเห็นสอดคล้องต้องกัน การบัญญัติให้สมาชิกวุฒิสภามีอำนาจพิเศษตรงนี้ อย่างน้อย ๆ มันจึงเกิดเหตุการณ์ ๓ อย่างที่เกิดขึ้น

ประการที่ ๑ คือมันเลยมี ๒ สภาครับ การที่มี ๒ สภานั้นก็เหตุผลเดียวครับ เขาต้องการให้วุฒิสภามีสถานะพิเศษและใช้อำนาจพิเศษโดยเป็นอิสระและไม่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองด้วยทุกมิติ

ประการที่ ๒ เขาจึงให้อำนาจวุฒิสภาในการแต่งตั้งถอดถอนตำแหน่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารบ้านเมือง ตุลาการรัฐธรรมนูญ ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ป.ป.ช. ผู้ตรวจเงินแผ่นดิน หรือคณะกรรมการอื่น ๆ อีกจำนวนมากมาย ถ้าเขาไม่ต้องการสถานะที่พิเศษหรืออำนาจพิเศษ เขาก็คงใช้อำนาจนี้เป็นอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร แต่มันเป็นไปไม่ได้ครับ สภาผู้แทนราษฎรซึ่งยึดโยงกับพรรคการเมือง ยึดโยงกับนโยบายของพรรค หรือสัญญาประชาคมที่ให้ไว้กับประชาชน หรืออาจจะยึดโยงกับคนอยู่แดนไกลอะไรก็ว่าไป ถ้าสภาผู้แทนราษฎรมาให้กำเนิดองค์กรเหล่านี้ ก็เสร็จหมดละครับ อย่างที่ผมได้เคยอภิปรายไปในมาตรา ๓ เขาจึงต้องแยกให้องค์กรซึ่งมีผลต่อบ้านเมืองเหล่านี้มาถูกกำหนดการกำเนิดการแต่งตั้งถอดถอนต่าง ๆ จากองค์กร ซึ่งไม่เกี่ยวข้องทางการเมือง

เขาจึงกำหนดคุณสมบัติและที่มาของวุฒิสภาที่แตกต่างจากผู้แทนราษฎรโดยสิ้นเชิง และเหตุผลที่ ๓ ที่เห็นกันง่ายที่สุด ท่านประธานครับ ในวุฒิสภาไม่มีตำแหน่งผู้นำฝ่ายค้านในวุฒิสภา ซึ่งแตกต่างจากสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีตำแหน่งนี้ เหตุผลมีอย่างเดียวเขาไม่ต้องการให้วุฒิสภาแบ่งฝักแบ่งฝ่ายเป็นฝ่ายค้าน เป็นฝ่ายรัฐบาล เป็นฝ่ายสนับสนุน เป็นฝ่ายตรวจสอบคัดค้าน สมาชิกวุฒิสภาที่มีจำนวน ๑๕๐ คนตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มีสถานะเดียวกันทั้งสิ้น ไม่แบ่งฝักแบ่งฝ่าย ก็คือการใช้อำนาจในการตรวจสอบ ในการกลั่นกรอง ในการกำเนิดและถอดถอนองค์กรอิสระ ทั้งหมดนี้ท่านประธานคงเห็นนะครับว่า สมาชิกวุฒิสภามีสถานะพิเศษ มีอำนาจพิเศษ ที่มาจึงต้องแตกต่างจากพวกเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่การแก้ไขรัฐธรรมนูญให้สมาชิกวุฒิสภากับสภาผู้แทนราษฎรมีคุณสมบัติเดียวกัน แตกต่างแค่เรื่องอายุ ซึ่งก็ไม่เป็นนัยสำคัญเพราะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอายุเกินกว่า ๔๐ ปี ก็เป็นส่วนใหญ่ของสภาอยู่แล้ว เมื่อไม่มีความแตกต่างกันทั้งสิ้นในเรื่องของคุณสมบัติ มันก็ไม่มีเหตุผลความจำเป็นอะไรทั้งสิ้นที่จะต้องมีสมาชิกวุฒิสภา และผมถือว่าเรื่องนี้ขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นพวกเราจึงมีความเห็นว่ามันยังต้องดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาในระบบสรรหาเอาไว้เพื่อจะทำหน้าที่ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ แต่เพื่อให้เกิดความโปร่งใส เกิดความสบายใจมากขึ้นในเรื่องของที่มา ที่มาแต่เดิมสมาชิกวุฒิสภาก็มาจากคณะกรรมการทั้งหมด ๗ ท่าน ไม่ว่าจะเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือผู้พิพากษาในศาลฎีกา ซึ่งจริง ๆ ๗ ตำแหน่งนี้ก็ถือเป็นบุคคลซึ่งสังคมให้ความไว้วางใจอย่างสูงสุดครับ แต่ว่าถ้าเรายังมีความรู้สึกว่าจะให้คน ๗ คนมาใช้สิทธิแทนประชาชน ๖๕ ล้านคนได้อย่างไร ไม่เป็นการยึดโยงกับประชาชน ผมก็จึงแปรญัตติตรงนี้เพื่อแก้ไขช่องโหว่หรือความไม่ไว้วางใจตรงนี้ ก็แปรญัตติว่าถ้าอย่างนั้นก็ให้เป็นการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในระบบสรรหาโดยการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ----------

โดยใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง แล้วก็ให้ผู้ที่จะสมัครเป็นสมาชิกวุฒิสภาในระบบนี้ ๑๐๐ คน ก็ลงสมัครครับ ก็สร้างบัญชีขึ้นมาเป็นผู้สมัครเบอร์ ๑ ไปถึงเบอร์ ๒๐๐ เบอร์ ๓๐๐ เบอร์ ๔๐๐ แต่ประชาชนก็มีสิทธิลงคะแนนได้ ๑ เสียง ๑ คน ผมเชื่อในกระบวนการอย่างนี้ มันจะทำให้วุฒิสภาก็ไม่ต้องยึดโยงกับเรื่องของพื้นที่ ซึ่งมีสภาผู้แทนราษฎรหรือพวกเราทำหน้าที่ในมิติของพื้นที่หรือมิติของจังหวัดอยู่แล้ว ก็จะเกิดความยึดโยง เพราะผมเชื่อว่าถ้าเกิดระบบที่เปิดกว้างเช่นนี้ผู้ที่จะลงสมัครก็จะมีความหลากหลายในอาชีพ ยกตัวอย่างครับในสภาของเรามันควรจะมีตัวแทนพี่น้องชาวประมงอย่างน้อยสัก ๑ ท่าน ๑ คน วันนี้ก็แทบไม่มีนะครับ ที่มีก็คือฝากงานฝากภาระไว้กับพวกเรานี่ครับ แต่ถ้ามีการเลือกตั้งทั้งประเทศ ๑๐๐ คน ๒๐๐ คนต่าง ๆ ก็ว่าไปนี่ ผมเชื่อว่าถ้าเขาลงระบบ ๑ จังหวัด ต่อ ๑ คน เขาอยากมาก เพราะชาวประมงจะเป็นเสียงส่วนน้อยในแต่ละจังหวัด แต่ถ้ารวมทั้งประเทศ ผมเชื่อว่าชาวประมง ๒,๐๐๐,๐๐๐ คน เขาสร้างตัวแทนเข้ามาอยู่ในสภาแห่งนี้ได้ เช่นเดียวกับตัวแทนชาวไร่ข้าวโพด ตัวแทนชาวสวนยาง ตัวแทนของมิติทางสังคมเศรษฐกิจอื่น ๆ อีกมากมายก่ายกอง ผมเชื่อว่าโดยระบบแห่งนี้ครับ มันจะมีสมาชิกวุฒิสภาในระบบสรรหาที่ยึดโยงกับประชาชนโดยตรง ไม่ถูกครหาหรือถูกบิดเบือนเจตนาไปอย่างที่ผ่านมาว่ามาจากคนแค่ ๗ คนนะครับ ฉะนั้นคิดว่าจึงเป็นประเด็นการแปรญัตติที่ผมเชื่อว่าผมก็จะพยายามใช้โอกาสตรงนี้และในมาตราต่อไป รวมทั้งเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกหลายท่านที่จะแปรญัตติและอธิบายเหตุผลเพื่อโน้มน้าวสมาชิกรัฐสภาเสียงส่วนใหญ่ให้เห็นสอดคล้องต้องกัน ซึ่งนั่นเป็นสิทธิโดยชอบตามรัฐธรรมนูญ

สุดท้ายท่านประธานครับ วันนี้ผมพูดจาไม่รุนแรงเหมือนที่ผ่านมานะครับ เพราะว่าก็ต้องการให้บรรยากาศมันเดินสบาย ๆ ผมก็ขอจบลงด้วยเรื่องเบา ๆ สักเรื่องหนึ่ง เพื่อให้บรรยากาศสภาแห่งนี้เป็นไปอย่างผ่อนคลายมีสีสันมากขึ้น แต่ว่ามันก็เป็นตัวอย่างซึ่งเทียบเคียงกับประเทศไทยได้อย่างน่าสนใจ ท่านประธานครับ ท่านประธานเคยดูหนังไหมครับ มันมีภาพยนตร์ไทยอยู่เรื่องหนึ่งนะครับ ซึ่งเขายกย่องว่าเป็นหนังสยองขวัญที่ดีที่สุดตั้งแต่ประเทศไทยเคยสร้างมานะครับ เรื่องชัตเตอร์กดติดวิญญาณ เรื่องนี้ฝรั่งยังซื้อเอาไปรีเมค (Remake) ที่ฮอลลีวูด (Hollywood) นะครับ คนนิยมมาก ผมก็เคยดูอยู่ครั้งหนึ่งครับ ก็ต้องยอมรับว่าไอเดีย (Idea) คนสร้างเขาสุดยอด แล้วมันก็เทียบเคียงได้กับการเมืองไทย เรื่องชัตเตอร์ติดวิญญาณนี่ครับ พระเอกอยู่ดี ๆ มันเมื่อยที่คอครับ เมื่อยที่หลังครับ

ไปหาหมอหมอก็ไม่พบเหตุผิดปกติอะไรครับ ก็ไม่รู้มันเมื่อยมันปวดหลังปวดคออยู่ตลอดเวลา เพราะเหตุอะไร จนกระทั่งวันหนึ่งเขาถ่ายรูปแล้วมันไปติดรูปขึ้นมารูปหนึ่งซึ่งเห็นแล้วแทบช็อคครับ มันติดวิญญาณ คือมันมีวิญญาณผู้หญิงคนหนึ่งที่พระเอกไปทำให้เสียชีวิต เอาไว้วิญญาณมันมาขี่อยู่ที่คอครับ มองด้วยตาเปล่ามองไม่เห็น แต่พอถ่ายรูปติดวิญญาณขึ้นมามันขี่คอและตรงนั้นเดินไปไหนมันขี่คอตลอดเลย มันทำให้พระเอกก็ปวดคออยู่ตลอดเวลานะครับ มันก็เทียบเคียงคล้าย ๆ ประเทศไทยเหมือนกัน ผมไม่รู้ว่าวันนี้มันมีใครขี่คอประเทศไทยอยู่บ้างหรือไม่ และคำถามสุดท้ายผมขอฝากถึงท่านประธานครับ ท่านประธานเมื่อยคอบ้างไหมครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อย่าได้ห่วง ไม่ต้องห่วงนะครับ บริหารคอตลอด เชิญท่านมณเฑียร บุญตัน ครับ อย่าได้ห่วงครับ ขอบคุณมากที่ห่วงนะครับ เชิญท่านมณเฑียรครับ

นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาคอื่น ก่อนอื่นกระผมต้องขอขอบพระคุณท่านประธานนะครับที่ได้ให้โอกาสพวกเราที่ได้สงวนคำแปรญัตติ ได้อภิปรายชี้แจงเหตุผลว่าเพราะเหตุใดเรายังคงยืนยันที่จะชี้แจงเหตุผลของเรา แม้ว่าสาระสำคัญส่วนหนึ่งของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะได้มีการลงมติไปแล้วในมาตรา ๓ ก็ตามนะครับ ทั้งนี้พวกกระผมเชื่อว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งนี้มีผลเป็นการกระทบต่อสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญ เพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างดุลอำนาจระหว่างสถาบันทางการเมือง ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และก็ตุลาการ รวมถึงองค์กรอิสระนะครับ เพราะฉะนั้นการเอ่ยถึงเชื่อมโยงไปยังมาตราที่ได้ลงมติไปแล้วหรืออาจจะต้องมีการเชื่อมโยงไปยังมาตราอื่นหลังจากนี้ กระผมจะพยายามหลีกเลี่ยงครับ แต่ก็ต้องยอมรับว่าบางส่วนนั้นมีความจำเป็นต้องเชื่อมโยงนะครับ ไม่มีเจตนาจะไปล่วงล้ำก้ำเกินผู้ใดครับ ท่านประธานที่เคารพครับ แม้ว่าผมเองจะไม่เห็นด้วยกับหลักการในการแก้ไขครั้งนี้ ----------

ด้วยเหตุผลที่ได้กล่าวไปแล้วนะครับ ผมก็เลยมีความเป็นห่วงอย่างยิ่งว่าการที่เราได้ยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ โดยให้เหตุผลว่าเมื่อไม่มี ส.ว. สรรหาแล้วนี้ก็ไม่มีความจำเป็นต้องมีคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ไม่มีความจำเป็นจะต้องกำหนดวิธีการสรรหาหรือแม้กระทั่งหลักเกณฑ์ คุณสมบัติของผู้ที่ได้รับการสรรหา เราตัดแค่นั้นครับ แต่ว่าเรายังคงทิ้งร่องรอยของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาไว้ในมาตราอื่น ผมเข้าใจว่าเกิดจากความเผลอเรอ ไม่ได้เกิดจากเจตนาอะไรหรอกครับ แต่ความเผอเรอนี่ละครับที่มันจะเป็นปัญหาในการบริหารราชการแผ่นดินต่อไปในอนาคต เพราะว่าเรามีรัฐธรรมนูญที่กล่าวถึงสิ่งที่ได้ตัดออกไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นในมาตรา ๒๓๕ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่จัดการเลือกตั้งและจัดการสรรหา ในมาตรา ๒๓๘ และมาตรา ๒๔๐ ก็ได้กล่าวถึงเรื่องของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหา แม้ว่าท่านจะได้กล่าวถึงในมาตรา ๑๐ ว่าจะมีการพิจารณาในลำดับต่อไปก็ตามนะครับ ผมคิดว่าตราบใดที่เรายังพิจารณามาตราที่ยังคงกล่าวถึงหรือยังคงไว้ซึ่ง ส.ว. สรรหา การตัดออกไปเลยอาจจะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติได้ อย่างไรก็ตามเมื่อกระผมได้ยอมรับมติในมาตรา ๓ ไปแล้ว กระผมก็ได้แปรญัตติที่สอดรับเสมือนว่าผมจะรู้ชะตากรรมล่วงหน้านะครับท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้แปรญัตติไม่ได้ไปขัดต่อหลักการในเรื่องการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครับ และแม้ว่าการกำหนดให้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง กระผมก็ได้แปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๑๒ ซึ่งท่านก็ได้โหวตไปแล้วนี่นะครับแล้วผมก็แพ้แล้วนี่นะครับ ผมก็ยังมีความคาดหวังว่าหากท่านกรรมาธิการได้ฟังคำอภิปรายของกระผมแล้วเผื่อท่านจะได้ทบทวนความคิดของท่านว่าการกำหนดให้ประเทศไทยเป็นเขตเลือกตั้งนั้นน่าจะมีความเหมาะสม น่าจะได้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิของคนไทยทั้งชาติ เป็นคนที่จะทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบ ถ่วงดุล โดยปราศจากอคติ ปราศจากความลำเอียง เพราะมีที่มาซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายของประชาชนในเชิงประเด็นต่าง ๆ ทั้งในเรื่องสาขาอาชีพ สถานะทางสังคม ความเชื่อทางศาสนา พื้นฐานทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ เป็นต้นนะครับ กระผมคิดว่าในมาตรา ๔ ที่กระผมได้ขอแปรญัตติเป็นมาตรา ๑๑๓ นั้น ได้กำหนดที่มาของผู้ที่จะได้รับการเลือกตั้งท่านประธานที่เคารพครับ ซึ่งกระผมคิดว่าที่มาหรือฐานที่เราจะใช้เป็นตัวกำหนดผู้ที่จะได้รับเลือกตั้งนั้น ส.ว. สรรหาได้กำหนดไว้ดีแล้วครับท่านประธาน ส.ว. สรรหาตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้แบ่งกลุ่มผู้ที่จะได้รับการเสนอชื่อเอาไว้ ๕ กลุ่ม ไม่ได้แบ่งมาก ไม่ได้ซอยย่อย

ไปตามชื่อสาขาอาชีพครับ แล้วผมเห็นด้วยกับท่าน ขอประทานโทษนะครับ ท่านประธานกรรมาธิการก็ดี หรือท่านผู้นำพรรคฝ่ายค้านก็ดีว่าการแบ่งสาขาอาชีพนั้นอาจจะแบ่งได้ยาก เพราะไม่รู้จะกำหนดสาขาอาชีพอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นการแบ่งกว้าง ๆ ๕ กลุ่ม เช่น วิชาการ วิชาชีพ ภาครัฐ ภาคเอกชน ซึ่งก็คงหมายถึงธุรกิจเอกชน และภาคอื่น ซึ่งโดยส่วนใหญ่ก็หมายถึงองค์กรภาคประชาสังคมหรือองค์กรพัฒนาเอกชนนั่นเอง การกำหนดไว้ ๕ กลุ่มใหญ่ ๆ นี่ละครับจะเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความหลากหลายในด้านต่าง ๆ สามารถที่จะได้รับการได้เสนอชื่อ ที่กระผมกำหนดให้คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่เหมาะสมที่ทำหน้าที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาครับ ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรด้านเหล่านี้นะครับ ทั้ง ๕ ภาคนี่นะครับ เสร็จแล้วกรรมการจัดการเลือกตั้งก็นำมาตรวจสอบคุณสมบัติเบื้องต้น ซึ่งเราจะกล่าวในมาตราต่อไปในอนาคตนะครับ เมื่อคุณสมบัติครบถ้วนแล้วก็นำมาจัดทำเป็นบัญชีรายชื่อครับ ----------

อาจจะใช้วิธีจับฉลาก อาจจะใช้วิธีเรียงตามตัวอักษรอันนั้นก็แล้วแต่ครับไปกำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้ครับ กระผมเชื่อว่าถ้าเราใช้บัญชีรายชื่อที่มาจากการเสนอชื่อขององค์กรต่าง ๆ ทั้ง ๕ ภาค เป็นฐานในการให้พี่น้องประชาชนได้ตัดสินใจ ทั้งนี้ทั้งนั้นผมเชื่อในอำนาจ เชื่อในเสรีภาพ เชื่อในศักยภาพของพี่น้องประชาชนครับว่าถ้าเราได้จัดทำบัญชีรายชื่อที่สะท้อนถึงความหลากหลาย สะท้อนถึงคุณสมบัติที่แตกต่างจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะหน้าที่ต่างกัน อำนาจหน้าที่ต่างกันนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อคุณสมบัติสะท้อนความหลากหลายของสังคมเช่นว่านี้แล้ว พี่น้องประชาชนก็สามารถที่จะใช้วิจารณญาณ ใช้เสรีภาพในการที่จะเลือกบุคคลที่ถือว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิระดับชาติที่เหมาะสมที่สุดเข้ามาทำหน้าที่ เข้ามาทำหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมายครับ เพราะกฎหมายนี้เราจะใช้กับคนทั้งชาติ เราไม่ได้ใช้กับคนพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง จะทำหน้าที่ติดตามตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินซึ่งก็จะทำหน้าที่อย่างเป็นอิสระ ไม่ยึดโยงกับพรรคการเมือง ไม่อยู่ภายใต้อาณัติของการอุปถัมภ์ ไม่ว่าจะเป็นอุปถัมภ์ในเชิงเครือญาติ อุปถัมภ์ในเชิงเพื่อนฝูงหรือว่าอุปถัมภ์ในเชิงของอุดมการณ์ของพรรคการเมืองที่สังกัดหรือที่รู้จัก เพราะฉะนั้นการยึดโยงกับพี่น้องประชาชนถามว่ายึดโยงหรือไม่คำตอบคือยึดโยงครับ เพราะองค์กรที่จะเสนอรายชื่อบุคคลเพื่อรับการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชนก็เป็นองค์กรที่มาจากประชาชนครับ สะท้อนความหลากหลายในสังคมปัจจุบันครับ พี่น้องประชาชนทั้ง ๖๕ ล้านคนทั่วประเทศได้ใช้สิทธิในการเลือกบุคคลที่จะมาเป็นสมาชิกวุฒิสภาโดยเลือกเพียง ๑ คนจากแต่ละบัญชีรายชื่อครับ เราจะไม่บังคับให้พี่น้องประชาชนไปลงทะเบียนสังกัดกลุ่มภาคหนึ่งภาคใดครับ แต่ท่านสามารถเลือกได้ทั้ง ๕ บัญชีเพียงแต่ว่าท่านจะเลือกได้บัญชีละ ๑ คน การนับคะแนนก็เอาคนที่มีคะแนนสูงสุดเรียงลำดับไปจนถึงคนที่มีคะแนนน้อยสุดตามจำนวนที่เราต้องการครับ เพราะฉะนั้นข้อเสนอของกระผม ผมคิดว่ายังใช้ได้และไม่ได้ขัดกับหลักการของการเลือกตั้งครับ ไม่ได้ขัดหลักการประชาธิปไตยทั้งประชาธิปไตยแบบตัวแทนและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม แม้ว่ากระผมจะไม่ได้แปรญัตติไปไกลถึงขนาดที่กระผมได้นำเสนอแนวคิดบนเฟสบุ๊ก (Facebook) เมื่อ ๒ วันก่อนนะครับ แต่กระผมอยากจะฝากไว้เลยนะครับว่า ถ้าเราคิดว่าการเลือกตั้งโดยตรงเป็นสิ่งที่ถือว่าเป็นตัวชี้วัดความเป็นประชาธิปไตยแล้วละก็ เราน่าที่จะกำหนดกติกาของเราให้ยอมรับว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถที่จะเลือกว่าเขาจะสังกัดพรรค หรือไม่สังกัดพรรคใดก็ได้

สมาชิกวุฒิสภาก็ไม่ควรมีข้อห้ามครับ แต่อย่างไรก็ตามก็คงจะไปพูดในคุณสมบัติ ในมาตราต่อไป แล้วถ้าการเลือกตั้งเป็นตัวชี้วัดความเป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์แล้ว ฝ่ายบริหารก็ควรจะเป็นอิสระจากฝ่ายนิติบัญญัติโดยสิ้นเชิง นายกรัฐมนตรีก็ควรจะมาจากการเลือกตั้งครับ และถ้าเราจะกระจายอำนาจกันสุด ๆ ไม่มีการแทงกั๊ก แสดงความจริงใจต่อพี่น้องประชาชน เราก็ควรจะเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัดไปเลยนะครับหรืออาจจะยกระดับ อบจ. ให้ทำหน้าที่แทนแล้วก็ยุบราชการส่วนภูมิภาคไปเลย เหล่านี้เป็นต้นครับ ระบบราชการทั้งหมดก็ควรจะเลือกตั้งกันให้หมดไม่ว่าจะเป็นปลัดกระทรวง อธิบดี ผู้อำนวยการโรงพยาบาล ผู้อำนวยการโรงเรียนครับ ผมคิดว่าสังคมน่าจะเริ่มเรียนรู้ได้แล้วนะครับว่าการเลือกตั้งนั้นแม้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของประชาธิปไตยเรา แต่ก็ใช่ว่าการเลือกตั้งจะใช้ได้ทุกกรณีนะครับ การเลือกตั้งเป็นเพียงวิธีการหนึ่งของการกำหนดกติกาการเข้าสู่อำนาจหรือการเข้าสู่ตำแหน่งที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งก็ต้องกำหนดเกณฑ์กติกาให้เหมาะสม อย่างไรก็ตามครับ ผมไม่ปฏิเสธการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครับ แล้วผมก็ได้เสนอแนวทางไว้แล้วก็คือเป็นการเลือกตั้งโดยอาศัยประเทศไทยเป็นเขตเลือกตั้งให้คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ที่เหมาะสมจะเป็น ส.ว. ----------

จากองค์กรภาคต่าง ๆ ทั้ง ๕ ภาค สะท้อนหลักการวิธีการเดียวกันกับ ส.ว. สรรหา เพียงแต่ว่าเราไม่ได้รบกวนให้ท่านผู้อาวุโส ท่านผู้มีตำแหน่งอันทรงเกียรติ ๗ ท่าน แต่เปลี่ยนไปให้พี่น้อง ๖๕ ล้านคนเป็นผู้เลือกแทน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเราก็จะได้สมาชิกวุฒิสภาที่มีคุณสมบัติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสะท้อนความหลากหลายของสังคม แถมยังไม่พอมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศครับ ไม่อยู่ภายใต้อาณัติของผู้ใดครับ พี่น้องทั้งประเทศเป็นผู้เลือกครับ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศครับ ผมคิดว่าข้อเสนอของผมนั้นน่าจะมีน้ำหนักพอ น่าจะเป็นประชาธิปไตยพอ น่าจะสะท้อนความเป็นธรรมาภิบาลพอ และน่าจะสะท้อนการถ่วงดุลอำนาจซึ่งเป็นสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้าทำเช่นนี้แล้วผมคิดว่าเรายังคงรักษาเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ไม่กระทบสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญ และเป็นการเดินหน้าประเทศไทยไปสู่การปฏิรูปที่แท้จริงครับ กระผมจึงขอเรียนฝากท่านประธานและคณะกรรมาธิการวิสามัญได้โปรดรับข้อเสนอของผมไว้พิจารณา ท่านยังสามารถจะทบทวนได้นะครับ ไม่มีความจำเป็นจะต้องเร่งรัด รีบเร่งรวบรัดตัดตอนครับ เรายังมีเวลาครับ ปัญหาของพี่น้องประชาชนมีหลายอย่างที่ควรจะได้รับการแก้ไขครับ เรื่องของการปฏิรูปทางการเมืองนั้นเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ควรจะกระทำด้วยความรอบคอบ ใช้สติให้มากที่สุดครับ มองรอบด้านครับ และพี่น้องประชาชนและพวกเราทุกคนในประเทศนี้จะได้รับประโยชน์ถ้วนหน้ากันครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร นะครับ เสร็จแล้วก็เป็น ท่านรสนา โตสิตระกูล แล้วกลับมาที่ ท่านพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ นะครับ เชิญครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นนะครับผมต้องขอชื่นชมผู้ที่อภิปรายจบไปเมื่อสักครู่ ขอประทานอภัยที่เอ่ยนาม ท่านมณเฑียร บุญตัน ท่านเป็นตัวอย่างหนึ่งของ ส.ว. ที่มาจากการสรรหา ซึ่งท่านเป็นสมาชิกวุฒิสภาคุณภาพที่อยู่ในหัวใจของกระผม และผมเชื่อว่าอยู่ในหัวใจของประชาชนในประเทศไทยอีกหลายสิบล้านคน ส่วนหนึ่งแสดงให้เห็นว่าสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหานั้นมีคุณภาพจริง ทำหน้าที่เป็นตัวแทนให้แก่พี่น้องประชาชนปวงชนชาวไทยได้อย่างแท้จริง ท่านประธานครับ

ผมต้องขอขอบพระคุณที่ท่านประธานรัฐสภาได้ให้โอกาสกระผมได้ปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย โดยไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายหรือความครอบงำใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนชาวไทย โดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ขอขีดเส้นใต้อีกครั้งนะครับ โดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านประธานรัฐสภาก็จะมีหัวใจ มีความเชื่อมั่นเช่นเดียวกับกระผมในการทำหน้าที่ตรงนี้ ท่านประธานรัฐสภาครับ กระผมได้ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความใน มาตรา ๔ เป็นดังนี้

มาตรา ๑๑๓ การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาตาม มาตรา ๑๑๑ (๒) ให้ใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง โดยให้สมาชิกที่มีการลงทะเบียนเป็นสมาชิกองค์กรดังกล่าวไม่น้อยกว่า ๑ ปี องค์กรดังกล่าวก็คือองค์กรที่ผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ใน มาตรา ๓ ถึงวันเลือกตั้ง มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ ๑ เสียง และให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ ท่านประธานรัฐสภาครับ เพราะเหตุนี้ครับ เพราะผมเชื่อว่าถ้าใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง ----------

การเลือกตั้งโดยทางอ้อม ซึ่งการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาจำนวนอีก ๑๐๐ คนนั้น จะมีฐานที่มาโดยเป็นผู้แทนของประชาชน จากฐานอาชีพต่าง ๆ โดยให้ประชาชนที่ประกอบอาชีพนั้น ๆ ได้เลือกผู้แทนของตนขึ้นมาทำหน้าที่เป็นสมาชิกวุฒิสภา โดยให้ประชาชนเลือกตั้งบุคคลผู้สมควรเป็นสมาชิกวุฒิสภา จากบัญชีรายชื่อที่เสนอมาจากองค์กรต่าง ๆ นี่คือหลักของความหลากหลายครับท่านประธาน หลักของความหลากหลายนั้นเป็นส่วนประกอบในสภาจะทำให้สถาบันการเมืองของเรานี้ประกอบไปด้วยบุคคลที่หลากหลาย เพราะมีความหลากหลายในอาชีพ ความหลากหลายจะเป็นประโยชน์ต่อการตรากฎหมาย การกระจายอาชีพออกเป็นหลายบัญชี โดยมุ่งเน้นกลุ่มประชาชน กลุ่มอาชีพที่มีผลต่อสังคมโดยภาพรวมที่แตกต่างกัน การรวมบัญชีที่สามารถนำมารวมในบัญชีเดียวกันได้โดยมุ่งพิจารณาด้านองค์ความรู้และความสามารถที่จะเป็นประโยชน์แก่การปกครองประเทศ และที่สำคัญ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนที่มีอาชีพทุกคน มีสิทธิเลือกผู้แทนได้อย่างเท่าเทียมก็ถือว่าเป็นการยึดโยงกับประชาชนเช่นเดียวกัน การที่ผมแปรญัตติโดยใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้งก็เพื่อแก้ปัญหาความเกี่ยวพันใกล้ชิดกับนักการเมืองและพรรคการเมือง แนวทางการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ผมจึงกำหนดให้ความเป็นสมาชิกวุฒิสภานั้นเป็นตัวแทนจากหน่วยหรือชุมชนทางการเมือง คือกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ให้ชัดเจนและแตกต่างจากฐานของการได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กล่าวคือใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง และให้เลือกตั้งโดยประชาชนตามสาขาอาชีพ ตามฐานอาชีพ ทั้งนี้ก็เพื่อให้เราได้สมาชิกวุฒิสภาที่มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ ไม่ต้องมาเรียนรู้เพิ่มเติม เพราะหน้าที่หลักคืออะไรครับ ซึ่งผมได้อภิปรายไปเมื่อคราวที่แล้ว คือการกลั่นกรองกฎหมาย จึงจำเป็นต้องมีองค์ความรู้ มีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายและหน้าที่ที่สำคัญ ผมต้องย้ำกับพี่น้องประชาชนที่ชมการถ่ายทอดอยู่อีกครั้งหนึ่งว่า เพราะหน้าที่ที่สำคัญในเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งยวด และสำคัญมาก ๆ ที่เราจะต้องได้สมาชิกวุฒิสภาที่มีความรัก มีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข นั่นคือหน้าที่การให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ รับทราบหรือให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติ นี่ครับ สำคัญมากไหมครับพี่น้องประชาชน ผมเชื่อว่าสำคัญจริง ๆ นอกเหนือจากนั้นยังให้ความเห็นชอบในการทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศ และอำนาจหน้าที่ในการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง อย่างนี้ผมจึงต้องการให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งโดยทางอ้อม และใช้เขตประเทศ

เป็นเขตเลือกตั้งเพื่อให้ยึดโยงกับประชาชนทุกสาขาอาชีพ เพื่อแก้ปัญหาความเกี่ยวพันใกล้ชิดกับนักการเมืองและพรรคการเมือง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจะต้องเป็นสมาชิกที่มีการลงทะเบียนในองค์กรอาชีพต่าง ๆ เหล่านี้ เช่น สภาทนายความ ท่านประธานครับสภาทนายความนี้เราถือว่าเป็นสถาบันอิสระ ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของทนายความทั่วประเทศ บุคคลที่มีอาชีพทนายความเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ สมาชิกรัฐสภาหลายท่านก็มีอาชีพทนายความ เป็นส่วนสำคัญในกระบวนการยุติธรรม เป็นที่พึ่งของประชาชน และมีสมาชิกสภาทนายความอยู่ทั่วราชอาณาจักร ถ้าจำไม่ผิด ผมว่าปัจจุบันนี้ก็ประมาณ ๖๐,๐๐๐ กว่าคน ๒. สมาชิกซึ่งต้องลงทะเบียนกับคุรุสภา ซึ่งเป็นหน่วยหลักในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ----------

และเป็นหน่วยดำเนินงานของสภาครู และบุคลากรทางการศึกษาหรือแม้แต่ตัวแทนจากสภาวิชาชีพบัญชีและสมาคมธนาคารไทย ซึ่งผมได้มีความสนิทชิดเชื้อกับท่านสมาชิกวุฒิสภาบางท่าน ซึ่งท่านเคยทำหน้าที่อยู่ในธนาคารไทย รับผิดชอบดูแลเรื่องการเงิน การธนาคาร ก็เป็นบุคคลที่มีความรู้อย่างมาก สามารถทำประโยชน์ให้แก่สภาและประเทศชาติได้อีกเยอะ สภาที่สำคัญอีกสภาหนึ่งนั่นคือสภาเกษตรกรแห่งชาติ ซึ่งถือว่าสภานี้เป็นตัวแทนหลักของพี่น้องเกษตรกรทั่วประเทศ เพราะประกอบไปด้วยผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมหลากหลายสาขาอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ และที่สำคัญบุคคลเหล่านี้มีความรู้มีความเชี่ยวชาญทางด้านเกษตรกรรม สภาที่ผมจะยกตัวอย่างองค์กรอาชีพอีกด้านหนึ่งก็คือสภาอุตสาหกรรมหรือสภาหอการค้า ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องใกล้เคียงกันเราจึงรวมเป็นองค์กรกลุ่มอาชีพเดียวกัน เพราะเป็นตัวแทนของภาคอุตสาหกรรมเอกชนของประเทศไทย เรามีกลุ่มอุตสาหกรรมถึง ๓๙ กลุ่ม เช่น กลุ่มยานยนต์ กลุ่มทำรองเท้า กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก ซึ่งมีสมาชิกถึง ๗๔ จังหวัด ก็ยกเว้นเพียงแต่กรุงเทพมหานคร และจังหวัดแม่ฮ่องสอน นอกจากนั้นก็จะเป็นองค์กรอาชีพสมาคมนักข่าว นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย เป็นต้น หรือแม้แต่สภาข้าราชการพลเรือนแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นองค์กรกลางของข้าราชการ ทั้งอดีตข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างประจำ ส่วนต่าง ๆ

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านฉัตรพันธ์ครับ เดี๋ยวครับมีผู้ประท้วงครับ จะจบอยู่แล้ว ท่านจ่าประสิทธิ์ครับเขาจะจบอยู่แล้ว ซ้ำบ้างไม่เป็นไรนะครับ เชิญท่านประท้วงเรื่องอะไรครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ด้วยความเคารพท่านประธานแล้วก็ผู้อภิปราย แต่บางอย่างถ้ามันนอกเหนือจากข้อบังคับแล้วก็เนื้อเรื่องจริง ๆ มันก็ควรจะเข้าเนื้อเรื่องได้แล้วนะครับ ท่านประธานควบคุมด้วยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยนะครับ ท่านฉัตรพันธ์กำลังจะจบแล้วครับ เชิญครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ท่านประธานครับ เพราะว่าที่ผมต้องอธิบายเพื่อให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจว่าการที่สมาชิกในองค์กรกลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ เหล่านี้เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ความหลากหลายในอาชีพดีอย่างไร สามารถตัดตอนหรือตัดความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับนักการเมืองหรือพรรคการเมืองอย่างใด และที่สำคัญ ไม่มีความอาณัติหรือถูกครอบงำใด ๆ เหมือนสมาชิกบางท่าน ท่านประธานรัฐสภาครับ นอกจากนี้ผมจะยกตัวอย่างอีก ๑ องค์กร นั่นคือสภาวิศวกรซึ่งทำหน้าที่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรควบคุม รวมทั้งพิจารณาพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งเขาก็มีสามาชิกอยู่ทั่วประเทศไทยโดยเหมือนกัน โดยให้ประชาชนที่อยู่ในสาขาอาชีพเหล่านี้ครับ ได้มีการลงทะเบียนเป็นสมาชิกองค์กรอาชีพดังกล่าวไม่น้อยกว่า ๑ ปี นับถึงวันเลือกตั้งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ ๑ เสียง และให้ใช้วิธีการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ นี่ครับคือคำแปรญัตติและข้อเสนอของกระผมที่ต้องให้สมาชิกในรัฐสภาแห่งนี้ให้กรรมาธิการเสียงข้างมากได้โปรดนำไว้พิจารณา ทั้งนี้ก็เพื่อให้ประชาชนทั่วประเทศทุกสาขาอาชีพได้มีสิทธิในการเลือกตั้งกลุ่มตัวแทนของตนเข้าไปทำหน้าที่ในวุฒิสภาเพื่อพิทักษ์รักษาไว้ ซึ่งประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ท่านประธานสภา และพี่น้องประชาชนทางบ้านทุกท่านครับ หลักของประชาธิปไตยครับ นอกจากจะต้องยึดโยงกับประชาชนแล้ว ประชาธิปไตยนั้นยังต้องการการทัดทาน การตรวจสอบจากหลักนิติรัฐ ซึ่งมีหลักความชอบด้วยกฎหมายและหลักการย่อยอื่น ๆ ของหลักเหล่านี้มาเป็นตัวเสริมเสมือนเป็นหลักค้ำยันความถูกต้องชอบธรรมของบรรทัดฐานทางสังคม ซึ่งจะต้องดำรงอยู่ ----------

สิ่งนี้ที่สมาชิกฟากฝ่ายค้านถึงได้พยายามเสนอแนะให้สมาชิกรัฐสภาได้เห็นคล้อยตาม และอยากจะบอกกับพี่น้องประชาชนว่าไม่ว่าลมพายุร้ายของเสียงข้างมากซึ่งมาจากการเลือกตั้งจะพยายามพัดพาสังคมและรัฐให้ผิดเพี้ยนตามแรงของคนหมู่มากเพียงใดก็ตาม เราเชื่อว่าหลักนิติรัฐซึ่งเป็นเสมือนตัวแทนบรรทัดฐานความถูกต้องของสังคมไทยจะต้องอยู่เหนือหลักเสียงข้างมาก ไม่ปล่อยให้เสียงข้างมากสั่นคลอนบรรทัดฐานของสังคมจนโอนเอนเลื่อนไปเลื่อนมาตามแรงของเสียงข้างมากพัดพาไป ซึ่งจะทำลายบรรทัดฐานความถูกต้อง เป็นธรรม ความดีงามในสังคมของเราในอนาคตครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ยังมีรายชื่ออยู่กับผมนะครับอีกประมาณสัก ๑๐ ท่าน ถ้าจะกรุณาช่วยบริหารบุคคลด้วยนะครับ เอาพอสมควรครับ ใครที่พอจะสละได้ก็ขอความกรุณานะครับ ถ้าจะพูดทุกคนก็จะกลายเป็นว่ากติกาที่เราตกลงกันไว้มันก็จะ ขอความร่วมมือ ให้มันพอดีนะครับ เท่าที่มีชื่ออยู่ตอนนี้ก็น่าจะเหมาะสมครับอีกประมาณสัก ๑๐ ท่าน เชิญครับ

นางสาวบุณย์ธิดา สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานคะ บุณย์ธิดา สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในส่วนของทางวิปฝ่ายค้านเองเรายังส่งชื่อไม่ครบทุกท่านนะคะ เพราะว่าเราจะทยอยส่งให้ท่านค่ะ เพราะฉะนั้นเรายังมีสมาชิกที่ต้องการจะสงวนคำแปรญัตติอยู่ค่ะท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็ช่วยกันบริหารหน่อยนะครับ เอาพอเหมาะพอสมนะครับ ท่านสาธิตเชิญครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพผมหารือท่านประธานนิดหนึ่งครับ ผม สาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดระยองครับ เมื่อสักครู่ผมได้ทราบจากท่านประธานวิปรัฐบาลว่าจะมีการนัดประชุมในวันเสาร์วันอาทิตย์ด้วย ซึ่งผมไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่งนะครับ และผมเห็นว่ายังไม่ได้รับการหารือเรื่องนี้จากท่านประธานนะครับ แต่ถ้าเป็นไปตามนั้นผมคิดว่าเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วก็สมาชิกวุฒิสภาเรามีภาระหน้าที่นะครับ ปัญหาในพื้นที่ก็มีเยอะ ปัญหาเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องระดับชาติก็มีมาก แต่ว่าถ้าท่านจะเร่งเพื่อจะให้ประชุมทั้งวันนี้ วันเสาร์ วันอาทิตย์ ผมคิดว่าไม่เป็นธรรมกับเพื่อนสมาชิกทั้งหมด ก็หารือท่านประธานนะครับว่าอย่าเร่งรีบเลยครับ แล้วก็ขอคำยืนยันจากท่านประธานนะครับว่าจะไม่นัดประชุมวันพรุ่งนี้ มะรืนนี้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ท่านครับ ผมก็ต้องฟังเหมือนกัน ผมเองก็ยังตอบไม่ได้เหมือนกัน เมื่อสักครู่ก่อนจะขึ้นบัลลังก์ก็มีคนมาถามผมว่าวันเสาร์ วันอาทิตย์จะมีประชุมไหม ผมก็ตอบว่าไม่รู้ และไม่รู้จริง ๆ เพราะอะไรครับ เพราะผมจะฟังเสียงพวกเรา ทีนี้เสียงพวกเรา สมมุตินะครับถ้าเสียงพวกเราทั้งหมดเห็นตรงกันอย่างไรผมก็ตัดสินใจง่าย แต่ถ้าเสียงพวกเราเห็นไม่ตรงกันผมก็จะตัดสินใจลำบากหน่อย แต่อย่างไรก็แล้วแต่ ผมพยายามจะไม่เอาตัวผมเป็นตัวตั้งครับ ผมจะเอาพวกเราเป็นตัวตั้ง เสียงส่วนใหญ่ว่าอย่างไรผมเอาตามนะครับ เพราะฉะนั้นเอาเป็นว่าวิปลองคุยกันดีกว่าครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : ท่านประธานครับด้วยความเคารพนะครับท่าน คือถ้าท่านคิดอย่างนี้ผมคิดว่ามันไม่ถูกที่ถูกทางนะครับ คือเวลาท่านประธานจะเข้มแข็งในการใช้อำนาจของประธานท่านก็ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่ถูกแต่บทที่ท่านจะใช้อำนาจของท่าน เพราะอำนาจในการเรียกประชุมเป็นดุลยพินิจของท่านโดยแท้นะครับท่านจะกลับไม่ใช้ ท่านบอกจะฟังเสียงเพื่อนสมาชิก ผมคิดว่าท่านต้องกลับนะครับอย่างเช่นสถานการณ์ในสภาถ้ามันกำลังจะมีปัญหาท่านก็เลือกที่จะใช้อำนาจของท่านเพราะฉะนั้นผมคิดว่าท่านควรที่จะใช้อำนาจของท่านในการที่จะตัดสินใจว่าอันไหนเหมาะสมในการเรียกประชุมหรือไม่อย่างไรครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ สุดท้ายผมก็ต้องใช้อำนาจของผมอยู่ดีครับ แต่อำนาจของผมบางทีก็ต้องมีเหตุมีผลนะครับ และผมก็ยังต้องดูก่อนว่าจะต้องอย่างไรนะครับ พอแล้วนะครับ ผมว่าลองคุยกัน วิปคุยกันครับ คุยได้ข้อสรุปตรงกันผมยิ่งสบายใจ เอาอย่างนั้นดีกว่านะครับ ผมว่าต่อดีกว่า ----------

แล้วทีนี้ที่เหลือนี้ครับ ก็ประมาณ ๑๐ ท่าน ถ้าจะกรุณาก็ช่วยบริหารหน่อยนะครับ ไม่ใช่จะพูดกันทุกคนก็คงไม่ไหวนะครับ แล้วแต่ละท่านก็ต้องเข้าใจว่าตอนนี้อยู่ในระหว่างเงื่อนไขที่เราอะลุ่มอล่วยกัน เพราะฉะนั้นก็ขอความกรุณาครับ แต่ละท่านอภิปรายก็น่าจะใช้เวลาที่พอเหมาะพอสมครับ ถ้าจะกรุณานะครับ ก็สักคนละ ๕ นาทีก็น่าจะพอเหมาะสมนะครับ ไม่ได้กำหนดเวลานะครับ แต่เพียงแต่ขอความร่วมมือเท่านั้นเองนะครับ คุณหมอเจตน์มีอะไรครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ขอบคุณท่านประธานครับ ท่านประธานครับ ผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมไม่อยากประท้วงท่านประธานนะครับ ผมยกมือครั้งนี้ผมยกมา ๔ วันแล้วนะครับ ไม่ได้รับการเหลียวแลจากทางท่านประธาน แล้วก็ทางรองประธานรัฐสภาเลยท่านประธานครับ เรื่องที่ผมจะหารือท่านประธานก็คือว่าเรื่องของการประชุมวันเสาร์วันอาทิตย์ ท่านประธานทราบไหมครับว่า พวกเรานี้ได้ปรึกษาหารือกันเรามีความเครียดเรื่องของกำหนดการประชุมที่ไม่ชัดเจนค่อนนี้ข้างมาก แล้วก็มันก็ไม่เคยมีมาก่อนว่าเราจะขยันถึงกับจะต้องใช้วันเสาร์และวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นวันหยุดมาประชุมในเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งก็เท่าที่ฟังการอภิปรายจากสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ มันก็แน่นอนครับ มีทั้งผู้ที่คัดค้านและผู้ที่เห็นด้วย ซึ่งตรงนี้ผมอยากให้ท่านประธานพิจารณาไตร่ตรอง เพราะว่ามันเป็นอำนาจของท่านประธาน ซึ่งท่านประธานเองก็เป็นประธานของรัฐสภาแห่งนี้ ท่านเป็นประธานของฝ่ายสมาชิกซึ่งเป็นฝ่ายรัฐบาล แล้วก็เป็นสมาชิกฝ่ายค้าน แล้วก็สมาชิกวุฒิสภาด้วยนะครับ พวกผมเสนอให้ท่านประธานเรียกขอให้วิป ๓ ฝ่ายนี้เจรจากันนะครับว่าจะเอาอย่างไรกันในเรื่องของวันเสาร์วันอาทิตย์ เพราะพวกเราวางแผนไม่ได้ครับ แต่ว่าเท่าที่เป็นมานี้ครับท่านประธาน ตัวแทนของวุฒิสภานี้ ไม่ได้มาจากปีกของฝ่ายสรรหามาจากปีกของฝ่ายเลือกตั้ง ซึ่งตรงนั้นนี้มันก็ไม่ครอบคลุมมติของสมาชิกวุฒิสภาของพวกเรา ผมอยากจะเสนอให้ท่านประธานให้เชิญวิป ๓ ฝ่าย เขาพิจารณาแล้วก็ตัดสินใจว่าจะประชุมวันเสาร์หรือวันอาทิตย์หรือไม่ครับ เป็นข้อเสนอ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็เมื่อกี้ผมฝากไปแล้วครับให้วิป ๓ ฝ่ายไปหารือกันนะครับ ที่จริงแล้วผมเองก็มีภารกิจเหมือนกันนะครับ ไม่ใช่พวกเราผมก็เหมือนพวกท่านเหมือนกัน แล้วก็คือถ้าจะว่าไปแล้วประชุมเหนื่อยสุดก็ไม่พ้นผม ๒ คน เหนื่อยที่สุดนะครับ แล้วภารกิจก็คงไม่ต่างกับพวกเราก็มีเหมือนกัน ก็สรุปแล้วอยากให้วิปไป

ลองหารือกันครับ ให้ได้ข้อสรุปครับ ผมว่าพอแล้วนะครับ เดี๋ยวให้เขาไปหารือกันนะครับ เข้าประเด็นเลยดีกว่าเสียเวลานะครับ เชิญท่านธานี อ่อนละเอียดครับ เชิญครับท่าน ส.ว. ธานีครับ เชิญนะครับ ขอให้กระชับหน่อยนะครับ เพราะประเด็นก็คงน่าจะไม่มีอะไรมาก

นายธานี อ่อนละเอียด สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ไม่มีครับท่าน กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายธานี อ่อนละเอียด สมาชิกวุฒิสภา จากการสรรหาภาคอื่น

(พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านธานีครับ ขออภัยครับ เชิญท่านวินัยครับ เชิญครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในนามสมาชิกรัฐสภา ผมต้องกราบขออภัยเป็นครั้งแรกครับ ที่ผมลุกขึ้นประท้วงในชีวิตการเป็นนักการเมืองของผมนะครับ ไม่เคยท่านประธานครับ ถ้าจะมีการประชุมวันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ ผมรังเกียจเลย ถ้าเป็นเรื่องที่ประชาชนกำลังให้ความสนใจแล้วเขาเดือดร้อน เช่น ราคาแก๊ส ราคาน้ำมัน พืชผลการเกษตร อาหารแพงเราจะมาประชุมกันวันเสาร์วันอาทิตย์ผมสู้ แต่เผอิญเรื่องที่เราจะประชุมกันวันเสาร์วันอาทิตย์ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแก้รัฐธรรมนูญ ซึ่งก็สำคัญแต่เผอิญว่ารัฐธรรมนูญที่เรากำลังแก้มันเป็นประโยชน์เฉพาะพวกเรา ส.ส. ส.ว. ครับ ผมไม่อยากให้ประชาชนเขามีความรังเกียจว่าถ้าเป็นเรื่องของเราแล้ว วันเสาร์วันอาทิตย์ก็หามรุ่งหามค่ำ ทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้ประโยชน์ แต่เรื่องที่เขากำลังเดือดร้อน ราคาแก๊ส ค่าทางด่วน ค่าใช้จ่าย ค่าครองชีพสูงขึ้น แล้วเราไม่เอา ผมจึงอยากจะติงเตือนให้สติท่านประธานรัฐสภา เพราะเป็นอำนาจของท่านครับ ด้วยความเคารพครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ก็ไปลองหารือกันนะครับ ต่อเลยครับ เชิญท่านธานีครับ เชิญต่อเลยครับ

นายธานี อ่อนละเอียด สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นาย ธานี อ่อนละเอียด สมาชิกวุฒิสภา จากการสรรหา ภาคอื่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเองตอนอภิปรายในมาตรา ๓ ก็ขออนุญาตท่านประธานในที่ประชุมคือท่านประธานวุฒิสภา ว่าขออนุญาตเอาความในมาตรา ๔ มาตรา ๗ มาอภิปราย แล้วก็จะไม่อภิปรายซ้ำอีกในมาตราต่อไป กระผมก็จะถือสัจจะว่าจะไม่อภิปรายซ้ำอย่างที่เคยกล่าวไว้ในเมื่อการพิจารณาในมาตรา ๓ แต่ผมจะขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่าท่านกรรมาธิการได้นำประเด็นญัตติของกระผมเองไปพิจารณาหรือไม่ ประการใด เพราะท่านประธานวุฒิสภาบอกว่ากรรมาธิการท่านจดประเด็นญัตติของกระผมไปแล้ว ยังมีโอกาสในมาตรานี้ที่จะแก้ไขเพิ่มเติมตามญัตติผมก็คือจากการเลือกตั้งทั้ง ๒๐๐ ท่าน แต่ว่าได้จากกลุ่มวิชาชีพ ๕ กลุ่ม แล้วก็มีการทดสอบ ทดลองใช้จากปี ๒๕๕๐ แล้ว ๕ กลุ่มวิชาชีพนี้ ๗๕ ท่าน ใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง ถ้าแก้ไขตามมาตรา ๔ นี้ ก็ไปทบทวนตามข้อบังคับมาตรา ๑๐๒ แก้ไขเนื้อหาเอาเมื่อจบในวาระที่สองก็มีโอกาสที่จะทบทวนได้ ก็อยากจะเรียนถามทางกรรมาธิการว่าได้นำญัตติหรือว่าประเด็นที่กระผมเสนอในที่ประชุมแห่งนี้นะครับว่านำไปพิจารณาหรือไม่ประการใด แล้วพิจารณาไปนี่มีเหตุผลประการใดที่ไม่ได้นำมาพิจารณา ถ้าหากว่ามีเหตุผลประการใดจะได้ชี้แจงเพื่อให้สมาชิกรัฐสภาทราบ ผมเองได้ยินจากสมาชิกรัฐสภาหลาย ๆ ท่านเชียร์ในประเด็นผมมากเลย เชียร์กันมากแต่ไม่รู้มีคะแนนหรือเปล่า ก็อยากจะเรียนถามท่านกรรมาธิการว่าอาจจะมาลงคะแนนตามญัตติที่กระผมเสนอไปครับท่านประธานครับ ขอขอบพระคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ เชิญครับ

นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ สภาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้เสนอรายชื่อเป็นผู้อภิปรายในมาตรา ๔ ก่อนอื่นผมขออนุญาตเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าเมื่อสักครู่พวกผมมีโอกาสได้หารือกันเองแล้วก็ได้พูดคุยกับทางสื่อมวลชนด้วยครับท่านประธาน ว่าสื่อมวลชนข้างล่างเขาทำงานกันหนักมากครับ ทุกวันที่เราประชุมเขาก็ต้อง

มาประจำอยู่ที่นี้ เขาก็ต้องดูแลครอบครัว เสื้อผ้าก็ยังซักกันไม่ทันครับ เจ้าหน้าที่รัฐสภาด้วย ผมก็ฝากเป็นข้อมูลให้ท่านประธาน ซึ่งท่านก็มีดุลยพินิจของท่านอยู่แล้วได้ช่วยพิจารณา มันไม่ใช่เฉพาะพวกเราเท่านี้ครับ ก็จะเป็นประโยชน์มาก ผมขออนุญาตท่านประธานเข้าสู่เรื่องการอภิปรายในครั้งนี้ ผมเรียนท่านประธานว่าผมได้อภิปรายแล้วก็เสนอคำแปรญัตติไปในมาตรา ๓ เอาไว้ในเรื่องของการที่มาของท่านสมาชิกวุฒิสภา แบ่งเป็น ๒ แบบก็คือ แบบที่มาจากการเลือกตั้ง แล้วก็อีกครึ่งหนึ่งก็เป็นเรื่องของการที่มาจากการสรรหา แต่เนื่องด้วย ผมเห็นท่านประธานและท่านประธานกรรมาธิการได้เดินหน้า แล้วก็ได้ลงมติในเรื่องของ จะให้มีการเลือกตั้ง ส.ว. แบบเลือกตั้งทั้งหมด ๒๐๐ คน ผมก็มาดูในคำแปรญัตติของ ผมเองในมาตรา ๔ ซึ่งทางกรรมาธิการเสียงข้างมากได้ยกเลิกมาตรา ๑๑๓ แล้วก็ มาตรา ๑๑๔ ก็คือการคัดสรรหรือการสรรหาวุฒิสมาชิกไปทั้งหมด แล้วผมก็ได้มี การแปรญัตติไว้ในมาตรา ๔ นี้ เพิ่มเติมมาตรา ๑๑๓ ซึ่งผมขออนุญาตท่านประธานอ่านแล้ว ก็จะไม่ขัดกับเรื่องของการที่โหวตไปในมาตรา ๓ ครับ ผมได้เสนอให้การเลือกตั้งวุฒิสภา มาตรา ๑๑๑ (๒) ให้ใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง โดยให้สมาชิกมีการลงทะเบียน เป็นสมาชิกองค์กรดังกล่าวไม่น้อยกว่า ๑ ปี จากวันเลือกตั้ง แล้วก็รวมให้พี่น้องประชาชน ที่จะมาเลือกสามารถใช้สิทธิลงได้ ๑ คะแนน แล้วก็ในทางลับ ที่ผมเรียนแบบนี้ ผมเรียนท่านประธานไปถึงท่านประธานกรรมาธิการว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านนิดเดียวครับ ขอขัดจังหวะนิดเดียวครับ ที่แปรญัตติไว้เอาประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง มาตรา ๓ เราลงมติไปแล้วว่าเอาเขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งนะครับ แต่ไม่เป็นไร ก็ถือว่าเราได้คุยกันแล้ว ก็อนุญาต แต่ขอให้กระชับนะครับ ขอความร่วมมือ เราพบกันครึ่งทางนะครับ ขอให้กระชับครับ ขอบคุณครับ

นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : คือพอดีด้วยความเคารพท่านประธาน ท่านประธานยังฟังผมไม่จบ ผมก็พยายามปรับตัวตามท่านประธานนะครับ ผมแปรญัตติไว้ว่าใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง ท่านใจเย็น ๆ นะครับ ว่า ๑๐๐ คนมาจากการเลือกตั้งแบบที่ผมกำลังพูดแบบนี้ ๒. มาจากการสรรหา เพราะ ณ วันนั้น ผมยังไม่รู้ว่ามันจะมีการลงมติมาตรา ๓ และเป็นการเลือกตั้งทั้งหมด แต่วันนี้เมื่อมีการเลือกตั้งมาตรา ๓ ไปแล้วว่าเป็นการเลือกตั้งทั้งหมด ผมก็เลยเอาคำแปรญัตติของผมที่ใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้งมานำเสนอท่านประธาน ยกตัวอย่างนะครับท่านประธาน ถ้าท่านประธานได้ดูในร่างรัฐธรรมนูญในหน้าหลังของกรรมาธิการนะครับ ท่านดูในหลักการและเหตุผลครับ ผมขออนุญาตท่านประธานอ่านนะครับ ในเหตุผลเขียนไว้ชัดเจนว่า เพื่อให้วิธีการได้มาซึ่งวุฒิสภามีลักษณะเช่นเดียวกับวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมก็ได้ปรับตัวตามที่ท่านประธานได้กรุณาบอกไว้ คือว่าพอในมาตราผมบอกว่าถ้าอย่างนั้นเมื่อมาตรา ๓ เป็นการเลือกตั้งทั้ง ๒๐๐ คน ผมได้แปรญัตติไว้ว่าเอาประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง นั่นหมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่าถ้าอย่างนั้น ๒๐๐ เอาแบบบัญชีรายชื่อ ซึ่งก็เป็นไปตามร่างแล้วก็หลักการและเหตุผลของทางกรรมาธิการได้ไหม เพราะท่านอ้างว่าจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หมายถึงว่าถ้าอย่างนั้นทั้ง ๒๐๐ คนเอาแบบบัญชีรายชื่อไหม คล้าย ๆ สภาผู้แทนราษฎรของเรา มีทั้งเลือกตั้งโดยตรงแล้วก็มีแบบบัญชีรายชื่อ ก็หมายถึงว่าท่านประธานอยู่จังหวัดของท่านประธาน ผมอยู่กรุงเทพมหานคร พี่น้องที่อยู่เชียงใหม่สามารถเลือก ส.ว. คนเดียวกันได้ ก็ถ้าเกิดจะเอาเลือกตั้งตามมาตรา ๓ ผมก็ปรับตัว เพราะผมทราบแล้วว่าตอนนี้มาตรา ๓ มันผ่านไปแล้ว เป็นการเลือกตั้งทั้งหมด แต่ผมก็นำเสนอในอีกมิติหนึ่งตามที่ได้แปรญัตติที่ท่านประธานได้กรุณาย้ำอีกทีว่าผมแปรญัตติว่าเอาประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง นั่นหมายถึงว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาที่จะมีการเลือกตั้งกันนั้นอยู่จังหวัดเชียงใหม่กับกรุงเทพมหานครก็สามารถเลือกคนเดียวกันได้ อันดับที่ได้คะแนนอันดับที่ ๑ จึงถึงอันดับที่ ๑๐๐ ก็สามารถจะได้มาจากการเลือกตั้งเช่นเดียวกัน แต่ไม่ต้องเอา

ระบบของการเลือกตั้งที่แบบว่าเป็นเรื่องของนับจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง คล้าย ๆ ที่กรรมาธิการได้ยึดเอาไว้ เพราะฉะนั้นท่านประธานจะเห็นว่าผมไม่ได้ออกนอกประเด็นแล้วก็ไม่ได้มีการดูเจตนารมณ์ตามมาตรา ๓ แต่อย่างใด เพราะกรรมาธิการชัดเจนครับว่า ๒๐๐ คนท่านเอาจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ผมแปรญัตตินะครับ ผมเรียน ผมเอาประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง นั่นหมายถึงว่าจะ ๒๐๐ ก็ได้ หรือจะ ๑๐๐ ก็ได้ ท่านลองพิจารณาดูสิครับท่านเอาแบบว่าคนหนึ่งเลือกได้ ๑ คะแนน แล้วทำไมต้องไปเอา ส.ว. ที่อยู่ในจังหวัดนั้นหรือผู้สมัครจังหวัดนั้นมาเป็นตัวตั้ง ถ้าท่านเอาประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง ส.ว. ดี ๆ ที่เขามีความรู้ความสามารถ คนเชียงใหม่ก็เลือกได้คนสงขลาก็เลือกได้ คนกรุงเทพมหานครก็เลือกได้ แล้วเขาได้คะแนนมากที่สุดเขาก็ได้อันดับ ๑ ไป ทุกคนก็ทำแบบนี้ เลือกกันไปคนละคะแนนอันดับ ๑ ถึง ๑๐๐ หรือจะ ๑ ถึง ๒๐๐ ก็ได้เป็นสมาชิกวุฒิสภา ความคิดที่ผมนำเสนอท่านประธานมาถึงท่านประธานกรรมาธิการคือหลังจากที่ท่านได้โหวตมาตรา ๓ ผ่านไปแล้ว ผมก็ยังยืนว่าผมก็ปรับตัวเพื่อจะหาทางแก้ไขให้กับท่านเพื่อจะได้ไม่มีปัญหาในเรื่องของพื้นที่การทับซ้อน หรือการเข้าไปใช้อำนาจของพรรคการเมืองเข้าไปครอบคลุม เพราะผมเชื่อว่าท่านไม่สามารถจะซื้อเสียงได้ แล้วผมก็ยังเขียนแปรญัตติไว้ด้วยว่าให้มีการนำเสนอลงทะเบียนรายชื่ออย่างน้อย ๑ ปี ก็หมายถึงว่าใครจะลง ส.ว. ก็ประกาศไว้เลยก่อน ๑ ปี ขึ้นบัญชีไว้เลย แล้วพี่น้องประชาชนทั่วประเทศก็ไปคิดกันว่าใน ๑ ปีนั้นท่านอยากจะเลือกใครเป็น ส.ว. พอถึงเวลาปุ๊บ ๑ ปีท่านก็ไปเลือก ท่านประธานมาจากจังหวัดขอนแก่น มีพี่น้องมาจากอำเภอหาดใหญ่ ผมมาจากกรุงเทพมหานคร ผมก็สามารถเลือก ส.ว. คนเดียวกันได้ครับท่านประธาน นี่ก็คือการยกตัวอย่างให้เห็นว่าผมได้แปรญัตติเอาประเทศเป็นเขตเลือกตั้งมันเป็นแบบนี้ อันนี้คือหลังจากที่มาตรา ๓ ได้ผ่านไปแล้วด้วย เพราะฉะนั้นท่านประธานให้ผมไม่พูดไม่ได้ครับ

ในเรื่องต่อไปครับ ผมไปดูในรัฐธรรมนูญครับท่านประธาน ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๘ และมาตรา ๒๔๐ มาตรา ๒๓๘ ระบุไว้ชัดเจนครับท่านประธานว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้เข้ารับการสรรหาสมาชิกวุฒิสภารวมถึงการคัดสรรสมาชิกวุฒิสภา ทั้ง ๒ มาตรานี้ผมฝากท่านประธานไปถึงท่านประธานคณะกรรมาธิการว่าท่านต้องยกเลิกครับ ----------

ถ้าท่านประธานรัฐสภาไม่ให้พวกผมพูด เพราะมันเป็นเรื่องที่โหวตไปแล้วในมาตรา ๓ เพราะมันจะไม่มี ส.ว. สรรหาอีกแล้ว ความผิดพลาดของกรรมาธิการชุดนี้คือท่านต้องไปยกเลิก ๒ มาตรานี้ด้วยครับ โดยเฉพาะในมาตรา ๒๓๘ วรรคสอง แล้วก็วรรคสาม แล้วก็มาตรา ๒๔๐ ทั้งมาตรา ถ้าอย่างนี้จะเข้าใจได้ว่าที่มาแล้วก็ความเป็นมาของ ส.ว. สรรหามันไม่เกิดขึ้นตามมาตรา ๓ ที่ได้ลงมติไปแล้ว นี่คือความผิดพลาดที่ผมอยากจะนำเรียนท่านไปประธานไปถึงท่านประธานกรรมาธิการว่าท่านนั่งอยู่ได้อย่างไรครับ ถ้าท่านยืนหยัดไม่ให้พวกเราอภิปรายในมาตรา ๓ เพราะโหวตไปแล้ว ท่านต้องเสนอตัด ๒ มาตราที่ผมนำเรียนไปให้แล้วเสร็จครับ ไม่อย่างนั้นมันก็ยังคงความเป็นการมีสมาชิกวุฒิสภาแบบสรรหาอยู่ในรัฐธรรมนูญอยู่ดี

อีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธาน การที่ผมนำเสนอให้เอาประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง ผมได้อภิปรายไปแล้วครั้งหนึ่งในมาตรา ๓ ว่าเราเป็นห่วงในเรื่องของพื้นที่การครอบงำของพรรคการเมือง แต่ถ้าเอาประเทศเป็นเขตเลือกตั้งไม่ว่าใครอยู่จังหวัดไหนอย่างที่ผมเรียนไปนี้ เลือกได้เบอร์เดียว ครั้งเดียว คนเดียวกันหมด แล้วก็ให้ประกาศก่อน ๑ ปี การซื้อเสียงก็ไม่มีครับท่านประธาน ประกาศไป ๑ ปีใครมันจะมาซื้อเสียงทั้งปีมันเป็นไปไม่ได้ แล้วพี่น้องประชาชน ๖๐ กว่าล้านคน หรืออาจจะ ๒๐-๓๐ ล้านคนที่มีสิทธิเลือกตั้งตามที่มาตราหลัง ๆ นี้กำลังจะกำหนดถึงคุณสมบัติและบุคคลที่สามารถมีสิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเขาก็จะได้เตรียมตัวว่าเขาจะเลือกใคร แล้วก็ไม่มีในเรื่องของจังหวัด ไม่มีในเรื่องอิทธิพลในพื้นที่ ไม่มีการครอบงำทางการเมืองของพรรคการเมืองใด ๆ เพราะใครก็เลือกได้ อยู่จังหวัดไหนก็เลือก ส.ว. ที่เขาคิดว่าจะเป็นตัวแทนเขาเข้ามาในวุฒิสภาได้ นั่นคือเหตุผลครับท่านประธานที่ผมได้แปรญัตติไว้ในมาตรา ๔ แล้วผมก็ปรับหลังจากที่มีการโหวตมาตรา ๓ เป็นการเลือกตั้งทั้งหมดว่าท่านประธานกรรมาธิการกรุณาช่วยนำไปพิจารณาหน่อย ผมก็เอาตามที่ท่านประธานกรรมาธิการเสียงข้างมากเสนอด้วยว่าให้เป็นการเลือกตั้งทั้งหมด แต่ว่าให้เปลี่ยนจากระบบจังหวัดเป็นการใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้งได้หรือไม่ เพื่อจะได้มาซึ่งการเดินก้าวผ่าน การครอบงำของพรรคการเมืองใด ๆ ก็ตาม แล้วก็สามารถจะเลือกตั้งได้เต็มที่ แล้วผมก็จำได้ว่าผมอภิปรายในมาตรา ๓ ท่านประธานกรรมาธิการได้ลุกขึ้นครับท่านประธาน แล้วบอกว่าผมอย่าดูถูกประชาชน การเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตยต้องให้เป็นการเลือกตั้ง ผมถามแล้วการเลือกตั้งแบบนี้ที่ผมนำเสนอมันก็เป็นการเลือกตั้งเช่นกัน แต่เป็นการใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้งก็คือ

ทุกคนสามารถเลือกได้หมด เลือกสมาชิกวุฒิสภาคนเดียวกันได้หมด ก็เอาตามที่ท่านเสนอแล้ว ก็หวังเป็นอย่างยิ่งครับท่านประธานว่า สิ่งที่ผมนำเสนอนั้น แล้วก็มีการปรับตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ก็คือไม่ได้ไปทับซ้อน ไม่ได้ไปผิดเจตนาในมาตรา ๓ นี้ ท่านประธานกรรมาธิการก็คงจะรับไปพิจารณาบ้าง แล้วก็จะได้ไม่มีปัญหาในเรื่องอื่น ๆ นั่นคือแนวทาง แล้วก็ความคิดของผมที่ผมได้นำเสนอในมาตรา ๔ ขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน ส.ว. นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล ครับ

นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : กระผม นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล สมาชิกวุฒิสภาสรรหาภาครัฐครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภา ผมในฐานะสมาชิกรัฐสภาขออภิปรายโดยการกระชับ ผมอภิปรายเนื้อ ๆ อย่างเดียวเท่านั้นละครับ อาจจะพาดพิงมาตราอื่นเล็กน้อยเท่านั้นเอง คือก่อนอื่นผมทำความเข้าใจนิดหนึ่ง ร่างมาตรา ๔ ผมแปรญัตติตัดออก ก็แปลว่าผมยืนยันให้มีมาตรา ๔ ให้คงมาตรา ๔ คือถ้าท่านคงมาตรา ๔ ในข้อกฎหมายก็หมายความว่าให้มีกฎหมายรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ นะครับ แล้วก็จะพาดพิงนิดเดียวไปถึงร่างฉบับนี้ที่กำลังพิจารณากันในมาตรา ๑๐ ครับ ก่อนอื่นผมขอเกริ่นให้ท่านนิดหนึ่ง คือผมเอง ผมมาในสรรหาภาครัฐ เมื่อสรรหาภาครัฐในกรณีที่จะยกเลิกมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ผมเกิดมาที่สภานี้ได้ก็ด้วยมาตรา ๑๑๓ ครับ สมัยนั้นเมื่อเดือนตุลาคม ปี ๒๕๕๕ นั้น ผมมาแทนคนอื่น นิดเดียวครับ ผมขอเวลาตรงนี้ ๑-๒ นาทีเท่านั้นเอง ----------

แล้วก็ ๗ คน ใน ๗ คนนั้นขาดไปคนหนึ่ง ประธานของทางผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาไม่มี แล้วผมก็มาจาก ๗ คนครับ ก็เพื่อที่จะให้เห็นว่าผมมาโดยการสรรหาจาก ๖ คน ไม่ได้มาจากกรณีที่จะไปรู้จักใครสักคน ๒ คน รู้จัก ๖ คนนั่นโดยตำแหน่งหน้าที่เท่านั้นเอง แต่ก่อนจะรู้จักคน ๑ คนกว่าจะแล้วได้ดิบได้ดีนั้นคงไม่ใช่ผมครับ มีเหตุผล ๒ ประการครับ

เหตุผลประการแรก ในกรณีรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ที่เรายังไม่ได้แก้ไข มันมี มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ ที่มาตรา ๓ ยกเลิกไป มันจึงได้มี มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ นั่นคือความเกี่ยวเนื่องกัน เกี่ยวเนื่องในกรณีซึ่งจะต้องมีคณะกรรมการสรรหา โดยที่ว่าก่อนอื่นมันมีสรรหา แต่เมื่อยกเลิกไป มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ ยกเลิกไปแล้วก็บอกไม่มีคณะกรรมการสรรหานั้น ผมพิจารณาดูแล้วมันก็ยังมีข้อที่เกี่ยวเนื่องกันอยู่เล็กน้อย ท่านประธานครับ คือกรณีนี้ร่างแก้ไขที่เราพิจารณากันอยู่นี้ มันพิจารณาเรียงตามมาตรา มาตรา ๓ มาตรา ๔ มันจะกระโดดไปร่างมาตรา ๑๐ เลยไม่ได้ ในกรณี มาตรา ๑๐ นั้นมันมีอยู่ ท่านประธานครับ ขอความกรุณานิดเดียว มาตรา ๑๐ นั้นก้าวล่วงไปนิดหนึ่งท่านประธาน มาตรา ๑๐ วรรคแรก ไม่เป็นไร ให้สมาชิกวุฒิสภา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านนิรันดร์ ขอโทษครับ จะใช้เวลาเยอะไหมครับ

นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : นิดเดียวครับ อีกไม่เกิน ๓ นาที ๕ นาที

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เวลาทั้งหมดที่จะใช้ใช่ไหมครับ

นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : มาตรา ๑๐ กรณีที่สมาชิกวุฒิสภามีสภาพสมาชิกอยู่ ยังไม่ใช้บังคับก็ยังคงอยู่ต่อไป แต่กรณี มาตรา ๑๐ (๒) ที่ร่างกันนี่ ที่ร่างกันบอกว่าถ้าดำรงตำแหน่งของวุฒิสมาชิกตามวรรคหนึ่งว่างลง ก็ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหา คราวนี้มาตรา ๑๐ นี้มันยังไม่ถึง ถ้ากรณีท่านตัดมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ออกไป แล้วถ้าเกิดมาตรา ๑๐ ตอนท้ายมีการแปรญัตติ แล้ววรรคสองของมาตรา ๑๐ นี้มันหายไป ตัดออกมันก็จะต้องมีการสรรหา ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญเก่ามันจะเป็นข้อขัดแย้งกัน ผมคิดว่าในกรณีลักษณะอย่างนี้ ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับที่เรากำลังแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งถ้าหากผ่านไปจะเป็นร่างฉบับที่ ๓ ที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ ปี ๒๕๕๖

มันยังมีโอกาส วาระที่สองเราก็ยังไม่ได้รับรอง เราก็ยังไม่ได้มีมติ วาระที่สามจะเอาหรือไม่เอาก็ยังมีโอกาส เพราะฉะนั้นโดยความเคารพผมยังเห็นว่าในกรณีนี้ผมจึงอภิปรายว่าในลักษณะนี้ขอความกรุณาไม่ตัดออก คือให้คงไว้ ไม่ตัดออกมันก็คือคงไว้ คงไว้เพื่อถ้าร่างมาตรา ๑๐ วรรคสอง มันมีอันเป็นไป ก็แล้วไป หรือไม่มีอันเป็นไปมันก็จะต้องกลับมาใช้มาตรา ๑๑๓ กับมาตรา ๑๑๔ ฉบับปัจจุบันที่มันมีอยู่ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญคุณหมอบัญญัติครับ

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์บัญญัติ เจตนจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดระยอง ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขออภิปรายในร่างมาตรา ๔ สืบเนื่องจากกระผมนั้นไม่เห็นด้วยในชั้นรับหลักการของการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญในครั้งนี้แล้วก็ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากในส่วนที่ผมแปรญัตติไว้ จึงขอใช้เวลานี้บันทึกในที่ประชุมว่ากระผมไม่เห็นด้วยในร่างมาตรา ๔ นี้อย่างไร สืบเนื่องจากกระผมมีความเชื่อโดยบริสุทธิ์ใจว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญในหมวดวุฒิสมาชิก ในการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิกจากการเลือกตั้ง โดยใช้ฐานความคิดเช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยใช้พื้นที่จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง แล้วก็มีที่มาเช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่จะถ่วงดุลกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อย่างไร ----------

โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการแต่งตั้งตำแหน่งต่าง ๆ ที่มีความสำคัญเห็นชอบกับตำแหน่งต่าง ๆ ที่มีความสำคัญ และก็ถอดถอนตำแหน่งต่าง ๆ ที่มีความสำคัญของประเทศนะครับ กระผมก็เลยเห็นว่าในร่างมาตรา ๔ นั้น กรรมาธิการเสียงข้างมากเห็นควรตัด มาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๕๕๐ ออกไปทั้งหมดนะครับ จึงเป็นเหตุที่จะทำให้วิธีการที่ผมเสนอนั้นมันไม่มีความสมบูรณ์ ผมจึงเห็นว่าในร่างมาตรา ๔ นั้น ไม่ควรที่จะไปตัด มาตรา ๑๑๓ และในมาตรา ๑๑๔ ซึ่งในมาตรา ๑๑๓ นั้นเป็นเรื่องของคณะกรรมการสรรหาที่จะต้องมีเกิดขึ้นในการสรรหาจากวุฒิสมาชิกที่มาจากองค์กรวิชาชีพต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญเดิมซึ่งดีอยู่แล้วนะครับ ผมเห็นว่าการที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้น มีจุดแข็งหลายอย่างที่พัฒนามากไปกว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่ผมเห็นว่าดีที่สุดในขณะนี้แล้วก็ไม่ใช่เป็นปัญหาในขณะนี้นะครับ หากกรรมาธิการเสียงข้างมากไปตัดวิธีการนี้ออกไปก็จะทำให้สิ่งที่ผมแก้มาในร่างมาตรา ๓ แม้นว่าผมจะแพ้โหวตเป็นเสียงข้างน้อยในรัฐสภาในสัปดาห์ที่ผ่านมาก็ตาม ผมก็เห็นว่าสมาชิกรัฐสภานั้นย่อมมีสิทธิที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นกับสิ่งที่ตัวกระผมมีความเชื่อแล้วก็ได้แปรญัตติไว้ แม้นว่าในร่างมาตรา ๓ นั้น เสียงส่วนใหญ่เสียงข้างมากจะได้ผ่านไปว่ามีการได้มาของวุฒิสมาชิกจากการเลือกตั้งโดยในระดับจังหวัดทั้งหมด แต่ถ้าหากว่าในร่างมาตรา ๔ นี้ สมาชิกรัฐสภาได้คล้อยตามเสียงข้างน้อย ซึ่งมองเห็นโทษของการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาแบบนั้น พากันมาลงมติให้ในร่างมาตรา ๔ นี้คล้อยตามในเสียงข้างน้อยที่ผมสงวนคำแปรญัตติไว้ ก็จะทำให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ไม่สามารถจะผ่านในวาระที่สามได้ ก็เป็นการโหวตคว่ำมาตรา ๓ เพราะฉะนั้นเราจะเห็นว่ากระบวนการในการพิจารณารัฐธรรมนูญนั้น ที่ได้กำหนดให้มีวาระที่หนึ่ง วาระที่สองและวาระที่สามนั้น โดยเฉพาะในวาระที่สองไปถึงวาระที่สามนั้นต้องทิ้งเวลาถึง ๑๕ วันด้วยกัน ก็สามารถทำให้เสียงข้างน้อยได้มีโอกาสได้อภิปรายเพื่อให้เสียงข้างมากได้คล้อยตาม ท่านไม่สามารถที่จะย้อนกลับไปคว่ำมาตรา ๓ ได้ แต่ท่านลงมติมาตรา ๔ ตามกระผม แล้วเดี๋ยวในวาระที่สามท่านโหวตคว่ำเสียนะครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ก็จะไม่ออกไปสู่มรรคสู่ผล เช่นเดียวกับสมาชิกรัฐสภาที่อภิปรายในมาตรา ๒ ที่ให้ไม่มีวันประกาศใช้ของรัฐธรรมนูญ นั่นก็เป็นวิธีการหนึ่งนะครับว่ารัฐธรรมนูญร่างแล้วก็ให้อยู่ในสมุดเสีย ให้อยู่ในกระดาษเสีย ไม่ต้องมีผลบังคับใช้ ทั้งหมดทั้งสิ้นนั้นเป็นการใช้อำนาจของเสียงข้างน้อย

ในการที่จะยับยั้งในการตรากฎหมายเพื่อให้มีผลบังคับใช้ เพราะเราเห็นว่าการตรากฎหมายที่มาของวุฒิสมาชิกในระบบที่ไม่มีการตรวจสอบถ่วงดุล แล้วไม่มีการได้มาในรูปแบบที่แตกต่างจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็เท่ากับว่าจะมีสมาชิกที่มีแนวความคิดเช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นในการที่จะตรวจสอบถ่วงดุลกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็เลยจึงสูญเสียไปนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมขออภิปรายเพื่อยืนยันว่าในร่างมาตรา ๔ นั้น กระผมขอให้คงมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ทุกประการ แล้วก็ขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า เพื่อประโยชน์ของสุขภาพของสมาชิกรัฐสภานะครับ ซึ่งแต่ละท่านนั้นนั่งอยู่ในที่นี่ไม่แตกต่างจากชาวโรฮิงญาที่นั่งอยู่ในที่แออัดนะครับ เกรงว่าจะมีอันตรายต่อสุขภาพนะครับ โดยเฉพาะไม่ได้เคลื่อนไหวไม่ได้เดินนะครับ ถ้าหากว่ามีสมาชิกรัฐสภาเป็นอะไรไปในระหว่างการที่ ----------

อภิปรายไม่หยุดไม่หย่อนอย่างนี้แล้วก็ติดโรคหวัด โรคไอต่าง ๆ เกรงว่าจะไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพแล้วก็ทำให้รัฐธรรมนูญที่ผ่านการพิจารณานี้ออกไปเป็นที่ด่างพร้อย ผมจึงอยากให้ท่านประธานรัฐสภาได้พิจารณางดประชุมในวันเสาร์วันอาทิตย์ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ คุณหมอเป็นห่วงนะครับ ก็ต้องขอขอบคุณนะครับที่ช่วยบริหารเวลา ใช้เวลาที่กระชับครับ เชิญครับ

นายชนินทร์ รุ่งแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ชนินทร์ รุ่งแสง ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ คงเป็นประเด็นเรื่องหารือเกี่ยวกับการประชุมที่เราจะมีการประชุมต่อเนื่องนะครับ ต้องกราบเรียนนะครับคือในวันเสาร์วันอาทิตย์ ผมเองและผมคิดว่าสมาชิกหลาย ๆ ท่านก็คงไม่ปฏิเสธถ้าหากเราจะมาทำงานประชุมกันหามรุ่งหามค่ำ แต่ว่าถ้าหากเป็นประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับโดยตรง ทีนี้เนื่องจากประชาชนก็ถามนะครับ ขณะนี้เรามาประชุมในขณะที่ชาวบ้านเขาเดือดร้อนอยู่ เวลานี้เขาก็ถามผมว่าวันเสาร์วันอาทิตย์

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีคนพูดประเด็นนี้ต่อเนื่องมาตลอดครับ ผมว่าอย่างนี้ครับ วิปเขาก็หารือกันอยู่ ๓ ฝ่าย เอาไว้ให้เขาได้ข้อสรุปนะครับเรามาว่าต่อดีกว่ากระมัง

นายชนินทร์ รุ่งแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ คืออย่างนี้ครับ คือขณะนี้ประชาชนเขาก็เดือดร้อนหลาย ๆ อย่างนะครับ เขาก็ต้องการที่จะเจอผู้แทนเขา วันอาทิตย์นี้วันที่ ๑ รัฐบาลก็จะขึ้นค่าแก๊สขึ้นค่าทางด่วน เขาก็เดือดร้อนเขาอยากเจอผู้แทนเขา เวลานี้ชาวบ้านแถวพื้นที่ผมฝนตกน้ำท่วม เขาก็ต้องการผู้แทนเขาไปดูแลอยู่ ทีนี้เขาบอกถ้าเผื่อประชุมแล้วเขาได้ประโยชน์เขาก็ยินดีให้ผู้แทนเขาอยู่ที่นี่ แต่วันนี้เขาถามว่าเราประชุมเรื่องรัฐธรรมนูญเขาได้ประโยชน์ตรงไหน นอกจากกลุ่มบุคคลที่หวังประโยชน์ อะไรที่เราพูดกันอยู่นี่นะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะให้ท่านประธานได้ตัดสินใจนะครับ ท่านประธานมีอำนาจในการที่จะนัดประชุม ผมคิดว่าหาทางให้เราได้ทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติจริง ๆ นะครับท่านประธานครับ ในวันเสาวันอาทิตย์จะเอาอย่างไรครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ก็เขากำลังคุยกันอยู่ครับ ก็มีทั้งผู้ว่ามีประโยชน์และไม่มีประโยชน์ก็ว่ากันไป ก็ได้ข้อสรุป ๓ ฝ่ายเขาหารือกันอยู่ครับ เชิญท่าน ส.ว. วิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ เชิญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิชาญ ขออภัยครับขอให้ท่านประธานวิปฝ่ายค้าน

นายจุรินทร์ ลักษณ์วิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา บังเอิญผมต้องขออภัยท่านที่กำลังลุกขึ้นอภิปรายนะครับ บังเอิญว่าต่อเนื่องกับท่าน ส.ส. ชนินทร์ รุ่งแสง ที่ลุกขึ้นหารือกับท่านประธานเมื่อสักครู่ เรื่องการที่อาจจะมีการนัดประชุมวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือแม้แต่กระทั่งวันนี้ก็ตาม ผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้ทักท้วงไว้ในที่ประชุมว่าพวกกระผมเห็นว่าไม่ใช่ความจำเป็นเร่งด่วนแต่อย่างใดทั้งสิ้นที่จะต้องมีการเร่งวันเร่งคืนในการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพราะผมเห็นด้วยความสุจริตใจของผมว่าเรื่องนี้ไม่ได้เป็นประโยชน์กับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศแต่อย่างใด แต่มันจะเป็นผลประโยชน์ของนักการเมืองบางกลุ่มบางฝ่ายบางส่วนเท่านั้นเอง อย่างไรก็ตามท่านประธานได้ดำริเมื่อสักครู่ว่าขอให้วิป ๓ ฝ่ายไปคุยกัน แต่ว่าอย่างไรก็ตามขอกราบเรียนกับท่านประธานว่า คำว่า วิป ๓ ฝ่าย ผมตั้งใจจะกราบเรียนถามท่านประธานมาหลายครั้งแล้วครับ ว่าจริง ๆ แล้วหมายความว่าอย่างไร ให้เอาความเห็นพ้องต้องกันมา แล้วก็ถือแนวปฏิบัติที่มีความเห็นตรงกันใช่หรือไม่ อะไรที่เห็นไม่ตรงกันก็ถือว่าต้องไม่ปฏิบัติตามนั้น หรือว่าต้องใช้เสียงข้างมาก ว่ามี ๓ ฝ่าย ถ้า ๒ ฝ่ายเห็นว่าจะต้องเอาตามนั้นอีกฝ่ายหนึ่งก็ไม่ต้องรับฟัง ถ้าเป็นอย่างนั้นไม่จำเป็นต้องมีวิปก็ได้ครับเพราะที่ประชุมใหญ่ก็ใช้เสียงข้างมากอยู่แล้ว แต่การที่เขาให้มีวิป ๑ ฝ่าย ๒ ฝ่าย ๓ ฝ่ายก็ตามขึ้นมาเพื่อไปหาความเห็นที่สอดคล้องต้องกันและอะไรที่ไม่สอดคล้องต้องกันก็ไม่ทำเพื่อจะได้ลดปัญหาความขัดแย้ง แต่เมื่อเห็นตรงกันก็เอามาปฏิบัติ

อย่างกรณีนัดประชุมวันนี้ผมกราบเรียนกับท่านประธานด้วยตนเองมาแล้วว่าผมไม่เห็นด้วย และไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่นี่หนักข้อไปถึงท่านพรุ่งนี้ก็อาจจะประชุมอีกครับ วันอาทิตย์ก็จะประชุมอีก ----------

- ๗๕/๑

ผู้แทนราษฎรที่เขามีภารกิจเพื่อประชาชนในหลาย ๆ เรื่อง เขาไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของเขาได้เลยครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงเป็นที่มาที่ขอความกรุณาท่านใช้ดุลพินิจ ถ้าท่านประธานคิดว่าจะฟังความเห็นของวิปฝ่ายค้านบ้าง โปรดกรุณานำความเห็นของกระผมไปไตร่ตรองด้วย ไม่เช่นนั้นก็จะกลายเป็นว่าปฏิบัติตามมติวิปรัฐบาลเท่านั้นเองครับ แล้วก็นัดประชุมไปอีกอย่างเช่นวันนี้ก็เป็นความเห็นวิปรัฐบาลเท่านั้น ไม่ใช่ความเห็นวิปฝ่ายค้านครับ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร(กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร ครับ ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสทุกฝ่ายหมดตั้งแต่เช้ามา ทั้ง ๆ ที่บางเรื่องก็ผิดข้อบังคับ ท่านประธานครับ ท่านประธานก็บอกว่าให้เรารอฟังวิป ๓ ฝ่าย ผมก็นั่งเฝ้ารออยู่เหมือนกันแต่ผมกราบเรียนนะครับ ผมต้องขอกราบเรียนว่าการทำงานของท่านประธานวิปฝ่ายค้านนี้ทำได้ดีมากครับ คือทุกครั้งที่ท่านขึ้นมานั้นท่านจะต้องมาพูดในเหตุผลของท่านอย่างเดียวเช่น บอกว่ารัฐธรรมนูญไม่มีความสำคัญ ไม่เห็นมีความเร่งรีบ การคืนอำนาจให้แก่ประชาชนผมว่าเป็นเรื่องสำคัญนะครับ อย่าเพิ่งโห่ครับท่านครับ เราให้สิทธิกันคนละข้าง ดังนั้นท่านครับ สิ่งที่เราจะต้องพูดถึงว่าวันเสาร์ วันอาทิตย์ก็ต้องเดินต่อนี่ไม่ใช่ว่าเร่งอะไรนะครับ แต่ระยะเวลาวันนี้เข้าไปวันที่ ๕ วันที่ ๖ แล้วเราไม่เห็นความจริงหรือครับ ผมว่าประชาชนนั่งดูทีวีนี่รู้เลยครับว่ามีกระบวนการต่อต้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจนที่สุดโดยไม่อาศัยอะไรทั้งนั้น แล้วเขาก็บอกแล้วว่าจะขัดขวางทุกวิถีทาง เราก็ต้องใจเย็นอยู่อย่างนี้ครับ อยู่ในสภาก็ต้องใจเย็น ท่านประธานผมก็อดทนมากผมก็เห็นใจท่านประธาน ดังนั้นเมื่อต้องการพูดกันเต็มที่แม้จะผิดข้อบังคับก็จะขอพูดอย่างนี้ มันก็ต้องเพิ่มเวลาถูกไหมครับ ท่านครับ ก็ต้องเพิ่มเวลาเสาร์ อาทิตย์ ก็ต้องทำงานกันท่านจะได้พูดเต็มที่อย่างไร และนี่คือวิกฤตของประเทศที่เราจะต้องมาคลี่คลายกันในส่วนของเรื่องรัฐธรรมนูญ ดังนั้นผมเองก็ต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่าถ้าท่านจะกล่าวหากันโดยไม่กล่าวร้ายกันนี่นะครับ เราก็จะได้รับฟังกันเฉย ๆ อย่างนี้ครับ ต้องกราบขอบพระคุณที่ผ่านมาครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เอาว่ารอ ๓ ฝ่าย เขาคุยกันก่อนอย่างนั้นดีกว่านะครับ เชิญครับท่านสุเทพครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ไหน ๆ ก็จะหารือกันเรื่องว่าจะประชุมวันเสาร์ วันอาทิตย์หรือไม่ ผมกราบเรียนกับท่านประธานนะครับในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานนัดประชุมวันไหนเราก็ต้องมาประชุมวันนั้น แม้ว่าท่านประธานนัดประชุมวันนี้ พวกผมมีภารกิจนัดหมายไว้ล่วงหน้ามากมายก็ต้องยอมทั้ง ๆ ที่ไม่เห็นด้วย แต่ถ้าจะมาพูดจาท้าทายกันว่ามีคนคิดจะต่อต้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ทุกวิถีทาง เผื่อท่านประธานจะไม่รู้ว่าเป็นใคร ผมจะบอกว่าผมคิดต่อต้านรัฐธรรมนูญฉบับนี้ทุกวิถีทาง เพราะผมเห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้คือหนทางที่นำไปสู่ความวิบัติเสียหายของประเทศชาติ และในมาตราต่อไปมาตรา ๕ นี้ครับ ผมจะขออาสาอภิปรายเป็นคนแรกและผมจะชี้ให้เห็นว่าพวกท่านทั้งหลายกำลังจะสร้างความวิบัติเสียหายให้กับประเทศไทยอย่างไร จะประชุมทุกวันก็ได้ครับไม่มีปัญหา วันเสาร์ วันอาทิตย์ ประชุมทั้งเดือนนี้เลยก็ได้ครับท่านประธาน แล้วก็พวกผมพร้อมที่จะต่อสู้กับท่านทุกวิถีทางแล้วไม่กลัวด้วยครับ ไม่ต้องมาขู่ครับ ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิชาญครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ วิชาญ มีนชัยนันท์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา แล้วอีกส่วนหนึ่งก็คือเลขาวิป ๓ ฝ่ายครับ ท่านประธานครับ ขออนุญาตเลยนะครับ คือจากเพื่อนสมาชิกหลายท่านเองเป็นห่วงวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องของการประชุมที่จะมีเวลาในเรื่องของการประชุมขยายออกไป ในส่วนหนึ่งผมคิดว่าการที่ได้มีวิปขึ้นมาแล้วในส่วนของ ๓ ส่วนนี้ ซึ่งผมเองก็ทำหน้าที่เป็นเลขานะครับ ก็ต้องขออนุญาตว่าถ้ามีการประชุมหารือกันแล้ว -------

ได้ข้อสรุปอย่างไรนั่นก็คือข้อสรุปที่จะต้องถือปฏิบัติ แต่เวลาประชุมแล้วมันข้อสรุปไม่ได้ เนื่องจากว่าแต่ละฝ่ายส่วนใหญ่แล้วเวลานัดกันก็ส่วนหนึ่งก็ไม่ได้เข้ามาประชุม ส่วนที่สองบางทีเข้ามาประชุมแล้วก็ส่งตัวแทน ทีนี้คนที่ไม่ได้เข้ามาหรือส่งตัวแทนมันก็เกิดปัญหาครับว่าคนไหน ใครจะติดสินใจ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ ในเรื่องของการประสานงานของรัฐสภาผมคิดว่ามีประโยชน์ครับ เพราะการที่จำนวนคนมาก ๆ ต้องมีตัวแทน แล้วตัวแทนนี่ละครับที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการที่เสนอความคิดและหาข้อสรุปมาแจ้งในแต่ละกลุ่ม ก็ถ้าท่านประธานเองนะครับดำริว่าจะต้องมีองค์กรที่เป็นรูปคณะวิปเกิดขึ้นก็ต้องขอให้เพื่อนสมาชิกที่ทำหน้าที่ในการประสานในวิป ๓ ฝ่ายได้ถือปฏิบัติ เพื่อให้เพื่อนสมาชิกได้หาข้อยุติว่าตัวเองในการประชุมจะเดินไปแบบไหน ผมก็คงขออนุญาตนะครับว่าการประชุมถ้าเราไม่มีรูปแบบหรือไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์มันก็จะไม่สามารถกำหนดอะไรได้ ผมเห็นด้วยกับท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานบอกว่าไปประชุมกัน ท่านประธานนิคมได้รับมอบหมายจากท่านประธานเป็นประธานวิป ๓ ฝ่าย ก็ต้องมีการนัดครับ แล้วก็มีการพูดคุยกัน ไม่อย่างนั้นมันก็จะไม่มีข้อสรุป แล้วท้ายที่สุดก็จะมาบอกว่าวันเสาร์หรือวันอาทิตย์จะมีการประชุมต่อ หลายคนก็เป็นห่วงครับ ก็ขออนุญาตกราบเรียนครับว่าถ้ามีการนัดประชุมก็ขอให้ไปประชุมกันครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอไปทางวุฒิสภาบ้างนะครับเชิญครับ

รองศาสตราจารย์พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน แพทย์หญิงพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันขอกราบเรียนท่านประธานว่าดิฉันเองก็เป็นวิปของฝ่ายวุฒิสภาเหมือนกัน รวมทั้งท่านวุฒิสมาชิกที่นั่งข้างดิฉันก็คือ ท่านทัศนา บุญทอง เราทั้งสองคนก็อยู่ในห้องประชุมนี้ตลอดเวลา ในขณะที่ท่านประธานบอกว่าวิป ๓ ฝ่าย กำลังหารือกันนั้น เราไม่ได้มีส่วนในการหารืออันนี้เลย ในเรื่องที่จะประชุมวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือไม่ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่ากลไกในวิปของท่านน่าจะมีอะไรที่ขัดข้อง เพราะเรามีทั้งเบอร์โทรศัพท์ เปิดโทรศัพท์ไว้ตลอดเวลา และก็อยู่ในห้องประชุมตลอดเวลาก็ยังไม่มีการติดต่อใด ๆ ทั้งสิ้นนะคะ เพราะฉะนั้นการที่จะมาบอกว่าวิป ๓ ฝ่าย กำลังประชุมกันอยู่แล้ว ดิฉันคิดว่ามันคงจะไม่ใช่ตัวแทนทั้งหมดละคะ ขอบคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมมีคำสั่งตั้งวิป ๓ ฝ่าย มีรายชื่อชัดเจน วุฒิสภามีใครบ้าง รัฐบาลมีใครบ้าง ฝ่ายค้านมีใครบ้าง ชื่อชัดเจนอยู่แล้วครับ แล้วทุกท่านทราบว่ามีใครบ้าง แล้วก็ผมก็ขอร้องให้ ๓ ฝ่าย ไปหารือกัน ก็เป็นหน้าที่ที่ ๓ ฝ่ายต้องประสานกันเองครับ แล้วก็ไปคุยกันเอง จะนัดจุดหมายอะไรอย่างไรก็น่าจะเป็นภาระที่วิปจะต้องเป็นผู้กำหนดเองนะครับ แล้วก็หาข้อสรุปมา ถ้ามีข้อสรุปอย่างไรผมก็จะดำเนินการตามนั้นนะครับ ถ้าไม่มีข้อสรุปผมก็ต้องใช้ดุลยพินิจเองก็แค่นั้นเองครับ ไม่มีอะไรนะครับ ขอต่อเลยครับ เชิญท่านวิชาญครับ พอแล้วครับ ท่านวิชาญเชิญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกสภาวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมไม่แน่ใจนะครับว่าสิ่งที่ท่านประธานได้พูดตั้งแต่เช้าว่าจะยึดข้อบังคับนะครับ เพราะว่าสิ่งที่เกิดขึ้นท่านประธานครับ ในช่วงเวลาที่ผ่านมามันก็มีประเด็นแทรกเข้ามาอยู่ตลอดเวลาครับท่านประธาน ฉะนั้นขอให้ท่านประธานได้ยึดข้อบังคับเป็นที่ตั้งอย่างที่ท่านประธานได้พยายามทำอยู่นะครับ เพราะไม่อย่างนั้นแล้วมันก็จะมีปัญหาอย่างนี้ครับเป็นช่วง ๆ ท่านประธานครับ ใน มาตรา ๔ ผมได้รับมอบหมายนอกจากตัวผมเองแล้วได้รับมอบหมายจากเพื่อนสมาชิกอีกจำนวน ๗ ท่าน ที่จะให้เป็นตัวแทนในการที่จะอภิปรายนำเสนอท่านประธานนะครับ ทั้ง ๗ ท่าน ประกอบด้วย ท่านแรกก็คือ ท่านจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดชัยนาท ท่านที่ ๒ คือ ท่านสุอำภา คชไกร จากจังหวัดสุโขทัย ท่านที่ ๓ ก็คือ ท่านสมพร จูมั่น จากจังหวัดเพชรบูรณ์ ท่านที่ ๔ ท่านศรีสกุล มั่นศิลป์ จากจังหวัดนครสวรรค์ แล้วก็ท่านที่ ๕ ท่านนฤมล ศิริวัฒน์ จากจังหวัดอุตรดิตถ์ ท่านที่ ๖ ท่านรองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหา และท่านสุดท้าย ----------

ท่าน พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหา พวกเราทั้ง ๘ คน นะครับท่านประธานครับ ได้ขอเสนอคำแปรญัตติในมาตรา ๔ ซึ่งในคำแปรญัตติของพวกเรานั้นปรากฏว่าเป็นการแปรญัตติต่อเนื่องจากมาตรา ๓ ซึ่งในมาตรา ๓ พวกเราก็ได้แพ้มติของที่ประชุมไปท่านประธานครับ ถึงแม้ว่าเราจะเชื่อมั่นว่าคำแปรญัตติของพวกเราก็มีความเหมาะสมกับประเทศไทยมากกว่าที่กรรมาธิการได้เสนอไว้ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเราแพ้ญัตติใน มาตรา ๓ แล้ว ซึ่งเป็นมาตราหลัก ดังนั้นเมื่อพวกเราแพ้ในการลงมติของรัฐสภาสภานี้ไม่ยอมรับคณะเราก็มีมารยาทพอครับท่านประธาน เราก็ขออนุญาตขอเคารพหลักการและหลักทั่วไปในการพิจารณากฎหมายที่รัฐสภาแห่งนี้ได้ยืนหยัดมาตลอดนะครับ พวกเราไม่ใช่เผด็จการเสียงข้างน้อย แล้วก็ไม่ใช่พวกมากลากไป ท่านประธานครับ เราก็ไม่ได้ถูกประธานปิดหูปิดตาแม้จะไม่เห็นด้วยกับประธานในบางเรื่อง แล้วก็ที่สำคัญคือไม่อยากให้เสียเวลารัฐสภาแห่งนี้นะครับ เราเคารพประธาน เคารพข้อบังคับ ครับท่านประธานอย่างนั้นพวกเราทั้งหมดทั้ง ๘ คน ขอถอนคำแปรญัตติใน มาตรา ๔ ซึ่งแก้ไข มาตรา ๑๑๓ และ มาตรา ๑๑๔ รวมทั้งขอเพิ่มเติมขอถอนใน มาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๑๑๘ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกันด้วย ทั้งนี้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๓๗ ครับ ขอนำเรียนท่านประธานครับขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากนะครับเชิญท่านสุกิจ ก้องธรนินทร์ ครับ

นายสุกิจ ก้องธรนินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุกิจ ก้องธรนินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้ขอใช้สิทธิแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความใน มาตรา ๔ ท่านประธานครับ มาตรา ๑๔ เจตนารมณ์เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา เพื่อให้ได้มาสมาชิกวุฒิสภาที่มีความรู้หลากหลายอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ ท่านประธานสภาครับ การกำหนดหลักเกณฑ์การสรรหาสมาชิกวุฒิสภาไว้เช่นนี้ก็เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถแต่ไม่ถนัดที่จะลงแข่งขันในทางการเมือง หรือเป็นผู้ด้อยโอกาสในทางสังคม ให้มีโอกาสในการรับการคัดเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา และสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์แก่ชาติได้ ในมาตรา ๑๑๔ ในวรรคสอง ผู้สงวนคำแปรญัตติได้เพิ่มเติม

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยผู้สงวนคำแปรญัตติได้เพิ่มเติมการให้โอกาสกับผู้ด้อยโอกาสทางสังคม โดยบุคคลที่จะได้รับการสรรหาตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องประกอบด้วยบุคคลที่ซึ่งพิการและทุพพลภาพจำนวนไม่น้อยกว่า ๒ คน เพื่อให้เป็นตัวแทน เป็นปากเป็นเสียง เพื่อประโยชน์และรักษาสิทธิของผู้พิการหรือบุคคลทุพพลภาพ ท่านประธานครับ มาตรา ๑๑๗ เจตนารมณ์เพื่อกำหนดหลักการเริ่มสมาชิกภาพและวาระในการดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา กำหนดหลักเกณฑ์ให้ชัดเจนว่าสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาแต่ละประเภทนั้นเริ่มขึ้นตั้งแต่เมื่อใด เพื่อให้มีความชัดเจนในการเริ่มมีสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ การจ่ายเงินเดือนและเพื่อความสะดวกในการนับวาระ ผู้สงวนคำแปรญัตติได้ขอแปรญัตติในการกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งจาก ๖ ปี เป็น ๔ ปี เนื่องจากเห็นว่าควรกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งเช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ มาตรา ๒๔๑ เจตนารมณ์เพื่อเป็นการคุ้มครอง คุ้มกันการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการการเลือกตั้งในวาระที่การเลือกตั้ง ให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างต่อเนื่อง --------

เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการเลือกตั้ง หรือในกรณีที่จับในขณะการกระทำผิด ผู้สงวนคำแปรญัตติจึงขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมตามเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้วครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน ส.ว. ปรเทพครับ ท่านปรเทพ สุจริตกุล เชิญครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิชาญ มีนชัยนันท์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา แล้วก็ในฐานะเลขานุการวิป ๓ ฝ่าย คือเมื่อกี้ได้เรียนท่านรองประธานนิคมแล้วครับ ท่านบอกว่าให้นัดในส่วนของกรรมการวิป ๓ ฝ่าย ประชุมที่ห้องประชุมที่ข้างห้องท่านประธาน ตอนนี้นะครับ ห้องประธานรัฐสภาด้านหลังครับ ก็ขออนุญาตเรียนเชิญทางกรรมการ ในขณะนี้เลยครับ เพราะว่าช่วงนี้ก็น่าจะไปเริ่มประชุมได้แล้วครับ เรียนเชิญท่านจุรินทร์ด้วยนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญวิปทั้ง ๓ ฝ่ายนะครับ เชิญเลยนะครับ เชิญครับท่านปรเทพครับ

นายปรเทพ สุจริตกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ผม ปรเทพ สุจริตกุล สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาสั่นหมดแล้วครับ เพราะเจอเป็นคนสุดท้าย ท่านประธานครับ ผมอยากจะขอเรียนอย่างนี้ว่า ผมจะไม่พูดซ้ำกับที่คนอื่นพูดไปแล้ว แต่จะสรุปสั้น ๆ เร็ว ๆ เพราะผมพูดยาวไม่เป็นนะครับ เพราะฉะนั้นท่านคงพอใจนะครับ

ประการแรก ความห่วงใยของสมาชิก หลาย ๆ ท่านที่ผมฟังมานะครับ ตั้งแต่ ท่านฉัตรพันธ์ ตั้งแต่ท่านมณเฑียร และหลาย ๆ ท่านที่ได้พูดไปแล้วทั้งวันนี้นะครับ ที่ท่านเป็นห่วง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขออภัยท่านปรเทพนะครับ พอดีติดพันนิดหนึ่ง ขออภัยครับ เชิญครับ ท่านจุรินทร์ครับ

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่เข้าใจว่ามีผู้ขอให้นัดประชุมวิป ๓ ฝ่าย ถ้ากระผมเข้าใจไม่ผิด ถูกต้องใช่ไหมครับ ท่านประธานครับ ขอสอบถามว่าจะประชุมเรื่องอะไรครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ประชุมเรื่องที่ไปหารือกัน

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : เรื่องอะไรครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เพื่อหาสรุปว่าเราจะประชุมกันวันไหน อย่างไร แบบไหน วันไหนบ้างนะครับ ที่ท่านถาม ๆ อยู่นี่ครับ

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมกราบเรียนต่อท่านประธานเลยครับ พวกกระผมไม่เห็นด้วยเลยครับ จะประชุมหามรุ่งหามค่ำ วันเสาร์ วันอาทิตย์ เพื่อประโยชน์ของใครก็ไม่ทราบ ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ประชาชน ผมกราบเรียนต่อหน้าท่านประธานเลยครับ ไม่ต้องแอบไปประชุมกัน ๓ ฝ่ายหรอกครับ ขอกราบเรียนกับท่านประธานตรงนี้ครับ กระผมไม่เห็นว่าจะเร่งรีบไปเพื่อประโยชน์ใครครับ ชัดเจนแล้วครับ แล้วท่านถามเมื่อสักครู่ติดพันนี้ ผมไม่ลุกขึ้นก็เพราะว่าไม่อยากให้มันยืดเยื้อ ท่านถามว่าใครมีอำนาจเต็มในส่วนฝ่ายค้าน ผมกราบเรียนว่า ผมเป็นประธานวิปฝ่ายค้าน ผมมีอำนาจในการตัดสินใจครับ เพราะฉะนั้นขออนุญาตที่จะกราบเรียนกับท่านประธานผ่านไปยังท่านผู้ที่ลุกขึ้นอภิปรายขอนัดประชุมวิป ๓ ฝ่ายเมื่อสักครู่ แล้วพวกกระผมเคยกราบเรียนกับท่านประธานแล้วว่า พวกกระผมไม่ประสงค์จะร่วมประชุมวิป ๓ ฝ่ายอีก เพราะเหตุว่าที่ผ่านมาตกลงกันอย่างไรไม่ปฏิบัติตามนั้น ตกลงว่าให้อภิปรายกี่ชั่วโมง พอเอาเข้าจริงยังไม่ทันครบเวลาท่านเสนอปิดอภิปรายแล้วครับ ตรงนี้จึงเป็นที่มาที่ผมได้กราบเรียนกับท่านประธาน ผมทราบเบื้องต้นว่าท่านประสงค์จะนัดประชุมวิป ๓ ฝ่าย เพื่อจะไปหารือบางเรื่อง ซึ่งความจริงผมไม่อยากพูดไปล่วงหน้าตรงนี้หรอกครับ เดี๋ยวท่านก็อาจจะปฏิเสธ แต่ว่ากระผมคิดว่ามันเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ของพวกท่านกันเองครับ ถ้าท่านจะแก้ปัญหาอย่างไรก็ขอให้ไปแก้ปัญหากันเอง ไม่ต้องเอาพวกกระผมไปร่วมด้วย แล้วท่านจะตัดสินใจอย่างไร ท่านตัดสินใจภายใต้ข้อบังคับได้เลยครับ พวกกระผมยินดีที่จะยอมรับในฐานะเสียงข้างน้อยครับ ถ้าลงมติแล้วแพ้ แต่จุดยืนที่กระผมต้องการทำเพื่อส่วนรวมกระผมจะทำหน้าที่ของพวกกระผมอย่างเต็มที่ แล้วขอใช้สิทธิอย่างเต็มที่ทุกคนในการคัดค้านกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน จังหวัดนครสวรรค์พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่ากระบวนการการเจรจาเราไม่ได้เป็นศัตรูกันเลยครับ ดังนั้นการหารือกันเพื่อจะให้กลไกต่าง ๆ มันเคลื่อนตัวไปได้ มันก็เป็นประเพณีของมันอยู่แล้ว และยิ่งท่านประธานครับ ๕-๖ วันมานี้ผมว่าท่านประธานก็จะเสียผู้เสียคนไปไม่ใช่น้อยจากการที่ท่านคือเป็นคนมีหลักการ แต่ท่านก็ผ่อนปรน ท่านก็ยอมเสียโดยส่วนตัวของท่านเพื่อให้เกิดความสงบในสภาและให้เป็นกลไกเดินไปได้ ผมเองไม่อยากเห็นบรรยากาศอย่างนี้ครับ เพราะว่า ขอประทานโทษเถอะครับท่านผู้นำ วิปฝ่ายค้าน ถ้าท่านปฏิเสธอย่างนี้เลยมันก็ไปสอดคล้องกับสิ่งที่เมื่อสักครู่ท่านผู้หนึ่งขึ้นมาพูดว่าจะต่อต้านทุกวิถีทาง เมื่อเป็นอย่างนั้นระบบรัฐสภาจะอยู่อย่างไรครับ ท่านครับ อะไรผิดอะไรถูกเราสามารถตัดสินคนเดียวได้หรือครับ มันต้องตัดสินจากตัวแทนประชาชนทุกฝ่าย รวมทั้งวุฒิสภาซึ่งมาจากสายสรรหาก็ต้องตัดสินร่วมกัน และใช้ดุลยพินิจ ใช้เหตุผลมาตกลงกัน นี่คือเหตุผลที่ทำไมสภาเรา ๕-๖ วันเดินไม่ได้ บรรยากาศอย่างนี้ลามไปถึงกฎหมายอื่น ๆ อีก บรรยากาศอย่างนี้มีเชื้อมาตั้งแต่ครั้งปีที่แล้วแก้ไขรัฐธรรมนูญในชุดใหญ่ที่จะเลือกตั้ง สสร. บรรยากาศอย่างนี้จึงเกิดกรณีตีความทุก ๆ เรื่อง ทั้ง ๆ ที่ผิดข้อบังคับก็จะอ้างประชาชน อ้างผลประโยชน์ของประเทศ อ้างผลประโยชน์ของชาติจนไม่รู้ว่าอะไรเป็นอะไร เข้าใจแล้วครับ แต่ยังขอเรียกร้องว่าเราจะกลับคืนสู่ดุลยภาพของความร่วมมือกันครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตต่อครับ พอแล้วนะครับ ขออนุญาตต่อครับ ก็คนละทีก็พอแล้วนี่ครับ คนละทีพอแล้วครับ จะได้เดินต่อ เชิญครับท่านปรเทพ

นายปรเทพ สุจริตกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ผม ปรเทพ สุจริตกุล สมาชิกวุฒิสภา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วนะครับ ทางนั้นนิด ทางนี้ก็อีกนิด ท่านครับ ฟังพูดคนละทีแล้วก็รู้แล้วว่าคุยไม่รู้เรื่อง คุยกันคนละทิศคนละทางแล้วครับ คนนั้นก็ขออีกนิด ทางนี้ก็อีกนิด และคนละนิดก็ไม่ต้องทำอะไร ก็ต่างฝ่ายต่างพาดพิงกันครับ มันก็พอ ๆ กัน อีกคนละนิด

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกรัฐสภา กราบเรียนสั้น ๆ

เท่านั้นเองครับเพื่อความเข้าใจครับแล้วก็ไม่ประสงค์พาดพิงเลยครับ ท่านไม่ต้องกังวลว่าจะลามกฎหมายอื่น ผมกราบเรียนกับท่านประธานไว้ตรงนี้ครับ กลับไปตรวจสอบดูได้ รัฐบาลนี้เข้ามาบริหารราชการแผ่นดิน ๒ ปี เสนอกฎหมายประมาณ ๖๐ ฉบับ พวกกระผมอย่างน้อยที่สุดในฐานะฝ่ายค้านสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ผมยืนยันกับท่านประธานได้ว่าพวกกระผมอย่างน้อยที่สุดในฐานะฝ่ายค้านสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ผมยืนยันกับท่านประธานได้ว่าพวกกระผมยกมือสนับสนุนให้กับกฎหมายรัฐบาล ๕๐ กว่าฉบับครับ ยกเว้น ๓ หมวดของกฎหมายเท่านั้นเองที่พวกกระผมไม่เห็นด้วย แล้วก็ประกาศชัดเจนว่าจะคัดค้าน คือ ๑. การแก้รัฐธรรมนูญ ๒. กฎหมายนิรโทษกรรม แล้วก็ ๓. พระราชบัญญัติหรือพระราชกำหนดกู้เงิน ๒-๓ ฉบับ เท่านั้นละครับที่เป็นหลักใหญ่ที่พวกกระผมคัดค้าน เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องห่วง ถ้ากฎหมายของท่านเป็นประโยชน์กับบ้านเมืองส่วนรวมจริง พวกกระผมสนับสนุนแน่นอน และพิสูจน์มาแล้ว ๖๐ ฉบับยกมือให้ ๕๐ กว่าฉบับ ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ ตามสิทธิครับคนละนิด

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม สุนัย จุลพงศธร ครับ ในฐานะวิปฝ่ายรัฐบาลครับ ก็ขอขอบพระคุณในสิ่งที่วิปฝ่ายค้านได้นำแสดงเจตนาดี แต่เราก็มีหลายฉบับนะครับที่ถูกฟ้องไม่หยุดไม่หย่อน แต่นั่นไม่เป็นไรครับ ท่านประธานครับ ผมอดทนไม่พูดอะไรอีกแล้วครับ และยังหวังว่าท่านจะเปลี่ยนใจกลับมาสู่การเจรจาเพื่อหาทางปรองดองครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญต่อได้แล้วครับท่านปรเทพ รอบที่ ๓ แล้ว

นายปรเทพ สุจริตกุล สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ขอบคุณครับรอบที่ ๓ แล้วครับ ถ้ารอบ ๔ ผมคงไม่พูดแล้วครับ ผมตั้งแต่อภิปรายกันมานี้นะครับ ผมมองว่าความห่วงใยของสมาชิกรัฐสภาเรานี้นะครับ อันแรกคือความเหมือนกันในที่มาของ ส.ส. และ ส.ว. แต่ต้องทำหน้าที่แตกต่างกันรายละเอียดผมจะไม่พูดถึงนะครับ เพราะเดี๋ยวท่านจะประท้วงนะครับ ข้อ ๒ การยึดโยงกันของฐานเสียงในพื้นที่และพรรคการเมืองนะครับทำให้ ส.ว. ขาดอิสระ ผมก็จะไม่อธิบายนะครับ อันที่ ๓ ส.ว. ที่จะได้มาใหม่ในอนาคตนี้จะขาดความหลากหลายนะครับ ขาดความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านนะครับ ข้อเสนอแนะที่สมาชิกพูดกันมากก็คืออยากให้ ส.ว. เป็นผู้แทนของหลากหลายอาชีพนะครับ ไม่ใช่ผู้แทนของพื้นที่แล้วก็ครอบคลุมทุกกลุ่มคนนะครับ ท่านพูดกันแล้วท่านก็บอกว่าเกรงว่าจะทำยากแล้วก็ทำไม่ทันทำไม่เสร็จนะครับ แล้วก็ถ้าเป็นอย่างนั้น ส.ว. ก็อยากได้ ส.ว. ที่มีศักดิ์ศรีนะครับ ปลอดข้อครหาจากการเป็นผู้ฝักใฝ่ฝ่ายใด ผมก็มีข้อเสนอแนะอย่างนี้ครับ ที่ผมแปรญัตติไว้ก็จะเป็นแนวทางเดียวกัน แต่ผมจะไม่เสียเวลาไปลงรายละเอียดว่าแปรญัตติว่าอะไรบ้างนะครับ เพราะมันมีอยู่ในเอกสารแล้วนะครับ แต่ผมขออธิบายวิธีการนิดหนึ่งเพื่อจะบอกว่าสิ่งที่ผมพูดนี้นะครับ สามารถทำได้ภายในเวลา ๓-๔ เดือนเท่านั้นเองนะครับ

ประการที่ ๑ ข้อเสนอของผมก็คือ ให้ประชาชน ๑ คน มิสิทธิเลือก ส.ว. ได้ ๑ เสียง อันนี้ตรงกันไม่ว่าจะเป็นอันไหนนะครับ

ประการที่ ๒ ให้ กกต. กำหนดกลุ่มคนตามอาชีพนะครับ ครอบคลุมตามสังคม เช่น คนพิการ แล้วอาชีพต่าง ๆ เช่น อาชีพทางการแพทย์ อาชีพทางวิศวกรอาชีพทางอะไรก็แล้วแต่นะครับ กำหนด ๒๐-๓๐ กลุ่มนะครับ แล้วก็กำหนดด้วยว่าแต่ละกลุ่มนี้ประกอบด้วยอะไรบ้างคนเขาจะได้เลือกเลือกเข้าอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้ถูกต้องนะครับ

ประการที่ ๓ ให้จังหวัดจัดให้มีการลงทะเบียนกลุ่มตามที่ กกต. ได้ทำไว้นะครับ เพราะฉะนั้นในจังหวัดหนึ่งก็รู้ว่าใครอยู่กลุ่มไหนบ้าง กลุ่มอาชีพไหน กลุ่มเกษตรกรกลุ่มชาวนา กลุ่มแพทย์ กลุ่มกรรมกร กลุ่มสาธารณสุขหรือกลุ่มอะไรก็แล้วแต่ที่จัดขึ้นมานี้นะครับ ซึ่งก็มีโครงสร้างอยู่แล้วจากรัฐมนตรีต่าง ๆ จากกระทรวงต่าง ๆ นะครับ

ประการที่ ๔ ให้ประชาชนเป็นผู้เลือกนะครับ อยู่ในกลุ่ม ใดกลุ่มหนึ่งได้เพียงกลุ่มเดียวนะครับ โดยให้เลือกตั้งเมื่อเขาเลือกแล้วบัตรประชาชนของเขาก็จะเขียนไว้เลยว่าเขาอยู่ในกลุ่มอะไร กลุ่มอาชีพอะไร หรือเป็นกลุ่มคนพิการหรือเป็นกลุ่มอะไรก็แล้วแต่อยู่ที่บัตรประชาชน เพราะฉะนั้นในการบริหารจัดการตรงนี้มันง่าย กกต. ใช้เวลา ๑ เดือน กำหนดกลุ่มอาชีพนะครับ แล้วก็ส่งให้แต่ละจังหวัด แต่ละจังหวัดก็ให้คนมาลงว่าตัวเองอยู่ในกลุ่มอาชีพไหน โดยจังหวัดจะเสนอแนะไว้ให้ก่อนก็ได้ เพราะว่ามันจะเลือกได้ตั้งแต่ต้นแล้ว แล้วคนที่ไม่รู้ว่าตัวเองอยู่อาชีพไหนก็มาเลือกลงที่ตัวเองกลุ่มอาชีพต่าง ๆ จากคำอธิบายจากการดูรายละเอียดนะครับ ในการเลือกตั้งให้ประชาชนเลือกผู้สมัครในกลุ่มอาชีพของตนได้ โดยมีสิทธิโหวต (Vote) ได้เพียง ๑ เสียงเท่านั้นนะครับ นั่นก็คือการใช้ประเทศไทยเป็นเขตเลือกตั้งนะครับ เพื่อปลอดจากการยึดโยงกับการเมืองครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญท่านยุพราช บัวอินทร์ ครับ

นายยุพราช บัวอินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ยุพราช บัวอินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดเพชรบูรณ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้แปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้ มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน มาตรา๑๑๓ การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ----------

ให้ใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง โดยให้สมาชิกที่มีการลงทะเบียนเป็นสมาชิกองค์กรดังกล่าวไม่น้อยกว่า ๑ ปี นับถึงวันเลือกตั้งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ ๑ เสียง และให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ ท่านประธานครับ เมื่อมาตรา ๓ ผ่านมติโดยเสียงข้างมากได้ลงมติว่า ส.ว. ต้องมาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คน พวกเราก็ต้องยอมรับครับ ถึงแม้โดยส่วนตัวของท่านสมาชิกหลายท่านไม่เห็นด้วย รวมทั้งตัวกระผมเองก็ต้องยอมรับมติเสียงข้างมาก ท่านประธานครับ แต่ก็ยังมีวลีติดหูก้องอยู่ในหูผมจากพี่น้องประชาชนว่าสู้ไปเถอะ ส.ส. แม้นยกทั้งมือทั้งเท้าก็สู้ไม่ได้ก็จงสู้ไป เพื่อความถูกต้องของบ้านเมือง ท่านประธานครับ ก่อนที่ผมจะนำเสนอเหตุผลประกอบในการที่จะแปรญัตติให้สนับสนุนโดยการใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้งนั้น กระผมต้องขออนุญาตทำความเข้าใจกับท่านกรรมาธิการ ท่านสมาชิกรัฐสภา ตลอดจนพี่น้องประชาชนที่รับชมการถ่ายทอดอยู่ว่าหลังจากที่ผ่านมาตรา ๓ แล้ว เราอาจจะมี ส.ว. ที่มาจากนักเลือกตั้ง นักเลือกตั้งเป็นอย่างไรครับท่านประธาน นักเลือกตั้งก็สามารถทำทุกวิถีทางครับที่จะทำให้ตนเองชนะการเลือกตั้ง โดยไม่คำนึงว่าสิ่งนั้นจะถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ท่านประธานครับ เราอาจจะมี ส.ว. ที่มาจากฝ่ายการเมืองถูกนักการเมืองหรือพรรคการเมืองครอบงำ นอกจากนั้นเราอาจจะมี ส.ว. ที่มีฐานะเป็นบิดา มารดา ของ ส.ส. เป็นสามีหรือภรรยาของ ส.ส. เราก็ต้องยอมรับ ท่านประธานครับ และพวกเราอาจจะต้องยอมรับว่าการตรวจสอบของสมาชิกวุฒิสภาในอนาคตอาจจะเป็นไปด้วยความไม่สมบูรณ์และไม่เป็นธรรม ท่านประธานครับ แต่ตอนนี้ผมต้องย้ำอีกทีว่าเราต้องยอมรับเสียงข้างมาก หากเราไม่ยอมรับก็จะมีความรู้สึกว่าเหมือนถูกสภาเสียงข้างมากขืนใจ ท่านประธานครับ เมื่อผมได้แปรญัตติมาตรา ๔ ไว้ จึงขอแสดงเหตุผลประกอบในการใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง ๕ ข้อดังต่อไปนี้ครับ

ประการที่ ๑ ข้อดีของการที่เราจะใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง นั่นก็คือได้เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความรู้ มีความสามารถ มีชื่อเสียง มีประสบการณ์ได้เข้ามาทำงานการเมือง ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มคนเหล่านี้อาจจะไม่มีความถนัด ไม่มีความชำนาญในด้านการลงพื้นที่เพื่อหาเสียง หรือไม่มีฐานเสียงในพื้นที่มากเพียงพอ ทั้งที่มีความปรารถนาจะเข้ามาทำงานเพื่อช่วยเหลือพัฒนาประเทศชาติบ้านเมือง นี่คือเหตุผลข้อที่ ๑

เหตุผลข้อที่ ๒ ครับท่านประธาน เมื่อประชาชนลงเสียงให้กับ ส.ว. ท่านใดท่านหนึ่ง ๑ คะแนนนั้นจะไม่สูญหายไป แต่จะนำมารวมเป็นคะแนนทั้งประเทศ หลังจากนั้นจึงนำมาคิดสัดส่วนคำนวณสมาชิกวุฒิสภาต่อไป ท่านประธานที่เคารพ

เหตุผลข้อที่ ๓ ข้อดีของการใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้งนั้นจะช่วยทำให้ตัวแทนของคนกลุ่มน้อยหรือตัวแทนของกลุ่มอาชีพ กลุ่มองค์กร จะได้มีโอกาสในการรับเลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่ในการรักษาผลประโยชน์เป็นปากเป็นเสียงหรือเสนอกฎหมายเฉพาะด้านให้กับท้องถิ่น ภูมิภาค และกลุ่มผลประโยชน์ องค์กรใด ๆ ท่านประธานที่เคารพผมขออนุญาตยกตัวอย่างว่า สมมุติวันนี้ตัวอย่างที่เห็นง่าย ๆ ก็คือพี่น้องชนเผ่า ทั่วประเทศไทย ผมขอยกตัวอย่างพี่น้องชาวเขาเผ่าม้งในจังหวัดเพชรบูรณ์ พี่น้องชาวเขาเผ่าม้งในจังหวัดเพชรบูรณ์ที่อำเภอเขาค้อ อำเภอหล่มเก่า และอำเภอเมือง รวมกันทั้งสิ้นมีประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน พี่น้องชาวเขาเผ่าม้งหากมีตัวแทนที่มีความรู้ความสามารถลงในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์เพียงจังหวัดเดียว แน่นอนที่สุดครับไม่มีโอกาสที่จะชนะในการเลือกตั้งในจังหวัดเพชรบูรณ์ได้เลย แต่ถ้าหากพี่น้องชนเผ่าอาจจะเป็นเผ่าม้ง ----------

หรือเผ่าอื่น ๆ ที่ลงสมัครโดยใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง พี่น้องชนเผ่าก็จะมีโอกาสที่จะได้มาแสดงความรู้ความสามารถในการพัฒนา ในการแก้ไขปัญหาของเขาเหล่านั้นซึ่งแตกต่างออกไป ท่านประธานครับ นี่ก็คือเหตุผลที่ ๓ ของกระผม

เหตุผลข้อที่ ๔ การเลือกตั้งโดยการใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้งนั้นจะช่วยส่งเสริมให้พี่น้องประชาชนสนใจในการดำเนินนโยบายของผู้สมัครมากขึ้น อันเป็นจุดเริ่มต้นอันดีในการนำประชาชนไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง

และข้อสุดท้ายครับท่านประธานที่เคารพ การใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้งจะทำให้ละลายการซื้อเสียงได้ในระดับหนึ่ง เพราะต้องคิดคะแนนจากพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ การซื้อเสียงของนักการเมืองจะไม่สามารถทำได้เลย หรือถ้าจะทำได้ก็มีโอกาสทำได้ยากมาก ท่านประธานที่เคารพ นี่คือเหตุผลรองรับที่กระผมได้แปรญัตติในมาตรา ๔ ไว้ก็จะกราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมาธิการและท่านสมาชิกไว้เพื่อพิจารณา ขอกราบขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญท่านกุลเดช พัวพัฒนกุล เชิญครับ

นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา สืบเนื่องจากกระผมได้สงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๓ ไว้ให้การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภามาด้วยกัน ๒ แบบ คือ (๑) เลือกจากพี่น้องประชาชนโดยตรง ๑๐๐ ที่นั่ง อีก ๑๐๐ ที่นั่งมาจากสาขาอาชีพนะครับ ซึ่งตลอดทั้งเช้าที่ผ่านมามีการจำกัดกันว่าในมาตรา ๔ พวกกระผมจะมีสิทธิสงวนคำแปรญัตติแล้วได้อภิปรายหรือไม่ ก็กราบเรียนท่านประธานว่าอย่างนี้ครับ ว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังไม่ได้ลงมติวาระ ๓ แล้วยังไม่ได้ประกาศใช้ ณ วันนี้เรายังใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ อยู่ เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ยังคงอยู่ วันนี้ที่ผมเสนอให้ยกเลิกมาตรา ๑๑๓ ในมาตรา ๔ นี้ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เรายังไม่รู้ว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะได้ประกาศใช้หรือไม่ เพราะมีหลายเรื่องหลายราวที่ยังขัดกันเองในตัวของมันเอง อาจจะเป็นด้วยความเร่งรีบ รีบร้อนของกรรมาธิการหรือผู้ยกร่างก็ไม่ทราบได้ ท่านจะเห็นได้ว่ากฎหมายสูงสุดของประเทศยังมีการขัดกัน เมื่อท่านยกเลิกมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ ท่านจะไม่ให้มีวุฒิสภามาจากการสรรหา แต่ในมาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๘ แล้วก็มาตรา ๑๔๐ ยังมีความเกี่ยวพันกับเรื่องวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหาครับ ผมเองต้องขออนุญาต

ท่านประธานให้เหตุผลเพื่อบันทึกไว้เป็นหลักฐานในสภาแห่งนี้เผื่อร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ผ่านวาระ ๓ หรือไม่มีโอกาสบังคับใช้จะได้เอาเหตุผลของผมไปประกอบการยกร่างในครั้งต่อไป ดังนี้ครับ มาตรา ๑๑๓ ซึ่งกระผมได้แปรญัตติ มาตรา ๔ ซึ่งกระผมได้แปรญัตติไว้ว่าให้ยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน มาตรา ๑๑๓ การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๑๑ (๒) นั่นคือเลือกสมาชิกวุฒิสภามาจากสาขาอาชีพ ให้ใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง โดยให้สมาชิกที่มีการลงทะเบียนเป็นสมาชิกขององค์กรดังกล่าวไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันเลือกตั้ง ----------

มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ ๑ เสียง และให้ใช้วิธีการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ ถามว่าทำไมต้องเป็นอย่างนี้ครับ ผมเองก็ยังยืนยันกับท่านประธานนะครับว่า ผมเองยังเชื่อว่าวุฒิสภาเป็นสภาซึ่งมีหน้าที่กลั่นกรองพิจารณากฎหมาย ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติวาระที่ ๓ เห็นชอบ แล้วก็เสนอให้ท่านพิจารณากลั่นกรองอีกทีนะครับ กับมีอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งถอดถอนบุคคล ซึ่งมีข้าราชการระดับสูง พูดอย่างนี้นะครับเป็นภาพรวม ๆ ดังนั้นตามที่ผมได้อภิปรายไว้ในมาตรา ๓ นั้น ผมก็ยังยืนยันอย่างนั้นครับว่าวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหาเท่าที่ผ่านมายังไม่เคยทำอะไรเสียหายให้กับประเทศนะครับ ผมยังไม่เคยเห็นวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหาทำอะไรให้เกิดความเสียหายกับประเทศ เพียงแต่อาจจะให้ความเห็นขัดแย้งกับกลุ่มการเมืองของท่านนะครับ อาจจะไม่ตรงใจท่านนัก มันเป็นก้างตำคออยู่ที่จะต้องกวาดมันออกให้หมดจากสภานี้นะครับ ซึ่งผมเชื่อได้ว่าพี่น้องประชาชนที่เห็นด้วยกับกระผม ก็มีจำนวนไม่น้อยนะครับ วันนี้จึงขอใช้สิทธิในสภาแห่งนี้ได้พูดเป็นปากเป็นเสียงแทนพี่น้องประชาชนของผม สาเหตุที่ผมแปรญัตติไว้อย่างนี้เพราะว่าพี่น้องประชาชนได้บอกฝากกระผมมาว่า ความเป็นกลางนั้น ถ้ามาจากการเลือกตั้งค่อนข้างจะเป็นกลางได้ยาก ก็อย่างที่ท่านเองก็รู้ครับ พี่น้องเพื่อนสมาชิกหลายคนก็อภิปรายไว้หลายครั้ง ซึ่งผมก็ไม่อยากจะเอ่ยนะครับ แต่มันก็อดไม่ได้หรอกครับ หลายคนมาปฏิเสธกลางสภานี้ว่า ถ้ามีการเลือกตั้งต้องเป็นอิสระไม่อิงใคร ๆ ผมว่าข้อเท็จจริงที่ผ่านมานี้ในระบบเลือกตั้งมันมีหรือครับ คนที่ไม่มีฐานเสียงแล้วไปลงนี้ครับ เอานาย ก นาย ข ไปสมัครให้มีความรู้ดีชนะเลิศที่ ๑ ของประเทศครับ ถ้าไม่มีฐานเสียงทางการเมือง ไม่มีอิทธิพลทางการเมืองหนุนหลังนี้ครับ โอกาสที่ได้รับเลือกตั้งไม่มีเลยครับ ผมกล้าพนันได้เลยนะครับ ใครที่เก่งกล้าสามารถไปสมัครเลยครับ ส.ว. จังหวัดอุทัยธานีมา ผมเชื่อว่าไม่ได้ ทุกคนต้องยอมรับความจริงครับ อย่าเที่ยวพูดกันเอาสีข้างเข้าถูพูดแล้วก็หันหลังพูด ไม่กล้าพูดต่อหน้าพระบรมฉายาลักษณ์ เพราะมันพูดเท็จกันทั้งนั้นละครับ เอาความไม่จริงเอาภาพฉากลวง ๆ มาพูดกัน สภานี้มันต้องพูดความจริงกันครับ ทำไมละครับ พวกผมขอให้มีคนกลางมาสัก ๑๐๐ คน มันจะเป็นจะตายหรือครับสภานี้ มาจากสาขาอาชีพ ซึ่งมีประโยชน์กับประเทศชาติครับ พวกผมถึงร้องขอแบบนี้อย่างไรครับ เมื่อผมร้องขอแบบนี้ ผมก็ต้องให้เหตุผลในการร้องขอถึงวิธีการได้มาในสภาแห่งนี้ ตั้งแต่เช้าผมตั้งใจจะพูดเรื่องนี้มาจนกระทั่งไม่อยากพูดแล้วครับ ท่านก็ประท้วงพยายามจะไม่ให้พูด พยายามจะให้พูดในประเด็นในข้อกฎหมายที่มันยกเลิกไปแล้ว ท่านรู้ได้อย่างไรครับ ว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะผ่าน

ได้ประกาศใช้ครับ ผมถามหน่อย ยังมีศาลรัฐธรรมนูญรอท่านอยู่นะครับ ผมพูดกันตรง ๆ เลย ในฐานะนักกฎหมาย ใครยื่นผมยื่น แล้วผมใช้สิทธิยื่นตามรัฐธรรมนูญครับ เพราะฉะนั้น บอกท่านได้เลยครับ ไม่ต้องรีบหรอกครับ ท่านจะรีบพิจารณาวันเสาร์ วันอาทิตย์ ก็ไม่จบ ท่านยิ่งรีบ ก็ยิ่งหนัก ผมจากอภิปรายไม่เก่ง เดี๋ยววันเสาร์ วันอาทิตย์จะไปฝึกอภิปรายสัก ๓ ชั่วโมง จะพูดมันอยู่นี้ละครับ พูดกันถึงเช้าให้ประธานลงไปอ้วกหลังสภานี้ละครับ ที่ผ่านมานี้ จะเอากันแบบนั้นไหมล่ะครับ มันจะได้ตายในหน้าที่ครับ จะได้ธงชาติคลุมศพ เพราะมันไม่มีโอกาสไปรบ ๓ จังหวัดอยู่แล้วนะครับ แต่ในเมื่อท่านจะเอากันอย่างนี้ก็มา ผมเองก็เป็นประเภทไม่หนีคนเหมือนกันนะครับ นั่นพอทางโน้นบอกว่าเอาเลยเห็นไหมครับ ท่านประธาน เห็นไหมครับมีคนเชียร์ (Cheer) ผมอีกเอาเลย อยากได้ธงชาติเหมือนกันครับ ผมเองคลุมผมไม่เท่าไรสมาชิกยังเหลืออีกเยอะ ผมกลัวคลุมท่านประธานมันมีแค่ ๒ คน มันเปลี่ยนไม่ได้นะครับ ข้อบังคับมันก็ให้คนอื่นมาเป็นไม่ได้ รองประธานสภาก็เป็นไม่ได้นะครับ ถ้าเกิด ๒ ท่านนี้เป็นอะไรไปกลัวคลุมธงชาติแล้วจะยุ่ง ก็ด้วยความเป็นห่วง ----------

ท่านประธานละครับ ทีนี้ก็กลับมา ได้พูดได้ระบายแล้วก็รู้สึกโล่ง ผมเองครับบอกตรง ๆ พี่น้องประชาชนถามผม ไปอยู่ไหน ๆ ผมก็บอกว่า นี่ครับผมก็อยู่สภานี่ละ เพียงแต่ไม่ค่อยออกทีวีเท่านั้นละ ออกแต่หน้าหนังสือพิมพ์กับหน้าทีวีนะครับ ก็อย่างที่บอกท่านนะครับ ผมเองก็ยังยืนยันในมาตรา ๔ นะครับ ตามที่ผมเสนอไว้ แต่ว่าเกี่ยวกับเรื่องการทำงานในเรื่องที่จะไปหารือผมยกสิทธินี้ให้กับประธานวิปนะครับ สำหรับในมาตรา ๔ นี้ ก็คงจะไม่อภิปรายให้เยิ่นเย่อกินเวลากับท่านมากนักนะครับ ก็ถือว่าให้ความร่วมมือกับท่านพอสมควร เดี๋ยวเจอกันในมาตรา ๕ ครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญท่านเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ ครับ

นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ในสภาแห่งนี้ผมได้แสดงจุดยืนของผมอย่างชัดเจนต่อการคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และผมได้พูดไปแล้วว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่เกิดประโยชน์ครับ แล้วก็ไม่แก้ปัญหาที่มีอยู่ในประเทศไทยทุกวันนี้ แล้วผมเองก็ได้แสดงจุดยืนของผมไปแล้วครับ ต่อการคัดค้านร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับที่ท่านกรรมาธิการได้พิจารณามาแล้ว ที่เกี่ยวข้องกับที่มาของสมาชิกวุฒิสภา เพราะผมเห็นว่าการแก้ไขครั้งนี้จะทำให้เกิดปัญหาครับ เป็นการปลดล็อกให้พรรคการเมืองเข้ามาครอบงำการทำงาน มาแทรกแซงการทำงานของสมาชิกวุฒิสภา เพื่อในที่สุดก็จะเข้าไปล้มระบบการถ่วงดุลอำนาจในระบบการปกครอง ล้มการถ่วงดุลอำนาจการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล โดยองค์กรอิสระ ท่านประธานครับ ผมจะขอรบกวนเวลาของท่านไม่มากครับ ผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๔ ซึ่งมีความเกี่ยวโยงกับมาตรา ๓ แต่ผมต้องขออนุญาตทบทวนนิดหนึ่งครับ สิ่งที่ผมได้อภิปรายไปแล้วในมาตรา ๓ ผมได้กราบเรียนกับท่านประธานและท่านกรรมาธิการไปแล้วครับว่า ผมไม่เห็นด้วยในการแก้ไขที่ท่านกรรมาธิการได้ให้ความเห็นชอบมา การแก้ไขครั้งนี้เป็นการแก้ไขกติกาสำคัญในส่วนที่มาของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งตามรัฐธรรมนูญปัจจุบันที่เราใช้กันอยู่ทุกวันนี้ได้กำหนดไว้อย่างดีแล้ว ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้กำหนดกติกาสำคัญทั้งหมดที่มี ๓ กติกา ซึ่งเป็นหัวใจหลักของที่มาของสมาชิกวุฒิสภา

ในส่วนที่ ๑ เรื่องที่มาของสมาชิกวุฒิสภา เดิมทีที่กำหนดไว้ให้มาจากการเลือกตั้งส่วนหนึ่ง เลือกตั้งที่ใช้ ๑ จังหวัด ๑ คนนี่ละครับ เพื่อยึดโยงกับจังหวัด แล้วก็มีส่วนที่มาจากการสรรหาอีกส่วนหนึ่ง เพื่อที่จะให้สมาชิกวุฒิสภามีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ มีความสามารถในด้านต่าง ๆ มาช่วยกลั่นกรองกฎหมาย

ในส่วนที่ ๒ มีการกำหนดคุณสมบัติต้องห้ามหรือคุณสมบัติของสมาชิกวุฒิสภา เพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาได้ทำงานอย่างเป็นอิสระปราศจากการครอบงำของพรรคการเมือง

ในส่วนที่ ๓ ได้กำหนดวาระของผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาเพื่อไม่ให้มีการผูกขาดอำนาจครับ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ การแก้ไขครั้งนี้ที่ผ่านการพิจารณาของท่านกรรมาธิการมาแล้ว แก้หมดเลยครับทั้ง ๓ รายการครับ จากเดิมมาตรา ๓ ของร่างแก้ไขของท่านกรรมาธิการนี่ครับ ท่านก็แก้จากเดิมที่จะมาจากการสรรหาส่วนหนึ่ง มาจากการเลือกตั้งส่วนหนึ่ง ท่านแก้ให้มาจากเลือกตั้งทั้งหมด ให้มีการเลือกตั้งเหมือนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๕ ท่านก็ไปแก้ครับ คุณสมบัติต้องห้าม ซึ่งเดิมพยายามให้สมาชิกวุฒิสภานั้นไม่ให้มีความยึดโยง ไม่ให้มีความผูกพันกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือถูกครอบงำโดยพรรคการเมือง ส่วนในมาตรา ๗ ----------

ท่านก็ไปแก้ครับเรื่องการกำหนดวาระของผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งท่านแก้ตรงนี้ไม่มีวาระก็คือเปิดโอกาสให้สามารถผูกขาดอำนาจได้ เผอิญผมเองได้อภิปรายในส่วนของมาตรา ๓ ไปแล้ว และในมาตรานี้ผมจะไม่ขออภิปรายในมาตรา ๕ กับ มาตรา ๗ นะครับ ผมได้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ แต่เนื่องจากมาตรา ๔ มีความเกี่ยวโยงกับมาตรา ๓ ที่ผมได้อภิปรายไป เพราะในร่างแก้ไขที่ผมได้เสนอกับท่านกรรมาธิการผมได้เสนอทางออกไว้ก็คือให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาให้เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตยอย่างที่ท่านได้ขอมา ท่านได้ชี้แจงเอาไว้ แต่ให้มีการเลือกตั้งโดยตรงส่วนหนึ่งและอีกส่วนหนึ่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาให้มาจากองค์กรวิชาชีพและองค์กรอาชีพ ซึ่งในมาตรา ๔ ครับ ผมก็ได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติของการเลือกตั้งในส่วนนี้เอาไว้ ผมเองจะขออนุญาตนะครับอ่านให้ท่านประธานและก็ท่านกรรมาธิการฟังสั้น ๆ นะครับ ในส่วนของมาตรา ๔ ผมขอให้ยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนครับ

มาตรา ๑๑๓ การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๑๑ (๒) ให้ใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง โดยให้สมาชิกที่มีการลงทะเบียนเป็นสมาชิกองค์กรดังกล่าวไม่น้อยกว่า ๑ ปี นับถึงวันเลือกตั้งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ ๑ เสียง และให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกตั้งและการหาเสียงเลือกตั้งของสมาชิกวุฒิสภาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ

ผมมีเหตุผลครับที่ผมได้แปรญัตติของผมไว้เป็นแบบนี้ครับ ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาจากองค์กรวิชาชีพและจากองค์กรอาชีพในมาตรา ๓ ผมได้ชี้แจงกับท่านไปแล้วว่าผมอยากให้การทำงานของสมาชิกวุฒิสภานั้นมีความหลากหลายครับ ได้มีผู้เชี่ยวชาญผู้มีความสามารถ ผู้มีประสบการณ์ในด้านวิชาชีพและด้านอาชีพต่าง ๆ เข้ามาช่วยพิจารณาเข้ามาช่วยกลั่นกรองกฎหมายที่ได้รับการพิจารณาโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ทำงานซ้ำซ้อนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครับ และเหตุผลที่ผมได้เขียนเอาไว้ครับ ในมาตรา ๔ นี้ครับ ในมาตรา ๑๑๓ ของรัฐธรรมนูญก็คือผมอยากให้การเลือกตั้งนั้นใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง เพราะผมมีเหตุผลสำคัญหลายประการครับ

อันที่ ๑ นี่ครับ ท่านประธานครับ ท่านกรรมาธิการครับ การที่เรายึดประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง โดยเฉพาะในส่วนของสมาชิกวุฒิสภาที่จะมาจากสภาวิชาชีพและสภาอาชีพต่าง ๆ เราก็จะสามารถรวบรวมผู้ที่มีความรู้ความสามารถจากทั่วประเทศได้

อันที่ ๒ ครับ ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ท่านเพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งก็ได้กราบเรียนกับท่านไปแล้วครับ การที่เราใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้งเราก็จะเปิดโอกาสให้ชนกลุ่มน้อยมีโอกาสได้เข้ามาส่งตัวแทนเข้ามาทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกวุฒิสภานะครับ อาจจะมีหลายท่านครับ อาจจะเป็นกลุ่มพ่อค้าแม่ค้า กลุ่มแท็กซี่ กลุ่มอะไรก็แล้วแต่ครับ หรือแม้กระทั่งกลุ่มคนพิการ กลุ่มสตรี เมื่อท่านเปิดโอกาสท่านใช้ประเทศเป็นเขตเลือกตั้งท่านก็จะเปิดโอกาสครับให้คนเหล่านี้ได้ส่งตัวแทนเข้ามาทำหน้าที่แทนเขาในฐานะสมาชิกวุฒิสภา

และส่วนสุดท้ายครับ ที่มีความสำคัญมากที่สุดครับ เมื่อท่านใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้งนะครับ ท่านก็จะทำให้ฐานการเลือกตั้งหรือฐานคะแนนนี่ครับมันกว้างขึ้น เมื่อกว้างขึ้นก็จะป้องกันไม่ให้พรรคการเมืองไม่ให้อิทธิพลของการเมืองเข้าไปครอบงำการเลือกตั้งหรืออิทธิพลของทุนหรือเงินเข้าไปครอบงำผลการเลือกตั้งของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งในที่สุดก็จะทำให้สมาชิกวุฒิสภาปราศจากการครอบงำของพรรคการเมืองเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญครับ ด้วยเหตุผลที่ผมได้กราบเรียนกับท่านประธานและกรรมาธิการดังต่อไปนี้นะครับ ผมก็ขออนุญาตสงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรานี้ครับ แล้วก็ยังมีอีกหลายมาตราครับในการแก้ไข ซึ่งผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ทุกมาตรา ----------

แล้วก็จะแสดงจุดยืนอย่างชัดเจนในการคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ และโดยเฉพาะการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญในส่วนที่มาของสมาชิกวุฒิสภาที่ท่านกรรมาธิการได้เสนอให้พวกเราได้เข้ามาพิจารณากันวันนี้ครับ กราบขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านกนก วงษ์ตระหง่าน เชิญครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ผม กนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะอภิปรายในการแปรญัตติในมาตรา ๔ ของผม ซึ่งผมก็ขอขอบพระคุณท่านประธานและท่านกรรมาธิการที่ได้ให้โอกาสกระผมที่จะอภิปรายในประเด็นนี้ ผมอยากจะขออนุญาตที่จะเรียนเป็นพื้นฐานก่อนว่าผมไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญในเรื่องของการให้ได้มาซึ่งวุฒิสมาชิก เฉพาะจากการเลือกตั้งเท่านั้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะผมคิดว่าความหมายของการเลือกตั้งที่เราใช้กันมาอยู่ในปัจจุบันเป็นความหมายที่แคบและไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ของความเป็นจริง เพราะฉะนั้นผมจึงขออนุญาตท่านประธานที่จะย้อนกลับไปพูดถึงหลักการบางอย่างเพื่อที่จะได้เข้าใจตรงกันและผมก็จะเข้าสู่ประเด็นครับ ท่านประธานครับ เรามีสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งโดยยึดเขตพื้นที่หรือที่เรียกว่ามิติภูมิศาสตร์เป็นหลักของการเลือกตั้ง แล้วเราได้กำหนดเพียงอายุของผู้มีสิทธิแล้วก็การมีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่เจตนารมณ์ของการเลือกตั้งอันนี้ก็คือเพื่อให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ที่เข้าใจปัญหา เข้าใจความเดือดร้อน เข้าใจความต้องการของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ดีแล้วก็เป็นเรื่องที่เราใช้กันมาโดยตลอด ส่วนวุฒิสภาซึ่งเรามีตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นต้นมา เราต้องการให้วุฒิสภาทำหน้าที่อีกแบบหนึ่งในเรื่องของการกลั่นกรอง ในเรื่องของการถอดถอน หรือพูดง่าย ๆ ก็คือเป็นสภาที่จะให้คำปรึกษาแนะนำ ซึ่งจะต้องใช้บุคคลที่มีความรู้ มีความสามารถ มีประสบการณ์ และที่สำคัญก็คือมีคุณธรรมแล้วก็มีความเป็นอิสระ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้เองวิธีการได้มาของวุฒิสมาชิกจึงแตกต่างจากวิธีการได้มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ ตรงนี้หลักการที่สำคัญก็คือว่าถ้าเราใช้วิธีการเดียวกัน คือการเลือกตั้ง ในความหมายของเขตพื้นที่และผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งที่เหมือนกัน คำถาม เราจะได้ผู้แทนที่มีคุณภาพ ที่มีคุณสมบัติที่ต่างกันได้อย่างไร ตรงนี้เป็นปัญหาครับ ท่านประธานครับ และนี่คือเหตุผลที่ในอดีต

เราได้เห็นความจริงอันนี้มาตั้งนานแล้ว จึงได้เลือกวิธีการใหม่ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งในอดีตเราใช้คำนั้นว่าการสรรหา การสรรหาก็ได้มีการวิวัฒนาการ มีการพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง และผมเข้าใจครับที่ท่านประธานกรรมาธิการได้ชี้แจงเรื่องการเลือกตั้ง ถ้าท่านประธานจะเห็นนะครับว่าการสรรหาที่ผ่านมาของไทย ก็ได้แปรสภาพเข้าไปใกล้เคียงกับประชาชนมากขึ้นตลอดเวลา แต่อย่างไรก็ตามเราไม่สามารถที่จะใช้การเลือกตั้งด้วยวิธีการที่เหมือนกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและให้ได้วุฒิสมาชิกที่มีคุณภาพ ที่มีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นประเด็นในเชิงหลักการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่เราจะต้องเข้าใจให้ตรงกัน ท่านประธานครับ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้เอง ผมจึงอยากจะขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานว่าการเลือกตั้งที่เราใช้อยู่ในปัจจุบัน ที่ผมได้เรียนไปแล้วว่าเป็นการเลือกตั้งในเชิงพื้นที่ซึ่งใช้ประชากร แล้วก็ผู้มีสิทธิออกเสียงเป็นตัวตัดสิน คำถามก็คือว่าการเลือกตั้งในเชิงพื้นที่สามารถให้ผู้แทนได้ครบถ้วนในทุกมิติที่สังคมไทยหรือประเทศไทยต้องการในวันนี้หรือไม่ คำตอบชัดเจนครับ ไม่ได้ ----------

สังคมไทยวันนี้มีความสลับซับซ้อน มีความต้องการที่หลากหลาย มีผลประโยชน์มีวัตถุประสงค์ที่หลากหลายมากมาย เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้เองจำเป็นที่จะต้องมีการเลือกตั้ง ในความหมายอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การเลือกตั้งในความหมายของพื้นที่แต่เพียงอย่างเดียว ผมขออนุญาตยกตัวอย่างประกอบสั้น ๆ ให้ท่านประธานได้เห็นภาพนะครับความหลากหลายในการประกอบวิชาชีพ ผมขออนุญาตยกตัวอย่างเรื่องครู เราให้มีการเลือกตั้งครู ปรากฏว่าเสียงส่วนใหญ่ของครูก็เลือกครู แล้วก็ปัญหาของเรา เราพบว่าครูส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องหนี้แล้วก็มีปัญหาเรื่องรายได้ไม่เพียงพอ เราก็ได้ผู้แทนครูจากการเลือกตั้งที่จะต้องไปแก้ไขปัญหาหนี้ แก้ไขปัญหารายได้ของครู แต่ในความเป็นจริงเราพบว่าครูคือคนที่ทำหน้าที่ผลิตบุคลากรของประเทศ คุณภาพทางด้านการศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญ ถ้าเราใช้การเลือกตั้งในความหมายแคบแบบเดิม เราก็จะได้ครูที่เป็นผู้แทนมาแก้ปัญหาหนี้และแก้ปัญหารายได้ของครูเท่านั้น แต่เราจะไม่มีผู้แทนของครูที่จะมาเอาจริงเอาจังแก้ไขปัญหาคุณภาพการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพของเด็กในโรงเรียน นี่คือตัวอย่างที่ชัดเจนครับท่านประธานที่ผมคิดว่าการเลือกตั้งในความหมายที่เราพูดถึงของการเลือก ส.ส. จึงมีความหมายที่จำกัดดังที่ผมได้กล่าวแล้ว ยิ่งไปกว่านั้นสิ่งที่เราพบก็คือว่า ผมขออนุญาตยกตัวอย่างอีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธาน อีกสุดขั้วหนึ่ง คือ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ วันนี้เรามีการเลือกตั้ง ส.ส. จาก ๓ จังหวัดชายแดนใต้ ส.ส. ใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ก็จะให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาปากท้อง ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ แต่ตลอด ๕๐ ปีที่ผ่านมา ประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ที่เป็นมุสลิมได้เรียกร้องถึงสิทธิของการแสดงออกเชิงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของตนเอง แต่ปรากฏว่าการเลือกตั้งที่เราได้ ส.ส. มาอยู่ในสภาแห่งนี้ไม่สามารถที่จะตอบสนองต่อความต้องการในเชิงอัตลักษณ์ทางด้านศาสนาของประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ ถ้าพูดให้ถึงที่สุดครับท่านประธาน การเลือกตั้งของเราที่ผ่านมากับ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ คือการผลักพี่น้องมุสลิมให้ออกจากกระบวนการของระบอบประชาธิปไตย และวันนี้เรากำลังเผชิญการจับอาวุธขึ้นต่อสู้กับอำนาจรัฐไทยในวันนี้ ตรงนี้ก็เป็นผลพวงจากการที่เราปิดความคิดในเรื่องการเลือกตั้งของเราในเชิงพื้นที่ที่แคบเกินไป เราไม่คำนึงถึงการมีตัวแทนในเชิงวัฒนธรรม การมีตัวแทนในเชิงอัตลักษณ์ที่มีความสำคัญ ผมไม่ขออนุญาตยกตัวอย่างเรื่องคนพิการเรื่องผู้ด้อยโอกาสอีกนะครับซึ่งมีมากมาย ตรงนี้ประเด็นที่สำคัญที่ผมต้องการก็คือว่า

ผมต้องการจะเรียนผ่านท่านประธานไปยังประธานกรรมาธิการว่า ท่านยอมรับเถอะครับว่าการเลือกตั้งในมิติพื้นที่ ในเชิงปริมาณที่ใช้คะแนนเสียงเป็นตัวตัดสินนั้นเป็นเรื่องที่ดี แต่มีข้อจำกัดครับท่านประธานครับ และคำถามที่สำคัญก็คือว่าเราจะแก้ไขข้อจำกัดเหล่านี้อย่างไร และเมื่อเรานำข้อจำกัดตรงนี้มาทาบกับความต้องการของการมีวุฒิสภาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เราก็เห็นชัดเจนแล้วครับว่ามันมีข้อจำกัด กล่าวคือวิธีการเลือกตั้งในความหมายที่กรรมาธิการได้นำเสนอนั้นไม่สามารถให้วุฒิสมาชิกที่มีคุณสมบัติและคุณภาพที่จะปฏิบัติหน้าที่ในความหมายของวุฒิสภาดังที่เราได้เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ ผมไม่ได้ปฏิเสธการยึดโยงกับประชาชน การยึดโยงกับประชาชนเป็นเรื่องที่ดีครับ แต่ดีไม่พอสำหรับวุฒิสภา วุฒิสภายังต้องการเรื่องอื่น ๆ อีกที่เป็นคุณสมบัติที่สำคัญ ซึ่งผมขออนุญาตที่จะไม่พูดซ้ำจากที่สมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ครับท่านประธานจึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่ผมคิดว่าประเทศไทย วิชารัฐศาสตร์ไทย จะต้องกลับมาทบทวนความหมายของคำว่าเลือกตั้งใหม่อีกครั้งหนึ่งครับท่านประธาน ในความหมายดังกล่าวนี้ถ้าย้อนกลับไปดูประเด็นที่ ๒ ของผมครับท่านประธาน ก็คือวุฒิสภาจะต้องคำนึงถึงความเป็นจริงของประเทศในแต่ละช่วงเวลา เราก็พัฒนาแล้วก็ปรับปรุงวุฒิสภาของเรา

วุฒิสภาผมไม่พูดอีกแล้วนะครับว่ามีหน้าที่อะไรบ้าง เพราะว่าได้มีการพูดกันไปแล้วชัดเจน แต่บทเรียนที่เราเรียนจากโลกนี้แล้วก็จากประเทศไทยของเรา ว่าการเมืองที่จะรักษาชาติไว้ได้ จะต้องเป็นการเมืองที่มีทั้งศาสตร์และมีศิลปะของการประนีประนอม ประเทศหลายประเทศเสียหายแม้นกระทั่งตกเป็นเมืองขึ้นของต่างชาติ หรือแม้นกระทั่งสูญเสียประชาธิปไตยและไปสู่สภาวะของอาณาธิปไตย เกิดขึ้นเพราะสถาบันทางการเมืองและบุคลากรในสถาบันเหล่านั้นไม่สามารถที่จะประนีประนอมหลักการบางอย่างได้ ผมขออนุญาตที่จะยกตัวอย่างเพื่อให้เห็นในความหมายที่ยังไม่ได้มีการพูดถึงในการอภิปรายครั้งนี้ครับท่านประธาน ผมขออนุญาตยกตัวอย่างสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกาเขามี เซเน็ท (Senate) ที่เราแปลว่าวุฒิสภา ความจริงแล้วเซเน็ทถ้าในความหมายวุฒิสภาไทยเขาไม่ใช่ครับ แต่ไม่เป็นอะไรอันนี้เป็นมิติในเชิงภาษา ซึ่งเป็นปัญหาอีกเช่นเดียวกันเดี๋ยวสักครู่ผมจะอธิบายกับท่านประธานว่าเวลาเราพูดคำ ๆ เดียวกันแต่ความหมายเราไม่เหมือนกัน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านกนกครับ ถ้าจะกรุณาขอกระชับสักนิดนะครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานครับ เรื่องนี้สลับซับซ้อนมากครับท่านประธาน ถ้าท่านจะให้เวลาผมสัก ๓๐ นาที นะครับ เพื่อที่จะทำความเข้าใจว่าประเทศของเรากำลังมีปัญหาอะไรทางความคิดจริง ๆ แล้วผมไม่ได้เสียดสีใครเลยครับท่านประธาน ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ และผมก็หวังนะครับว่าท่านประธานกรรมาธิการจะรับฟัง เปิดใจ เพราะว่าถ้าเราไม่ประนีประนอมในตรงนี้มันก็เท่ากับว่าท่านก็จะผลักให้ผมต้องไปพูดนอกสภาให้ผมไปต่อสู้นอกสภา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ขอกระชับเอาสัก ๒๐ นาทีก็พอครับ นี่ก็ ๑๐ นาที อีกสัก ๑๐ นาที ครับ ขอความกรุณานะครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอประทานโทษครับท่านประธาน ผมจะพยายามเข้าสู่ประเด็นให้เร็วนะครับ ขอประทานโทษนะครับ แต่ขออนุญาตท่านประธานว่าขอให้ผมได้พูดครบในประเด็นที่ผมต้องการจะพูด เพราะผมคิดว่าอันนี้เป็นหน้าที่ของผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อประชาชนและต่อประเทศไทยครับ ท่านประธานครับ สหรัฐอเมริกาเขามีเซเน็ท การที่เขามีวุฒิสภาตอนที่ตั้งชาติเขานี่

เขาทะเลาะกันครับท่านประธาน เขาทะเลาะกันก็คือว่ารัฐใหญ่จะมีตัวแทนอยู่ในสภาที่เขาเรียกว่า เฮ้าส์ ออฟ เรพริเซ้นท์เททีฟ (House of Representatives) หรือภาษาของเราเรียกว่า สภาผู้แทนราษฎร มากกว่ารัฐเล็กครับ เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐเล็กก็บอกว่ามีเหตุผลอะไรที่ผมจะไปรวมเป็นอเมริกา เพราะถ้าผมไปรวมอเมริกาผมก็เป็นลูกน้องรัฐใหญ่อยู่ดี ตรงนี้สหรัฐอเมริกาถูกดันเข้าไปสู่เหตุการณ์ที่จะต้องมีการแบ่งแยกประเทศครับท่านประธาน จึงเกิดการประนีประนอมในเชิงหลักการว่า ถ้าอย่างนั้นเราต้องให้น้ำหนักกับรัฐเล็กให้มากขึ้น วิธีการจะทำอย่างไร ในตอนนั้นเขาก็ไปคิดการมีสภาเซเน็ทขึ้นมา เพื่อให้มีวุฒิสภาจำนวนเท่ากันคือรัฐละ ๒ ท่าน และยิ่งไปกว่านั้นได้มอบอำนาจที่สำคัญให้วุฒิสภาหรือสภาเซเน็ทนี้สามารถวีโต้ (Veto) กฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรได้ คำถามก็คือทำไมรัฐใหญ่ยอมครับ รัฐใหญ่ทำไมไม่ยกมือแล้วบอกว่าผมไม่ยอม เพราะผมเสียประโยชน์หรือผมไม่เชื่อแบบนั้น ประเด็นชัดเจนครับก็คือถ้าไม่ยอมหมายถึง สหรัฐอเมริกาต้องแบ่งเป็น ๒ ประเทศ หรือเป็น ๓ ประเทศ การที่จะรักษาสหรัฐอเมริกาไว้เป็นประเทศเดียวจึงเกิดการประนีประนอมครับท่านประธาน ผมไม่อยากเห็นประเทศไทยจะต้องเจอกับวิกฤตแบบนั้น เพราะฉะนั้นความหมายประนีประนอมของผมจึงไม่ใช่เป็นเรื่องของการเกี๊ยเซี๊ยแบ่งผลประโยชน์ แต่เป็นเรื่องของการนำหลักการของทุกฝ่ายมาพิจารณาและยึดประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลักในการแก้ไขปัญหาครับท่านประธาน

กรณีที่ ๒ ครับท่านประธาน ประเทศอังกฤษเขามีระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ แล้วหลังจากนั้นเกิดการเรียกร้องจากพวกขุนนางและประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของภาษี จึงทำให้ระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ของอังกฤษได้คลายประนีประนอมด้วยการให้เกิดสภาขุนนางขึ้นที่เรียกว่า เฮ้าส์ ออฟ ลอร์ด (House of Lord) หรือเราเรียกว่าสภาสูง สภาสูงของอังกฤษนี้ทำงานมาเป็นเวลาหลายร้อยปีนะครับท่านประธาน จนกระทั่งประชาชนอังกฤษบอกว่าถึงเวลาสักที ----------

ที่เราจะต้องประนีประนอม ด้วยการให้อำนาจของประชาชนเข้าไปมีส่วนในการบริหารประเทศ จึงทำให้อำนาจของขุนนางต้องยอมครับ เมื่อด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้เองจึงเกิดสภาผู้แทนราษฎร หรือเรียกว่า เฮ้าส์ ออฟ คอมมอนส์ (House of Commons) เกิดขึ้นในประเทศอังกฤษ ทีนี้ประเด็นที่เป็นคำถามที่สำคัญครับท่านประธาน ทำไมประเทศอังกฤษจึงไม่ยกเลิกสภาขุนนางละครับ ประเทศอังกฤษเขาไม่รู้เรื่องประชาธิปไตยหรือครับ ประเทศอังกฤษไม่ต้องการเป็นประชาธิปไตยหรือครับ แต่ที่เขารักษาสภาขุนนางไว้เพราะสภาขุนนางมันมีประโยชน์ครับ มันทำหน้าที่บางอย่างที่สภาผู้แทนราษฎรทำไม่ได้ ตรงนี้จึงเป็นการประนีประนอมของระบบประชาธิปไตยของอังกฤษซึ่งไทยเรายึดเป็นแม่แบบจนถึงทุกวันนี้ครับท่านประธาน จากตัวอย่างตรงนี้ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานกลับเข้ามาสู่ประเทศไทยของเรานะครับว่า ในกรณีของประเทศไทยของเรา ตั้งแต่เราเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา เราก็มีวุฒิสภามาโดยตลอด อาจจะเว้นวรรคเป็นบางช่วงสั้น ๆ คำถามก็คือว่าเรามีไปทำอะไรครับ ชัดเจนครับ เราต้องการผู้รู้ ต้องการคนที่มีคุณภาพ ต้องการคนที่มีมโนธรรม มีอิสระ ยึดประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลักเข้ามาช่วยประคับประคองและช่วยเสริมเติมให้เต็มจากบทบาทหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร ด้วยเหตุผลตรงนี้ครับจึงเกิดการประนีประนอม ถ้าท่านประธานกลับไปอ่านประวัติศาสตร์การเมืองไทยนะครับ ท่านก็จะเห็นว่าในหลายช่วงเราก็ไม่อยากมีวุฒิสภาครับ แล้วก็มีการต่อสู้กันทางความคิดแล้วก็อภิปรายกันในสภาแบบนี้ แต่ในที่สุดผู้ที่มีอำนาจแต่ละยุคที่ผ่านมาในอดีต ก็ได้ยอมรับในหลักการและความสำคัญ และความจำเป็นของวุฒิสภาจึงได้ประนีประนอมแล้วก็รักษาวุฒิสภา แต่ได้มีการปรับปรุงให้เข้าไปอยู่ใกล้หรือยึดโยงกับประชาชนมากขึ้น ตรงนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องครับ แต่วันนี้ในแง่ของผมถ้ามองในแง่ดีนะครับ กรรมาธิการบอกว่าประเทศไทยถึงเวลาแล้วที่เราไม่จำเป็นจะต้องมีวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหาที่จะมีคุณสมบัติที่จะทำหน้าที่ที่สภาผู้แทนราษฎรทำไม่ได้ เราไม่ต้องมีอีกแล้ว เพราะว่าสภาผู้แทนราษฎรของเราได้ทำหน้าที่เหล่านั้นได้ด้วยตัวเราเองครบถ้วนแล้ว ผมไม่เข้าใจเป็นอย่างอื่นนอกจากแบบนี้เท่านั้น เมื่อเป็นเช่นนี้ก็หมายความว่าวุฒิสมาชิกไม่ควรจะมาจากวิธีการอื่นเลยนอกจากวิธีการเลือกตั้ง ในมิติของเขตพื้นที่หรือภูมิศาสตร์ โดยใช้ปริมาณเสียงเป็นตัวตัดสิน ซึ่งตรงนี้ผมได้อภิปรายไปเรียบร้อยแล้วนะครับท่านประธานว่ามันมีข้อจำกัด มันทำไม่ได้ ผมอยากถามท่านประธานนะครับอีกครั้งหนึ่งว่า

ถ้าเราเลือกวุฒิสภา วุฒิสมาชิก จากการเลือกตั้งในความหมายดังกล่าว ผมถามว่าผลประโยชน์ในเรื่องของวิชาชีพที่จะเป็นหลักประกันของความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและวิชาการของประเทศจะมีผู้แทนได้อย่างไรครับ วันนี้เรารู้นะครับว่าประเทศไทยเศรษฐกิจของไทย ขับเคลื่อนได้โดยผู้ที่มีความรู้ครับ และการแข่งขันของโลกอนาคตเป็นการแข่งขันที่ใช้ความรู้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้คำถามก็คือว่า ถ้าเราใช้วิธีการเลือกตั้งในมิติของภูมิศาสตร์พื้นที่และใช้คะแนนเสียงที่มากกว่าเป็นตัวตัดสินแพ้ชนะ ผมถามว่าวิชาชีพแพทย์ วิชาชีพต่าง ๆ เศรษฐกิจที่มีความสลับซับซ้อน ใครจะเป็นผู้ช่วยเราในการพิจารณาครับ ด้วยเหตุผลตรงนี้เองผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญที่เราจะต้องประนีประนอมนะครับท่านประธาน

ประการที่ ๓ ครับท่านประธานที่สำคัญ ก็คือความเป็นอิสระของวุฒิสภาท่านประธานครับ ในการเลือกตั้งที่ผมได้อธิบายเมื่อสักครู่นี้เราได้ผู้แทนซึ่งจะให้ความสำคัญกับความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน แล้วก็นำปัญหานั้นไปสู่การแก้ไขกฎหมาย ตรงนี้ถ้าพูดในภาษาวิชาการเราเรียกว่าการเป็นตัวแทนครับท่านประธาน ตัวแทนคือผู้ที่จะไปรักษาประโยชน์เฉพาะ ----------

ไปรักษาประโยชน์เฉพาะไปรักษาผลประโยชน์เจาะจงในแต่ละเรื่อง ในแต่ละพื้นที่ หรือพูดง่าย ๆ เราเรียกว่าเป็น สเปซิฟิค อินเทอเรสต์ (Specific interest) ท่านประธาน ส่วนประเทศของเรานั้นไม่ได้มีเฉพาะผลประโยชน์เฉพาะหน้า หรือผลประโยชน์เฉพาะพื้นที่เท่านั้น แต่เรายังมีผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติบ้านเมืองครับท่านประธาน ท่านประธานลองคิดดูสิครับว่าวันที่ประเทศไทยของเราจะต้องเจรจาทางด้านการค้า ซึ่งมีความสลับซับซ้อน วันที่ประเทศไทยของเราจะต้องคำนึงถึงการแก้ไขปัญหาใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ วันที่ประเทศไทยของเราจะต้องแก้ไขปัญหาเรื่องความแห้งแล้งของประเทศโดยรวม คำถาม เราจะใช้ผู้แทนเฉพาะเขต เฉพาะจังหวัดมาตัดสินแต่เพียงอย่างเดียวได้หรือไม่ สิ่งที่ผมกำลังเรียกร้องกับท่านประธานก็คือว่า ในฐานะที่ผมเป็นประชาชนคนไทยผมต้องการคนที่จะมาดูแลผลประโยชน์โดยส่วนรวมของประเทศ ผมเคารพผลประโยชน์เฉพาะเขตเลือกตั้ง ส.ส. กัลยา รุ่งวิจิตรชัย จะดูแลผลประโยชน์ของจังหวัดสระบุรี อำเภอเมือง อำเภอหน้าพระลาน เป็นความถูกต้องของ ส.ส. กัลยาครับ ท่านประธานครับ แต่เราต้องการ ส.ส. ที่จะดูแลผลประโยชน์ของประเทศไทยด้วยครับ ท่านประธานครับ และถ้าท่านประธานบอกว่าผลประโยชน์ของประเทศไทยก็ดูแลได้ด้วยการให้ ส.ส. ทุกจังหวัด ทุกเขตทั้งประเทศมาเป็นผู้ดูแล ตรงนั้นเป็นการมองที่คับแคบ ผมจะอธิบายให้ท่านประธานได้เข้าใจว่ามันไม่ได้อย่างไร ท่านประธานครับ ท่านประธานเป็นวิศวะ ท่านประธานจะทราบดีนะครับว่าหลักทางคณิตศาสตร์ ๑ บวก ๑ เป็น ๒ ครับ ท่านประธานครับ

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านกนกครับ มีผู้ประท้วงครับจริง ๆ ผมก็พยายามอะลุ่มอล่วยแล้วครับ ท่านใช้เวลามา ๒๑ นาที แล้วผมก็พยายามจะไม่ทักท้วงนะครับ ก็ขอให้กระชับได้แล้วครับ ก็คงประท้วงเรื่องเดียวกันกระมังครับ เชิญครับจ่าประสิทธิ์ครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยความเกรงใจท่านประธาน ด้วยความเกรงใจท่านผู้อภิปราย แต่เนื่องจากว่าผู้อภิปราย อภิปรายผิดข้อบังคับ

ไม่อยู่ในประเด็นและใช้เวลานานมาก ถ้าไม่เกรงใจพวกผมก็เกรงใจรัฐสภาแห่งนี้บ้าง โดยเฉพาะท่าน ส.ว. และประชาชน ให้ท่านประธานช่วยวินิจฉัยด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านครับ ผมขอให้กระชับนะครับ เอาว่ากระชับหน่อยขอความกรุณานะครับ เราร่วมมือกันนะครับ ก็ใช้เวลา ๒๑ นาทีกว่าแล้ว ขอความร่วมมือนะครับ เชิญต่อเลยครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้นผมขออนุญาตถามผู้ประท้วงผมเมื่อสักครู่นี้นะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านอย่าเลยครับ ท่านต่อของท่านดีกว่า ขอความร่วมมือให้กระชับเท่านั้นละครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : คือท่านประธานครับ ที่ผมพยายามอธิบายเพราะผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องยาก ผมต้องการให้เราเข้าใจตรงกันนะครับ อย่างที่ผมยกตัวอย่างกับท่านประธานเมื่อสักครู่ในฐานะที่เป็นวิศวกร๑ บวก ๑ เป็น ๒ ถูกต้อง อันนี้คือหลักทางคณิตศาสตร์ แต่ท่านประธานในวิชาเทอร์โมไดนามิกส์ (Thermo dynamics) ท่านทราบดีว่า เดอะ ซัม ออฟ อิทส์ พาร์ทส อิท น็อต อีควล ทู เดอะ โฮล (The Sum of its parts it not equal to the whole) หรือว่า เดอะ โฮล อีส มอร์ ดาน เดอะ ซัม ออฟ อิทส์ พาร์ทส (The whole is more than the sum of its parts) ท่านประธานครับ ตรงนี้คือความพยายามของผมที่ผมจะต้องพยายามจะอธิบายว่าผลประโยชน์ของชาติมันมากกว่าผลประโยชน์รายจังหวัดที่รวมกันครับ ท่านประธานครับ ผลประโยชน์ของชาติมันมากกว่าครับ เพราะฉะนั้นผลประโยชน์ของชาติไม่ใช่เอาผลประโยชน์ของ ๗๓ จังหวัดมารวมกันแล้วเป็นผลประโยชน์ประเทศไทยครับท่านประธาน แต่ผลประโยชน์ของชาติไทยมันมากกว่านั้น แล้วผมกำลังเรียนกับท่านประธานว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาเถอะครับ ท่านต่อของท่านครับ แต่ขอความร่วมมือกระชับหน่อยเท่านั้นเองครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมพยายามครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ใช้เวลามากพอสมควรแล้ว

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านขอไว้ ๓๐ นาทีครับ นี่ ๒๐ กว่านาทีแล้ว

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ก็พยายามอยู่ครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบพระคุณครับ เพราะฉะนั้นผมจึงต้องการที่จะบอกกับท่านประธานว่าเมื่อผลประโยชน์เฉพาะเขตเลือกตั้งรวมกันทั้งหมดไม่เท่ากับผลประโยชน์ของชาติ หรือผลประโยชน์ของชาติมีมากกว่า ----------

ด้วยเหตุผลตรงนี้เราจึงต้องมีสมาชิกของวุฒิสภาเพื่อมาทำหน้าที่ในการรักษาผลประโยชน์ของชาติบ้านเมืองโดยส่วนรวมครับท่านประธานครับ และด้วยเหตุผลตรงนี้เองนะครับท่านประธาน สิ่งที่ผมได้แปรญัตติไว้ในตอนท้ายว่ากระบวนการได้มาจะต้องไปตราใน พ.ร.บ. เลือกตั้งซึ่งเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญต่อไป ท่านประธานคงไม่อยากให้ผมใช้เวลาอธิบายว่าผมบอกอย่างไรเพราะตรงนี้เขียนไม่ได้ เพราะมันยากมากนะครับ แต่ผมต้องการบอกกับท่านประธานว่าหลักของการที่จะไปตรากฎหมายเลือกตั้งวุฒิสมาชิกจะต้องเป็นการเลือกตั้งที่มากกว่าการเลือกตั้งเชิงเขตพื้นที่ จะต้องเป็นการเลือกตั้งในมิติของวิชาชีพ ในมิติของวัฒนธรรม ในมิติของผู้ด้อยโอกาส ในมิติของผู้ที่เสียเปรียบ อย่างนี้เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็จะมีคนที่จะมาดูแลผลประโยชน์ของชาติโดยส่วนรวม และที่สำคัญที่สุดที่เป็นคุณสมบัติของวุฒิสมาชิกก็คือความเป็นอิสระครับท่านประธาน ความเป็นอิสระตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะถ้าผู้ที่จะรักษาผลประโยชน์ของประเทศโดยส่วนรวมเขาต้องเป็นอิสระจากผลประโยชน์ของจังหวัดของเขาครับท่านประธาน เมื่อถึงวันที่จะต้องตัดสินผลประโยชน์ของชาติ ส.ส. กัลยา รุ่งวิจิตรชัย จะต้องเจือจางผลประโยชน์ของจังหวัดสระบุรีลงเพื่อมารักษาผลประโยชน์ของชาติไทยครับท่านประธานครับ นี่คือเหตุผลที่สำคัญที่ผมต้องการจะเรียนกับท่านประธานว่าผมกำลังเรียกร้องผู้แทนของประชาชนที่จะมารักษาผลประโยชน์ของชาติบ้านเมืองโดยรวมครับท่านประธาน ซึ่งวันนี้ปัญหาของชาติบ้านเมืองของเราเกิดจากการที่เราขาดคนกลุ่มนี้ครับท่านประธานครับ เมื่อเป็นเช่นนี้ผมไม่ต้องอธิบายนะครับว่ามันเกิดอะไรขึ้น เดี๋ยวก็จะเกิดการประท้วง ซึ่งผมไม่มีเจตนาให้เป็นอย่างนั้น แต่ผมต้องการที่จะเรียนกับท่านประธานว่าตรงนี้เป็นจุดแตกหักทางความคิดที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะถ้าเราไม่ชัดเจนและใช้อารมณ์ ใช้ผลประโยชน์เฉพาะหน้ามาตัดสิน ท่านประธานลองคิดดูว่าอะไรจะเกิดขึ้นตามมา ตรงนี้เป็นสิ่งที่เป็นอันตรายต่อชาติบ้านเมืองอย่างยิ่ง ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้เองนะครับท่านประธาน ผมขออนุญาตกลับเข้าสู่ประเด็นสุดท้ายที่ผมคิดว่าสำคัญ ก็คือเรื่องของการเลือกตั้งครับท่านประธาน ผมขออนุญาตท่านประธานใช้ภาษาอังกฤษคำเดียว เพราะผมหาภาษาไทยไม่ได้ครับ ในการเลือกตั้งตรงนี้หลักการที่สำคัญก็คือเรพรีเซนเทชั่น (Representation) ถ้าแปลเป็นไทยง่าย ๆ เรียกว่าการเป็นตัวแทน เรพรีเซนเทชั่น นี้มาจากคำ ๒ คำคือ รี พรีเซนเทชั่น (Re Presentation) หรือถ้าเป็นกริยาเรียกว่า รี พรีเซนท์ (Re Present) คือนำมาให้เกิดขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง ส.ส. ของเรา ผมขออนุญาตยกตัวอย่างนะครับ ส.ส. จุติ

ร ๕/๒๕๕๖ (ส. ทั่วไป) ณัฐชนก ๙๑/๒

จากพิษณุโลกเป็นคนนำความเดือดร้อนของประชาชนมา รี พรีเซนท์ ในสภา มานำเสนอใหม่ในสภา เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาครับ นี่คือความหมายของมัน ทีนี้เมื่อเป็นเช่นนี้ การเลือกตั้งของไทยเป็นอย่างไรครับท่านประธาน การเลือกตั้งของไทยผมไม่ได้บอกว่าเป็นข้อผิดพลาด แต่เป็นความจริงทางประวัติศาสตร์ ก็คือเราให้ความสำคัญกับการเป็นตัวแทนไปดำเนินการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ปัญหาระยะสั้นของพี่น้องประชาชน เพราะมันเป็นปัญหาที่เยอะเหลือเกิน ผมไม่ต้องอธิบายปัญหาเหล่านี้ว่ามีอะไรบ้าง เมื่อเป็นเช่นนี้ ส.ส. ของเราจึงเป็น ส.ส. ที่ทำหน้าที่ในลักษณะที่เป็นตัวแทนค่อนข้างมาก ส่วนบทบาทของการรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมเราเรียกว่าการเป็นผู้แทนครับท่านประธาน นั่นหมายความว่าผู้แทนคือคนที่จะไปรักษาผลประโยชน์ที่เป็นองค์รวมของคนที่เราเป็นตัวแทนมา วันนี้เรามีตัวแทนราษฎรเยอะครับ แต่เรามีผู้แทนราษฎรน้อยครับ ----------

- ๙๒/๑

ท่านประธาน ถ้าจะพูดให้ชัดเจน สภาที่เราเรียกวันนี้ว่าสภาผู้แทนราษฎร ในความเป็นจริงแล้วมันไม่ใช่สภาผู้แทนราษฎรครับ มันเป็นสภาตัวแทนราษฎรครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นเรื่องที่เราจะต้องทำความเข้าใจให้ตรงกัน เพราะฉะนั้นวุฒิสมาชิกจึงเกิดขึ้นเพื่อหวังว่าจะเป็นผู้แทนราษฎรครับท่านประธาน เพื่อที่จะรักษาประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเมื่อเป็นเช่นนี้เองนะครับ ถ้าท่านสมาชิกที่สนใจจะศึกษาเรื่องนี้ในรายละเอียดขออนุญาตนะครับ ด้วยความเคารพจริง ๆ อ่านงานของ เจมส์ แมดิสัน กับเอ็ดมันด์ เบิร์ก ครับ จะตอบโจทย์เรื่องนี้ ทีนี้เมื่อเป็นเช่นนี้ครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับท่านขอไว้ ๓๐ นาที คงใกล้จบแล้วครับ คงท่านใกล้จบแล้ว ไม่เป็นไรครับเสียเวลาไม่เป็นไรครับ ปล่อยท่านเถอะท่านขอ ๓๐ นาที นี่ก็เกือบจะ ๓๐ นาทีแล้ว ก็คงใกล้จบแล้ว เชิญท่านครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ทีนี้เมื่อเราได้ตัวแทนหรือผู้แทนมาแล้ว สิ่งที่เรายังพูดกันน้อยมากแล้วผมก็เสียดาย แล้วก็เสียใจที่กรรมาธิการไม่ได้ใส่เรื่องนี้เข้าไป การทำหน้าที่ผู้แทนหรือตัวแทนจะต้องคิด ๒ เรื่องครับท่านประธาน

เรื่องที่ ๑ ก็คือการมอบอำนาจ ผมขออนุญาตถามท่านประธานไปยังท่านประธานกรรมาธิการว่าประชาชนมอบอำนาจให้กับเรามีขอบเขตหรือไม่ครับ การเลือกตั้งที่ท่านประธานกรรมาธิการได้พูดถึงนั้นให้ขอบเขตกับสภาแห่งนี้แค่ไหนครับ หรือว่าไม่มีขอบเขตเลยครับ สภาแห่งนี้จะออกกฎหมายยกเลิกประเทศไทยได้ไหมครับ ไม่ได้แน่นอน แสดงว่าการใช้อำนาจของผู้แทนราษฎรต้องมีขอบเขต แต่วันนี้เราไม่เคยพูดกันในเรื่องนี้ว่าขอบเขตของการใช้อำนาจอยู่ตรงไหน

เรื่องที่ ๒ ครับท่านประธาน คือการตรวจสอบการใช้อำนาจของผู้แทนครับ ในที่ประชุมแห่งนี้เราพูดเฉพาะการเลือกตั้งทุก ๆ ๔ ปี เป็นตัวตรวจสอบแต่เพียงอย่างเดียว แต่ในความเป็นจริงวันนี้มันไม่พอแล้วครับท่านประธาน สังคมของเราเคลื่อนที่ไปเร็วมาก กว่าจะครบ ๔ ปีนั้น เกิดความเสียหายมากมายหรือเกิดประโยชน์มากมายในทางกลับกัน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ๓๐ นาทีแล้ว ผมว่ากระชับสรุปได้แล้วนะครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขออภัยท่านประธาน ผมจะพยายามครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลตรงนี้ในรัฐธรรมนูญ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ สักนาทีหนึ่งเถอะนะครับ ก็น่าจะจบได้แล้วละครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ท่านจะให้ผม ๓๐ นาที แล้วให้ผมละทิ้งการทำหน้าที่ของผมเพื่อส่วนรวมอย่างนั้นหรือครับท่านประธานครับ

(นายปวีณ แซ่จึง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ท่านเป็นคนขอเองนะครับ เวลา ๓๐ นาที แล้วผมก็เตือนว่ามัน ๓๐ นาทีแล้ว ก็ขอท่านให้ได้กระชับแล้วพยายามสรุปได้แล้วเท่านั้นนะครับ เท่านั้นจริง ๆ เห็นไหมก็มีคนประท้วงอยู่อย่างนี้ครับท่านครับ ให้โอกาสท่านอย่าประท้วงเลยครับ ท่านปวีณครับอย่าประท้วงเลยครับท่านคงใกล้จบแล้วครับ เพราะท่านขอ ๓๐ นาที ถ้าประท้วงยิ่งจะเสียเวลาไปเปล่าประโยชน์เฉย ๆ อย่าประท้วงเลยครับ นั่งเถอะครับ อย่าเลยครับ ท่านปวีณครับ ขอความกรุณานั่งเถอะครับ เดี๋ยวก็ประท้วงกันไปประท้วงกันมาไม่มีอะไรหรอกครับ ผมก็ฟังอยู่ ไม่เป็นไรครับผมชอบพูดเดี๋ยวผมจัดเวลาให้พวกท่าน

นายปวีณ แซ่จึง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมปวีณ แซ่จึง ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จริง ๆ แล้วผมไม่อยากประท้วงท่านประธานเองนั่นแหละ ตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ที่ผมได้เคยเรียนไว้แล้วว่า เราทุกคนต้องการรักษาสิทธิของทุกคน สภาแห่งนี้ ไม่ใช่สภาของท่านสมาชิกท่านใดท่านหนึ่งเพียงคนเดียวให้ผมพูดนิดหนึ่ง เพราะฉะนั้นการใช้เวลาผมพยายามไม่พูด ผมอยากจะพูดเหมือนกันแล้วท่านอภิปรายตอนนี้ท่านเปิดกว้างเกินไป ประเด็นของกรรมาธิการวิสามัญแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เขาเขียนไว้นิดเดียวว่าเขาขอยกเลิกมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ท่านแปรญัตติ ----------

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เขาเขียนไว้นิดเดียวว่าเขาขอยกเลิกมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ท่านแปรญัตติอะไร ถ้าท่านไม่เห็นด้วยก็บอกไม่เห็นด้วยที่กรรมาธิการตัด มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ หรือท่านมีคำแปรญัตติอะไรท่านแปรญัตติเลยครับ ท่านไม่ต้องพูดให้มันยาวและพูดภาษาอังกฤษอีก ผมฟังไม่รู้เรื่อง ผมเรียนท่านตรง ๆ ครับ ต้องขออนุญาตท่านประธานว่าท่านหมดเวลาแล้วละครับ ถ้าท่านจะต่อไปเรื่อย ๆ อย่างนี้นี่พวกผมก็อยากจะพูดเหมือนกันในการที่สนับสนุนกรรมาธิการวิสามัญ ผมก็มีสิทธิที่จะพูด กราบเรียนท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เข้าใจครับ ท่านครับ ขอความกรุณาเถอะครับ ท่านน่าจะสรุปได้แล้วกระมังครับ เราได้หารือกันแล้วได้ข้อยุติร่วมกันแล้วว่าจะให้ความร่วมมือตามแนวทางของท่านผู้นำฝ่ายค้าน ก็คุยกันไว้แล้วครับ แล้วก็ช่วยบริหารเวลากัน ก็ต่างฝ่ายต่างให้เกียรติซึ่งกันและกัน ก็คุยกันแล้วนี่ครับ ท่านจุติเชิญครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม จุติ ไกรฤกษ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมกราบเรียนเพื่อประท้วงท่านประธานจริง ๆ ว่า จริง ๆ ท่านอาจารย์กนก ขออภัยที่เอ่ยนาม ปริญญาเอกรัฐศาสตร์ครับ แล้วก็เป็นคนที่พูดมีเหตุมีผล ผมก็อยากฟังเหตุผลครับท่านประธานครับ สภานี่มันก็บอกแล้วเป็นสถานที่พูด ผมอยากให้ท่านประธานนั้นปล่อยให้ทุกคนนั้นได้แสดงสิทธิเสรีภาพ ท่านสมาชิกผู้อาวุโสเมื่อสักครู่นี้อยากจะพูด ผมก็อยากให้พูดครับท่านประธานที่นี่เป็นที่พูดนะครับท่านประธานครับ ดีกว่าไปทะเลาะกันข้างนอกยิงกันข้างนอกครับ ขอให้พูดเถอะครับ ขอบพระคุณครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตต่อเลยนะครับ จะได้ไม่เสียเวลาครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านต่อครับ แต่ขอความกรุณาน่าจะใช้สัก ๒-๓ นาที ขอความกรุณานะครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : เปิดไมค์เถอะครับ ขอบพระคุณครับ ผมจะพยายามกระชับนะครับท่านประธานครับ คือท่านประธานครับ ในเรื่องของการตรวจสอบของประชาชนต่อการใช้อำนาจที่มาจากการเลือกตั้งนั้น ๔ ปีทำครั้งหนึ่งนี่คงจะไม่พอหรอกครับ ผมคิดว่าเราคงจะต้องคิดหาวิธีการ

ที่มากกว่านั้น ทีนี้ท่านประธานครับ ในประเด็นที่ผมอยากจะขออนุญาตสรุปกับท่านก็คือว่า ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้เราต้องการอะไร สำหรับผมผมอยากเห็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ทำให้หลักการประชาธิปไตยของเราเดินไปข้างหน้า ไม่ใช่ถอยหลังครับ เราอยากเห็นการมีสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ใช่สภาตัวแทนราษฎร และข้อจำกัดของสภาผู้แทนราษฎรที่เรามีอยู่ในขณะนี้ ก็จะเสริมได้ด้วยการมีวุฒิสภา และวิธีการได้มาซึ่งวุฒิสภาที่ในอดีตเราเรียกว่าการสรรหา ในวันนี้ผมอยากจะเรียกว่าเป็นการเลือกตั้งในมติใหม่ที่ไม่ใช่มติเชิงพื้นที่แต่เพียงอย่างเดียวครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงเป็นหลักการที่สำคัญอย่างยิ่งท่านประธานที่เคารพครับ ผมหวังว่าเสียงที่ผมอภิปรายนี้ท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากคงจะได้ยิน และคงจะรับไปพิจารณา และถ้าท่านไม่ประนีประนอมในเรื่องนี้ ผมคิดว่าท่านกำลังผลักประเทศเข้าไปสู่วิกฤตที่จะเกิดขึ้น ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าการพัฒนาของการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภานี้มันได้เดินมาถึงจุดที่มีทางเลือกและเป็นตราบังคับที่เราต้องเลือก ผมจึงไม่อยากเห็นการเลือกที่ทำให้เราถอยหลังและทำให้เกิดวิกฤติในชาติบ้านเมืองของเรา จึงได้นำเสนอความหมายของการเลือกตั้งในมติใหม่ ที่ท่านปฏิเสธคำว่า สรรหา ผมก็จะให้การเลือกตั้งแบบใหม่กับท่าน เมื่อเป็นเช่นนี้ถ้าการประนีประนอมเกิดขึ้นท่านรับสิ่งเหล่านี้ไป ผมเชื่อว่าประเทศไทยของเรา ประชาธิปไตยของเราจะเดินไปข้างหน้าได้ และตรงนั้นก็จะเป็นคุณงามความดีเป็นคุณูปการที่ท่านได้ทำให้กับประเทศชาติและแผ่นดินของเรา ----------

ผมขอให้ท่านประธาน โดยเฉพาะท่านประธานกรรมาธิการได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบในเรื่องนี้ให้มาก บนฐานของความเป็นจริงและความคิดเห็นที่แตกต่างทางความคิด พื้นฐานในหลักการว่าด้วยการเลือกตั้ง และระหว่างสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภา เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ เมื่อท่านตระหนักในความรับผิดชอบนี้ผมเชื่อว่ามโนธรรมในใจท่านจะนำไปสู่การตัดสินใจที่ถูกต้อง ด้วยเหตุผลนี้เองครับท่านประธานผมจึงเรียกร้องให้มีการทบทวนในมาตรา ๔ ว่าด้วยวิธีการเลือกตั้งในความหมายดังกล่าว สำหรับรายละเอียดกลไกทางเทคนิคเป็นเรื่องที่เราคิดกันได้ แล้วก็แก้ไขได้ แต่หัวใจที่สำคัญคือหลักการของการเลือกตั้งเพื่อที่จะให้เราได้ผู้แทนที่มาดูแลผลประโยชน์ของชาติบ้านเมือง ไม่ใช่ติดอยู่กับผลประโยชน์ของเขตพื้นที่แต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งเป็นเรื่องที่จำเป็นและสำคัญเพราะประชาชนเดือดร้อน แต่ประเทศไทยของเราต้องการมากกว่านั้นครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ผมขออนุญาตวิงวอนผ่านท่านประธานไปยังกรรมาธิการเสียงข้างมากว่ากรุณาเถอะครับ ให้ผู้แทนที่เรียกว่าวุฒิสภาที่จะมาดูแลผลประโยชน์ของชาติบ้านเมืองที่มากกว่าผลประโยชน์ของเขตพื้นที่ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภาได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภาปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับอาจารย์กนก ท่านมีอะไรครับ เชิญครับ

นายพายัพ ปั้นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พายัพ ปั้นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย กระผมขออนุญาตท่านประธานนิดเดียวว่าเวลาที่เราอภิปรายในสภาแห่งนี้เรายึดติดกติกาด้วยกันทั้งสิ้น กระผมไม่ทักท้วงท่านในระหว่างที่ท่านอภิปรายเลย ผมได้ความรู้จากท่านหลาย ๆ เรื่องด้วยซ้ำไป แต่ว่ากาลเทศะในการที่ต้องพิจารณาเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เราจำเป็นต้องยึดข้อประชุม ข้อกติกาในการประชุมสภาแห่งนี้ มาตราที่เราใช้ในการอภิปรายครั้งนี้เราก็มีอยู่ครับ นึกเท่าไรก็ออกหมด แต่ว่าจะขอความกรุณาว่าท่านประธานที่เคารพอยากให้เข้าประเด็นที่สำคัญ ๆ ให้เหตุผลพอสมควร แล้วให้มันสามารถเดินหน้าไปได้ ยอมครับว่าได้ความรู้จากท่านครับ ด้วยความเคารพท่านจริง ๆ แต่ว่านี่ไม่ใช่เป็นรายการเสนอ โพรโพเซิล (Proposal) ครับ แล้วไม่ใช้เวลาในการที่เสนองานวิจัย กระผมให้ความเคารพในความรู้ ความสามารถของท่าน แต่ว่าขอความกรุณาเถอะครับ ให้อยู่ในประเด็นแล้วก็

กระชับสักนิดหนึ่งสภาแห่งนี้ก็จะเดินหน้าได้ ด้วยความเคารพจริง ๆ ด้วยความขอบพระคุณท่านที่กรุณาให้ความรู้ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยนะครับ ขณะนี้สภาเรากำลังพิจารณามาตรา ๔ ก็คือการยกเลิกคณะกรรมการสรรหาและวิธีการสรรหาความจริงอาจารย์กนก อาจารย์ผมเองนะครับ ท่านเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถสูงอยู่แล้ว ต้องขอบคุณที่ได้ความรู้จากอาจารย์นะครับ ต่อไปท่านธีรภัทรครับ

นายธีรภัทร พริ้งศุลกะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ธีรภัทร พริ้งศุลกะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมเป็นคนหนึ่งที่ได้สงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๔ และรวมทั้งมาตราก่อนหน้านี้ แต่เนื่องด้วยเงื่อนไขของเวลา ผมจึงขออนุญาตแปรญัตติในส่วนของมาตรา ๔ ฉบับนี้ ท่านประธานครับ ผมเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้ง เพิ่งได้รับการเลือกตั้งมาช่วงเวลา ๒ ปีที่ผ่านมานี้เองครับ การเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผมมาจากการลงสมัครในฐานะสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์ ในช่วงเวลาของการณรงค์หาเสียง สิ่งที่ผมกระทำก็คือต้องไปเสนอนโยบายของพรรคเพื่อให้ประชาชนได้มีความเข้าใจและตัดสินใจเลือกพรรคเข้ามาทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหาร เป็นรัฐบาล การไปพบปะประชาชนของกระผมนั้นนอกจากจะได้ไปนำเสนอเนื้อหาและแนวคิดของพรรคแล้วยังได้รับฟังข้อเรียกร้องของประชาชนในพื้นที่และนำกลับเข้ามาพิจารณาเมื่อผมวันหนึ่งได้เข้ามาทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎร หลังจากที่ผมได้รับเลือกเข้ามาแล้วในช่วงเวลาที่ผ่านมาได้ไปพบปะกับประชาชนในพื้นที่ในเมื่อเวลาที่มีโอกาสอย่างเช่นสุดสัปดาห์ เพราะการทำงานในหน้าที่ของสภาของผมนั้นต้องใช้เวลาช่วง ----------

วันพุธ วันพฤหัสบดีนำข้อเรียกร้อง นำข้อเสนอ นำข้อเดือดร้อนของประชาชนเข้ามานำเสนอในสภา เพื่อให้เพื่อนสมาชิกทั้ง ๕๐๐ ท่านได้รับทราบ และถ้าทุกท่านมีความคิดและมีมุมมองในลักษณะเดียวกันว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความเดือดร้อนของประชาชน ก็นำเสนอเป็นกฎหมาย หรือแม้กระทั่งเป็นการยื่นกระทู้ หรือแม้เป็นการยื่นญัตติเพื่อให้รัฐบาลนำไปแก้ปัญหา นั่นคือหน้าที่ของกระผมครับ สิ่งเหล่านี้ละครับคือการยึดโยงกับประชาชน ส่วนตัวท่านประธานเองครับ ท่านประธานมาจากการเลือกตั้งวุฒิสภา ท่านประธานมาจากการเลือกตั้งโดยการเลือกของพี่น้องประชาชนในจังหวัด แต่สิ่งที่ท่านต่างกับกระผมก็คือว่าท่านไม่ได้เป็นผู้สมัครในฐานะพรรค ท่านไม่มีความจำเป็นต้องเอานโยบายของพรรคเข้ามานำเสนอให้กับพี่น้องประชาชน สิ่งที่ท่านแนะนำได้ก็เพียงการแนะนำตัวท่านเอง และขณะเดียวกันก็คือประวัติส่วนตัว ประวัติการทำงานของท่านเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้ประชาชนทราบว่า ตัวท่านจะเข้ามาทำหน้าที่อย่างไรในสภา สิ่งเหล่านี้ละครับ คือความแตกต่างของการทำหน้าที่ของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ตลอดช่วงระยะเวลา ๒ ปีที่ผ่านมา การทำงานของพวกเราทั้งสภาบนและสภาล่างสามารถทำงานด้วยกันได้ด้วยดีครับ มีกฎหมายหลายอย่างที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผ่านและนำไปให้วุฒิสภาเป็นผู้พิจารณาหลายเรื่องเป็นจำนวนมากที่เป็นเรื่องของความเดือดร้อนเป็นความจำเป็นของพี่น้องประชาชนสามารถนำมาเป็นกฎหมายและนำมาใช้ปฏิบัติง่ายในปัจจุบัน สิ่งเหล่านี้เป็นการกระทำร่วมกันของพวกเราในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับกฎหมายแม้แต่พวกผมได้มีการพิจารณา แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดไปมากกว่านั้นก็คือว่าความรอบคอบในฐานะของการเป็นรัฐสภานั้น ได้มีการกลั่นกรองให้เกิดขึ้น พวกผมแม้จะมาจากการเลือกตั้งของผู้แทนราษฎรทั้ง ๕๐๐ คนจากประชาชน แต่ก็นั่นละครับความรอบรู้ ความหลากหลายไม่สามารถเกิดขึ้นได้ การมีอาชีพของแต่ละท่านก่อนที่จะมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ไม่สามารถที่จะรอบรู้ในหลาย ๆ เรื่อง สิ่งเหล่านี้ละครับมันทำให้ประโยชน์ของการมีวุฒิสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง และวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีความชำนาญในสาขาอาชีพต่าง ๆ สามารถที่จะใช้ความรู้ความสามารถของท่านเหล่านั้นในฐานะอาชีพของท่านเหล่านั้น สามารถที่จะช่วยพิจารณาและกลั่นกรองกฎหมายให้มีความรอบคอบสมบูรณ์ ท่านก็จะเห็นได้ครับ แม้กฎหมายที่มีการผ่านจากสภาผู้แทนราษฎรแล้ว เมื่อไปถึงวุฒิสภามีหลายกฎหมาย มีหลายฉบับที่ไม่สามารถมีความเห็นที่ลงรอยกันได้ แล้วสุดท้ายก็ต้องมีการร่วมกันตั้งคณะทำงานร่วมกัน

ขึ้นมาเพื่อพิจารณากฎหมายฉบับดังกล่าว สิ่งเหล่านี้ละครับ ที่จะทำให้ความแลกเปลี่ยนระหว่างสมาชิกของวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกิดขึ้น และเมื่อมีข้อตกลงมีข้อยุติสิ่งเหล่านี้ก็จะออกมาเป็นกฎหมาย และนี่ละครับ คือการทำงานร่วมกันของทั้งสองสภา ท่านประธานครับ มีกฎหมายกว่า ๖๐ ฉบับที่ผ่าน แต่สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถบ่งบอกได้เลยว่าการทำงานนั้นไม่มีความขัดแย้งเกิดขึ้น ในหลาย ๆ เรื่องครับ ที่พวกผมไม่เห็นด้วยในเรื่องของกฎหมายที่ฝ่ายรัฐบาลหรือแม้แต่เพื่อนสมาชิกที่เป็นฝ่ายรัฐบาลได้เสนอขึ้นมา สิ่งเหล่านี้ก็ต้องมาพูดจาและมีการนำเสนอกันในสภา พวกผมไม่สามารถยอมรับในกฎหมายหลาย ๆ อย่างที่รัฐบาลนำเข้ามา เพราะผมเห็นว่าไม่มีความจำเป็นในเรื่องกฎหมายดังกล่าวที่จะต้องมีความเร่งด่วนมากกว่าเป็นความเดือดร้อนของประชาชน สิ่งเหล่านี้ละครับ มันทำให้เกิดความขัดแย้งเกิดขึ้น และในวันนี้เรื่องที่เข้ามาในวันนี้รวมทั้งเรื่องก่อนหน้านี้อีก ๒-๓ เรื่อง นี่ละครับ เกิดความขัดแย้งขึ้นในสภา ท่านประธานครับ รวมไปทั้งตัวของท่านเองด้วย ก่อนที่ท่านจะมาเป็นวุฒิสภา ท่านวุฒิสมาชิกท่านก็ทราบตัวท่านเองอยู่แล้วว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ ปี ๒๕๕๐ นี้ที่ได้กำหนดไว้ ตัวท่านเอง ท่านก็ทราบดีว่า ท่านไม่สามารถยึดโยงกับพรรคการเมืองได้ ท่านไม่สามารถมีญาติพี่น้องหรือบุพการี หรือใครก็แล้วแต่ที่อยู่ในสมาชิกรัฐสภาได้ หรือแม้แต่การสังกัดของพรรคการเมือง หรือแม้แต่วาระของการดำรงตำแหน่ง ท่านทราบดีครับว่าท่านจะมีวาระของการทำงานอยู่แค่ ๖ ปีเท่านั้น สิ่งเหล่านี้ท่านทราบมาตั้งแต่แรก แต่ท่านตัดสินใจเลือกตัวเอง นำเสนอตัวเองให้พี่น้องประชาชนได้รับการเลือกเข้ามา ท่านทราบครับ ท่านทราบดี ผมเองก็เชื่อว่าสิ่งเหล่านี้เหมาะสมและมีความเหมาะสมในการทำหน้าที่ ----------

ในฐานะวุฒิสมาชิกของท่าน ส่วนตัวของผมเองนั้นการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น เขามีกำหนดอายุให้เพียงแค่ ๔ ปีเท่านั้นครับ ๔ ปีของการทำงาน แล้วก็ต้องไปลงรับสมัครเลือกตั้งใหม่ นำเสนอแนวความคิดใหม่ นำเสนอนโยบายใหม่ เพื่อให้ประชาชนตัดสินใจเลือกกระผมเข้ามาทำหน้าที่ในสภานี้อีกครั้ง นี่คือความแตกต่างในบทบาทและหน้าที่ของเราครับ ปัจจุบันความขัดแย้งตรงนี้ได้เกิดขึ้น รวมทั้งแม้แต่กระทั่งตัวของท่านเอง ผมเชื่อเลยครับว่าตลอดช่วงระยะเวลา ๒ ปีที่ผ่านมา ในการทำงานในวุฒิสภามีหลายเรื่องที่ขัดแย้ง มีหลายเรื่องที่เห็นตรงกัน แต่สิ่งนี้ที่เกิดขึ้นในขณะนี้ เวลานี้ ท่านเห็นเลยครับ มีความขัดแย้งเกิดขึ้นของพวกท่านมากกว่าตัวกระผมเองด้วยซ้ำ วุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหา วุฒิสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง มีความเห็นในประเด็นและมุมมองที่ต่างกัน ในหลาย ๆ ท่านที่ได้อภิปรายออกไปมีคำพูดแรง ๆ รุนแรง ไม่สามารถที่จะสมานความรู้สึกดี ๆ ที่มีต่อกันได้ ความรู้สึกขัดแย้งของการเป็นวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหา ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการเป็นสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง ทำให้เกิดความขัดแย้งในตัวของกลุ่มของพวกท่านเอง นี่ละครับคือสิ่งที่ทำให้ผมกังวลว่าการทำงานต่อไปของพวกเรานั้น ในบทบาทของการทำงานในรัฐสภา แม้ว่าพวกเราในฐานะสมาชิกรัฐสภาด้วยกันจะมีความเห็นในหลาย ๆ เรื่องที่ตรงกัน แต่วันนี้ความเห็นตรงนี้มันไม่ตรงกันและต่างกันโดยสิ้นเชิงครับ นี่คือความขัดแย้งที่ไม่จำเป็นและไม่ได้เงื่อนไขของเวลาเลยครับที่จะเหมาะสมที่จะนำเข้ามาในขณะนี้ สุดท้ายที่สุดครับการแก้ไขปัญหาที่ท่านคิดว่าเป็นเรื่องจำเป็นของส่วนตัวของท่าน เพื่อเพราะว่าเวลาของท่านนั้นอาจจะใกล้เวลาแล้ว ผมจึงเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ การแก้รัฐธรรมนูญในเรื่องนี้ไม่มีความจำเป็นเลย มากกว่าในเรื่องของความเดือดร้อนของราษฎรที่กำลังเกิดขึ้น ผมเองไม่มีเวลาเลยครับที่จะได้มีโอกาสไปพบปะไปทำหน้าที่เป็นเหมือนไปรษณีย์ที่จะนำในสิ่งดี ๆ ที่เกิดขึ้นในสภากลับไปบอกกับพี่น้อง หรือแม้แต่เรื่องของความเดือดร้อนของพี่น้องที่นำมาสะท้อนในสภา แทบจะไม่มีโอกาสเลยครับ เพราะเราใช้เวลาไปกับเรื่องที่มันเป็นเรื่องความจำเป็นของคนอื่นทั้งสิ้น ผมจึงขอโอกาสนี้ครับ ฝากเรียนไปถึงท่านสมาชิกทุกท่าน รวมทั้งฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน ท่านวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหา วุฒิสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง ขอความกรุณาครับ มีความจำเป็น มีเรื่องเร่งด่วนอีกมากมายที่เป็นความจำเป็นและความเดือดร้อนของราษฎรที่น่าพวกเราจะได้นำเข้ามาพิจารณา แล้วก็แก้ไข แล้วก็หาทางช่วยเหลือ ผมจึงขอโอกาสนี้ฝากความหวังไว้ว่าในโอกาสต่อไปเรื่องนี้น่าจะได้มีการชะลอเอาไว้ก่อน และเราสามารถนำเรื่องเดือดร้อนของราษฎรในพื้นที่กลับมาเล่าสู่กันฟัง

แล้วตัวของท่านเองในฐานะวุฒิสมาชิกก็นำเรื่องนี้ไปพิจารณาแล้วก็แก้ไขปัญหาออกมาเป็นกฎหมายให้ประชาชนทั้งประเทศได้มีโอกาสลืมตาอ้าปากในเรื่องปัญหาของเขาที่เดือดร้อนครับ ในโอกาสนี้ผมขอขอบพระคุณท่านประธานที่ท่านได้ให้โอกาสพูด แล้วก็หวังใจเป็นอย่างยิ่งว่าข้อเสนอของผมนี่ครับคงจะเป็นประโยชน์ แล้วก็ทำให้พวกเรากลับมายืนในสิ่งที่พวกเราควรจะเป็น แล้วเราควรจะทำหน้าที่ ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คุณบุญยอด สุขถิ่นไทย ครับหลังจากคุณบุญยอดก็ต่อด้วยคุณสาครครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ ผม นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่าข้อตกลงของผมกับท่านประธานยังคงอยู่นะครับ ที่เราเคยมีข้อตกลงกันไว้ว่าถ้าท่านประธานนิคมขึ้นมาทำหน้าที่ ผมจะสงวนสิทธิในการอภิปรายของผม ผมยังคงยืนยันอย่างนั้นครับ ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับคุณบุญยอดต่อไปท่านสาครครับ

นายสาคร เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สาคร เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่ พรรคประชาธิปัตย์ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมเองก็ได้แปรญัตติในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ไว้ทุกมาตรา มาตรา ๔ นี้ก็เช่นกัน ก็คงจะเป็นมาตราที่ต่อเนื่องจากมาตรา ๓ ผมได้แปรญัตติ มาตรา ๔ นี้ไว้ เพราะกระผมไม่เห็นด้วยกับ มาตรา ๔ โดยตัดมาตรา ๔ ออกไป ----------

ท่านประธานที่เคารพครับ การแปรญัตติของกระผมกระผมให้คงไว้ในวุฒิสมาชิกทั้งแบบเลือกตั้งและแบบสรรหา โดยเฉพาะผมมองเห็นถึงความสำคัญมองเห็นถึงความรู้ความสามารถของวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหาโดยให้มาจากการสรรหาในส่วนที่เหลือและให้ครบกับจำนวนวุฒิสมาชิกอีก ๒๐๐ คน ท่านครับ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ เป็นกระบวนการที่ว่าด้วยการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา การแปรญัตติของผมก็ได้แปรญัตติให้มีสมาชิกวุฒิสภาโดยการเลือกตั้งและการสรรหาหรือการเลือกตั้งทางอ้อม เพราะมาตรา ๓ ว่าด้วยมาตรา ๑๑๓ ว่าด้วยคณะกรรมการสรรหาวุฒิสมาชิก ผมมีความเชื่อมั่นมีความเชื่อถือในความมีประสบการณ์ในความซื่อสัตย์สุจริตของคณะกรรมการสรรหาที่ได้ปฏิบัติหน้าที่มาแล้วเป็นอย่างดีจากการที่เห็นจากสมาชิกวุฒิสภาสรรหาในชุดนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ แต่ถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้จะแก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการสรรหาเพิ่มจำนวนไปอีกสัก ๒ เท่า หรือ ๓ เท่า ผมก็คิดว่าคงไม่มีปัญหา ท่านประธานที่เคารพครับ ส่วนมาตรา ๑๑๔ ซึ่งเป็นการคงไว้ซึ่งคณะกรรมการสรรหา ก็คงจะแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายที่จะทำให้ได้มาซึ่งความหลากหลายจากอาชีพ ความหลากหลายจากองค์กรต่าง ๆ ความหลากหลายจากภาควิชาที่มีความรู้ความสามารถมีความเป็นอิสระ โดยเฉพาะที่ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งก็คือตัวแทนจากผู้ด้อยโอกาสตัวแทนจากคนพิการ ท่านประธานที่เคารพครับ การแปรญัตติของกระผมที่ให้ตัดมาตรา ๔ ออกไปทั้งหมดนั้น ก็เพราะกระผมไม่เห็นด้วยที่จะตัดมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ เพราะผมคิดว่ากระบวนการสรรหาเป็นวิธีการหนึ่งที่จะให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่มีคุณภาพเป็นกระบวนการกลั่นกรองคัดเลือกสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานที่เคารพครับ การแปรญัตติที่ต่อเนื่องทุกมาตราของกระผมกระผมคิดว่าการยึดโยงความเป็นอิสระของวุฒิสมาชิกความหลากหลายและความเป็นผู้แทนของทุก ๆ สาขาเป็นส่วนที่จำเป็นเป็นอย่างยิ่ง ผมถือว่าสมาชิกวุฒิสภาเป็นสภาที่ตรวจสอบถ่วงดุลแห่งดุลยภาพทางอำนาจของประเทศเราอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นด้วยกับการแปรญัตติของทางคณะกรรมาธิการในเบื้องต้น ขอขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับท่านสาครครับ ท่านประกอบ รัตนพันธ์ นะครับ แล้วก็ท่านรังสิมา รอดรัศมี เชิญครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ในมาตรา ๔ ซึ่งเกี่ยวโยงกับมาตรา ๓ นะครับ คือที่มาของสมาชิกวุฒิสภา เดิมทีนั้นสมาชิกวุฒิสภามาจาก ๒ รูปแบบนะครับ ก็คือมาจากเลือกตั้งโดยตรงจำนวนหนึ่ง ----------

- ๙๘/๑

แล้วก็มาจากการสรรหาอีกจำนวนหนึ่ง แล้วก็ทางการแปรญัตตินะครับ การพิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นเปลี่ยนแปลงที่มาของสมาชิกวุฒิสภา จากมาจาก ๒ รูปแบบเหลือเพียงรูปแบบเดียว ก็คือมาจากการเลือกตั้งโดยตรง ๒๐๐ คน ซึ่งในมาตรา ๓ นั้น ผมเองก็ได้แปรญัตติเอาไว้ที่ไม่เห็นด้วยกับการร่างพระราชบัญญัติกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับตามที่เสียงข้างมากได้เห็นชอบ เพราะว่าความไม่ถูกต้อง ความไม่ชอบธรรม ความที่ไม่ครอบคลุม การที่ได้มาของวุฒิสมาชิกจากการเลือกตั้งโดยตรงนั้น ผมเข้าใจว่าท่านประธานและเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาทั้งหลายคงได้รับทราบจากข้อติติง จากคำอภิปรายของเพื่อนสมาชิกอย่างครบถ้วน แต่อย่างไรก็ตามครับพอมาถึง มาตรา ๔ กระผมเองผมก็ยังติดใจ ท่านประธานที่เคารพครับ ว่าการที่ให้วุฒิสภามาจากการเลือกตั้งโดยตรงทั้ง ๒๐๐ คนนั้น ผมไม่เห็นด้วย กระผมเลยแปรญัตติเพื่อขอตัดมาตรา ๔ ออกทั้งมาตรา ซึ่งท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญได้วินิจฉัยว่ากระผมและพรรคพวกอีกประมาณสัก ๔๐-๕๐ คนครับไม่มีสิทธิที่จะอภิปรายเพราะว่าเสียงข้างมากได้มีมติให้ที่มาของวุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้งโดยตรง อย่างไรก็ตามครับผมดีใจที่ท่านประธานได้ให้โอกาสพวกกระผมได้พูด และกระผมกราบเรียนว่ามิใช่เป็นเรื่องของที่ท่านประธานมีความเมตตาครับ แต่มันเป็นเรื่องหลักกฎหมายที่ท่านประธานและใครก็ไม่สามารถที่จะตัดโอกาสของเพื่อนสมาชิกที่ไมเห็นชอบในมาตรา ๔ ได้โดยชอบธรรม ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าเหตุผลที่ผมตัดมาตรา ๔ ออกทั้งมาตรา ก็เพื่อที่จะกลับให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาเหมือนกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็คือมาจาก ๒ รูปแบบ มาจากการเลือกตั้งและมาจากการสรรหา ถ้าผมพูดเช่นนี้นั้น ท่านประธานตำหนิผมว่าเรื่องนี้ไม่ต้องพูดแล้วนะ เพราะว่าเสียงข้างมากลงมติไปแล้วว่าให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ๒๐๐ คน แต่ผมกราบเรียนท่านประธานว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่และเป็นเรื่องที่มีความสำคัญของบ้านเมือง มิฉะนั้นพวกกระผมซึ่งเป็นฝ่ายค้านและเพื่อนวุฒิสมาชิกบางส่วนที่คัดค้านไม่เห็นด้วยกับที่มาของวุฒิสมาชิกตามเสียงข้างมากที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงเพียงแบบเดียวเท่านั้น ท่านประธานครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มากครับ เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าเราต้องพูดกันอย่างชัดเจนแล้วก็ต้องฟังอย่างมีเหตุและผล ผมไม่อยากให้ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกที่เห็นชอบที่มาของวุฒิสมาชิกรูปแบบเดียวจากการเลือกตั้งโดยตรงได้เปิดใจกว้าง ได้ฟัง ท่านอย่าปักธงและใครพูดที่ไม่เหมือนท่านไม่ตรงกับใจของท่านแล้วท่านจะไม่รับฟังท่านประท้วง ท่านบอกว่าพูดเยิ่นเย่อ เขาตัดสินใจแล้ว

ผมคิดว่าความคิดเช่นนี้ก็ไม่อยากให้เกิดขึ้นครับ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ที่ผมกราบเรียนท่านประธานอีกครั้งหนึ่งว่าเป็นเรื่องใหญ่ที่พวกเราต้องรับฟังกันอย่างแน่นอน แต่พวกกระผมมีความเชื่อมั่นท่านประธานครับว่าถ้าสภาแห่งนี้ซึ่งเป็นสภาในการตราพระราชบัญญัติและโดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดในการใช้ปกครองประเทศถ้ามันหลุดไปโดยที่ขาดความรอบคอบผมคิดว่าจะเกิดอันตรายต่อประเทศชาติอย่างมากมาย เหตุผลที่ผมกราบเรียนท่านประธานเช่นนี้เนื่องจากว่าสภาไทยนั้นเป็นรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ----------

- ๙๙/๑

มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ในการดีไซน์ (Design) ให้มี ๒ สภานั้น ท่านประธานก็คงทราบนะครับว่าบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับบทบาทหน้าที่ของวุฒิสภามีความแตกต่างกัน วุฒิสภาบทบาทที่สำคัญที่สุดท่านประธานที่เคารพครับ ก็คือเรื่องของการกลั่นกรองกฎหมายที่มาจากการยกร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานจะเห็นว่ากฎหมายที่ผ่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายฉบับครับเมื่อถึงชั้นวุฒิสภา วุฒิสภาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แล้วก็หลายฉบับครับเมื่อวุฒิสภาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแล้วทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลับลำเห็นชอบด้วย ตรงนี้เป็นการบ่งชี้ให้เห็นว่าวุฒิสมาชิกนั้นมีบทบาทที่สำคัญในการกลั่นกรองกฎหมายที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว เฉพาะบทบาทแรกผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่ากฎหมายที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรกฎหมายที่มาจากภาคประชาชนเข้าชื่อกันร่างกฎหมาย เมื่อผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วจำเป็นจะต้องมีวุฒิสภากลั่นกรองกฎหมาย ผมกราบเรียนท่านประธานว่าถ้าเกิดวุฒิสภาไม่มีความหลากหลาย ซึ่งกฎหมายที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีความหลากหลายทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน ทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง ทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสังคม ทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทางการศึกษาหลากหลายมากท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดวุฒิสภาซึ่งเป็นสภากลั่นกรองมีบุคคลไม่หลากหลาย ผมกราบเรียนว่ากฎหมายที่ผ่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วย่อมจะมีปัญหาอย่างแน่นอน ทีนี้ทำอย่างไรให้วุฒิสมาชิกมีความหลากหลาย ผมกราบเรียนว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้น ถูกต้องแล้วครับเราอย่าไปรังเกียจว่าไม่เป็นประชาธิปไตย มาจากคนยึดอำนาจ ผมคิดว่าถ้าท่านคิดที่มาอย่างนี้ท่านใจแคบมาก แต่ผมอยากให้ท่านคิดถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติ คือปลายทาง ต้นทางไม่เป็นไรครับ แต่ปลายทางดีท่านควรจะเอาแบบอย่าง ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับว่าถ้าวุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้งโดยตรงเพียงประเภทเดียว ผมเชื่อว่าท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกที่เคารพทุกท่านคงจะคิดเหมือนที่ผมคิดก็คือความหลากหลายไม่มี ความหลากหลายความครอบคลุมจะไม่มี จะได้บุคคลซึ่งพี่น้องประชาชนชอบเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นเอง แต่ถ้าให้มีความรู้หลากหลายครอบคลุมกับกฎหมายที่ทะลักออกจากสภาผู้แทนราษฎรนั้นย่อมเป็นไปไม่ได้ การเลือกตั้งจากประชาชนไม่สามารถกำหนดความเชี่ยวชาญแต่ละสาขาได้ แต่อย่างไรก็ตามครับ

ร ๕/๒๕๕๖ (ส. ทั่วไป) ศิริวรรณ ๙๙/๒

ในระบอบประชาธิปไตยเราต้องให้เกียรติพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นย่อมที่พี่น้องประชาชนเลือกผู้แทนของเขาจำนวนหนึ่งไปกลั่นกรองกฎหมาย แต่สิ่งที่สภาแห่งนี้ต้องเติมต้องอุดช่องว่างก็คือเราต้องสรรหาสมาชิกวุฒิสภาอีกประเภทหนึ่งมาเติมเต็ม มาแก้ปัญหาของวุฒิสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งซึ่งเรามั่นใจว่าน่าจะไม่ครอบคลุม ทีนี้ถ้าเกิดว่ามาอีกส่วนหนึ่งนะครับ ครึ่งหนึ่งตามที่ผมกราบเรียน ๒๐๐ คน ๑๐๐ มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากตำบลจากอะไรก็แล้วแต่ ผมไม่ติดใจจะมาจากการเลือกตั้งเขตพื้นที่เอาเขตจังหวัด เขตประเทศหรือเขตอะไรผมไม่สนใจ แต่อย่างน้อยที่สุดก็คือมาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชนโดยตรงครึ่งหนึ่ง เป็นการให้เกียรติพี่น้องประชาชน อีกครึ่งที่สองนั้นเพื่อความครอบคลุมความรอบคอบ ----------

และเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติก็ต้องมาจากการสรรหา สรรหามาจากกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ท่านประธานครับ ตรงนี้ครับคือความครอบคลุม ถามว่าถ้าคัดสรร สรรหา มาจากกลุ่มอาชีพต่าง ๆ มันจะไม่ยึดโยงประชาชนหรือ ผมคิดว่าถ้าท่านคิดอย่างนี้ไม่ถูก เพราะว่ากลุ่มอาชีพก็คือประชาชน ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดกลุ่มอาชีพได้คัดสรรมา ได้สรรหามา ผมกราบเรียนว่าก็จะทำให้เกิดความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ผมได้รับฟังเพื่อนสมาชิกหลายท่านอภิปราย ได้รับฟังท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญร่างแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญตอบหลายครั้งหลายคราซ้ำซากว่า การที่กำหนดกลุ่มอาชีพมันกำหนดยาก เพราะว่ามีความหลากหลายมากเหลือเกิน ไม่รู้จะกำหนดกลุ่มไหน ผมคิดว่าถ้าท่านคิดอย่างนี้ ถ้าท่านมีสติปัญญาแค่นี้ เพียงแค่การกรุ๊ปปิ้ง (Grouping) กลุ่มอาชีพให้เข้ากับบริบทของปัญหาของประเทศท่านยังทำไม่ได้ แล้วท่านจะทำอะไรครับ ผมคิดว่าไม่เกินสติปัญญาของท่าน แต่สิ่งที่ท่านไม่ทำก็คือท่านมีวาระแอบแฝง ซึ่งผมกราบเรียนท่านประธานว่าท่านประธานก็คงทราบนะเรื่องลึก ๆ และผมเชื่อว่าในใจท่านประธานจริง ๆ ท่านเห็นด้วยที่วุฒิสมาชิกมาจาก ๒ รูปแบบ แต่ความเป็นประธานก็พูดอะไรได้จำกัดมากนะครับ เพราะผมเชื่อว่าถ้าไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง ผู้ที่คัดค้านที่มาของวุฒิสมาชิกผมคิดว่าไม่มีเหตุผลอันใดเลย เพราะการได้มาวุฒิสมาชิกนั้นทั้ง ๒ รูปแบบ ครับ เป็นการได้มาที่สมบูรณ์แบบ สมบูรณ์เติมเต็ม ครอบคลุม และสามารถทำภารกิจหลัก ๆ ๓ เรื่องของวุฒิสมาชิกได้อย่างสมบูรณ์แบบ ทั้งในเรื่องของการกลั่นกรองกฎหมาย ทั้งในเรื่องของการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มีความผิดนะครับ เพราะวุฒิสมาชิกย่อมเฉลี่ยมีความเป็นกลาง ทั้งเรื่องของการสรรหา แต่งตั้ง บุคคลสำคัญในองค์กรอิสระที่ไปคานอำนาจกับฝ่ายบริหาร ผมกราบเรียนเรื่องนี้มีความสำคัญที่สุด ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้รับฟังมาตลอดหลายวันในการพิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญในประเด็นการแก้ไขที่มาของวุฒิสมาชิก เรื่องหนึ่งที่เพื่อนสมาชิกบอกว่า ถ้าให้วุฒิสมาชิกมาจากการสรรหานั้นไม่เป็นแบบสากล ไม่ยึดโยงกับประชาชน ผมกราบเรียนว่าไม่ใช่ ความเป็นสากลท่านลองดูประเทศอังกฤษเป็นต้นแบบของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยซึ่งคล้าย ๆ ประเทศไทยครับ ที่มีความพิเศษของระบอบนี้คือมีองค์พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประเทศอังกฤษต้องมีวุฒิสมาชิกที่เป็นสภาขุนนางนะครับ ทำไมครับ เพราะเขามีความเชื่อมั่นว่าวุฒิประเภทนี้สามารถที่จะทำหน้าที่ให้เป็นประโยชน์กับประเทศของเขาได้อย่างแน่นอน ผมขอยกตัวอย่างอยู่ประเทศหนึ่งครับ

ประเทศเบลเยี่ยม ซึ่งมีระบบกษัตริย์เหมือนประเทศไทย วุฒิสมาชิกของประเทศเบลเยี่ยม ก็มาจากการเลือกตั้งส่วนหนึ่ง มาจากการสรรหาส่วนหนึ่ง ในส่วนที่มาจากการสรรหา ท่านประธานครับ มีตัวแทน ----------

- ๑๐๑/๑

ในระบบกษัตริย์มาส่วนหนึ่ง ประมาณ ๓-๔ คน ตรงนั้นแปลความว่าอย่างไรครับ แปลความว่าประเทศที่มีองค์พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประเทศเหล่านั้นเขาให้เกียรติกับสถาบันพระมหากษัตริย์ ในการที่ให้เชื้อพระวงศ์ได้มีส่วนร่วมในการกลั่นกรองกฎหมายที่นำมาใช้ในประเทศไทย ประเทศเราเป็นประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ผมไม่เรียกร้องว่าให้นำตัวแทนของพระมหากษัตริย์ร่วมเป็นสมาชิกวุฒิสภาทำหน้าที่อันยิ่งใหญ่ของประเทศชาติ แต่ผมเรียกร้องว่าให้สมาชิกวุฒิสภาหรือวุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้งครึ่งหนึ่ง มาจากการสรรหาครึ่งหนึ่ง เพื่อจะได้นำผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ละสาขาอาชีพมากลั่นกรองกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาชีพนั้น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้อย่างเกิดผลที่ดีที่สุด และให้คนมาเป็นกลางในทางการเมืองในการสรรหาบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งที่สำคัญที่ไปคานอำนาจกับฝ่ายบริหาร ถ้าเกิดฝ่ายบริหารไม่มีความยุติธรรมสามารถที่จะไปถอดถอนนักการเมืองที่ฉ้อฉลโดยไม่ต้องพะวักพะวงว่าเรามีบุญคุณกัน ทำให้สมาชิกวุฒิสภานั้นมีความเป็นกลางนะครับ ท่านประธานครับด้วยเหตุผลดังกล่าวผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่าผมต้องตัด มาตรา ๔ ทั้งมาตรา แล้วก็นำกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๓ ที่มาของ ส.ว. และมาตรา ๑๑๔ ในการสรรหา ส.ว กลับมาอีกครั้งหนึ่ง เพราะผมมีความเชื่อมั่นอย่างบริสุทธิ์ใจว่าวุฒิสภาถ้ามาจาก ๒ ที่ ๒ รูปแบบจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงครึ่งหนึ่ง มาจากการสรรหาของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อความครอบคลุมอีกครึ่งหนึ่ง จะทำให้การกลั่นกรองกฎหมาย จะทำให้การถอดถอนนักการเมืองที่ฉ้อฉล จะทำให้การแต่งตั้งบุคคลในองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่คานอำนาจกับฝ่ายบริหารมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลอย่างแน่นอน ขอกราบพระคุณท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ท่านรังสิมา รอดรัศมี ต่อด้วย ท่านสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์ นะครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันได้สงวนคำแปรญัตติตัดมาตรา ๔ ออกทั้งมาตรา เนื่องจากดิฉันเห็นว่าปัญหาของการได้มาซึ่ง ส.ว. ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เป็นปัญหามาก ก็มาใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ พอใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เสร็จท่านจะย้อนกลับไป ปี ๒๕๔๐ หนักกว่าปี ๒๕๔๐ เข้าไปอีก ดิฉันจึงไม่เห็นด้วย ดิฉันก็พยายามที่จะคัดค้านทุกอย่างกับการที่ท่านจะมาใช้รัฐธรรมนูญ

ที่จะเกิดขึ้นใหม่นี้ เหตุผลเนื่องจากว่าดิฉันไม่เห็นด้วยกับที่ว่าจะเลือกมาจากจังหวัดทั้งหมด คือจังหวัดเลือกมาทุกจังหวัดดิฉันเห็นด้วย แต่ว่าที่ได้มาทั้งหมดเหมือน ปี ๒๕๔๐ ดิฉันไม่เห็นด้วยนะคะ ดิฉันอยากให้ได้มาจากการสรรหา แต่สรรหามีคณะกรรมการสรรหาและพอสรรหาเสร็จก็มาให้ประชาชนเลือกนะคะ เป็นแบบคล้ายบัญชี ----------

- ๑๐๒/๑

รายชื่อของพรรคการเมืองต่าง ๆ ลักษณะคล้าย ๆ กัน แต่มาหลากหลายจากกลุ่มอาชีพต่าง ๆ คือว่าดิฉันคิดว่าคนที่มีความรู้ความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นครูบาอาจารย์ แพทย์ พยาบาลที่ปลดเกษียณแล้วก็ดี ยังไม่ได้ปลดเกษียณแต่อยากจะมาทำหน้าที่เป็นวุฒิสภาก็ยังมีสิทธิ หรือว่าคนพิการที่ดิฉันได้เคยเอ่ยนามไปแล้วเมื่อคราวที่แล้ว ท่านประธานก็คงจะจำได้ ไม่ว่าจะเป็นท่านมณเฑียร บุญตัน หรือว่าท่านกฤษนะ ละไล ดิฉันก็ได้เห็นความรู้ความสามารถ ท่านอย่าไปเห็นว่าร่างกายเป็นปัญหากับการมาทำหน้าที่ เขาไม่ได้ใช้ร่างกายนะคะ เขาไม่ได้ใช้ความสวยอย่างที่บุคคลบางคนที่เคยบอกว่าสวยกว่าในสภาไม่จำเป็นค่ะ ขี้เหร่ก็เป็นได้ แต่ว่าต้องมีสมอง บางคนสวยแต่ไม่มีสมองก็ไม่มีประโยชน์อย่างที่ดิฉันว่านะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะให้เลือกมาก่อน สรรหามาก่อน แล้วให้ประชาชนมาเลือกโดยคำนึงถึง ๑. คนที่มีความรู้ความสามารถ ๒. เรื่องเพศ ดิฉันก็มามองว่าขณะนี้สตรีได้เข้ามาสู่การเมืองน้อยมาก ประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าให้เลือกอย่างนี้ ส่วนใหญ่ทั้ง ๒ สภา ท่านก็จะเห็นได้ก็จะประมาณ ส.ว. ก็ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ส.ส. ก็ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าถ้าสตรีเข้ามามากการเมืองดิฉันคิดว่าจะเปลี่ยนไป ความคิดต่าง ๆ ผู้หญิงจะมีโอกาสมองโลกได้กว้างไกลกว่าแล้วละเอียดอ่อนกว่านะคะ มองทั้งกาย ทั้งจิต ทั้งสังคม ทั้งความเป็นระเบียบ ความสวยงาม ถ้าสตรีเข้ามามาก ๆ การเมืองก็จะดีขึ้น เพราะฉะนั้นสัดส่วนของสตรีนี้ดิฉันก็อยากให้มีมากกว่าปัจจุบัน ถ้ายังเลือกเหมือนเดิม ส่วนใหญ่ผู้ชายเห็นไหมคะ ก็จะได้เข้ามาเยอะ ดิฉันว่าถ้ามันเป็นวิธีนี้มันก็จะบาลานซ์ (Balance) กันนะคะ เพราะฉะนั้นคนที่เป็นเกย์ เป็นทอม เป็นดี้อะไรนี่ เขาจะได้มีโอกาสบ้าง แต่ถ้าให้เลือกจังหวัดเดียวอย่างเช่น คนที่เป็นเกย์เขาอยากมาเป็นตัวแทนของคนทั้งประเทศ ถ้าเลือกทั้งประเทศ เกย์อาจจะได้เข้ามาเยอะก็ได้ เพราะในสภานี้ก็อาจจะมีแอบแฝงเยอะนะคะ แต่ว่ามันไม่แสดงออกแค่นั้นเองมันฝังอยู่ข้างใน เพราะฉะนั้นถ้าเลือกทั้งประเทศคนพวกนี้ก็จะได้มาเป็นตัวแทนของกลุ่มคนของพวกเขาเหล่านั้น จะได้มาเป็นปากเป็นเสียงนะคะ แล้วก็ทางด้านอายุก็เช่นกัน อายุเดี๋ยวดิฉันไปพูดในมาตรา ๕ นะคะ ดิฉันก็เห็นด้วยว่าควรที่จะมีวุฒิภาวะนะคะ ดิฉันขอสงวนความเห็นมาตรา ๕ ไว้เหมือนกันจะได้ไม่เสียเวลา แล้วก็อีกอย่างหนึ่งคือวุฒิสมาชิกนี้ต้องมีความเป็นอิสระ ดิฉันเน้นมากเลยเรื่องความเป็นอิสระ ไม่เป็นคนของพรรคหนึ่งพรรคใดแล้วก็จะต้องเป็นอิสระกับตัวเอง ไม่ใช่เขาให้ยกมือขวาก็ยก ให้ยกเท้าขวาก็ยกอย่างนี้ไม่ได้นะคะ เพราะว่าดิฉันไม่เห็นด้วยที่จะต้องมาเป็นวุฒิภายใต้อำนาจของกลุ่มคนบางคน ในปัจจุบันนี้ดิฉันก็คิดว่าถ้ามันเป็นแบบนี้อย่างที่ท่านจะใช้ในมาตรานี้ดิฉันคิดว่ามันก็กลับไปสู่

ปี ๒๕๔๐ เหมือนเดิม ยกตัวอย่างเช่น เมียหลวงเป็น ส.ว. ผัวเป็น ส.ส. ลูกเป็น ส.ส. เมียน้อยเป็น ส.ส. สมมุติบ้านนี้เป็น ๔ คน เอาแค่ ๔ คนนะคะ ยังไม่เอาหลานไม่เอาเหลนมาลงอีก เอาแค่ ๔ คนก่อน ท่านลองคิดดูว่าผัวเป็น ส.ส. ผัวทำผิด ลูกทำผิด เมียหลวงเป็น ส.ว. จะกล้าปลดผัวตัวเองไหม จะกล้าปลดเมียตัวเองไหม จะกล้าถอดถอนไหม ก็ไม่กล้า แต่ถ้าเมียน้อย เมียน้อยเป็น ส.ส. เมียหลวงเป็น ส.ว. ดิฉันคิดว่าอันนี้ยังมีโอกาสบ้าง เมียหลวงสามารถที่จะปลดเมียน้อยที่เป็นสภาล่างได้นะคะ ----------

เพราะอย่างไรมันจะต้องฟาดฟันกันระหว่างเมียหลวงกับเมียน้อย ถ้าท่านใช้รัฐธรรมนูญนี้ถ้าแก้มาแล้วตามที่คณะกรรมาธิการได้แก้ ดิฉันคิดว่าในสภานี้ไม่ต้องมีคนอื่นเลย มีเมียหลวง มีเมียน้อย แล้วก็มีลูก มีผัว อยู่อย่างนี้ มันก็จะเป็นสภาผัวเมียตามที่ประชาชนพูดอยู่ในปัจจุบัน ไม่เกี่ยวกับสภาทาสอีกนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าจะสำเร็จได้อยู่อย่างเดียวที่ถอดถอน คือถอดถอนเมียน้อยออกจากในครอบครัวเท่านั้น เพราะฉะนั้นประชาชนไม่ได้อะไรเลยค่ะ แก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้แต่เมียหลวงปลดเมียน้อยได้อย่างเดียวนะคะ แต่ว่าประชาชนถอดถอนคนที่ทุจริตคอร์รัปชั่นหรือว่าจะโกงอะไรทั้งหลายที่จะปลดทำผิดกฎหมายไม่ได้เลย ท่านประธานพยักหน้านี่เห็นดีกับดิฉันใช่ไหม คือดิฉันคิดว่านี่ดิฉันจึงไม่เห็นด้วย ดิฉันจะสู้ให้ถึงที่สุดเลยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จะคัดค้านตลอดเลย เพราะว่าถ้าท่านใช้วิธีนี้ ส.ส. กับ ส.ว. ไม่ได้แตกต่างกันเลย ไม่อย่างนั้นท่านทำไมไม่เลือก ส.ว. ไปเลยล่ะ ๗๐๐ คน เราต้องมาแบ่งทำไม ส.ส. กับ ส.ว. เพราะว่าเลือกมาแล้วมันก็เหมือนกันไม่ได้แตกต่างกัน เดี๋ยวคอยดูสิจะเปรียบเทียบให้ดูในมาตรา ๕ นะคะว่า ส.ว. กับ ส.ส. มันแทบจะไม่ได้แตกต่าง นอกจากไม่ได้เป็นสมาชิกพรรคการเมือง อย่างที่ดิฉันได้อภิปรายไปแล้ว เพราะฉะนั้นการแก้ไขรัฐธรรมนูญต้องเกิดประโยชน์สูงสุดกับพี่น้องประชาชนชาวไทยทั้งประเทศ ไม่ใช่แก้เฉพาะให้ครอบครัว โคตรเหง้าศักราชของนักการเมืองมาเล่นการเมืองอยู่แค่นี้ คนอื่นไม่ต้องมีโอกาสได้เข้ามาเลย อย่างนี้ดิฉันก็คิดว่าท่านแก้ไปทำอะไรนี่ท่านประธานกรรมาธิการ ใช่ไหมคะ เพราะว่าดูแล้วมันยิ่งย้อนถอยหลังลงคลองมากกว่าเดิมเข้าไปอีก แทนที่จะแก้ให้มันก้าวหน้า ให้มันดี ป้องกันไม่ให้เมียน้อยมาตีกับเมียหลวงในสภา แล้วก็ป้องกันไม่ให้ลูกเมียมามีผลประโยชน์ทับซ้อนในสภา ทั้งสภาบนและสภาล่าง โดยเสียงบประมาณแผ่นดินโดยใช่เหตุ และมันก็จะมีอำนาจ มีบารมีอย่างที่ดิฉันอภิปรายไปแล้วในวาระ ๑ เพราะฉะนั้นดิฉันจึงไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และดิฉันก็ขอสงวนคำแปรญัตติในมาตราเอาไว้ค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุทธิครับ

นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภา กระผม นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์ สมาชิกรัฐสภา กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง บางนาครับ ก็ได้แปรญัตติมาตรา ๓ นะครับ มาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ก็ได้แพ้โหวตเสียงส่วนใหญ่ไปเมื่อวาน ก็ได้แปรมาตรา ๔ ที่ถูกยกเลิกไป มาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ก็บอกท่านครับว่าก็ได้ฟังเพื่อนสมาชิกพูดเยอะ เมื่อกี้นี้ท่านรังสิมาพูด

เล่นเอาท่านประธานรัฐสภาไม่กล้าผงกหัวเลยครับท่านครับ เพราะกลัวจะยอมรับความจริงท่านครับ ผมเองก็อยากจะกราบเรียนครับว่าเรื่องที่จะรวบรัด รวบรวมอำนาจไว้เยอะ ๆ ในส่วนตรงนี้ ผมก็พยายามคิดครับท่านว่าการรวบอำนาจนั้นเขาตั้งหวังอะไร ก็อยากจะให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายนะครับท่านครับ ว่าทำไมถึงเราจะต้องเอา ส.ว. ไว้เยอะ ๆ นะครับท่าน จาก ๑๕๐ เพิ่มเป็น ๒๐๐ เราต้องเสียเงินอีก ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาทใน ๖ ปี ผมก็พยายามจะให้ความเป็นธรรมครับท่าน ว่าผู้ที่หวังอำนาจเยอะ ๆ มีไม่เยอะครับท่าน ผมเชื่อนะครับว่าท่านประธานเองก็คงไม่ได้ตั้งหวังอะไรหรอกในด้านอำนาจ และไม่ว่าทางกรรมาธิการหลาย ๆ ท่านผมก็คิดอยู่ครับว่าท่านเอาไปทำไม ก็เป็นห่วงกังวลตรงนี้ครับว่าท่านทำไปเพื่อไปส่งเสริม ไปช่วยเหลือผู้ที่มีอะไรทับซ้อนหรือเปล่า หรือมีอะไรทำผิดไว้นะครับทับไว้หรือไม่อย่างไรที่เกรงกลัวต่อความผิดอะไรหรือไม่ เพราะเนื่องจากถ้าเผื่อหากมี ส.ว. มาจากการสรรหาก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ ----------

เราไม่สามารถที่จะไปกำหนดไปชี้นำไปชี้ไปควบคุมในส่วนตรงนั้นได้นะครับ ผมก็อยากจะกราบเรียนนะครับว่า ถ้าหากท่านมีความบริสุทธิ์ใจจริงนะครับ ท่านก็ช่วยคิดให้หน่อยนะครับว่า จากการที่เรายกเลิกมาตรา ๓ มาตรา ๔ นะครับ ทำให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาชีพ และภาคอื่น ๆ นะครับ ไม่ว่าทางด้านกฎหมาย ทนายความ นักกฎหมาย และอัยการ ทั้งผู้พิพากษา พวกเราไม่ทราบว่าจะชนะพวกนักเลือกตั้งได้อย่างไรนะครับ ผมก็ยังมองต่อไปทางด้านหมอ แพทย์ พยาบาล สาธารณสุข ด้านการเกษตร ด้านตัวแทนสภาเกษตรกร ด้านฝ่ายป้องกันประเทศ ไม่ว่าข้าราชการทหารหรือข้าราชการตำรวจนะครับ และด้านคนพิการยิ่งไม่มีโอกาสใหญ่เลยที่จะมีโอกาสเข้ามาแข่งขันกับพวกนักการเมืองนักเลือกตั้งนะครับ ในส่วนตรงนี้จะหมดสิทธิไปโดยสิ้นเชิงนะครับ ด้านเอ็นจีโอ ด้านกรรมกรแรงงาน ด้านภาคประชาชน ด้านภาคกลุ่มสตรีในส่วนตรงนี้จะหมดโอกาส แล้วก็จะถูกรวบอำนาจไปโดยสิ้นเชิง ซึ่งพวกนี้ ท่านได้คิดไหมครับว่า เขาก็เป็นผู้ที่มีสิทธิมีเสียง เป็นผู้ที่มีส่วนในประเทศที่เขาจะต้อง เราจำเป็นจะต้องให้อำนาจให้สิทธิเขาบ้างนะครับ ซึ่งเราจัดให้เวลาเลือกตั้งทั้งหมดนะครับ แน่นอนครับ มันไม่มีทางเลยที่จะมาแข่งกับนักเลือกตั้งอย่างพวกเราพวกท่านทั้งหลายนะครับ และเราก็ต้องมาติดหนี้บุญคุณทั่วไปหมดนะครับ แล้วก็ต้องมานั่งมีเงื่อนไขมากมายในส่วนตรงนี้ ก็เลยยังไม่ทราบนะครับว่า ในความเป็นอิสระและเป็นกลางที่จะทำให้ทุกภาคส่วนยอมรับตรงนี้ ไม่ทราบว่าท่านกรรมาธิการได้คิดแก้ไขปัญหาตรงนี้อย่างไรนะครับ แล้วในขณะเดียวกันการที่เราจะปกครองประเทศชาติที่ดีที่สุด เราต้องคิดนะครับว่าเราต้องกระจายอำนาจให้ทั่วถึง แล้วผมเชื่อว่าไม่ว่าฝ่ายทางรัฐบาล ไม่ว่าฝ่ายค้านหรือฝ่ายต่าง ๆ หรือฝ่าย ส.ว. เก่า ส.ว. ใหม่ ที่จะมาก็จะได้เป็นผู้ที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี แล้วจะต้องไม่ต้องมาโต้แย้งโต้เถียงกันในส่วนตรงนี้ให้เปลืองเวลา เปลืองสมองและเปลืองเงิน เปลืองทองทั้งหมดครับ ก็ผมจะรอรับฟังคำตอบจากท่านครับ ท่านประธานก็จะเชื่อว่าเราเคยอยู่กรุงเทพมหานครมาด้วยกันนะครับ จะไม่ทำให้คนไทยต้องผิดหวังครับ ก็ขอฝากประธานไว้ตรงนี้ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : หมดผู้อภิปรายนะครับ ผมขอปิดการอภิปรายนะครับ เชิญประธานกรรมาธิการได้ชี้แจงครับ เอาท่านบุญยอดท่านบอกว่าผมอยู่ท่านไม่อภิปรายอย่างไรครับ ก็ท่านบอกเองถ้าผมอยู่แล้วท่านไม่อภิปราย

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ ผม บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภา

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อภิปรายไหมครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ข้อตกลงที่ผมกับท่าน ถ้าท่านอยู่ผมจะไม่อภิปรายผมสงวนสิทธิไว้ โดยผมคิดว่าถ้าเป็นท่านประธานสมศักดิ์ ผมก็จะได้สิทธิอภิปรายกลับมา อันนี้คือข้อตกลงแบบลูกผู้ชายเลยนะครับ ไม่ได้แปรญัตติอย่างที่ท่านพูดนะครับว่าถ้าท่านอยู่ผมจะไม่ใช้สิทธิอภิปรายเลย ไม่ใช่ครับ ผมขอสงวนสิทธิในการอภิปราย

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านยังไม่เข้าใจข้อตกลงใช่ไหมครับ ข้อตกลงที่เราคุยกันตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้วนะครับท่านประธานครับ ผมเห็นว่าท่านไม่เป็นกลางนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านไปลงชื่อในวาระของการแก้ไขรัฐธรรมนูญอยู่ ๒ ฉบับด้วยกัน ผมเห็นว่าท่านทำหน้าที่ไม่ได้ จึงนำเสนอต่อท่านว่าน่าจะให้ท่านประธานสมศักดิ์ได้ทำหน้าที่ไปตลอด แล้วพักการประชุมก็ได้ถ้าท่านเหนื่อยนะครับ แต่ว่าผมคิดว่าท่านไม่สามารถขึ้นมาทำหน้าที่ได้ แต่ท่านก็ยืนยันว่าท่านจะขอทำหน้าที่ต่อไป เพราะท่านคิดว่าท่านทำหน้าที่แล้วได้เป็นกลาง อันนี้ผมรายงานตามข้อเท็จจริงจากสัปดาห์ที่แล้วนะครับ ผมจึงมีข้อตกลงกับท่านว่า ถ้าหากว่าท่านทำหน้าที่ผมก็จะไม่ลุกขึ้นอภิปราย แต่ผมก็ต้องสงวนสิทธิของผมไว้ เพราะเป็นสิทธิตามข้อบังคับการประชุมในการพิจารณาในวาระสอง ผมเป็นผู้สงวนความเห็นเป็นผู้แปรญัตติและสงวนความเห็นไว้ ไม่ตรงกับทางกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ ผมก็เรียนท่านเลยว่าผมคิดว่ามันจะมีปัญหาครับ เพราะเรื่องนี้เป็นการอภิปรายเรียงมาตรา ท่านก็บอกว่าไม่เป็นไรให้เป็นไปตามนั้น ที่ผ่านมาผมยืนหลักการนี้โดยตลอดครับ ไม่เคยเปลี่ยนแปลงแล้วผมก็ได้อภิปรายในมาตราอื่น ๆ ในขณะที่ท่านประธานสมศักดิ์ขึ้นมาทำหน้าที่ ผมมาทำหน้าที่ของผมอย่างชัดเจนครับ ปัญหาก็คือท่านไม่ชัดเจนนะครับ เมื่อสักครู่ผมเตรียมรอพร้อมแล้วครับที่จะมีการอภิปราย ผมเองคิดว่าผมจะต้องต่อดอกเตอร์กนกด้วยซ้ำไป หรือว่าก่อนหน้านั้นในขณะที่ท่านประธานสมศักดิ์ ----------

เมื่อสักครู่ผมเตรียมรอพร้อมนะครับที่จะมีการอภิปราย ผมเองคิดว่าผมจะต้องต่อดอกเตอร์กนกด้วยซ้ำไป หรือว่าก่อนหน้านั้นในขณะที่ท่านประธานสมศักดิ์ยังอยู่ผมก็มารอที่จะได้อภิปรายแล้วในมาตรานี้ ท่านจะแก้ไขปัญหาเป็นเรื่องของท่านครับ เพราะผมเรียนท่านแล้วว่าปัญหาจะเกิดขึ้นแน่ ๆ เพราะว่าการอภิปรายนั้นเรียงมาตรา

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ก็ยืนยันว่าผมยังทำหน้าที่อยู่นะครับ เมื่อท่านสละสิทธิ์ในการที่จะอภิปราย ท่านไปมาตราอื่นแล้วกันนะครับ เชิญท่านบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ท่านประธานตีความผิดอีกแล้วนะครับ ถ้าท่านทำหน้าที่ ผมไม่ได้สละสิทธิ์ ผมขอรักษาสิทธิไว้จนกว่าจะเปลี่ยนประธานมา แล้วมันก็จะมีปัญหาผมก็เรียนท่านว่าท่านจะดำเนินการอย่างไรต่อไป เพราะผมยังเชื่ออยู่เสมอครับ การลงชื่อของท่านในร่างของท่านประสิทธิ์ โพธสุธน มาตรา ๑๙๐ วันที่ ๒๐ มีนาคม ท่านอยู่ในหน้า ๒ การลงชื่อของท่านวันที่ ๒๐ มีนาคมเช่นเดียวกัน ร่างของท่านดิเรก ถึงฝั่ง การแก้ไขมาตรา ๖๘ อยู่ในหน้า ๒ ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมถามคำเดียวว่าท่านจะอภิปรายไหมครับ ท่านบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมอภิปรายครับ ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอภิปรายเถอะครับ ถ้าท่านไม่อภิปราย ผมปิดอภิปรายนะครับ ท่านกรุณานะครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมให้พี่น้องประชาชนตัดสินแล้วกันนะครับว่าใครไม่รักษาคำพูดกันแน่ ผมจะให้พี่น้องประชาชนตัดสินครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมยังไม่ได้พูดอะไรสักคำ เพราะผมยืนยันแต่วันแรกจนวันนี้ว่าผมจะทำหน้าที่ประธานที่ประชุม เมื่อท่านยืนยันว่าถ้าผมทำหน้าที่แล้วท่านไม่อภิปรายก็ไม่เป็นไรครับ ผมถือว่าเป็นสิทธิของท่าน แต่ผมถามว่าท่านจะอภิปรายไหม ถ้าไม่อภิปรายผมก็ปิดอภิปราย ผมก็ให้กรรมาธิการชี้แจงก็แค่นั้นละครับ ท่านบุญยอดครับ ท่านอภิปรายเถอะครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมกราบเรียนพี่น้องประชาชนชาวไทยทุกท่านที่เคารพ กราบเรียนอีกครั้งด้วยความซื่อสัตย์ต่อพี่น้องประชาชนและผมขอทำหน้าที่สมาชิกรัฐสภาต่อไป ผมขออภิปรายในเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญนะครับ ฉบับแก้ไขในครั้งนี้ในมาตรา ๔ ผมขอเริ่มต้นจากที่ศาสตราจารย์ดอกเตอร์กนกได้กรุณากล่าวไว้ครับ สมาชิกรัฐสภาเป็นเรพรีเซนเททีฟ (Representative) ควรจะต้องกลับไปดูความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนแล้วกลับมานำเสนอใหม่ในที่ประชุมแห่งนี้ ผมเชื่อว่าวันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ รายงานกรมอุตุนิยมวิทยาบอกว่าฝนตกหนักทุกภาคครับ ทั้งภาคเหนือ และภาคอีสานตกหนักประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ รวมทั้งกรุงเทพมหานครด้วย ผู้ที่จะเป็นตัวแทนของประชาชนหรือผู้แทนของประชาชนที่ดีต้องกลับไปดูปัญหาของพี่น้องประชาชนครับ แล้วกลับมาประชุมกันที่รัฐสภาแห่งนี้ ผมเชื่อว่าคนที่ยังมีจิตสำนึกของการเป็นตัวแทนของประชาชนเป็นผู้ที่ประชาชนเลือกมา เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยจะรู้ว่าวันนี้ควรทำเรื่องอะไรก่อนหลัง ๑ กันยายนครับ ค่าครองชีพแพงมหาศาล แก๊สขึ้นราคา ค่าทางด่วนขึ้นราคา ข้าวของต่าง ๆ ยังขึ้นราคาอยู่อย่างต่อเนื่องค่าเอฟที (FT) เริ่มต้น ๑ กันยายนเพิ่มขึ้นอีก ๑๕ เปอร์เซ็นต์ครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราไม่มานำเสนอกันในที่ประชุมที่ควรจะมีวาระของประชาชนเข้ามาพูดกัน แต่เราจะต้องมานั่งคุยกันถึงเรื่องร่างรัฐธรรมนูญ ที่พูดคุยมาไม่ทราบว่าจะเร่งไปเพื่อใคร วันนี้ผมรู้สึกครับท่านประธานครับ ผมขอสะท้อนความรู้สึกว่าสภาแห่งนี้เหมือนโรงงานแห่งหนึ่งครับ ที่รับจ้างทำของ คงจะมีคนสักคนหนึ่งมาจ้างครับ บอกว่าทำของออกมาให้หน่อย ผลิตของออกมาจำนวนมาก ๆ นะครับ ผลิตกฎหมายมารองรับความต้องการของฉัน

(นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านบุญยอดครับ มีคนประท้วงท่านครับ ขออนุญาตนะครับ ท่านพิเชษฐ์ครับ ประท้วงว่าอะไรครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมประท้วงท่านบุญยอดตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ขอให้ท่านบุญยอดได้พูดต่อไปนาน ๆ ครับ เพราะว่าเป็นประโยชน์มากครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องประท้วงแล้วครับ ผมวินิจฉัยแล้วครับท่านบุญยอด นี่ท่านบุญยอดกรุณาผมมากนะครับ ปกติแล้วผมอยู่เขาไม่มาพูด วันนี้ผมอยู่แล้วเขาอภิปราย เชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณท่านพิเชษฐ์นะครับ แต่ผมไม่เสวนากับคนคนนี้ครับ เพราะคนคนนี้ไม่เคยเป็นลูกผู้ชายในสภาแห่งนี้ บอกให้ถอนแล้วไม่ถอน แล้วเดินออก ไม่กล้าถอนแล้วเดินออก คนคนนี้ผมไม่เสวนาด้วยครับ ผมรู้ครับ มันก็จะเข้าข่าวแล้ว มันไม่ได้ออกอากาศหรอกครับ ไม่เป็นไร ผมชอบครับท่านประธาน บันทึกไว้ในที่ประชุม บันทึกไว้ในรายงานการประชุม ผมอยู่กิจการสภาครับ ผมอ่านกันทุกตัวอักษรครับ บันทึกเอาไว้เลยว่าผมพูดอย่างไรในสภาแห่งนี้ในวันนี้

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ทุกคำพูดของท่านถูกบันทึกโดยเทปและโดยชวเลข ท่านพูดต่อเลยครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมไม่ได้พูดกับท่านนะครับ ขออภัย ผมพูดกับพี่น้องประชาชนครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านบุญยอดครับ มารยาทของการประชุม

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมเรียนกับพี่น้องประชาชนไปยังประธานกรรมาธิการครับว่า

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : นี่มารยาทการประชุมของสภาทุกสภาต้องพูดกับประธาน ต้องพูดกับประธานเท่านั้น เพราะฉะนั้นท่านพูดต่อไปครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ประธานที่ไม่มีสัจจะเหมือนกับอยู่ในหมู่โจรนะหรือครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านถอนคำพูดดีกว่ากระมังท่านบุญยอด

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมถอนครับขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถอนดีกว่ากระมังท่านบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมถอนแล้วครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าถอนแล้วก็โอเคไม่เป็นไรครับ ให้เขาพูดไป ประชาชนคนดูจะบอกว่าเขานิสัยเป็นอย่างไร เชิญอภิปรายต่อไปครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณครับเพราะผมพูดกับพี่น้องประชาชนอยู่แล้วครับ แล้วผมเป็นอย่างไรผมก็เป็นอย่างนั้นครับ ผมเป็นคนรักษาคำพูดครับ ท่านประธานกรรมาธิการครับ สิ่งที่ท่านกำลังทำอยู่ในขณะนี้

(นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยว ๆ มีคนประท้วงท่านครับ ไม่มีนะ ไม่ต้องประท้วงแล้ว

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ถ้าท่านประธานเหนื่อยมากต้องลงไปพักก่อน ท่านประธานเพ้อแล้วกระมังครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ไม่ได้นะครับท่านประธาน ท่านประธาน ผมประท้วงอยู่นะครับ ไม่ได้นะครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : คุณเกียรติ์อุดมกลับไปเล่นเกมดีกว่าครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : มีคนประท้วงครับท่านบุญยอด เวลาพูดกับผมท่านกรุณาให้เกียรติผมนะครับ ถ้าท่านให้เกียรติผม ผมก็จะให้เกียรติท่าน แต่ถ้าท่านไม่ให้เกียรติผม ท่านบุญยอดกับผมนี่ ผมจัดการท่านจริง ๆ นะครับ จะประท้วงอะไร ให้ท่านพูดดีกว่านะครับ ผมทนได้ ไม่เป็นไรครับ ผมยังทนได้อยู่

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเสียหายนะครับ แล้วก็ขอให้คุณบุญยอดจงพูดอย่างนี้ตลอดไป จะได้เป็นเกียรติและศักดิ์ศรีของพรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ขออนุญาตนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนี้ไม่เอาครับท่านเกียรติ์อุดม เชิญท่านนั่งดีกว่า ให้ท่านบุญยอดท่านพูดไปเถอะครับ ไม่ต้องหรอกครับเดี๋ยวให้ท่านพูดไปครับ

(นายศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญ ๆ ครับ โอเคให้ประท้วงครับ

นายศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ปกติผมจะไม่ลุกขึ้นประท้วงท่านประธาน แต่เมื่อสักครู่ผู้ที่ลุกขึ้นมาบอกว่าประท้วงท่านประธานแล้วพาดพิงมายังพรรคประชาธิปัตย์ ตรงนี้เสียหาย ผมขอให้ถอนครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ฟังต่อนิดหนึ่งครับ พวกเราในพรรคประชาธิปัตย์เคารพความคิดเห็นของสมาชิกพรรค ในพรรคพรรคนี้ไม่มีทาสครับ ไม่มีใครทำตามคำบงการของนายใหญ่ ในพรรคนี้ไม่มีนายใหญ่ ไม่มีขี้ข้าเพราะฉะนั้นต้องถอนครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ ไปไหนล่ะ ถอน ไม่อยู่แล้ว ออกไปอยู่นอกห้องประชุม ไม่เป็นไรครับ เชิญท่านบุญยอดต่อไป ยังไม่ต้องเข้ามานะครับ ครึ่งชั่วโมงนี้ไม่ต้องเข้านะครับ เชิญท่านบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ก็ดีแล้วครับ ท่านคงไปเล่นเกมแล้วก็ไปบอกว่ากับนักข่าวว่าเล่นเกมไม่เป็น แต่ว่าถือไอแพด (iPad) ตัวเดียวกันเลยครับ แหวนวงเดียวกัน นาฬิกาวงเดียวกันนะครับ ผมขออนุญาตที่จะอภิปรายต่อท่านประธานกรรมาธิการนะครับว่าสิ่งที่ท่านจะได้เห็นในรายงานของท่านเอง คือความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภาที่หลากหลาย มันเป็นตัวสะท้อนที่ชัดเจนครับว่าสิ่งที่เข้ามาในการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้ผ่านวิธีการในการฟังความให้รอบข้างหรือฟังความเห็นของคนต่าง ๆ เลยแม้แต่น้อย ตั้งแต่แรกที่เข้ามาและรวมไปจนถึงชั้นของกรรมาธิการเอง จึงมีคนแปรญัตติจำนวนมาก ผมแปรญัตติไว้ดังต่อไปนี้ครับ มาตรา ๔ ผมตัดคำว่า ยกเลิก มาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ออกนะครับ ผมใช้คำว่า ให้มีสมาชิกวุฒิสภาแบบสรรหาซึ่งมาจากการคัดเลือก โดยที่ประชุมของรัฐสภาจำนวนยี่สิบสองคนตามสัดส่วนที่เหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชน ผู้เชี่ยวชาญรัฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ และผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดินหรือการร่างรัฐธรรมนูญตามหลักเกณฑ์ที่ประชุมรัฐสภากำหนด ข้อความเกือบทั้งหมดผมลอกมาจากการแก้ไขเรื่อง สสร. ของท่านนะครับ มาตรา ๒๙๑ ที่ท่านเคยแก้ไว้ ----------

แต่ผมไม่ได้ให้อำนาจต่อประธานรัฐสภาเท่านั้นเอง ผมให้อำนาจที่ประชุมของรัฐสภาเป็นผู้ที่กำหนดวิธีการและการเลือกบรรดาสมาชิกในส่วนนี้ คำถามของผมที่มีต่อท่านประธานก็คือว่าท่านประธานคนนี้ ท่านสามารถ แก้วมีชัย ก็เป็นประธานกรรมาธิการชุดนั้น เราประชุมกัน ๑๕ วัน ๑๕ คืนยังจำได้ไม่ลืมครับ สมาชิกทั้ง ส.ส. และ ส.ว. ขอให้ท่านได้แก้ไขในบางเรื่องบางมาตราท่านไม่แก้ไขเลยแม้แต่ตัวเดียว และเราก็ต้องส่งเรื่องนี้ไปที่ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญก็มีคำสั่งที่บอกว่าต้องทำให้ถูกต้อง นั่นก็คือถ้าจะแก้ทั้งฉบับต้องไปถามประชาชนก่อน ไปขอประชามติก่อน หรือถ้าอย่างนั้นก็มาแก้รายมาตรา ท่านประธานครับ ผมไม่เคยเห็นความรับผิดชอบใดของประธานที่ชื่อสามารถ แก้วมีชัย เลยแม้แต่น้อย หลังจากแพ้ในศาลรัฐธรรมนูญมาท่านก็มานั่งเป็นประธานชุดนี้อีก แล้วท่านก็จึงไปนั่งเป็นประธานกฎหมายนิรโทษกรรมที่มาจากการชุมนุมทางการเมืองอีก ผมจึงขอทวงถามท่านว่าผมแปรญัตติแบบนี้ครับ แบบที่ท่านคิดว่ามันดีมากแล้วในวันนั้น สสร. มาแค่ยกร่างรัฐธรรมนูญต้องมี ๙๙ คน ๗๗ คนเลือกมาจากจังหวัด ๒๒ คนมาจากการสรรหาเหมือนกัน ทำไมวันนั้นท่านยืนล่ะครับ ทำไมต้องยืนว่าต้องมี ๒ ระบบ ต้องมี ๒ แบบจึงจะนำเสนอความต้องการของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศได้ จึงจะมาร่างรัฐธรรมนูญใหม่กันได้ วันนี้คนเป็น ส.ว. อำนาจหน้าที่พอ ๆ กัน ส.ว. มีทั้งการกลั่นกรองกฎหมาย การพิจารณาบุคคลเข้าสู่ตำแหน่ง การถอดถอนคนออกจากตำแหน่ง การพิจารณากฎหมายสำคัญที่เกิดขึ้นกับประเทศนี้ ทำไมไม่ทำแบบเดิมละครับ ทำไมจึงให้มีการเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ผมเรียนต่อท่านนะครับว่าไม่ใช่มีผมคนเดียวหรือว่าสมาชิกในสภาแห่งนี้ที่ขอยับยั้งท่านว่าขอให้มีการสรรหาเกิดขึ้น เพราะไม่อย่างนั้นมันจะเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ และนำไปสู่ความถดถอยครับ เปลี่ยนแล้วไม่ดีขึ้นทำทำไมครับ ท่านประธานครับ คปก. คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายรายงานนะครับ ผมอ่านย่อ ๆ นิดเดียวเท่านั้น หน้า ๒ บอกว่า เนื่องจากสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ บางส่วนถูกครอบงำจากฝ่ายบริหารและมีความใกล้ชิดกับสภาผู้แทนราษฎรในลักษณะเครือญาติ รัฐธรรมนูญในปี ๒๕๕๐ จึงได้แก้ไขปัญหาโดยการกำหนดที่มาของสมาชิกวุฒิสภาใหม่ คาดหวังให้วุฒิสภาสามารถทำงานได้เป็นอิสระอย่างแท้จริง กำหนดให้มีสมาชิกวุฒิสภา ๒ ประเภทคือ สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนและสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหา ในขณะที่ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับนี้มีข้อเสนอในการเปลี่ยนแปลง กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งเพื่อให้วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภามีลักษณะเช่นเดียวกับการได้มาซึ่ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยการรับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน รวมทั้งกำหนดกระบวนการในการกำหนดเขตเลือกตั้งทั้งหมด การคำนวณสมาชิกวุฒิสภาในแต่ละเขตเลือกตั้งคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และหลักเกณฑ์เบื้องต้นในการหาเสียงเลือกตั้งของสมาชิกวุฒิสภา รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาให้สามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๑ วาระได้เช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครับ นี่เป็นข้อวิเคราะห์กฎหมายของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย หน้า ๙ มีการไปรับฟังความคิดเห็นมาครับ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้จัดโครงการเสวนาทางวิชาการเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประเด็นการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาขึ้นเมื่อวันจันทร์ที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ ณ ห้องประชุมสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย อยู่ที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรีครับ ได้เชิญผู้แทนคณะกรรมาธิการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับนี้ครับ มีความเห็นที่ได้จากการเสวนาทางวิชาการในครั้งนี้ได้นำมาใช้ประกอบการจัดทำบันทึกความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องร่างรัฐธรรมนูญการแก้ไขฉบับนี้นะครับ โดยมีความเห็นเป็นข้อสังเกตประการหนึ่งว่าคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๓ ของรัฐธรรมนูญนั้นอาจไม่สอดคล้องเหมาะสม หากจะปรับปรุงก็เห็นควรปรับปรุงในส่วนคณะกรรมการสรรหาให้มีความเชื่อมโยงกับประชาชนในกลุ่มวิชาชีพและสาขาอาชีพต่าง ๆ เพื่อให้เป็นหลักประกันว่าคณะกรรมการสรรหาดังกล่าวจะได้ทำหน้าที่ในการสรรหาผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์และมีความหลากหลายเพื่อให้วุฒิสภามีความเป็นกลาง โปร่งใส และปลอดจากการแทรกแซงใด ๆ เห็นไหมครับว่าการสัมมนา การพูดคุยกันที่เกิดขึ้นระหว่างการรับฟังความคิดเห็นนั้นยังมีอยู่ ----------

เพียงแต่ปรับเปลี่ยนรูปร่างไปบ้างนะครับ เพื่อให้เชื่อมโยงกับประชาชนในกลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ การสรรหาจึงจะมีความโปร่งใส เป็นกลาง ได้คนที่เก่งมีความสามารถมากยิ่งขึ้น ทำไมท่านไม่ฟังล่ะครับ หน้า ๑๕ การแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นการแก้ไขที่มา คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิกวุฒิสภาในครั้งนี้ ย่อมส่งผลกระทบต่อดุลยภาพของระบบรัฐสภาที่มีศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง และองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรในการถ่วงดุลยภาพอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ผมไม่ต้องอ่านจนหมดหน้านี้นะครับ แต่ความหมายก็คือว่าการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่มาจากเลือกตั้งอย่างเดียวไม่มีสรรหา ย่อมกระทบต่อดุลยภาพขององค์กรต่าง ๆ ที่เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญครับ นอกจากนั้นครับ ท่านประธานครับ ตั้งแต่ร่างแรกที่ส่งเข้ามาในรัฐสภาแห่งนี้ ไม่ได้แก้ไขมาตรา ๒๔๐ ครับ มาตรา ๒๔๐ มีคณะกรรมการสรรหาอยู่ในมาตรานี้ จะตอบอย่างไรล่ะครับ จะตอบกันอย่างไรว่าจะเดินกันต่อไปอย่างไร แก้แล้วแก้ไม่ครบ แก้ให้จบให้ผ่านมาอย่างที่ท่านต้องการปรารถนานี่นะครับ มาตรา ๒๔๐ ยังมีกรรมการสรรหาอยู่ แล้วถ้าเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้น จะไปเอากรรมการสรรหามาจากไหนครับ ในเมื่อท่านตัดในมาตรานี้ครับ ท่านบอกว่าไม่เป็นไรในมาตรา ๑๐ มี มาตรา ๑๐ บอกว่าไม่ต้องสรรหาใหม่ ในขณะที่กำลังเดินทางอยู่ยังไม่ประกาศใช้ แค่นี้ก็ผิดแล้ว แต่ถ้าประกาศใช้ไปแล้วก็ยังขัดอยู่ดีก็มาตรา ๒๔๐ มันยังมีครับ ให้แก้ไขให้ได้ตามมาตรา ๑๐ ประกาศใช้ไปเลยครับ แล้วเป็นไปตามที่ท่านขอมา มาตรา ๒๔๐ เขายังมีครับ ผมเชื่อว่าเรื่องนี้เดินต่อไม่ได้แน่ ๆ กลัดกระดุมเม็ดแรกผิด เม็ดต่อไปผิดหมดเสมอ เสียเวลาต่อรัฐสภาแห่งนี้ที่จะทำคุณประโยชน์กับประเทศชาติ เสียเวลา เสียสุขภาพของคนทุกคนที่อยู่ในที่นี้ เสียสุขภาพของนักข่าวทุกคนที่อยู่ในที่นี้ เจ้าหน้าที่ทุกคนที่ต้องมาดูแลการประชุมครั้งนี้ ผมเรียกร้องต่อท่านกรรมาธิการว่าท่านต้องกลับไปทำมาใหม่ เอาออกไปครับในเรื่องต่าง ๆ ที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์มาโดยตลอด นี่ไม่ใช่สิ่งที่พวกเรามาคัดค้านอย่างไม่มีเหตุมีผล อย่างที่ท่านประธานวิปได้อธิบายไว้ กฎหมายไหนเข้ามามีประโยชน์ ๖๐ ฉบับ เรายกมือให้ท่าน ๕๐ กว่าฉบับครับที่ผ่านมา ไม่เคยมีปัญหาใด ๆ เลย แต่อย่าเอาร่างรัฐธรรมนูญแบบนี้เข้ามา อย่าเอาเรื่องของกู้เงินเข้ามา อย่าเอานิรโทษกรรมหรือปรองดองจอมปลอมเข้ามามันจะเป็นปัญหา เราอยู่กันมา ๒ ปีครับ ในขณะนี้ไม่เคยมีปัญหา จนกระทั่งกฎหมายแบบนี้เข้ามา ผมยืนยันต่อพี่น้องประชาชนว่าผมและพรรคประชาธิปัตย์จะต่อสู้อย่างเต็มที่ อย่างสุดกำลังเพื่อไม่ให้ประเทศชาตินี้เดินไปสู่หายนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : จบนะครับ หมดผู้อภิปราย ผมปิดอภิปรายนะครับ เชิญประธานคณะกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ครับ ผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการครับ ก็กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกที่ได้สงวนคำแปรญัตติและสงวนความเห็นว่าวันนี้กรรมาธิการก็ฟังมาแต่เช้านะครับ ก็อยากกราบเรียนว่าสิ่งที่ท่านทั้งหลายอภิปรายมาในมาตรา ๔ นี้ กรรมาธิการก็เห็นด้วยหลาย ๆ เรื่อง หลายรูปแบบ หลายวิธีการ แต่เนื่องจากมันผ่านมาแล้วนะครับ ท่านครับ ท่านก็คงทราบว่าเราใช้เวลาพิจารณาอภิปราย มาตรา ๓ นี้ ซึ่งเป็นมาตราหลักมา ๔ วัน และกรรมาธิการไม่มีทางเลือกเป็นอย่างอื่น เพราะหลักการที่รัฐสภารับไว้ ก็คือให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง กรรมาธิการก็เพียงแต่ไปดูแลให้เป็นไปตามหลักการ ก็คือ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง ก็ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๓ แล้วนะครับ ทีนี้เมื่อ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งแล้ว มาถึงมาตรา ๔ สาระของมาตรา ๔ ก็คือให้ยกเลิกมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๓ พูดถึงการตั้งคณะกรรมการกลั่นกรอง ส.ว. สรรหา และองค์ประกอบของกรรมการสรรหา มาตรา ๑๑๔ ก็เป็นกระบวนการสรรหา ฉะนั้นเมื่อเราให้ ส.ว. ซึ่งหลังจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกาศใช้บังคับให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎร และใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ถ้าอย่างนั้นก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ซึ่งว่าด้วยการสรรหาอีก ทีนี้มีประเด็นที่อยากกราบเรียนนะครับท่านยกกันบ่อยว่าแล้วทำไมมาตรา ๒๓๘ มาตรา ๒๔๐ ไม่เลิกไปเสียด้วยละ กราบเรียนนะครับว่ามาตรา ๒๓๘ มาตรา ๒๔๐ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ กกต. และศาลฎีกากรณี ส.ว. สรรหารอบหลังนี่ละครับ ถ้าเกิดพบว่ามีการผิดกฎหมาย กกต. เขาก็มีสิทธิตามสอย ๑ ปี ฉะนั้นถ้าเราไปเลิกมาตรา ๒๓๘ มาตรา ๒๔๐ พร้อมกับรัฐธรรมนูญที่จะประกาศใช่นี่มันก็จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของ กกต. และศาลฎีกาที่จะตามสอย ส.ว. สรรหาชุดหลังนี้เขาก็ไม่สามารถจะทำได้ ----------

ฉะนั้นเราจึงคงไว้เพราะกว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ฉบับแก้ไขจะประกาศใช้ก็ช่วงเวลานี้ และขณะที่มีการเลือกตั้ง ส.ว. ชุดใหม่หรือแม้กระทั่งที่เราจะรองรับให้ ส.ว. รักษาการอยู่ต่อ อาจจะมีบางท่านนะครับที่ไปกระทำอะไรผิด กกต. และศาลเขาก็จะได้อาศัยบทบัญญัติใน ๒ มาตราดังกล่าวดำเนินการได้ ทีนี้หลังจากหมด ส.ว. สรรหาแล้วนี่นะครับ มีการเลือกตั้งเสร็จแล้วถ้าไม่จำเป็นต้องใช้ ๒ มาตรานี้ ๒ มาตรานี้แม้จะค้างอยู่ในรัฐธรรมนูญแต่ก็ไม่จำเป็นต้องใช้ในอนาคตเราแก้รัฐธรรมนูญอีกเราก็ยกเลิก ๒ มาตรานี้ไป แต่ที่ยังคงไว้ไม่แก้มายกเลิกไปพร้อมกันขณะนี้ก็ด้วยเหตุผลที่ผมได้กราบเรียน ท่านประธานครับ กรรมาธิการเราขอยืนยันนะครับร่างของกรรมาธิการเสียงข้างมากในมาตรา ๔ โดยให้ตัดมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ครับ ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เป็นอันจบการพิจารณามาตรา ๔ นะครับ ต่อไปจะเป็นการขอมติในมาตรา ๔ ซึ่งเป็นการยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ซึ่งไม่มีการแก้ไข โดยมีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตตินะครับ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติครับ ขอตรวจสอบองค์ประชุมครับ

(นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ขอเชิญเข้าห้องประชุม เมื่อท่านเข้าห้องประชุมแล้วขอเชิญท่านแสดงตนนะครับ ขอเชิญแสดงตนครับ ท่านสมาชิกที่เข้าห้องประชุมแล้วนะครับ ท่านกรุณาแสดงตนนะครับ ขอความกรุณาแสดงตนโดยพร้อมเพรียงกันนะครับ ทุกท่านแสดงตนนะครับ มีใครยังไม่แสดงตนครับ เดี๋ยวรอสักครู่นะมีสมาชิกเข้ามาเยอะเลยครับ เมื่อท่านเข้ามาแล้วแสดงตนนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : แสดงตนเสร็จเรียบร้อย ส่งผลแสดงตนครับ สมาชิกแสดงตน ๓๖๓ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้วครับ

เรื่อง ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔) ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

มาตรา ๔ ยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔

(การตรวจสอบองค์ประชุม)

วันที่ 30 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2556 เวลา 20:26

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 363

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
1		นายกนก ลิ้มตระกูล	พรรคเพื่อไทย
2		นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	พรรคชาติไทยพัฒนา
3		นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	พรรคเพื่อไทย
4		นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี	พรรคเพื่อไทย
5		นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร	พรรคเพื่อไทย
6		นายก่อแก้ว พิกุลทอง	พรรคเพื่อไทย
7		นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย	พรรคประชาธิปัตย์
8		นายกานต์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย
9		นายกิตติ สมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย
10		นางกุสุมาลวตี ศิริโกมุท	พรรคเพื่อไทย
11		นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	พรรคเพื่อไทย
12		นายเกษม อุประ	พรรคเพื่อไทย
13		นายพหล วรปัญญา	พรรคเพื่อไทย
14		นายเกียรติชัย ติรณศักดิ์กุล	พรรคเพื่อไทย
15		นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย
16		นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา
17		นายโกศล ปัทมะ	พรรคเพื่อไทย
18		นายขจิตร ชัยนิคม	พรรคเพื่อไทย
19		นางสาวขัตติยา สวัสดิผล	พรรคเพื่อไทย
20		นายคมเดช ไชยศิวามงคล	พรรคเพื่อไทย
21		นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม	พรรคเพื่อไทย
22		นายคุณากร ปรีชาชนะชัย	พรรคเพื่อไทย
23		นายจตุพร เจริญเชื้อ	พรรคเพื่อไทย
24		นายสรรพภัญญู ศิริไปล์	พรรคเพื่อไทย
25		นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย
26		นายจรูญพงศ์ พันธุ์ศรีนคร	พรรคเพื่อไทย
27		นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	พรรคเพื่อไทย
28		นายจักรัตน์ พั้วช่วย	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
29		นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	พรรคเพื่อไทย
30		นายธวัชชัย สุทธิบงกช	พรรคเพื่อไทย
31		ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก	พรรคเพื่อไทย
32		นายจิรวัฒน์ ศิริพานิชย์	พรรคเพื่อไทย
33		นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	พรรคเพื่อไทย
34		นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	พรรคเพื่อไทย
35		นายเจริญ จรรย์โกมล	พรรคเพื่อไทย
36		นายฉลอง เรี่ยวแรง	พรรคเพื่อไทย
37		นายฉลาด ขามช่วง	พรรคเพื่อไทย
38		ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	พรรคเพื่อไทย
39		นางชมภู จันทาทอง	พรรคเพื่อไทย
40		นายชลน่าน ศรีแก้ว	พรรคเพื่อไทย
41		นายชวน หลีกภัย	พรรคประชาธิปัตย์
42		นางสาวชะวรลัทธิ์ ชินธรรมมิตร	พรรคภูมิใจไทย
43		นายถิรชัย วุฒิธรรม	พรรคเพื่อไทย
44		นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	พรรคชาติพัฒนา
45		นายชาดา ไทยเศรษฐ์	พรรคชาติไทยพัฒนา
46		นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย
47		นายชูกัน กุลวงษา	พรรคเพื่อไทย
48		นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย
49		นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	พรรคเพื่อไทย
50		นายชูศักดิ์ แอกทอง	พรรคเพื่อไทย
51		นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์	พรรคเพื่อไทย
52		นายเชิดพงศ์ ราชป้องขันธ์	พรรคเพื่อไทย
53		นายไชยวัฒนา ติณรัตน์	พรรคเพื่อไทย
54		นายไชยา พรหมา	พรรคเพื่อไทย
55		นายฐานิสร์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย
56		นายณัฐพงษ์ สุปริยศิลป์	พรรคเพื่อไทย
57		นางดวงแข อรรณนพพร	พรรคเพื่อไทย
58		นายดิสทัต คำประกอบ	พรรคเพื่อไทย
59		นางสาวตรีนุช เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย
60		นางสาวตวงรัตน์ โล่ห์สุนทร	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
61		นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากูล	พรรคเพื่อไทย
62		นายตุ่น จินตะเวช	พรรคชาติไทยพัฒนา
63		นายไตรรงค์ ติธรรม	พรรคเพื่อไทย
64		นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี	พรรคประชาธิปัตย์
65		นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์	พรรคเพื่อไทย
66		นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย	พรรคเพื่อไทย
67		นายทองดี มนิสสาร	พรรคเพื่อไทย
68		นางสาวทัศนีย์ บูรณุปกรณ์	พรรคเพื่อไทย
69		นางทัศนียา รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย
70		นายทายาท เกียรติชูศักดิ์	พรรคเพื่อไทย
71		นางเทียบจุฑา ขาวขำ	พรรคเพื่อไทย
72		นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย
73		นายธนิก มาสีพิทักษ์	พรรคเพื่อไทย
74		นายธเนศ เครือรัตน์	พรรคเพื่อไทย
75		นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์	พรรคเพื่อไทย
76		นายธีระ ไตรสรณกุล	พรรคเพื่อไทย
77		นายนพคุณ รัฐผไท	พรรคเพื่อไทย
78		นายนพพล เหลืองทองนารา	พรรคเพื่อไทย
79		นายนภินทร ศรีสรรพางค์	พรรคเพื่อไทย
80		นายนริศร ทองธิราช	พรรคเพื่อไทย
81		นายนวัธ เตาะเจริญสุข	พรรคเพื่อไทย
82		นางนันทนา ทิมสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย
83		นางนันทนา สงฆ์ประชา	พรรคภูมิใจไทย
84		นางนาถยา เบ็ญจศิริวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์
85		ร้อยตำรวจเอก นิติภูมิ นวรัตน์	พรรคเพื่อไทย
86		นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	พรรคชาติไทยพัฒนา
87		นายนิทัศน์ ศรีนนท์	พรรคเพื่อไทย
88		นายนิพนธ์ ศรีธเรศ	พรรคเพื่อไทย
89		นายนิยม ช่างพินิจ	พรรคเพื่อไทย
90		นายนิยม วรปัญญา	พรรคเพื่อไทย
91		นายนิยม วิวรรธนดิฐกุล	พรรคเพื่อไทย
92		นายนิยม เวชกามา	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
93		นายนิรมิต สุจารี	พรรคเพื่อไทย
94		นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	พรรคเพื่อไทย
95		นายชวลิต วิชยสุทธิ์	พรรคเพื่อไทย
96		พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ	พรรคเพื่อไทย
97		นายดนุพร ปุณณกันต์	พรรคเพื่อไทย
98		นายบุญแก้ว สมวงศ์	พรรคเพื่อไทย
99		นายบุญชู นิลถนอม	พรรคเพื่อไทย
100		นายบุญฐิณ ประทุมลี	พรรคเพื่อไทย
101		นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา	พรรคภูมิใจไทย
102		นางบุญรื่น ศรีธเรศ	พรรคเพื่อไทย
103		นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	พรรคพลังชล
104		นายชินวัฒน์ หาบุญพาด	พรรคเพื่อไทย
105		นายประนอม โพธิ์คำ	พรรคภูมิใจไทย
106		ร้อยตรี ประพาส ลิมปะพันธุ์	พรรคชาติพัฒนา
107		นายประวัฒน์ อุตโมท	พรรคเพื่อไทย
108		นายประสาท ตันประเสริฐ	พรรคชาติพัฒนา
109		จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ	พรรคเพื่อไทย
110		นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย	พรรคเพื่อไทย
111		นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	พรรคเพื่อไทย
112		นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย	พรรคเพื่อไทย
113		นายประเสริฐ บุญชัยสุข	พรรคชาติพัฒนา
114		นายประเสริฐ บุญเรือง	พรรคเพื่อไทย
115		นายปริญญา ฤกษ์หร่าย	พรรคเพื่อไทย
116		นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	พรรคเพื่อไทย
117		ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช	พรรคเพื่อไทย
118		นายเอกธนัช อินทร์รอด	พรรคเพื่อไทย
119		นายปวีณ แซ่จึง	พรรคเพื่อไทย
120		นายปัญญา จินตะเวช	พรรคเพื่อไทย
121		นางปานหทัย เสรีรักษ์	พรรคเพื่อไทย
122		นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ	พรรคเพื่อไทย
123		นายปิยวัฒน พันธ์สายเชื้อ	พรรคเพื่อไทย
124		นางปิยะดา มุ่งเจริญพร	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
125		ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์	พรรครักษ์สันติ
126		นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข	พรรคเพื่อไทย
127		นายเผดิมชัย สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย
128		นายไผ่ ลิกค์	พรรคเพื่อไทย
129		นายพงศกร อรรณนพพร	พรรคเพื่อไทย
130		ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	พรรคเพื่อไทย
131		นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน	พรรคเพื่อไทย
132		นางพรทิวา นาคาศัย	พรรคภูมิใจไทย
133		นางสาวพรพิมล ธรรมสาร	พรรคเพื่อไทย
134		นางพรเพ็ญ บุญศิริวัฒนกุล	พรรคเพื่อไทย
135		นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	พรรคเพื่อไทย
136		นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย
137		นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	พรรคชาติพัฒนา
138		นายพลภูมิ วิภัติภูมิประเทศ	พรรคเพื่อไทย
139		นายพ้อง ชีวานันท์	พรรคเพื่อไทย
140		นางพัชรินทร์ มั่นปาน	พรรคประชาธิปไตยใหม่
141		นางสาวพัชรี โพธสุธน	พรรคชาติไทยพัฒนา
142		นายพัฒนา สัพโส	พรรคเพื่อไทย
143		นายพันธุ์ศักดิ์ เกตุวัตถา	พรรคพลังชล
144		นายพายัพ ปั้นเกตุ	พรรคเพื่อไทย
145		นายพิชัย เกียรติวินัยสกุล	พรรคเพื่อไทย
146		นายพิชิต ชื่นบาน	พรรคเพื่อไทย
147		นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	พรรคเพื่อไทย
148		นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย
149		นายพิสิษฐ์ สันตพันธุ์	พรรคเพื่อไทย
150		นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	พรรคเพื่อไทย
151		นายพีระเพชร ศิริกุล	พรรคเพื่อไทย
152		นายไพจิต ศรีวรขาน	พรรคเพื่อไทย
153		นายไพโรจน์ ตันบรรจง	พรรคเพื่อไทย
154		นายไพโรจน์ อิสระเสรีพงษ์	พรรคเพื่อไทย
155		นายภราดร ปริศนานันทกุล	พรรคชาติไทยพัฒนา

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
156		นายภูมิ สาระผล	พรรคเพื่อไทย
157		นางสาวภูวนิดา คุนผลิน	พรรคเพื่อไทย
158		นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร	พรรคเพื่อไทย
159		นางมนพร เจริญศรี	พรรคเพื่อไทย
160		นายมนู พุกประเสริฐ	พรรคภูมิใจไทย
161		นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	พรรคเพื่อไทย
162		นายมานะ โลหะวณิชย์	พรรคเพื่อไทย
163		นางมุกดา พงษ์สมบัติ	พรรคเพื่อไทย
164		นางสาวมาลินี อินฉัตร	พรรคเพื่อไทย
165		นายยุทธจักร เรืองวรบูรณ์	พรรคเพื่อไทย
166		นายยุทธพล อังกินันทน์	พรรคชาติไทยพัฒนา
167		นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย
168		นางเยาวนิตย์ เพียงเกษ	พรรคเพื่อไทย
169		นายรณเทพ อนุวัฒน์	พรรคพลังชล
170		นายรส มะลิผล	พรรคเพื่อไทย
171		นางระพิพรรณ พงศ์เรืองรอง	พรรคเพื่อไทย
172		นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์	พรรคเพื่อไทย
173		นางรังสิมา เจริญศิริ	พรรคเพื่อไทย
174		นายรัฐกร เจนกิจณรงค์	พรรคเพื่อไทย
175		นางสาวเรวดี รัศมิทัต	พรรคภูมิใจไทย
176		นายเรืองเดช สุพรรณฝ่าย	พรรคเพื่อไทย
177		นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	พรรคภูมิใจไทย
178		นางสาวละออง ติยะไพรัช	พรรคเพื่อไทย
179		นางสาวลีลาวดี วัชโรบล	พรรคเพื่อไทย
180		นายวรชัย เหมะ	พรรคเพื่อไทย
181		นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	พรรคชาติพัฒนา
182		นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	พรรคเพื่อไทย
183		นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย
184		นางวราภรณ์ ตั้งภากรณ์	พรรคเพื่อไทย
185		นายวราวงษ์ พันธุ์ศิลา	พรรคเพื่อไทย
186		นางวไลพร อัจฉริยะประสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย
187		นายวัชรพล โตมรศักดิ์	พรรคชาติพัฒนา

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
188		นายวัฒนา เมืองสุข	พรรคเพื่อไทย
189		นายวันชัย เจริญนนทสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย
190		นายวันชัย บุษบา	พรรคเพื่อไทย
191		นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	พรรคเพื่อไทย
192		นายวาสิต พยัคฆบุตร	พรรคเพื่อไทย
193		นายวิชัย สามิตร	พรรคเพื่อไทย
194		นายวิชาญ มีนชัยนันท์	พรรคเพื่อไทย
195		นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	พรรคเพื่อไทย
196		นายวิทยา ทรงคำ	พรรคเพื่อไทย
197		นายวิทยา บุรณศิริ	พรรคเพื่อไทย
198		นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	พรรคชาติไทยพัฒนา
199		นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท	พรรคเพื่อไทย
200		นายวิรัช รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย
201		นางอุดมรัตน์ อาภรณ์รัตน์	พรรคเพื่อไทย
202		พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พื้นแสน	พรรคเพื่อไทย
203		พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	พรรคเพื่อไทย
204		นายวิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ	พรรคเพื่อไทย
205		นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์	พรรคเพื่อไทย
206		นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	พรรคภูมิใจไทย
207		นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	พรรคเพื่อไทย
208		นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย
209		นายวีระวัฒน์ โอสถานุเคราะห์	พรรคเพื่อไทย
210		นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	พรรคภูมิใจไทย
211		นายเวียง วรเชษฐ์	พรรคเพื่อไทย
212		นายศรัณย์วุฒิ ศรัณย์เกตุ	พรรคเพื่อไทย
213		นายศราวุธ เพชรพนมพร	พรรคเพื่อไทย
214		นายศรีเรศ โกฏคำลือ	พรรคเพื่อไทย
215		นายศักดา คงเพชร	พรรคเพื่อไทย
216		นายศิรสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	พรรคเพื่อไทย
217		นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	พรรคชาติไทยพัฒนา
218		นายเศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์	พรรคเพื่อไทย
219		นายสงวน พงษ์มณี	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
220		นายรังสรรค์ มณีรัตน์	พรรคเพื่อไทย
221		นายฐนนท์ศรณ์ เลิศฤทธ์ศิริกุล	พรรคชาติไทยพัฒนา
222		นายสมคิด เชื้อคง	พรรคเพื่อไทย
223		นายสมคิด บาลไธสง	พรรคเพื่อไทย
224		นายสมชัย อัศวชัยโสภณ	พรรคเพื่อไทย
225		พลเอก สมซาย วิษณุวงศ์	พรรคเพื่อไทย
226		นายสมบัติ ศรีสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย
227		นายสมโภช สายเทพ	พรรคเพื่อไทย
228		นายสมศักดิ์ ใจแคล้ว	พรรคเพื่อไทย
229		นางสมหญิง บัวบุตร	พรรคเพื่อไทย
230		นายสรชัด สุจิตต์	พรรคชาติไทยพัฒนา
231		นายสรวงศ์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย
232		นางสลิลทิพย์ สุขวัฒน์	พรรคเพื่อไทย
233		นายสหรัฐ กุลศรี	พรรคเพื่อไทย
234		นายสัญชัย วงษ์สุนทร	พรรคเพื่อไทย
235		นายสันตศักย์ จรูญ งามพิเชษฐ์	พรรคพลังชล
236		นางบุศริณธญ์ วรพัฒนานันน์	พรรคเพื่อไทย
237		นายสัมภาษณ์ อัตถาวงศ์	พรรคเพื่อไทย
238		นายสามารถ แก้วมีชัย	พรรคเพื่อไทย
239		พันโท สินธพ แก้วพิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา
240		นางสิรินทร รามสูต	พรรคเพื่อไทย
241		นางสุกุมล คุณปลื้ม	พรรคพลังชล
242		นายสุชาติ ชมกลิ่น	พรรคพลังชล
243		นายสุชาติ ภิญโญ	พรรคเพื่อไทย
244		นายสุชาย ศรีสุรพล	พรรคเพื่อไทย
245		นางสาวสุณีย์ เหลืองวิจิตร	พรรคเพื่อไทย
246		นายสุทธิชัย จรูญเนตร	พรรคเพื่อไทย
247		นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	พรรคเพื่อไทย
248		นายสุทิน นพขำ	พรรคเพื่อไทย
249		นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ	พรรคเพื่อไทย
250		นายสุนัย จุลพงศธร	พรรคเพื่อไทย
251		นายสุพล ฟ่องงาม	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
252		นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล	พรรคเพื่อไทย
253		นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์	พรรคเพื่อไทย
254		นายสุรชาติ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย
255		พันตำรวจโท สุรทิน พิมานเมฆินทร์	พรรคเพื่อไทย
256		นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล	พรรคเพื่อไทย
257		นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ	พรรคเพื่อไทย
258		นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	พรรคเพื่อไทย
259		นายสุรพล เกียรติไชยากร	พรรคเพื่อไทย
260		พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง	พรรคเพื่อไทย
261		นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	พรรคเพื่อไทย
262		นายสุรศักดิ์ พันธ์เจริญวรกุล	พรรคเพื่อไทย
263		นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	พรรคเพื่อไทย
264		นายสุรสาล ผาสุข	พรรคเพื่อไทย
265		นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์	พรรคเพื่อไทย
266		นายเสนาะ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย
267		นายเสรี สาระนันท์	พรรคเพื่อไทย
268		นายหนูแดง วรรณกางซ้าย	พรรคเพื่อไทย
269		นายเหวง โตจิราการ	พรรคเพื่อไทย
270		นายองอาจ วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย
271		นายองอาจ วชิรพงศ์	พรรคเพื่อไทย
272		นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	พรรคเพื่อไทย
273		นายอธิรัฐ รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย
274		นายอนันต์ ผลอำนวย	พรรคเพื่อไทย
275		นายอนันต์ ลิมปคุปตถาวร	พรรคเพื่อไทย
276		นายอนันต์ ศรีพันธุ์	พรรคเพื่อไทย
277		นายอนุชา สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย
278		นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาครทรรพ	พรรคเพื่อไทย
279		นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	พรรคเพื่อไทย
280		นางอนุรักษ์ บุญศล	พรรคเพื่อไทย
281		นายอนุสรณ์ ปั้นทอง	พรรคเพื่อไทย
282		นางอนุสรา ยังตรง	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
283		นายอภิชาติ ตีรสวัสดิชัย	พรรคเพื่อไทย
284		นายอภิรัต ศิรินาวิน	พรรคมหาชน
285		พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย	พรรคเพื่อไทย
286		นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	พรรคเพื่อไทย
287		นายอรรถพล วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย
288		นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์	พรรคเพื่อไทย
289		นางสาวอรุณี ชำนาญยา	พรรคเพื่อไทย
290		นายอัสนี เชิดชัย	พรรคเพื่อไทย
291		พันตรี อาณันย์ วัชโรทัย	พรรคเพื่อไทย
292		นายอำนวย คลังผา	พรรคเพื่อไทย
293		นายอำนาจ วิลาวัลย์	พรรคภูมิใจไทย
294		นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย
295		นายอุกฤษณ์ ตั้นสวัสดิ์	พรรคพลังชล
296		นายอุดมเดช รัตนเสถียร	พรรคเพื่อไทย
297		นางเอมอร สินธุไพร	พรรคเพื่อไทย
298		นายเอี่ยม ทองใจสด	พรรคเพื่อไทย
299		บัตรสำรอง 01	-
300		นายกฤช อาทิตย์แก้ว	สมาชิกวุฒิสภา
301		นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์	สมาชิกวุฒิสภา
302		นางสาวเกศสิณี แขวัฒนะ	สมาชิกวุฒิสภา
303		พลตำรวจตรี ขจร สัยวัตร์	สมาชิกวุฒิสภา
304		นายขวัญชัย พนมขวัญ	สมาชิกวุฒิสภา
305		นายจตุรงค์ ธีระกนก	สมาชิกวุฒิสภา
306		นายจักรธรรม ธรรมศักดิ์	สมาชิกวุฒิสภา
307		นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์	สมาชิกวุฒิสภา
308		นายเจริญ ภักดีวานิช	สมาชิกวุฒิสภา
309		นายชรินทร์ หาญสืบสาย	สมาชิกวุฒิสภา
310		พลอากาศเอก ชาลี จันทร์เรือง	สมาชิกวุฒิสภา
311		นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร	สมาชิกวุฒิสภา
312		นายดิเรก ถึงฝั่ง	สมาชิกวุฒิสภา
313		นายถาวร ลีนุตพงษ์	สมาชิกวุฒิสภา
314		นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง	สมาชิกวุฒิสภา

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
315		รองศาสตราจารย์ ทัศนา บุญทอง	สมาชิกวุฒิสภา
316		นายธวัชชัย บุญมา	สมาชิกวุฒิสภา
317		นางนฤมล ศิริวัฒน์	สมาชิกวุฒิสภา
318		นายบรรชา พงศ์อายุกูล	สมาชิกวุฒิสภา
319		นายบวรศักดิ์ คณาเสน	สมาชิกวุฒิสภา
320		นายบุญส่ง โควาวิสารัช	สมาชิกวุฒิสภา
321		นายประวัติ ทองสมบูรณ์	สมาชิกวุฒิสภา
322		นายประสงค์ นุรักษ์	สมาชิกวุฒิสภา
323		หม่อมหลวงปรียพรรณ ศรีธวัช	สมาชิกวุฒิสภา
324		นายปัญญา เบ็ญจศิริวรรณ	สมาชิกวุฒิสภา
325		นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์	สมาชิกวุฒิสภา
326		พลโท พงศ์เอก อภิรักษ์โยธิน	สมาชิกวุฒิสภา
327		พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบูลย์	สมาชิกวุฒิสภา
328		พลตำรวจเอก พิชิต ควรเดชะคุปต์	สมาชิกวุฒิสภา
329		นายพิสิฐ เกตุผาสุข	สมาชิกวุฒิสภา
330		นายพีระ มานะทัศน์	สมาชิกวุฒิสภา
331		นายไพบูลย์ ซำศิริพงษ์	สมาชิกวุฒิสภา
332		นางภารดี จงสุขธนามณี	สมาชิกวุฒิสภา
333		นายมงคล ศรีคำแหง	สมาชิกวุฒิสภา
334		นายมณเฑียร บุญตัน	สมาชิกวุฒิสภา
335		พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์	สมาชิกวุฒิสภา
336		นายรักพงษ์ ณ อุบล	สมาชิกวุฒิสภา
337		พลตำรวจเอก วงกต มณีรินทร์	สมาชิกวุฒิสภา
338		นายวรวิทย์ บารู	สมาชิกวุฒิสภา
339		นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ์	สมาชิกวุฒิสภา
340		นายวัชระ ตันตรานนท์	สมาชิกวุฒิสภา
341		นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์	สมาชิกวุฒิสภา
342		รองศาสตราจารย์ วิชุดา รัตนเพียร	สมาชิกวุฒิสภา
343		นายวิบูลย์ คูหิรัญ	สมาชิกวุฒิสภา
344		ศาตราจารย์ วิรัติ พาณิชย์พงษ์	สมาชิกวุฒิสภา
345		พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา	สมาชิกวุฒิสภา
346		นายสมชาติ พรรณพัฒน์	สมาชิกวุฒิสภา

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
347		นางสมพร จูมั่น	สมาชิกวุฒิสภา
348		พลตำรวจโท สมยศ ดีมาก	สมาชิกวุฒิสภา
349		นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง	สมาชิกวุฒิสภา
350		นายสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล	สมาชิกวุฒิสภา
351		นายสุโข วุฑฒิโชติ	สมาชิกวุฒิสภา
352		นายสุธรรม พันธุศักดิ์	สมาชิกวุฒิสภา
353		นางสาวสุนันท์ สิงห์สมบุญ	สมาชิกวุฒิสภา
354		นายสุพจน์ เลียดประถม	สมาชิกวุฒิสภา
355		นายสุเมธ ศรีพงษ์	สมาชิกวุฒิสภา
356		นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง	สมาชิกวุฒิสภา
357		นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	สมาชิกวุฒิสภา
358		นายสุรพงษ์ ตันธนศรีกุล	สมาชิกวุฒิสภา
359		พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	สมาชิกวุฒิสภา
360		นายสุริยา ปันจอร์	สมาชิกวุฒิสภา
361		นายสุวิศว์ เมฆเสรีกุล	สมาชิกวุฒิสภา
362		พลตำรวจตรี องอาจ สุวรรณสิงห์	สมาชิกวุฒิสภา
363		นายอนุรักษ์ นิยมเวช	สมาชิกวุฒิสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา

ถ้าท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการซึ่งไม่มีการแก้ไข ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติหรือผู้สงวนความเห็นท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ถ้าท่านไม่ประสงค์จะลงคะแนนท่านกดปุ่ม งดออกเสียง เชิญท่านลงมติครับ มีสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ลงมติและประสงค์จะลงมติมีไหมครับ หลังจากลงมติแล้วผมจะไม่อนุญาตให้ใครเพิ่มเติมนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าทุกท่านลงมติเรียบร้อย ปิดการลงมติ ส่งผลครับ สมาชิก ๔๖๗ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ๓๓๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๐๘ ท่าน งดออกเสียง ๒๖ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมผ่านมาตรา ๔ นะครับ

เรื่อง ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔) ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

มาตรา ๔ ยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔

วันที่ 30 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2556 เวลา 20:27

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม	467
เห็นด้วย	332
ไม่เห็นด้วย	108
งดออกเสียง	26
ไม่ลงคะแนนเสียง	1

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
1	1	นายกนก ลิ้มตระกูล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
2	2	นายกนก วงษ์ตระหง่าน	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
3	3	นายกรณ์ จาติกวณิช	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
4	4	นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	พรรคชาติไทยพัฒนา	เห็นด้วย
5	5	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
6	6	นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
7	7	นายกษิต ภิรมย์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
8	8	นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
9	9	นายก่อแก้ว พิกุลทอง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
10	12	นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
11	14	นายกานต์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
12	16	นายกิตติ สมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
13	17	นายกุลเดช พัวพัฒนกุล	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
14	18	นางกุสุมาลวตี ศิริโกมุท	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
15	20	นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
16	21	นายเกษม อุประ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
17	23	นายพหล วรปัญญา	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
18	24	นายเกียรติชัย ติรณศักดิ์กุล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
19	25	นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
20	26	นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา	เห็นด้วย
21	27	นายโกวิทย์ ธารณา	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
22	28	นายโกศล บัทมะ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
23	29	นายขจิตร ชัยนิคม	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
24	30	นางสาวขัตติยา สวัสดิผล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
25	32	นายคมเดช ไชยศิวามงคล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
26	34	นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
27	35	นายคุณากร ปรีชาชนะชัย	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
28	36	นายจตุพร เจริญเชื้อ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
29	37	นายสรรพภัญญู ศิริไปล์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
30	38	นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
31	39	นายจรูญพงศ์ พันธุ์ศรีนคร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
32	41	นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
33	43	นายจักรัตน์ พั้วช่วย	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
34	44	นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
35	45	นายธวัชชัย สุทธิบงกช	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
36	46	ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
37	47	นายจิรวัฒน์ ศิริพานิชย์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
38	48	นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
39	49	นายจุติ ไกรฤกษ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
40	50	นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
41	51	นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
42	52	นายเจริญ คันธวงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
43	53	นายเจริญ จรรย์โกมล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
44	54	นายเจะอามิง โตะตาหยง	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
45	55	นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
46	56	นายเจือ ราชสีห์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
47	57	นายฉลอง เรี่ยวแรง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
48	58	นายฉลาด ชามช่วง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
49	59	นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
50	60	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
51	63	นางชมภู จันทาทอง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
52	65	นายชลน่าน ศรีแก้ว	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
53	66	นายชวน หลีกภัย	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
54	68	นางสาวชะวรัลทธิ์ ชินธรรมมิตร	พรรคภูมิใจไทย	เห็นด้วย
55	69	นายถิรชัย วุฒิธรรม	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
56	73	นายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
57	74	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	พรรคชาติพัฒนา	เห็นด้วย
58	76	นายชาดา ไทยเศรษฐ์	พรรคชาติไทยพัฒนา	เห็นด้วย
59	77	นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
60	78	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
61	79	นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
62	80	นายชื่นชอบ คงอุดม	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
63	81	นายชุมพล จุลใส	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
64	83	นายชูกัน กุลวงษา	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
65	84	นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
66	86	นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
67	87	นายชูศักดิ์ แอกทอง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
68	88	นายเชน เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
69	89	นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
70	90	นายเชิดพงศ์ ราชป้องขันธ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
71	91	นายไชยวัฒนา ติณรัตน์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
72	92	นายไชยา พรหมา	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
73	93	นายฐานิสร์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
74	94	นายณรงค์ ดูดิง	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
75	95	นายณัฏฐ์ บรรทัดฐาน	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
76	96	นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
77	97	นายณัฐพงษ์ สุปริยศิลป์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
78	99	นางดวงแข อรรณนพพร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
79	100	นายดิสทัต คำประกอบ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
80	101	นางสาวตรีนุช เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
81	102	นางสาวตวงรัตน์ โล่ห์สุนทร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
82	103	นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากูล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
83	105	นายไตรรงค์ ติธรรม	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
84	106	นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
85	108	นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
86	110	นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
87	111	นายทองดี มนิสสาร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
88	112	นางสาวทัศนีย์ บูรณุปกรณ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
89	113	นางทัศนียา รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
90	114	นายทายาท เกียรติชูศักดิ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
91	115	นายเทพไท เสนพงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
92	116	นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
93	117	นางเทียบจุฑา ขาวขำ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
94	118	นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
95	120	นายธนิก มาสีพิทักษ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
96	121	นายธนิตพล ไชยนันทน์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
97	122	นายธเนศ เครือรัตน์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
98	123	นายธรรมวิชญ์ โพธิพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
99	127	นายธารา บัวตุเตชะ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
100	128	นายธีรภัทร พริ้งศุลกะ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
101	129	นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
102	130	นายธีระ ไตรสรณกุล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
103	131	นายธีระ สลักเพชร	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
104	132	นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
105	133	นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
106	135	นายนพคุณ รัฐผไท	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
107	137	นายนพพล เหลืองทองนารา	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
108	138	นายนภินทร ศรีสรรพางค์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
109	140	นายนริศ ขำนุรักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
110	141	นายนริศร ทองธิราช	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
111	142	นางสาวนริศา อดิเทพวรพันธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
112	143	นายนวัธ เตาะเจริญสุข	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
113	144	นางนันทนา ทิมสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
114	145	นางนันทนา สงฆ์ประชา	พรรคภูมิใจไทย	เห็นด้วย
115	147	นางนาถยา เบ็ญจศิริวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
116	149	ร้อยตำรวจเอก นิติภูมิ นวรัตน์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
117	150	นายนิติรัฐ สุนทรวร	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
118	151	นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	พรรคชาติไทยพัฒนา	เห็นด้วย
119	152	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
120	153	นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
121	154	นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
122	155	นายนิพนธ์ ศรีธเรศ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
123	157	นายนิยม ช่างพินิจ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
124	158	นายนิยม วรปัญญา	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
125	159	นายนิยม วิวรรธนดิฐกุล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
126	160	นายนิยม เวชกามา	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
127	161	นายนิรมิต สุจารี	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
128	162	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
129	163	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
130	164	พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
131	165	นายบัญญัติ เจตนจันทร์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
132	166	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
133	167	นายดนุพร ปุณณกันต์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
134	168	นายบุญแก้ว สมวงศ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
135	170	นายบุญชู นิลถนอม	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
136	171	นายบุญฐิณ ประทุมลี	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
137	174	นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
138	175	นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา	พรรคภูมิใจไทย	เห็นด้วย
139	176	นางบุญรื่น ศรีธเรศ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
140	177	นายบุญเลิศ ไพรินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
141	178	นางสาวบุณย์ธิดา สมชัย	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
142	181	นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	พรรคพลังชล	เห็นด้วย
143	182	นายประกอบ จิรกิติ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
144	183	นายประกอบ รัตนพันธ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
145	185	นายชินวัฒน์ หาบุญพาด	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
146	187	นายประนอม โพธิ์คำ	พรรคภูมิใจไทย	เห็นด้วย
147	189	ร้อยตรี ประพาส ลิมปะพันธุ์	พรรคชาติพัฒนา	เห็นด้วย
148	190	นายประมวล พงศ์ถาวราเดช	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
149	191	นายประวัฒน์ อุตโมท	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
150	192	นายประสาท ตันประเสริฐ	พรรคชาติพัฒนา	เห็นด้วย
151	193	จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
152	194	นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
153	195	นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
154	196	นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
155	197	นายประเสริฐ บุญชัยสุข	พรรคชาติพัฒนา	เห็นด้วย
156	198	นายประเสริฐ บุญเรือง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
157	199	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
158	200	นายปริญญา ฤกษ์หร่าย	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
159	201	นายปรีชา มุสิกุล	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
160	202	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
161	203	ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
162	204	นายเอกธนัช อินทร์รอด	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
163	205	นายปวีณ แซ่จึง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
164	206	นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
165	207	นายบัญญา จินตะเวช	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
166	208	นางปานหทัย เสรีรักษ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
167	209	นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
168	211	นายปิยวัฒน พันธ์สายเชื้อ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
169	212	นางปิยะดา มุ่งเจริญพร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
170	213	ร้อยตำรวจเอก ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์	พรรครักษ์สันติ	งดออกเสียง
171	214	นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
172	217	นายเผดิมชัย สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
173	218	นายไผ่ ลิกค์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
174	219	นายพงศกร อรรณนพพร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
175	220	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
176	223	นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
177	224	นางพรทิวา นาคาศัย	พรรคภูมิใจไทย	เห็นด้วย
178	225	นางสาวพรทิมล ธรรมสาร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
179	226	นางพรเพ็ญ บุญศิริวัฒนกุล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
180	227	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
181	228	นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
182	229	นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	พรรคชาติพัฒนา	เห็นด้วย
183	230	นายพลภูมิ วิภัติภูมิประเทศ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
184	231	นายพ้อง ชีวานันท์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
185	232	นางพัชรินทร์ มั่นปาน	พรรคประชาธิปไตยใหม่	เห็นด้วย
186	233	นางสาวพัชรี โพธสุธน	พรรคชาติไทยพัฒนา	เห็นด้วย
187	234	นายพัฒนา สัพโส	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
188	235	นายพันธุ์ศักดิ์ เกตุวัตถา	พรรคพลังชล	เห็นด้วย
189	236	นายพายัพ ปั้นเกตุ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
190	237	นายพิชัย เกียรติวินัยสกุล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
191	238	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
192	239	นายพิชิต ชื่นบาน	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
193	240	นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
194	241	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
195	242	พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
196	243	นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
197	244	นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
198	245	นายพิสิษฐ์ สันตพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
199	246	นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
200	247	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรยศ ราธิมมูลา	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
201	249	นายพีระเพชร ศิริกุล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
202	250	นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
203	252	นายไพจิต ศรีวรขาน	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
204	254	นายไพโรจน์ ตันบรรจง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
205	255	นายไพโรจน์ อิสระเสรีพงษ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
206	256	นายภราดร ปริศนานันทกุล	พรรคชาติไทยพัฒนา	เห็นด้วย
207	258	นายภุชงค์ รุ่งโรจน์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
208	259	นายภูมิ สาระผล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
209	260	นางสาวภูวนิดา คุนผลิน	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
210	262	นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
211	263	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
212	264	นางมนพร เจริญศรี	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
213	265	นายมนู พุกประเสริฐ	พรรคภูมิใจไทย	เห็นด้วย
214	267	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
215	268	นายมานะ โลหะวณิชย์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
216	271	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
217	272	นางสาวมาลินี อินฉัตร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
218	275	นายยุทธจักร เรืองวรบูรณ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
219	277	นายยุทธพล อังกินันทน์	พรรคชาติไทยพัฒนา	เห็นด้วย
220	278	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
221	279	นายยุพราช บัวอินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
222	280	นางเยาวนิตย์ เพียงเกษ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
223	281	นายรณเทพ อนุวัฒน์	พรรคพลังชล	เห็นด้วย
224	282	นายรส มะลิผล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
225	283	นางระพิพรรณ พงศ์เรืองรอง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
226	284	นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
227	286	นางรังสิมา เจริญศิริ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
228	287	นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
229	289	ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
230	290	นายรัฐกร เจนกิจณรงค์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
231	293	นางสาวเรวดี รัศมิทัต	พรรคภูมิใจไทย	งดออกเสียง
232	294	นายเรวัต อารีรอบ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
233	295	นายเรืองเดช สุพรรณฝ่าย	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
234	296	นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	พรรคภูมิใจไทย	เห็นด้วย
235	297	นางสาวละออง ติยะไพรัช	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
236	298	นางสาวลีลาวดี วัชโรบล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
237	300	นายวรชัย เหมะ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
238	301	นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	พรรคชาติพัฒนา	เห็นด้วย
239	302	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
240	303	นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
241	304	นางวราภรณ์ ตั้งภากรณ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
242	305	นายวราวงษ์ พันธุ์ศิลา	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
243	306	นางวไลพร อัจฉริยะประสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
244	308	นายวัชรพล โตมรศักดิ์	พรรคชาติพัฒนา	เห็นด้วย
245	309	นายวัชระ เพชรทอง	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
246	310	นายวัฒนา เมืองสุข	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
247	311	นายวันชัย เจริญนนทสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
248	312	นายวันชัย บุษบา	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
249	313	นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
250	314	นายวาสิต พยัคฆบุตร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
251	316	นายวิชัย สามิตร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
252	317	นายวิชาญ มีนชัยนันท์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
253	318	นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
254	321	นายวิทยา ทรงคำ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
255	322	นายวิทยา บุรณศิริ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
256	323	นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	พรรคชาติไทยพัฒนา	เห็นด้วย
257	324	พันเอก วินัย สมพงษ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
258	325	นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
259	326	นายวิรัช ร่มเย็น	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
260	327	นายวิรัช รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
261	329	นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
262	330	นางอุดมรัตน์ อาภรณ์รัตน์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
263	331	พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พื้นแสน	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
264	332	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
265	334	นายวิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
266	335	นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
267	336	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	พรรคภูมิใจไทย	งดออกเสียง
268	337	นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
269	339	นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
270	340	นายวีระวัฒน์ โอสถานุเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
271	341	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	พรรคภูมิใจไทย	งดออกเสียง
272	343	นายเวียง วรเชษฐ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
273	344	นายศรัณย์วุฒิ ศรัณย์เกตุ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
274	345	นายศราวุธ เพชรพนมพร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
275	346	นายศรีเรศ โกฏคำลือ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
276	347	นางศรีสมร รัศมีฤกษ์เศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
277	348	นายศักดา คงเพชร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
278	349	นายศิรสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
279	350	นายศิริโชค โสภา	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
280	351	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
281	352	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	พรรคชาติไทยพัฒนา	เห็นด้วย
282	354	นายศุภชัย ศรีหล้า	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
283	355	นายเศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
284	357	นายสงวน พงษ์มณี	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
285	358	นายรังสรรค์ มณีรัตน์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
286	361	นายฐนนท์ศรณ์ เลิศฤทธ์ศิริกุล	พรรคชาติไทยพัฒนา	เห็นด้วย
287	362	นายสมคิด เชื้อคง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
288	363	นายสมคิด บาลไธสง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
289	364	นายสมชัย อัศวชัยโสภณ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
290	365	นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
291	366	พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
292	367	นายสมบัติ ยะสินธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
293	368	นายสมบัติ ศรีสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
294	371	นายสมโภช สายเทพ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
295	374	นายสมศักดิ์ ใจแคล้ว	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
296	375	นางสมหญิง บัวบุตร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
297	376	นายสรชัด สุจิตต์	พรรคชาติไทยพัฒนา	เห็นด้วย
298	378	นายสรวงศ์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
299	379	นายสรวุฒิ เนื่องจำนงค์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
300	380	นายสราวุธ อ่อนละมัย	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
301	381	นางสลิลทิพย์ สุขวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
302	382	นายสหรัฐ กุลศรี	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
303	383	นายสัญชัย วงษ์สุนทร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
304	384	นายสันตศักย์ จรูญ งามพิเชษฐ์	พรรคพลังชล	เห็นด้วย
305	385	นางบุศรินทญ์ วรพัฒนานันน์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
306	386	นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
307	387	นายสัมภาษณ์ อัตถาวงศ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
308	388	นายสากล ม่วงศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
309	389	นายสาคร เกี่ยวข้อง	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
310	390	นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
311	392	นายสามารถ แก้วมีชัย	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
312	393	พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
313	394	นายสามารถ มะลูลีม	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
314	395	นายสามารถ ราชพลสิทธิ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
315	396	พันโท สินธพ แก้วพิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา	เห็นด้วย
316	397	นายสินิตย์ เลิศไกร	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
317	398	นางสิรินทร รามสูต	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
318	399	นายสุกิจ ก้องธรนินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
319	400	นายสุกิจ อัถโถปกรณ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
320	401	นางสุกุมล คุณปลื้ม	พรรคพลังชล	เห็นด้วย
321	402	นายสุชาติ ชมกลิ่น	พรรคพลังชล	เห็นด้วย
322	404	นายสุชาติ ภิญโญ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
323	405	นายสุชาย ศรีสุรพล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
324	406	นายสุชีน เอ่งฉ้วน	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
325	407	นางสาวสุณีย์ เหลืองวิจิตร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
326	408	นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
327	409	นายสุทธิชัย จรูญเนตร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
328	411	นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
329	412	นายสุทิน นพขำ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
330	413	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
331	414	นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
332	415	นายสุนัย จุลพงศธร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
333	416	นายสุพล ฟองงาม	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
334	419	นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
335	420	นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
336	421	นายสุรชาติ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
337	424	พันตำรวจโท สุรทิน พิมานเมฆินทร์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
338	425	นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล	พรรคเพื่อไทย	ไม่ลงคะแนนเสียง
339	426	นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
340	427	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
341	428	นายสุรพล เกียรติไชยากร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
342	429	พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
343	430	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
344	431	นายสุรศักดิ์ พันธ์เจริญวรกุล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
345	432	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
346	433	นายสุรสาล ผาสุข	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
347	434	นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
348	437	นายเสนาะ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
349	438	นายเสรี สาระนันท์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
350	441	นายหนูแดง วรรณกางซ้าย	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
351	442	นายเหวง โตจิราการ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
352	444	นายองอาจ วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
353	445	นายองอาจ วชิรพงศ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
354	446	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
355	447	นายอธิรัฐ รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
356	448	นายอนันต์ ผลอำนวย	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
357	449	นายอนันต์ ลิมปคุปตถาวร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
358	450	นายอนันต์ ศรีพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
359	452	นายอนุชา สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
360	453	นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาครทรรพ	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
361	455	นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
362	456	นางอนุรักษ์ บุญศล	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
363	457	นายอนุสรณ์ ปั้นทอง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
364	458	นางอนุสรา ยังตรง	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
365	460	นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
366	461	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิชัย	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
367	462	นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
368	464	นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
369	465	นายอภิรัต ศิรินาวิน	พรรคมหาชน	เห็นด้วย
370	467	พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
371	468	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
372	469	นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
373	470	นายอรรถพร พลบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
374	471	นายอรรถพล วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
375	475	นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
376	476	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
377	477	นายอลงกรณ์ พลบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
378	480	นายอับดุลการิม เด็งระกีนา	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
379	481	นายอัศวิน วิภูศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
380	482	นายอัสนี เชิดชัย	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
381	484	พันตรี อาณันย์ วัชโรทัย	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
382	485	นางอานิก อัมระนันทน์	พรรคประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
383	487	นายอำนวย คลังผา	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
384	488	นายอำนาจ วิลาวัลย์	พรรคภูมิใจไทย	งดออกเสียง
385	490	นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
386	492	นายอิสสระ สมชัย	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
387	493	นายอุกฤษณ์ ตั้นสวัสดิ์	พรรคพลังชล	เห็นด้วย
388	494	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
389	496	นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	ไม่เห็นด้วย
390	497	นางเอมอร สินธุไพร	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
391	498	นายเอี่ยม ทองใจสด	พรรคเพื่อไทย	เห็นด้วย
392	5121	บัตรสำรอง 01	-	เห็นด้วย
393	9001	นายกฤช อาทิตย์แก้ว	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
394	9005	นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
395	9006	นางสาวเกศสิณี แขวัฒนะ	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
396	9009	พลตำรวจตรี ขจร สัยวัตร์	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
397	9010	นายขวัญชัย พนมขวัญ	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
398	9013	นายจตุรงค์ ธีระกนก	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
399	9015	นายจักรภรรม ธรรมศักดิ์	สมาชิกวุฒิสภา	ไม่เห็นด้วย
400	9017	พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงษ์	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
401	9018	นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
402	9020	นายเจตน์ ศิรธรานนท์	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
403	9021	นายเจริญ ภักดีวานิช	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
404	9022	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	สมาชิกวุฒิสภา	ไม่เห็นด้วย
405	9023	นายชรินทร์ หาญสืบสาย	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
406	9024	พลอากาศเอก ชาลี จันทร์เรือง	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
407	9025	นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
408	9027	นายดิเรก ถึงฝั่ง	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
409	9029	ศาตราจารย์เกียรติคุณ ตรึงใจ บูรณสมภพ	สมาชิกวุฒิสภา	ไม่เห็นด้วย
410	9034	นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
411	9035	รองศาสตราจารย์ ทัศนา บุญทอง	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
412	9037	นายธวัชชัย บุญมา	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
413	9044	นางนฤมล ศิริวัฒน์	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
414	9047	นายบรรชา พงศ์อายุกูล	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
415	9048	นายบวรศักดิ์ คณาเสน	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
416	9050	นายบุญส่ง โควาวิสารัช	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
417	9051	นายปรเทพ สุจริตกุล	สมาชิกวุฒิสภา	ไม่เห็นด้วย
418	9054	นายประวัติ ทองสมบูรณ์	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
419	9057	นายประสงค์ นุรักษ์	สมาชิกวุฒิสภา	ไม่เห็นด้วย
420	9058	นายประสงค์ศักดิ์ บุญเดช	สมาชิกวุฒิสภา	ไม่เห็นด้วย
421	9063	นายปัญญา เบ็ญจศิริวรรณ	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
422	9064	นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
423	9065	พลโท พงศ์เอก อภิรักษ์โยธิน	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
424	9068	รองศาสตราจารย์ พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
425	9071	พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบูลย์	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
426	9072	พลตำรวจเอก พิชิต ควรเดชะคุปต์	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
427	9075	นายพิสิฐ เกตุผาสุข	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
428	9076	นายพีระ มานะทัศน์	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
429	9078	นายไพบูลย์ ซำศิริพงษ์	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
430	9079	นางภารดี จงสุขธนามณี	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
431	9081	นายมงคล ศรีคำแหง	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
432	9082	นายมณเฑียร บุญตัน	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
433	9085	พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
434	9086	นายมูหามะรอสดี บอตอ	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
435	9091	นายรักพงษ์ ณ อุบล	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
436	9094	พลตำรวจเอก วงกต มณีรินทร์	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
437	9095	นายวรวิทย์ บารู	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
438	9096	นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ์	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
439	9097	นายวัชระ ตันตรานนท์	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
440	9100	นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
441	9101	รองศาสตราจารย์ วิชุดา รัตนเพียร	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
442	9105	นายวิบูลย์ คูหิรัญ	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
443	9106	ศาตราจารย์ วิรัติ พาณิชย์พงษ์	สมาชิกวุฒิสภา	ไม่เห็นด้วย
444	9107	พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์	สมาชิกวุฒิสภา	ไม่เห็นด้วย
445	9111	พลเรือเอก ศิษฐวัชร วงษ์สุวรรณ	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
446	9113	พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
447	9116	นายสมชาติ พรรณพัฒน์	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
448	9117	นายสมชาย แสวงการ	สมาชิกวุฒิสภา	ไม่เห็นด้วย
449	9119	นางสมพร จูมั่น	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
450	9120	นายสมพล พันธุ์มณี	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
451	9121	พลตำรวจโท สมยศ ดีมาก	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
452	9126	นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
453	9127	นายสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
454	9129	นายสุโข วุฑฒิโชติ	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
455	9130	นายสุธรรม พันธุศักดิ์	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
456	9131	นางสาวสุนันท์ สิงห์สมบุญ	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
457	9132	นายสุพจน์ เลียดประถม	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
458	9134	นายสุเมธ ศรีพงษ์	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
459	9135	นายสุรจิต ชิรเวทย์	สมาชิกวุฒิสภา	ไม่เห็นด้วย
460	9136	นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
461	9137	นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง
462	9139	นายสุรพงษ์ ตันธนศรีกุล	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
463	9140	พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	สมาชิกวุฒิสภา	ไม่เห็นด้วย
464	9141	นายสุริยา ปันจอร์	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
465	9142	นายสุวิศว์ เมฆเสรีกุล	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
466	9145	พลตำรวจตรี องอาจ สุวรรณสิงห์	สมาชิกวุฒิสภา	เห็นด้วย
467	9148	นายอนุรักษ์ นิยมเวช	สมาชิกวุฒิสภา	งดออกเสียง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา

ร ๕/๒๕๕๖ (ส. ทั่วไป) สาริศา ๑๑๐/๒

ท่านสมาชิกครับ วันนี้เหนื่อยกันนะครับ ผมขอนัดการประชุมครั้งต่อไป ในวันพุธที่ ๔ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา วันนี้ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๓๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	นางสาวยุพา ศิรประภาพร	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	นางสาวศิรวศา เทศถมทรัพย์	ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นายสมบัติ จันทร์ไพจิตร	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๕
นางชัญญาภัค ทองมา	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางนภัสสร สุขเสริม	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางสาวสุทธิกานต์ มั่นนุช	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

ผู้จดรายงานการประชุม

นางสาววชิราภรณ์ นันลังค์	นางสาวนภา วีรยุทธ์โกศล
นางณัฐชนก วงษ์นิล	นางสาวชญาภา ภู่ระหงษ์
นางสาวสาริศา สิงหเมธา	นางศิริลักษณ์ สุวัตถี
นางสาวศิริวรรณ สมัยสมภพ	นางศิริลักษณ์ ภูติพงศ์โสภณ
นางสาวลักขณา อนุอัน	นางจิตตานันท์ ศรีเวียง
นางสาวปัทมา แซ่ซึง	นางสาวบุศกร บุรกรณ์
นางสาวรัตนา ชินไธสง	นางสาวนิตยา พนารินทร์

กลุ่มงานชวเลข ๕
สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

(รัฐสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งนี้ รัฐสภายังมิได้รับรอง เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ ตามมาตรา ๑๐๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๒๕ วรรคสอง

(นายสุวิจักขณ์ นาควัชระชัย)

เลขาธิการรัฐสภา

หมายเหตุ ครั้งที่ ๑ - ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป)

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

กลุ่มงานรายงานการประชุม

บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกรัฐสภา
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๓๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

- การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔) ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

<u>มาตรา ๔</u> ยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔

การตรวจสอบองค์ประชุม (โดยวิธีใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน)

ผลการนับองค์ประชุม มีสมาชิกอยู่ในที่ประชุม จำนวน ๓๖๓ คน

<u>หมายเหตุ</u> ปัจจุบันมีสมาชิกฯ ทั้งหมด จำนวน ๖๔๙ คน กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกฯ ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ = ๓๒๕ คน

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบกับกรรมาธิการด้วยคะแนนเสียง	๓๓๒	เสียง
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๐๘	เสียง
งดออกเสียง	๒๖	เสียง

(นายสุวิจักขณ์ นาควัชระชัย)
เลขาธิการรัฐสภา

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
กลุ่มงานรายงานการประชุม
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๓, ๐ ๒๒๔๔ ๑๓๑๐
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๒
www.parliament.go.th